

Is er nog wel iemand te vertrouwen?

Rony van Geuns

Carla

Carla scheurde door de straten van het dorp. Dit tot groot plezier van Kevin en Davey die het uit gilden van plezier. Maar bij Carla stond het angstzweet op haar voorhoofd. Ze wist zeker dat ze achtervolgd werd. Ze reed als een gek en zette haar leven en dat van Kevin en Davey daarmee op het spel. Maar ze was dan ook in doodsangst. Ja, gelukt riep ze hardop. Ze had de auto die haar achtervolgde van zich af weten te schudden. Ze wist niet hoe snel ze naar huis moest gaan, haar hart bonkte nog steeds in haar keel. Ze reed de oprit van het huis op. Net toen ze de kinderen uit hun stoeltjes had gehaald en naast de auto had gezet zag ze de auto die haar achtervolgd had ook de oprit oprijden. Ze greep de kinderen bij de arm en rende naar de voordeur. Natuurlijk kon ze de sleutel niet in het slot krijgen door haar trillende vingers. Eindelijk lukte het om de deur open te krijgen en ze duwde de kinderen naar binnen en smeed de deur dicht en deed de deur op de knip. Kom zei ze tegen de kinderen die haar met grote ogen aankeken, jullie mogen tv kijken. Onmiddellijk leken ze Carla's rare gedrag te zijn vergeten en ze renden naar de woonkamer. Carla zette de tv aan en toen ging de deurbel. Er stond een jonge vrouw voor de deur die wel uit de auto die haar achtervolgd had gekomen moest zijn. Carla kende de vrouw niet, ze constateerde dat de vrouw een vriendelijke uitstraling had. Maar

daar was ze al vaker ingetrapt met hele vervelende gevolgen. Ze riep door de deur dat ze de sleutels niet kon vinden en dat meneer en mevrouw niet thuis waren. Ik kom voor het babybadje van marktplaats riep de vrouw. Die zou ik vandaag komen halen. Even was Carla te beduusd om iets uit te kunnen brengen. Ze was nog steeds hyper van de opwinding van de zogenaamde achtervolging. Maar het klopte wat de vrouw zei. Judith had het gezegd voordat ze wegging. Een vrouw zou het babybadje voor €20,- komen halen. Ze liep naar de keuken en daarna terug naar de voordeur en riep “ik heb ze gevonden!”. Ze deed de deur open, de vrouw leek niks van haar angst en opwinding te merken of ze deed alsof. Ze pakte het babybadje dat in de gang klaar stond en gaf die aan de vrouw die op haar beurt €20,- aan Carla gaf. De vrouw bedankte Carla en wenste haar een fijne dag. Hetzelfde wist Carla uit te brengen en gooide de deur dicht. Ze bleef met haar rug tegen de deur staan. Mijn god wat was ze bang geweest. Langzaam kwam ze tot zichzelf en terug in de werkelijkheid toen de kinderen riepen dat ze honger hadden.

Toen ze hun eten op hadden gingen Kevin en Davey in de tuin spelen. Dat gaf Carla gelegenheid om even rustig te zitten terwijl ze zich afvroeg of ze ooit weer helemaal onbezorgd zou kunnen leven. Gezien haar reactie op de gebeurtenis eerder vandaag vroeg ze het zich af. Overdag had ze het hier druk genoeg wat ze heerlijk vond want dan dacht ze niet aan het verleden.

In de avonden en vooral 's nachts was dat lastiger. Ze had heel vaak nachtmerries waarin ze de verschrikkelijke gebeurtenissen uit het verleden weer beleefde. Carla is op zichzelf aangewezen sinds ze noodgedwongen alle banden met het verleden heeft moeten verbreken. Ze was ontzettend dankbaar dat ze hier terecht gekomen was. Ze kon het ook heel goed met Judith vinden. Mark zag ze niet zo vaak omdat hij al heel vroeg naar zijn werk in het westen vertrok en meestal rond zeven uur weer thuis was. Hij was personal trainer. Ze wist dat Judith het niet leuk vond dat hij daar nog steeds werkte, volgens haar kon hij hier ook zo aan de slag. Ze begon om acht uur met haar werk. Eerst zorgde ze ervoor dat Floor, Felicia, Julian en Jason op tijd de deur uit kwamen. Kevin en Davey gaan twee ochtenden naar de peuterspeelzaal. Als ze terug is van hun weg brengen drink ze altijd even een kopje koffie met Judith waarna die ook vertrekt en ze het rijk alleen heeft. Het was haar wel een raadsel wat Judith altijd deed als ze wegging. Ze had geen baan. Ze zei dat ze langs vriendinnen ging en ging tennissen en dat soort dingen. Het kwam Carla om eerlijk te zijn een beetje vreemd voor dat je daar je dagen mee kunt vullen maar het was haar zaak niet en zolang zij haar geld kreeg vond ze het allang best. Carla, Carla! Het geroep van Kevin en Davey zou niet stoppen voor ze er gehoor aan gaf. Zo gaat dat bij kinderen van 3 tot ze het huis uit gaan. Als ze roepen moet je komen en als ze stil zijn moet je ook kijken waar ze zijn want

meestal doen ze dan iets wat zij heel erg leuk vinden maar wat volwassenen niet leuk vinden. Van Carla mogen ze veel. Meestal levert het niet veel winst op als je ze de hele tijd allerlei dingen verbiedt behalve dat je er zelf saggerijng van wordt. En de schade die het oplevert valt meestal wel mee. Het is toch fijn als ze zich later herinneren hoe fijn ze altijd speelden? Het was een prachtige plek waar Judith en Mark woonden. De kinderen hadden alle ruimte om te spelen in de enorme tuin die voorzien was van alle denkbare speeltoestellen die in een speelparadijs niet zouden misstaan. De oudste tweeling Julian en Jayson hadden een boomhut in een kastanjeboom gemaakt die streng verboden was voor de andere 4 kinderen. Carla, Carla kom gauw kijken, we hebben een beest gevonden! Het beest bleek een zwart groen kevertje te zijn. Prachtig! Laat hem maar lekker met rust dat vindt hij fijn. Misschien was het wel een zij maar hoe kon je dat bij kevertjes zien? Kom we gaan even wat drinken. Op vaste tijden eten en drinken en naar bed. Judith had een strak schema voor de kinderen Met 6 kinderen moest je ook wel strakke schema's hebben want mijn hemel wat een drukte. Carla had zelf geen kinderen. Het was gewoon zo gelopen, ze had ze wel graag gewild.

Judith

Als Carla terug is van de jongste tweeling naar de peuterspeelzaal brengen drinken ze samen koffie. Ze hoeft Carla niks meer uit te leggen of te vragen want ze weet precies wat ze moet doen. Ze prijst zich dan ook heel gelukkig dat Carla in haar leven is gekomen en dat lijkt andersom ook het geval. Ze weet niet veel van haar behalve dat ze zestig is, single en in het dorp naast dat van hun in een appartement woont. Carla vertelt nooit iets over haar privéleven en Judith vraagt er ook niet naar. Iedereen heeft recht op privacy en zijn of haar geheimen. Ze weet helemaal niet of Carla geheimen heeft maar omdat zij die zelf wel heeft zou het natuurlijk zomaar kunnen dat zij ook geheimen heeft. Zolang ze haar werk goed doet maakt het haar ook niks uit en Carla vraagt ook naar nooit Judiths leven. Ze heeft geen idee wat Carla ervan vindt dat ze de hele dag van huis is. Zij lijkt op haar beurt te denken zolang ik betaald word vind ik het goed. Ze betaalden haar goed. Judith gaf haar meestal een extraatje waarschijnlijk uit een soort schuldgevoel vanwege haar geheim waar Carla natuurlijk helemaal geen weet van heeft.

Als ze de koffie op hebben vertrekt Judith naar haar werk. Sinds ze dit werk doet is ze veel gelukkiger dan ze voor die tijd was. Het is alleen een beetje lastig dat ze het er met niemand over kan hebben. Het is niet echt

werk waar je het met je vriendinnen op de tennisclub over hebt. Ik zie het al voor me: zeg ik had vandaag zo'n lekkere vent als klant en die was nog goed in bed ook. Ze moest erom lachen. Ze moesten eens weten die vriendinnen van haar wat ze allemaal uitspookte. Gelukkig had ze meerdere groepjes vriendinnen wat het makkelijker maakte om niet bij afspraken te kunnen zijn omdat ze dan zogenaamd met andere vriendinnen iets aan het doen was.

Feit was dat ze met helemaal niemand van haar vriendinnen meer iets deed maar in plaats daarvan naar de chique club in een grote plaats op een half uurtje rijden ging. Daar aangekomen onderging ze een complete metamorfose en zelfs haar beste vriendin zou haar niet herkend hebben. Er was al een keer een bekende uit het dorp waar ze woonde in de club geweest en die had haar totaal niet herkend. Gelukkig was hij met één van de andere dames naar de kamer gegaan want dat had ze toch wel heel spannend gevonden als hij haar had uitgekozen. Gek genoeg voelde dat ook meer als Mark bedriegen dan dat ze het met vreemde mannen deed. Het verbaasde haar wel om hem in de club te zien. Ze kende zijn vrouw ook en dat was een hele leuke en ook aantrekkelijke vrouw. Maar als ze haar collega's kon geloven kon je echt iedereen hier verwachten. Het was niet aan haar om erover te oordelen. Oordelen doen mensen graag. Over mannen die dit soort gelegenheden bezoeken en over de dames die dit werk doen. Je kunt aan de buitenkant niet zien

of een man naar dit soort gelegenheden gaat en aan een vrouw ook niet of ze dit werk doet. Judith was op het idee gekomen toen ze er op Facebook een verhaal over gelezen had. Het ging over een vrouw die vertelde dat ze een escort was. Alleen haar man wist dat ze het deed. Ze vertelde dat ze dus een dubbelleven had en het deed om leuke dingen te kunnen doen zoals verre reizen maken. Ze had nog geen kinderen en ze zou het ook nooit doen als ze die wel had.

Het verhaal liet Judith niet los. Ze vond al heel lang dat ze een saai leven had. Mark was heel veel weg voor zijn werk en als hij thuis was dan was hij altijd moe. In de slaapkamer gebeurde dan ook niet veel meer en soms vroeg ze zich af of hij een ander had. Kansen had hij genoeg aangezien hij personal trainer was en voornamelijk vrouwen als klant had. Ze kon er met niemand over praten. Mark lag niet goed binnen de familie. Judith kwam uit een familie van advocaten en dokters en ze vonden dat Mark er niet tussen paste. Judith was in Weesp opgegroeid. Ze had een ouder zusje die met een spierziekte geboren was. Dit was een progressieve ziekte en toen ze veertien jaar was is ze daaraan overleden. Judith was toen twaalf jaar. Het was verschrikkelijk voor haar ouders om hun dochter te verliezen en voor Judith om haar zusje te verliezen ook al wisten ze dat ze dat zij niet oud zou worden. Er volgden moeilijke jaren waarin ze probeerden dit verlies een plekje te geven. Het gevolg van deze trieste gebeurtenis was ook dat haar ouders heel beschermend

naar Judith waren. Ze stonden doodsangsten uit als zij ergens op de fiets heen moest of als ze bijvoorbeeld met school in een plas gingen zwemmen. Haar moeder zorgde er altijd voor dat ze hulpmoeder kon zijn. Het benauwde Judith ook al kon ze zich goed voorstellen waar het vandaan kwam. Toen Judith na het VWO rechten in Amsterdam ging studeren gingen haar ouders ervan uit dat ze gewoon thuis zou blijven wonen maar ze wilde persé op kamers in Amsterdam. De ouders van een vriendin hadden een groot pand in de binnenstad gekocht toen hun oudste zoon ging studeren. Het was een echt studentenhuus geworden waar acht personen konden wonen. De afspraak was dat je eruit moest als je klaar met de studie was zodat er altijd doorstroming was. Er kwamen die zomer drie kamers vrij waarvan er eentje uiteraard voor Judiths vriendin was en zij kon er ook terecht. Hemel en aarde had ze moeten bewegen om haar ouders ervan te overtuigen dat ze echt naar Amsterdam wilde. Toen de ouders van haar vriendin bemiddeld hadden gingen ze uiteindelijk overstag. Ze had een heerlijke studententijd. Ze was serieus met haar studie maar deed ook uitbundig mee aan het studentenleven. Ze had zo nu en dan een vriendje maar nooit iets echt serieus. Na haar master was ze met de opleiding begonnen die tot rechter of officier van justitie opleidde. Ze wilde in ieder geval binnen de rechterlijke macht aan het werk.

Judith was als een blok voor Mark gevallen toen ze

bijna letterlijk voor hem gevallen was toen ze uit Ikea kwam met haar armen vol spullen en daarbij struikelde. Hij kon haar nog net opvangen. Toen ze op keek zag ze de mooiste blauwe ogen die ze ooit gezien had en ze was gelijk verkocht. Mark leek ook van haar gecharmeerd en nadat ze de spullen in de auto had gelegd vroeg hij of ze zin had om even koffie te drinken. Hun eerste afspraakje was koffiedrinken in het restaurant van Ikea.

Ze hadden het gelijk leuk en kletsten honderd uit. Toen Mark op zijn horloge keek zei hij dat hij weg moest maar dat hij heel graag nog eens wilde afspreken. Ze wisselden nummers uit en dezelfde dag al aptte Mark of ze met hem uit eten wilde. Vanaf toen waren ze onafscheidelijk en al na een paar maanden gingen ze samenwonen in het nieuwe appartement van Mark in Osdorp. Ze zat toen in het laatste jaar van haar studie en ze liep stage bij het OM met de bedoeling om daar na het afronden van haar studie te blijven werken. Al na een jaar werd Floor geboren. Judith besloot na het afronden van haar studie te stoppen met werken. Ze wilde graag fulltime moeder zijn. Ze had altijd al een groot gezin gewild en die wens kwam uit. Na Floor kwam de tweeling, twee heerlijke jongens Julian en Jason gevolgd door dochter Felicia en als laatste de jongste tweeling Kevin en Davey. Op een gegeven moment waren ze naar een heel mooi huis in een dorp in Drenthe verhuisd. Osdorp was niet echt een hele geschikte omgeving om kinderen groot te brengen.

Bovendien woonden haar ouders er ook sinds ze gestopt waren met werken en Judith vond het heerlijk om weer dicht bij haar ouders te wonen die het op hun beurt natuurlijk heerlijk vonden om haar en hun kleinkinderen dicht in de buurt te hebben. Onnodig om te zeggen dat het een enorme klus was om een gezin met zes kinderen draaiende te houden. Vooral omdat alles op haar neer kwam. Mark ging 's morgens vroeg de deur uit en kwam 's avonds laat weer thuis. Maar de kinderen werden natuurlijk groter en Judith vond haar leven steeds saaier worden. En toen kwam ze dus het verhaal van die vrouw die in het geheim als escort werkte tegen en dat liet haar niet meer los. Ze ging er meer over lezen op internet en ze stuitte op een chique club op een half uurtje rijden die gastdames vroegen. Nadat ze al haar moed bij elkaar geraapt had belde ze naar de club en ze had een heel leuk gesprek met ene Madelon de vrouw die de leiding had. Ze maakte een afspraak voor de eerstvolgende keer dat Kevin en Davey naar de peuterspeelzaal waren. Met knikkende knieën ging ze naar de afspraak. De club was op dat moment nog niet open maar er waren al wel een paar andere gastvrouwen. Het werd een heel leuk gesprek en wat haar verbaasde was dat de aanwezige dames stuk voor stuk vooral normaal waren. Aardige en leuke vrouwen waarvan ik me afvroeg hoe ze hier terecht gekomen waren. Het gaat haar niet aan natuurlijk. Het voelde eng en opwindend tegelijk als ze eraan dacht dat zij hier zou gaan werken. Nadat Madelon

haar alles op een zakelijke manier had uitgelegd en een rondleiding gegeven had zei ze denk er maar over na maar je bent hier van harte welkom, je past er wel tussen. Juist overdag kunnen we wel extra dames gebruiken.

Toen ik terug reed dacht ik natuurlijk ga ik het niet doen, ik ben toch geen hoer? Want chique of niet je doet hetzelfde als iemand die achter het raam zit. Je laat je betalen voor seks en dan ben je een hoer. Maar ik deed het wel. Na nog een keer uitvoerig met Madelon gesproken te hebben kwamen we overeen dat ik het gewoon een weekje zou proberen. We kwamen ook overeen dat ik onherkenbaar zou zijn door het dragen van een pruik en make up waardoor ik mezelf nauwelijks herkende. Alleen mijn ogen waar ik in keek als ik in de spiegel keek herkende ik. Ogen die zeiden “Judith waar ben je mee bezig”? Die vraag negeerde ik door snel weg te kijken.

Het was een spannende week waar een wereld voor me openging die ik totaal niet kende. Een week waarin ik alle vooroordelen die ik had over vrouwen die dit werk doen en over mannen die hier komen moest laten varen. Ik had veel om over na te denken en heel veel indrukken en emoties om te verwerken. Ik hoopte maar dat Mark het niet zou opmerken. Maar dat was totaal niet het geval, Mark leek compleet in zijn eigen wereld te leven waar hij alleen maar uit leek te komen als hij met de kinderen bezig was. Het moet gezegd worden, Mark is een fantastische vader.

Na mijn eerste proefweek zei mijn verstand dat ik ermee moest stoppen maar mijn gevoel en mijn lijf zeiden iets anders en zo behoorde ik vanaf dat moment tot de club. Als mijn werkdag erop zat toverde ik mezelf weer om in de toegewijde moeder en huisvrouw en ging ik de achterdeur van de club uit door het steegje naar de afgesloten parkeerplaats die alleen voor het personeel was en waar niemand anders mijn auto kon zien staan.

Het beloofde vandaag een drukke dag te worden zei Madelon want een hoge piet uit de zakenwereld kwam voor een lunch met zes anderen. Uiteraard kwamen ze niet alleen voor de lunch maar ook voor het nodige vertier waar ze zich waarschijnlijk nog meer op verheugden waarbij de champagne rijkelijk zou vloeien ook al was het nog vroeg op de dag. De gastvrouwen deden alsof ze meedronken maar dat deden ze niet. Door alleen maar zogenaamde picolootjes te verkopen hadden we eigen flessen waar alcoholvrije drank in zat. Wij konden aan het etiket zien welke voor ons waren en de barkeeper zorgde ervoor dat wij de goede kregen. Uiteraard was het de bedoeling om de gasten zoveel mogelijk te laten drinken en aan ons te geven. Dat lukte steeds beter hoeveel te verder de dag vorderde. Op die manier werd voor hun werk en plezier gecombineerd. Wij werken op provisiebasis dus hoe meer er gedronken wordt hoeveel te beter voor ons en dat kon lekker oplopen. Daar kwamen natuurlijk de verdiensten nog bij als de heren mee naar de kamer

gingen. Sommigen waren tegen die tijd al zo dronken dat ze gelijk in slaap vielen als ze op het bed gingen liggen wat wij natuurlijk helemaal niet erg vonden. En aangezien dit ook niet door de heren zelf bekostigd werd kon het hun ook niet veel schelen leek het.

Judith verdiende dus lekker alhoewel ze het geld niet nodig had en het ook wel een beetje een probleem was wat ze ermee moest doen. Ze had al aan verschillende goede doelen geld gegeven maar er bleef nog veel over. Van de andere gastvrouwen hoorde ze dat sommigen een kluis hadden gehuurd en dat had Judith toen ook gedaan. Het was voor haar zwart geld dus lastig om iets van te kopen. Bovendien had ze voor de buitenwereld geen baan en Mark betaalde alle vaste lasten en gaf haar geld voor de boodschappen en alles wat ze verder nodig hadden. Voorlopig bracht ze haar verdiensten dus naar de kluis en ze hoopte dat er te zijner tijd een bestemming voor het geld zou komen. Bizar als je erover nadenkt dat zij bergen met geld in een kluis had liggen waar ze niks mee kon terwijl er mensen niks te eten hadden.

Het werd inderdaad een drukke dag. Er ging een leuke jonge kerel met haar mee naar de kamer. Hij was van haar leeftijd schatte ze. Daar aangekomen maakte hij geen aanstalten om te doen waarvoor de tijd op de kamer bedoeld was. Hij had ook geen alcohol gedronken wat Judith snapte toen hij vertelde dat hij niet dronk sinds hij van de drank af was. Nadat Judith haar bewondering daarvoor had geuit vertelde hij haar

zijn levensverhaal. Zijn moeder had hem en zijn zusje alleen opgevoed, ze was alcoholist. De appel valt niet ver dan de boom dacht Judith. Ook nam ze regelmatig een pilletje of een snuifje van het één of ander om zo haar dagen van haar ellendige bestaan door te komen. Ze liet hem en zijn zusje altijd weten dat ze zielig was en slachtoffer van allerlei omstandigheden die altijd buiten haar schuld lagen. Op die manier was hij al jong in aanraking met drank gekomen en het duurde niet lang of hij kon zichzelf als alcoholist bestempelen. En hoe ben je dan in de kringen waar je nu in begeeft terecht gekomen. Gelijk bedacht Judith dat ze dat natuurlijk niet hoorde te vragen aan een klant. Sorry zei ze dat gaat mij natuurlijk niks aan. Dat geeft helemaal niks zei hij, ik vind het best fijn om erover te kunnen praten want ik heb verder niet echt iemand van buiten om het mee te delen. Hij ging verder met zijn verhaal. Hij vertelde dat hij op een bankje in het park zat en dat hij van een voorbijganger een kaartje in zijn handen gedrukt kreeg. Hij ging ervan uit dat het van de 1 of andere kerk was waar hij helemaal niks mee had en stopte het kaartje in zijn zak. Na weken zat het kaartje nog steeds in zijn zak en hij besloot gewoon uit nieuwsgierigheid naar het adres te gaan wat op het kaartje stond. Verder stond er op het kaartje “Come to Us”. Het was een heel statig groot pand in een dure buurt. Geen open deur zoals hij eigenlijk verwacht had dus zat er niks anders op dan aan te bellen. Er werd door een man opengedaan die vroeg wat hij voor mij

kon doen. Ik wist even niet wat te zeggen waarop de man vroeg hoe ik aan het adres gekomen was. Ik vertelde dat ik een kaartje van een man in het park gekregen had waarop de man vroeg of ik het kaartje bij me had. Ik geloof van wel zei ik, waarop de man zei dat hij het kaartje echt moest zien omdat hij anders niks voor mij kon doen. Gelukkig bleek het kaartje nog in mijn jaszak te zitten.

Ik onderbrak zijn verhaal om te vragen of hij iets wilde drinken en dat ik nog helemaal niet wist hoe hij heette. Oh ja sorry zei hij, ik ben Jordy. Aangenaam Jordy ik ben Linda maar dat wist je al. Toen ik wat te drinken ingeschonken had voor Jordy en mezelf ging Jordy verder met zijn verhaal. Geboeid luisterde ik naar wat hij allemaal vertelde. Goed zei Jordy nadat ik het kaartje aan de man gegeven had zei die dat ik binnen mocht komen. De man bracht hem naar een kamer waar een wat oudere man in een fauteuil zat te lezen. Er klonk klassieke muziek en de ramen aan de achterkant van de kamer keken op een schitterende tuin uit. Jordy voelde zich compleet uit de toon vallen in deze omgeving. Welkom zei de man die Sebastiaan bleek te heten. Jordy wist niks te zeggen en de man nam het woord. Ga zitten Jordy zei hij terwijl hij op de stoel tegenover hem wees. Hoe weet u mijn naam? Zeg maar je en dat weet ik omdat we jou al een tijdje in het oog hebben. We weten alles van je, van je situatie en dat je dakloos bent. Wij van "Come to Us" doen af en toe aan wat we projecten noemen waarbij we mensen

zoals jij die aan lagerwal geraakt zijn in onze armen sluiten. En wat houdt dat in jullie armen sluiten in? We bieden je een kans op een ander leven, een dak boven je hoofd en een baan waardoor je meer dan genoeg geld zal hebben om royaal van te leven.

Op dat moment werd er op de deur van de kamer waar Linda en Jordy waren geklopt. Alles goed Linda? Als de tijd op de kamer om was en we geen seintje gegeven hadden dat de klant langer wilde blijven kwam er altijd iemand vragen of alles ok was. Ja alles ok antwoordde ik. Sorry zei ik tegen Jordy we moeten naar beneden de anderen verwachten je. We gingen naar beneden en Jordy voegde zich bij het gezelschap. Toen ze tegen vier uur aanstalten maakten om te vertrekken kwam Jordy naar me toe en fluisterde in mijn oor “bedankt” waarna hij met de anderen vertrok. Niet lang daarna ging ik ook naar huis. Ik merkte dat ik mijn gedachten bij Jordy had. Wat een verhaal en wat jammer dat hij het niet af had kunnen maken. Ze schudde even zoals een hond doet als die iets van zich af wil schudden of achter zich wil laten en dat leek haar in dit geval het beste om deze dag achter zich te laten. Kom Judith verstand erbij zei ze tegen zichzelf terwijl ze in de binnenspiegel van de auto naar zichzelf keek. Toen ze thuis aan kwam renden Kevin en Davey op haar af en klommen zowat in haar. Kom eens kijken wat we gemaakt hebben en ze trokken haar mee naar de speelkamer waar grote vellen papier beschilderd waren alsof ze Picasso’s waren. Ook de tafel zat onder

de verf. Maak je geen zorgen zei Carla, ik maak het allemaal schoon. Wat hebben jullie prachtige schilderijen gemaakt jongens. Vol trots zeiden ze dat ze het straks ook aan papa zouden laten zien. Ik denk dat papa het ook heel erg mooi vindt. Gaan jullie even tv kijken dan drinkt mama even wat met Carla. Carla had al gekookt en met Kevin en Davey gegeten wat ze altijd deed. Nadat ze wat gedronken hadden ging Carla naar huis.

Mark

Mark was onderweg naar huis, het was druk op de weg. Merel was naar haar werk en zoals altijd gaat hij dan naar zijn gezin in Drenthe. Hij verlangde naar zijn kinderen. Hij hield zielsveel van ze en ook van hun moeder. Gisteravond was Judith weer eens over trouwen begonnen. Toen hij de tranen in haar ogen zag had hij haar beloofd dat ze gingen trouwen maar er niet bij gezegd wanneer. Hij was immers al met Merel getrouwd. Hij was zo ongeveer met Merel opgegroeid en het was voor iedereen duidelijk dat ze bij elkaar hoorden en een gezin zouden stichten. Mark kwam uit een heel ander milieu dan Merel maar de ouders van Merel hadden Mark van jongs af aan in hun hart gesloten. En helemaal nadat zijn ouders ziek werden en kort na elkaar overleden waren steunden ze hem waar mogelijk.

Een tijdje had hij ook in het bedrijf van Merel haar ouders gewerkt maar het zakenleven was niet zijn ding. Zijn hart lag bij het sporten en zijn schoonouders hadden hem een leuke sportschool cadeau gedaan waar hij gaandeweg steeds minder aanwezig was. Het reilde en zeilde ook zonder hem prima en Merel vond het heerlijk als hij overdag bij haar thuis was. Mark was tevreden met zijn leven maar dat veranderde op de dag dat hij Judith op de parkeerplaats bij Ikea had opgevangen toen ze viel. Toen ze op keek en hem bedankte keek hij in de mooiste ogen die hij ooit

gezien had en je kon wel zeggen dat dit liefde op het eerste gezicht was. Mark had nooit een andere vriendin dan Merel gehad, hij had er ook nooit behoefte aan gehad en was zo trouw als een hond. Maar vanaf het moment dat hij Judith tegengekomen was kon hij haar niet meer vergeten. Godzijdank hadden ze nummers uitgewisseld en ook al wist hij dat hij verkeerd bezig was had hij Judith diezelfde avond nog gebeld en haar uitgenodigd voor een etentje. Vanaf dat moment waren ze samen, Mark herkende zichzelf niet meer. En hoe hij het voor elkaar kreeg wist hij zelf eigenlijk niet maar vanaf dat moment leidde hij een dubbelleven. Judith had gelijk laten weten dat ze een groot gezin wilde en dat was ook altijd de droom van Mark geweest maar Merel kon geen kinderen krijgen. Zij scheen daar minder last van te hebben dan hij dus deze nieuwe kans op een groot gezin was als een godsgeschenk voor hem. Ze hadden zes kinderen gekregen waaronder twee tweelingen en twee dochters. Op een gegeven moment had Mark voorgesteld om naar Drenthe te verhuizen onder het mom van dat het fijner voor de kinderen zou zijn om daar op te groeien. De ouders van Judith waren een paar jaar eerder naar Drenthe verhuisd toen haar vader gestopt was met werken. Hij wist dat Judith het fijn zou vinden om dichterbij haar ouders te wonen die het op hun beurt natuurlijk heerlijk zouden vinden om hun dochter en kleinkinderen in de buurt te hebben. De eigenlijke reden was dat hij het te gevaarlijk vond worden om

met zijn gezin en zijn vrouw in dezelfde stad te blijven wonen. Die lieve meegaande Judith slikte zijn argument als zoete koek en zo waren ze in het dorp in Drenthe terecht gekomen.

Als jaren ging Mark 's morgens zogenaamd naar zijn werk. Judith dacht dat hij personal trainer was en dat liet hij uiteraard zo. Als iemand anders hem zijn eigen verhaal zou vertellen zou hij het niet geloven. Judith had al vaak gevraagd waarom hij geen werk dichterbij huis zocht. Meestal kon hij haar wel weer even rustig houden door te zeggen dat hij dat in de toekomst zou gaan doen maar dat er in het westen veel en veel beter betaald werd voor een personal trainer.

Judith leek ook tevreden met haar leven helemaal sinds Carla bij hun werkte. Dat gaf Judith de gelegenheid om met haar vriendinnen af te spreken, te gaan tennissen of paardrijden en shoppen en wat rijkeluiskinderen zoal nog meer doen. Want Judith was een rijkeluiskind. De ouders van Judith vonden hem maar niks dat lieten ze vaak genoeg merken. Ze vonden hem te min voor hun dochter. Maar gelukkig voor hem had Judith van het begin af aan haar zinnen op hem gezet. Wel waren haar ouders dol op hun kleinkinderen en aangezien hij nu eenmaal hun vader was tolereerden ze hem.

Het was een mooie warme dag geweest en toen Mark eindelijk thuiskwam zat Judith in de tuin met een wijntje. Kevin en Davey waren in de tuin aan het spelen en toen ze hem zagen renden ze naar hem toe terwijl ze hun blijdschap over zijn thuiskomst niet

onder stoelen of banken staken. Als aapjes klommen ze zo ongeveer in hem. Jongens doe eens even een beetje rustig met die arme vader van jullie maar daar trokken ze zich niet veel van aan. Waar is de rest vroeg hij. De jongens zitten op hun kamer te gamen, Floor is bij een vriendin en Felicia is even bij de burens een pakje brengen die hier was bezorgd. Kevin en Davey waren ondertussen weer gaan spelen en Judith had wat te drinken ingeschonken voor hem.

Zal ik de BBQ aansteken vroeg hij? Ja doe maar, lekker weer een keertje en het blijft nog wel even aangenaam. De avond verliep rustig en Mark en Judith gingen op tijd slapen. Ze waren beiden moe en een beetje loom dan de wijn.

Carla

De volgende dag begon als alle andere dagen, Mark was zoals gewoonlijk al vroeg weg en Carla begon met haar gebruikelijke dingen. De kleintjes waren gisteren naar de peuterspeelzaal geweest dus vandaag bleven ze thuis. Toen Judith vertrokken was en de kleintjes buiten aan het spelen waren kon Carla even lekker opschieten. Ze hoefde zich niet druk om Kevin en Davey te maken want de tuin was helemaal afgesloten en als er wat was kwamen ze wel binnen. Toen Carla uit het keukenraam keek zag ze een man staan. Haar lijf reageerde uit automatisme met schrikken. Wat moest die man? Dit was geen buurt waar het normaal was dat mannen op die manier stonden te staan. Ze wist niet wat ze moest doen, ze kon het ook niet negeren en ze besloot de man te vragen wat hij kwam doen. Ze sprak de man aan en vroeg of hij misschien ergens naar op zoek was. Nee hoor, zei hij ik denk erover om in de buurt te komen wonen en ben daarom een beetje aan het rond kijken. Mag dat niet vroeg hij met een knipoog? Als ze niet beter zou weten zou ze denken dat hij met haar aan het flirten was maar deze man was zeker twintig jaar jonger dan zij, dus ze haalde zich niks in het hoofd. Woont u daar? Hij wees op het huis van Mark en Judith. Waarom wilt u dat weten? Als u daar woont kunt u mij vast wel wat meer over de buurt vertellen lijkt me. Carla gaf geen antwoord maar zei dat ze terug moest en wenste hem

een fijne dag. Wat die man kwam doen wist ze niet maar wat ze wel zeker wist is dat hij loog over waarom hij daar stond. Ze kende de man niet. Ze zouden er toch niet achter gekomen zijn dat ze hier een nieuw leven begonnen was? Dat kon bijna niet maar het zat haar niet lekker. Toen ze weer binnen was zag ze de man weg lopen. Zet het uit je hoofd zei ze tegen zichzelf en dat lukte zo waar ook nog. Kevin en Davey eisten haar aandacht op. Davey was van de schommel gevallen en moest getroost worden. Dat lukte prima met een glas chocolademelk en een koekje. De dag verliep verder normaal en toen Judith aan het eind van de dag thuiskwam dronken ze zoals altijd nog even wat waarna Carla naar huis ging. Ze keek om zich heen voordat ze in haar auto stapte alsof ze de man van die morgen verwachtte te zien. Er was niemand te zien en ze reed naar huis. Toen ze thuis was ging ze onder de douche en deed iets gemakkelijks aan. Het was nog mooi weer en een lekkere temperatuur. Daarom besloot ze nog even op het balkon te gaan zitten. Ze had een leuk uitzicht op een parkje waar altijd wel wat te zien was. Er werden veel honden uitgelaten wat leuk was om naar te kijken. Al die baasjes die dachten dat ze letterlijk de baas over hun hond waren maar de honden wisten wel beter. Carla deed haar ogen dicht en genoot van de laatste zonnestralen. Automatisch gingen haar gedachten weer naar de man die vanmorgen tegenover het huis stond. Vermanend sprak ze zichzelf toe dat ze moest stoppen met haar gedachten op de loop te laten

gaan. Wie weet was het echt zo dat hij in de buurt wilde gaan wonen. Ze had tijdens therapie geleerd om haar gedachten ergens anders op te richten als nare dingen uit het verleden zich aan haar opdrongen. Ze schonk een glas wijn in en ging zitten lezen tot het donker en ook fris werd. Na nog even tv gekeken te hebben ging ze slapen en gelukkig viel ze snel in een diepe slaap.

Judith

De dag was voor Judith normaal verlopen maar ze kon haar gedachten er niet goed bij houden. Ze moest aan Jordy denken. Ze vroeg zich af of ze hem ooit nog weer zou zien. Het was in ieder geval niet aannemelijk dat ze hem vandaag alweer zou zien want zo vaak kwam het gezelschap waar hij bij hoorde nou ook weer niet. Het was ook de eerste keer dat Jordy erbij geweest was. Ze was nieuwsgierig naar de rest van het verhaal. Waarschijnlijk was hij haar al lang vergeten. Ze was gewoon een onderdeel van het uitje geweest. Hij had totaal geen aanstalten gemaakt om met haar naar bed te gaan. Het werd nog redelijk druk die dag en daarom dacht ze er verder niet meer aan. Het verbaasde haar hoe ze met haar dubbelleven omging. Hoelang was ze van plan om dit vol te houden? Ze wist het niet. Hoelang zou ze tegen haar vriendinnen kunnen liegen? Tot nu toe leek geen één van hun het vreemd te vinden dat ze nooit meer afspraken. Hoe echt was hun vriendschap eigenlijk? Misschien hadden sommige van haar vriendinnen ook wel geheimen en vonden ze het daarom prima zo. Ze moest er ook wel om lachen. Ze zag opeens voor zich dat ze op een dag bij elkaar zouden komen en allemaal hun geheimen zouden vertellen. Ze zouden moe van het geheim houden zijn en blij zijn als het bekend was. Maar ze zouden wel afspreken om het onder elkaar te houden. Als hun families zouden weten wat ze

uitspookten zou dat het einde van heel veel relaties betekenen. Dus toch weer geheimen. Maar dan zouden ze in ieder geval bondgenoten hebben. Ook zouden ze op de anderen moeten vertrouwen dat die hun mond niet voorbij zouden praten. Het leek toch niet zo aantrekkelijk als ze er zo over nadacht dus was het beter om het maar zo te houden. Judith schrok op uit haar gedachten toen de telefoon ging. Het was één van haar vriendinnen die klaagde dat ze Judith nooit meer zag en dat ze haar echt moest spreken. Dat was wel toevallig omdat ze zich er net over verbaasd had dat geen van haar vriendinnen haar leken te missen. Had ze het over zichzelf afgeroepen dat ze dit nu juist van Elisa terug hoorde? Judith stemde toe in een afspraak voor die zaterdag om in de stad af te spreken. Mark kon op de kleintjes letten en de andere kinderen hadden allemaal hun eigen bezigheden. Nadat ze elkaar uitgebreid begroet hadden bestelden ze koffie. Judith vond dat haar vriendin er goed uit zag. Nou voor de draad ermee zei ze toen de koffie gebracht was. Judith moest eerst beloven dat ze er met niemand over zou praten wat ze natuurlijk deed. Ze beloofde plechtig dat ze er met niemand over zou praten. Ik heb een minnaar gooide ze eruit. Bijna triomfantelijk keek ze Judith aan. Het moet gezegd worden dat dit niet het eerste was waar Judith aan zou denken als ze aan Elisa dacht. Ze vond Elisa een toonbeeld van deugdelijkheid en Elisa was ook altijd behoorlijk veroordelend als het over vreemd gaan ging. Je hebt een minnaar herhaalde

Judith, meer als vraag dan als constatering. Ja ik weet het dat het moeilijk te geloven is voor iemand die er geen goed woord voor over heeft als iemand vreemdgaat. Maar Judith deze man heeft mij betoverd. Judith wilde natuurlijk alles weten en Elisa vertelde dat ze de man in kwestie die Sebastiaan heette voor het eerst op een feestelijke bijeenkomst op het architecten kantoor waar haar man werkte gezien had. Haar man had hen aan elkaar voorgesteld. Hij was mede-eigenaar van het appartementencomplex wat door het bureau van haar man ontworpen was en wat nu af was vandaar het feestje. Toen ze de man een hand gaf keek hij haar indringend aan en hij hield haar hand langer vast dan nodig was. Karel, haar man, excuseerde zich omdat hij iemand zag die hij moest spreken. Wat leuk om de vrouw van de briljante architect te ontmoeten zei de man. Ja, briljant was haar man zeker. Briljant en heel erg druk. Ze was er inmiddels aan gewend en keek uit naar het moment dat Karel zou stoppen met werken en ze hun plannen om dan naar Frankrijk te emigreren zouden gaan uitvoeren. Elisa had een tijdje met Sebastiaan staan praten tot Karel zich weer bij hen voegde en het gesprek weer over zakelijke dingen ging. Toen ze vertrokken namen ze afscheid van Sebastiaan. Het was heel leuk om kennis met je te maken zei Sebastiaan terwijl hij haar hand weer best lang vasthield. Toen ze in de auto zaten vroeg Elisa aan Karel waarom de vrouw van Sebastiaan er niet was. Omdat hij die niet heeft. Goh, zo'n leuke man en

dan niet getrouwd? Karel keek haar even vreemd aan en Elisa zei het is toch een leuke man? Hij is zeker charmant zei Karel en dat kon Elisa alleen maar beamen ook al was hij veel ouder. Ze hield zich er verder wijselijk stil over. Karel kon snel jaloers zijn. En toen vroeg Judith, hoe is het dan zover gekomen dat jullie nu wat hebben? Je zal het niet geloven maar toen ik een paar dagen later bij de fysiotherapeut binnen liep kwam Sebastiaan net naar buiten waardoor we tegen elkaar aan botsten. Elisa, dat is toevallig dat ik je hier tref. Laat me je op een lunch trakteren als je hier klaar bent. Over een uur bij Gino's, goed? Eigenlijk was het geen vraag merkte Elisa maar een voldongen feit. Voor ze kon antwoorden was hij weg. Toen ik klaar was bij de fysiotherapeut was het toch lunchtijd dus waarom zou ze niet met Sebastiaan gaan lunchen. Echt Judith, ik weet niet wat die man met me gedaan heeft maar het bleef niet bij die lunch en nu zien we elkaar regelmatig in een hotel en hebben de meest waanzinnige seks die je je kunt voorstellen. Ik weet het, het kan niet maar ik kan niet meer zonder hem. Ik was ook wel een makkelijk slachtoffer want Karel kijkt niet meer naar me om. Zo gauw hij in bed stapt slaapt hij. Ik moest het aan iemand kwijt anders zou ik gek worden en ik weet dat jij je mond houdt. Opeens wilde Judith haar geheim ook delen en voor ze het wist zei ze ik heb ook een geheim. Heb je ook, nee dat niet zei Judith het is nog veel erger, ik heb er heel veel. En verstandig of niet Judith vertelde Elisa wat ze overdag

deed. Elisa veroordeelde haar niet en ze beloofden elkaar dat ze er nooit met iemand over zouden praten.

Jordy

Jordy's wiegje was er niet eentje geweest met mooie kanten bekleding en lieve zachte dekentjes. Letterlijk wist hij niet hoe zijn wiegje eruitgezien had maar wat hij zich van zijn jeugd kon herinneren was beslist niet liefelijk. Jordy was door zijn moeder opgevoed. Zijn vader was niet in beeld. Later kreeg hij een zusje dat van een andere vader was. Kelly en hij waren op zichzelf aangewezen. Zo goed en zo kwaad als het ging waren ze al jongvolwassen. Kelly was heel veel bij haar beste vriendin en Jordy was vooral veel op straat waar hij al snel met verkeerde personen in aanraking kwam. Hij bleef bij zijn moeder wonen ook toen hij volwassen was tot zij op een dag was verdwenen. Hun huis werd ontruimd. Kelly kon bij haar vriendinnetje terecht en Jordy was vanaf dat moment dakloos. Jaren leefde hij het leven van een aan alcoholverslaafde dakloze. Tot het moment dat hij in het park een kaartje in zijn handen gedrukt kreeg van een voorbijganger. Het zal wel van een kerk zijn dacht hij. Een kerk die zieltjes probeerde te winnen. Come to Us stond er op het kaartje met een adres. Na weken besloot Jordy uit nieuwsgierigheid naar het adres wat hij uit zijn hoofd wist toe te gaan. Het bleek een statig pand in een chique buurt te zijn. Geen open deur zoals hij eigenlijk wel verwacht had. Hij belde aan en er werd opengedaan door een man die vroeg wat hij voor hem kon doen. Ik weet het niet had Jordy gezegd waarop de

man vroeg hoe hij aan het adres was gekomen. Jordy zei dat hij een kaartje van een voorbijganger had gekregen toen hij op een bankje in het park zat. Gelukkig had hij het kaartje nog want de man zei dat hij het moest zien. Kom maar binnen. Jordy liep achter de man aan die hem voor ging naar een kamer waar een wat oudere man in een stoel bij het raam zat te lezen. Ah daar ben je, ga zitten Jordy. Hoe weet u mijn naam had hij gevraagd. Zeg maar je, we weten alles van je. De man stelde zich voor als Sebastiaan. Het voelde alsof hij in een film terecht gekomen was. De man vertelde dat ze hem al een tijdje in het vizier hadden en hem uitgekozen hadden om hem de kans te bieden op een beter leven. Een beter leven dat klonk goed aangezien hij nu geen leven had. Hij was aan het overleven. Ik snap dat het vreemd klinkt zei Sebastiaan. Je mag er over nadenken. Als je wilt kun je hier even op verhaal komen, John zal je naar je kamer brengen. Aangezien ik niks anders te doen had besloot ik dat het geen kwaad kon om even de luxe van een bed te hebben. John die nog steeds bij de deur stond zei kom maar mee dan breng ik je naar je kamer. Hij werd naar een prachtige kamer gebracht met een heerlijk groot bed en een bad. Op het bed lag schone kleding klaar. Doe alsof je thuis bent zei John, ik zal je wat te eten brengen. Toen John de kamer uit was kneep Jordy hard in zijn arm om te kijken of hij droomde. Aangezien hij dat voelde moest hij tot de conclusie komen dat het geen droom was. Jordy besloot een bad

te nemen en toen hij in een heerlijke zachte badjas de kamer weer in kwam stond er op de tafel een dienblad met eten. Zich nog steeds afvragend in wat voor een sprookje hij terecht gekomen was viel hij op het eten aan. Hij had al sinds gisteren niks gegeten, alleen gedronken. Alcohol wel te verstaan. Er stond niks van alcohol op het dienblad. Zijn lichaam begon daar wel naar te verlangen. Hij besloot zich aan te kleden en naar beneden te gaan om te kijken of hij aan drank kon komen.

In de keuken kwam hij John tegen. Toen hij aan hem vroeg of hij een biertje kon krijgen zei hij loop maar even mee naar Sebastiaan. Ah Jordy zei Sebastiaan, ben je een beetje opgeknapt? Ja dat wel maar ik heb echt ontzettende behoefte aan een biertje. Sebastiaan legde uit dat er van alles in het huis was behalve alcohol. Natuurlijk weet ik dat je een alcoholist bent, ik heb je toch verteld dat we je al een tijdje volgen. Als je een nieuw leven wilt zal je van de drank af moeten blijven. Er ligt een prachtig leven vol luxe voor je in het verschiet maar alleen als je afkickt. Sebastiaan legde uit dat ze alles letterlijk en figuurlijk in huis hadden om hem daarbij te helpen. Maar jij moet het willen. Er viel een lange stilte waarna Jordy zichzelf hoorde zeggen dat hij ervoor wilde gaan. Mooi zo, dan beginnen we gelijk. Hij wenkte John die met een glas water en een pilletje aan kwam lopen. Jordy aarzelde. Je hoeft niet bang te zijn het is naltrexon wat ervoor zorgt dat je verlangen naar alcohol vermindert. Ik

besloot ervoor te gaan, wat had ik te verliezen en vanaf dat moment heb ik geen druppel drank meer aangeraakt. Ik voerde lange gesprekken met Larry de psycholoog en stukje bij beetje begon ik me beter te voelen.

Van Sebastiaan leerde ik om klassieke muziek mooi te vinden en hij leerde mij schaken. Ik kwam de eerste tijd alleen buiten als ik door de prachtige tuin liep. Buiten Sebastiaan, John en Larry zag ik geen andere mensen. Het voelde wel veilig zo. Op een dag zei Sebastiaan vanavond komen er wat mensen eten. Dat was mijn eerste kennismaking met wat ik denk ik het beste lotgenoten kon noemen. Het waren alleen mannen de meeste van zijn leeftijd en een paar wat ouder. Het was een gezellig samenzijn, er werd over koetjes en kalfjes gesproken wat hem tot zijn eigen verbazing goed af ging. Op een gegeven moment nam Sebastiaan het woord en richtte zich tot mij. Hij zei als je wilt kunnen dit je collega's worden. Ze werken allemaal binnen de organisatie in één van onze bedrijven waar we ons voornamelijk bezig houden met aandelen en crypto. Geen zorgen, ze zullen je alles leren. Ik had wel zin om iets te gaan doen sinds ik me zo goed en energiek voelde. Hele dagen niks doen begon wel een beetje saai te worden. Zo rolde ik in de wereld van het grote geld. Ik woonde nog steeds in het huis bij Sebastiaan. In de ochtend werd ik door een auto met chauffeur opgehaald en aan het eind van de werkdag weer thuisgebracht. Stapje voor stapje werd ik

in een voor mij nieuwe wereld ingewijd. Ik kwam er al snel achter dat het een harde wereld was die maar om één ding draaide en dat was geld verdienen. We moesten mensen gouden bergen beloven en ze programma's inloodsen waar ze uiteraard eerst in moesten investeren voor ze winst zouden maken. Dan wat winst laten maken waardoor de meesten gretig werden en ons blind vertrouwden tot ze niks meer hadden. Ik had geen medelijden met deze mensen, ze deden het uit vrije wil. Na een jaar kreeg ik een luxe appartement voor mezelf en een riant salaris waar ik eigenlijk nauwelijks iets mee deed. De huur werd door de organisatie geregeld, ik at op het werk en als ik 's avonds thuiskwam viel ik doodmoe in bed. Heel soms bekwam me het gevoel van is dit het nu? Werken, eten en slapen. De uitjes meestal naar 1 of andere luxe tent waren leuk maar na een paar keer had je dat ook wel gezien. Heel soms had hij seks met één van de gastvrouwen hij was tenslotte ook niet van steen. Toen ik op een avond bij Sebastiaan was en hij mij vroeg hoe het met me ging vertelde ik hem dat ik me soms afvroeg of dit alles was. Waar doe je het allemaal voor. Hij wist zeker dat hij geen kinderen wilde. Doodsbang zou hij zijn om het te verpesten. Hoe zou hij een goede vader kunnen zijn met het enige voorbeeld wat hij in zijn jeugd had gehad. Om dezelfde reden verlangde hij ook niet naar een relatie. Hij was ervan overtuigd dat hij niet in staat was om een goede partner te zijn. Dit alles tegen Sebastiaan gezegd

hebbende zei die maar je zoekt dus eigenlijk wat meer spanning in je leven? Ja ik denk dat het daar wel op neer komt. Sebastiaan ging verder, je hoort nu al een tijdje bij ons en ik vertrouw je. Daarom heb ik wel iets voor je. Het gaat om wit wassen van geld. Naast het handelen in aandelen en crypto waar trouwens ook veel zwart geld in om gaat hebben we nog andere handeltjes waar veel geld in om gaat, zwart geld. Dat moet wit gewassen worden anders kunnen we er niet veel mee. We gebruiken daar bijvoorbeeld onze kapsalons en nagelstudio's voor. In die branche wordt vaak contant betaald en het is moeilijk te controleren wat er precies voor diensten geleverd worden. Er worden klanten en diensten verzonden en als inkomsten geregistreerd waardoor het witgewassen is.

Verder hebben we nog veel meer manieren om in die branche geld wit te wassen. We voeren niet gedane uitgaven op en zetten niet bestaande werknemers op de loonlijst en meer van dat soort dingen. Maar daar hoef jij je niet druk om te maken. Sebastiaan legde uit dat het Jordy's taak zou zijn om geld bij die zaken op te halen. Natuurlijk wist Jordy wel dat wit wassen niet mag maar het leek hem nu niet echt iets zwaar crimineels. Daarom stemde hij ermee in om door één van de anderen wegwijs gemaakt te worden.

Sebastiaan waarschuwde hem wel dat er deadlines gehaald moesten worden en dat de spanning waar hij naar verlangde ruim aanwezig zou zijn. Jordy kon er zich op dat moment nog niks bij voorstellen.

Gaandeweg kreeg hij in de gaten dat er een heel netwerk achter de organisatie zat met een hiërarchische structuur. En ook dat het er niet altijd zachtzinnig aan toe ging als deadlines niet gehaald werden. Hij leerde een andere kant van Sebastiaan kennen die hem verzekerde dat hij zich nergens zorgen over hoefde te maken zolang hij zich aan de afspraken hield. Als Jordy zich aan zijn afspraken hield kon Sebastiaan zich aan zijn deadlines houden. Sebastiaan bleek uiteindelijk ook maar een marionet in het poppenspel te zijn. Bij niet goed functioneren werden bepaalde poppetjes heel gemakkelijk ingeruild voor andere. Achteraf gezien was dit niet echt de spanning waar Jordy naar verlangd had maar hij zat er inmiddels tot zijn nek in en kon alleen maar meespelen met het spel als zijn leven hem lief was.

Mark

Mark en Merel waren op bezoek bij de ouders van Merel. Het was normaal gesproken altijd leuk om daar te zijn maar deze keer voelde hij een bepaalde spanning. Dat gevoel bleek te kloppen toen ze met een voorstel kwamen om naar het buitenland te gaan, in eerste instantie voor tijdelijk. Ze waren er nog niet uit waar ze heen wilden maar in ieder geval naar een warm land. En ze wilden dat Mark en Merel mee zouden gaan. Merel was enig kind en ze konden hun prinsesje zoals ze haar altijd noemden niet zo lang missen. Mark wist niet hoe te reageren dus zei hij helemaal niks. Drie paar ogen keken hem verwachtingsvol aan maar hij kon geen woord over zijn lippen krijgen. Zeg eens wat lieverd zei Merel. Het overvalt mij ook maar het lijkt me heerlijk een warm land. Maar we kunnen alles hier toch niet zomaar achterlaten stamelde Mark. Waarom niet? Wat bind je hier als je vrouwtje en wij samen zijn? Je hebt kind nog kraai en over de sportschool hoef je je ook niet druk te maken, dat reilt en zeilt prima. Je bent er nu toch ook al bijna nooit meer. Dus waarom zou het niet kunnen? Mark wist echt niet wat hij moest zeggen en vroeg daarom maar hoe zij er zo plotseling bij kwamen om dat te gaan doen. Ik heb jullie er nog nooit eerder over gehoord. De ouders van Merel keken elkaar aan, ze waren gespannen, het voelde raar en niet goed. Hij vroeg zich af wat de echte reden was dat ze weg

wilden. Hij wist wel dat er in de bedrijven van hun wel eens iets gebeurde wat niet echt door de beugel kon. Zo werd er in de clubs in verdovende middelen gehandeld. Er liepen bepaalde types rond die je liever niet in een donker steegje wilde tegen komen. Zou dat er wat mee te maken hebben? We worden ouder en een warm klimaat zal Annemarie goed doen zei Bram. Annemarie, de moeder van Merel, had reuma en als ze op vakantie waren naar een warm land had ze veel minder last. Ja dat snap ik wel zei Mark dat het voor haar fijn is om in een warm land te verblijven. Maar hoe zien jullie het dan voor je met de bedrijven? Oh dat komt wel goed, maak je daar maar niet druk om. Kom op Mark zei Merel wees eens enthousiast. We kunnen toch kijken hoe we het vinden en als we het niks vinden kunnen we altijd teruggaan. Vinden jullie het goed als ik er even over nadenk? Natuurlijk maar niet te lang want we willen zo snel mogelijk vertrekken. Jullie kunnen alvast gaan toch, jij ook Merel dan kan ik me later bij jullie voegen. Merel sputterde natuurlijk tegen maar Mark wist haar ervan te overtuigen dat ze alvast met haar ouders mee moest gaan. Ze zouden over een paar dagen al vertrekken. Mark had echt geen idee hoe hij zich hieruit kon redden. Al een paar dagen later vertrokken Merel en haar ouders. Ze hadden besloten om naar Tanzania te gaan. Zo gauw ze daar aan kwamen zouden ze Mark de gegevens van het resort waar ze in eerste instantie zouden verblijven geven.

Na een emotioneel afscheid op Schiphol ging Mark terug naar huis. Merel begreep niet waarom Mark niet gelijk meegegaan was maar hij zou snel achter haar aan komen. Mark wist dat dit niet het geval was en hij maakte zich grote zorgen over hoe het verder moest. Over geld hoefde hij zich geen zorgen te maken. Hij had toegang tot de gezamenlijke bankrekening waar oneindig veel geld op leek te staan en waar enorme bedragen werden bij en afgeschreven dus blijkbaar viel het niet op dat hij daar maandelijks ook grote bedragen afhaalde. Hij had een eigen bankrekening geopend in het buitenland waar hij het geld heen sluisde. Noem het een voorgevoel maar het had hem en goed idee geleken om dat te doen. Er stond inmiddels zoveel geld op dat hij het wel een paar jaar uit zou houden als dat nodig was. Natuurlijk had hij ervoor gezorgd dat het niet naar hem te herleiden was.

Het huis voelde leeg, hij voelde zich leeg maar ook op een bepaalde manier opgelucht. Hij moest aan het liedje van Herman denken die zogenaamd verongelukt was maar hij had zijn auto net verkocht. Herman had meer vrijheid dan hem lief was en voor Mark voelde dat nu ook zo. Binnenkort was het schoolvakantie en hij besloot om tegen Judith te zeggen dat hij een paar weken vrij zou nemen. Hij zou haar daar vast een groot plezier mee doen. Het was al heel lang geleden dat hij vakantie genomen had, dat was immers een beetje lastig gezien de situatie. Uiteraard was hij niet van plan om naar Tanzania te gaan. Geen idee hoe hij dat Merel

moest vertellen maar dat was van latere zorg. Voorlopig zou hij alles even laten als het was, dus overdag hier zijn en 's avonds naar Judith en de kinderen. Je kop in het zand steken noemen ze dat, denken of in ieder geval hopen dat er vanzelf een oplossing komt als je net doet of het probleem niet bestaat. Mark vond het wel vreemd dat Bram had gezegd dat hij nog geen gegevens van het resort had waar ze in eerste instantie zouden verblijven. Aan het eind van de dag vertrok Mark naar het noorden. Het was maar goed dat jij anderhalf uur in de auto zat, zo kon hij even resetten. Zo gauw hij thuis was eisten Kevin en Davey zijn aandacht op. Toen de kleintjes op bed lagen hadden ze een gezellige avond met de andere kinderen die voor de verandering allemaal thuis waren. Mark voelde zich zo gelukkig op dat soort momenten en hij zou willen dat het leven altijd zo simpel kon zijn. Geen dubbellevens meer, geen geheimen voor Judith meer. Als hij zou willen lag dit misschien binnen handbereik. Waar zit je met je gedachten zei Judith. Verliefd keek Mark naar Judith en vervolgens naar de kinderen. Bij jullie zei hij, ik besef me hoe gelukkig ik met jullie ben. Zo, in een sentimentele bui ouwe zei Floor terwijl ze hem een kus gaf.

Judith

Judith maakte zich klaar om naar het werk te gaan. Ze moest aan gisteravond denken, het was een heerlijke avond geweest. Ze hadden nog lang buiten gezeten en toen de kleintjes op bed lagen hadden ze met de andere kinderen mooie gesprekken gevoerd.

Mark was in een sentimentele bui en vertelde hoe gelukkig hij met haar en hun kinderen was. Judith had zich schuldig gevoeld naar Mark vanwege het dubbelleven wat ze leidde. Soms vroeg ze zich af alles het wel waard was. Ze moest er niet aan denken dat Mark erachter zou komen. Bovendien genoot ze van haar geheime leven en Madelon gaf haar steeds meer verantwoordelijkheid wat haar een goed gevoel gaf maar waardoor ze ook steeds dieper in haar tweede leven kwam te zitten. Zo had Madelon haar gevraagd om de boel te runnen als zij een paar weken met vakantie zou gaan. Madelon was al lang niet op vakantie geweest omdat er niemand was aan wie ze de zaak over kon laten maar nu Judith er was zag ze mogelijkheden. Ze zou zo graag weer eens op vakantie gaan met haar moeder nu dat nog met haar kon aangezien die al behoorlijk op leeftijd was. Judith voelde zich wel vereerd en zag het als een spannende uitdaging. Mark had de laatste paar jaar ook geen vakantie gehad dus dat was geen probleem. De kinderen gingen op allerlei kampen en Kevin en Davey zouden voor het eerst met haar ouders mee op vakantie

gaan. Ze had Madelon toegezegd dat het prima was. Als manager ging je niet met klanten naar de kamer en dat vooruitzicht was ook wel een verademing. De meeste mannen waren echte assholes. Met te veel drank op konden ze vaak niet veel meer klaar spelen waarover ze hun frustratie op jou botvierden. Dat zou ze niet missen. Soms had je geluk zoals laatst met Jordy. Ze moest nog regelmatig aan hem denken. Zou ze hem nog eens weer zien? Ze was benieuwd naar de rest van het verhaal van Jordy. Ze had nog op internet naar Come to Us gezocht maar ze had er niks over kunnen vinden. Ze moest aan Elisa denken. Haar minnaar heette toch ook Sebastiaan? Net zoals de man van Come to Us. Toevallig, zo vaak hoor je die naam niet. Die Elisa, zij was wel de laatste waarvan Judith zou verwachten dat ze een minnaar had. Elisa was heel behoudend en had vaak laten merken dat ze vreemdgaan veroordeelde. Judith kon zich er wel wat bij voorstellen. Elisa en Karel hadden geen kinderen en Karel was altijd aan het werk. Elisa hoefde zich geen zorgen te maken, haar geheim bleef tussen hen. Judith vond het wel fijn dat ze nu met tenminste iemand over haar dubbelleven kon praten. Ze hoopte trouwens maar dat Carla geen vakantieplannen had wat dat zou een probleem worden als ze voor Madelon in zou vallen. Ze zou het er snel met Carla over hebben.

Carla

Carla zat in de tuin te genieten van het mooie weer en een heerlijk kopje koffie. Ze keek om zich heen, de tuin was prachtig aangelegd en werd goed onderhouden door Johan de tuinman. Johan was er nu ook en Carla sloeg hem gade terwijl hij aan het werk was. Het viel haar nu eigenlijk pas voor het eerst op dat hij er best goed uit zag. Goed gebouwd, gespierd lijf, lekkere bruine kop met altijd een lach op zijn gezicht. Ze vroeg zich af hoe het zou zijn om in die sterke armen te liggen. Ze zag hen op een verlaten strand lopen, hij boog zich naar haar toe en zoende haar. Zij zoende hem terug en het ging er steeds gepassioneerder aan toe. Het was eeuwen geleden dat ze met een man gezoend had en eerlijk is eerlijk ze kon er soms heel erg naar verlangen. Hallo, is er iemand thuis? Johan stond voor haar, geschrokken deed ze haar ogen open. Haha, sorry ik was even aan het dromen. Niet over mij toch zei Johan en keek haar lachend aan. Dat zou jij wel willen hè? Wat ik ook graag zou willen is een lekker bakkie. Dan ga ik die toch voor je halen. Toen Carla naar binnen liep moest ze in zichzelf lachen, hij moest eens weten. Alsjeblieft, Carla zette de koffie op het tafeltje tussen beide stoelen. Johan was gaan zitten. Wat hebben ze hier toch een mooi plekje zei Johan. Mijn idee antwoordde Carla. Als je zo kunt wonen wat wil een mens dan nog meer zei Johan. Heb jij ook een tuin vroeg Johan? Nee, heb ik niet ik woon in een

appartementje en ik heb ook helemaal maar dan ook totaal geen groene vingers. Ik kan amper een plant in leven houden. Ach zei Johan, jij hebt andere kwaliteiten. Als ik zie hoe je de boel hier runt heb je heel wat in je mars. Carla verbaasde zich erover dat Johan blijkbaar oog voor haar had. Heb jij thuis wel een tuin? Zeker zei Johan, ik zou niet zonder kunnen. Johan woonde in hetzelfde dorp als Mark en Judith en werkte al bij de vorige bewoners. Heb jij kinderen vroeg Johan, nee die heb ik niet jij wel? Ja ik heb een zoon en een dochter en drie kleinkinderen. Mijn vrouw is zeven jaar overleden, plotseling aan een hartstilstand. Het was voor het eerst dat ze iets persoonlijks deelden. Carla merkte dat ze het fijn vond in het gezelschap van Johan en Johan op zijn beurt maakte ook niet echt aanstalten om weer aan het werk te gaan. Heb je een partner vroeg Johan. Voor ze het wist had Carla al antwoord gegeven. Normaal was ze heel gesloten over haar leven maar op de één of andere manier voelde het goed en wat had ze nu helemaal verteld? Dat ze alleen was en in een appartementje woonde. Johan keek voor zich uit en zei we kunnen wel een keer samen uit eten gaan. Toen ze niet reageerde keek Johan haar aan. Wil je dat, vroeg hij? Dat lijkt me leuk zei Carla. Mooi zei Johan en ging vervolgens weer aan het werk. Ik liep met de kopjes naar binnen en voelde me een tiener. Blij, opgewonden en onzeker tegelijk. Haal je niks in je hoofd zei ze in gedachten tegen zichzelf, hij vraagt je gewoon mee uit

eten. Het maakte haar in ieder geval wel blij en ze deed de rest van de dag haar werk met een grote lach op haar gezicht. We zullen zien of hij erop terugkomt. En dat deed hij. De volgende dag vond ze een kaartje in haar jaszak. Een kaartje met een bos bloemen erop met daaronder: hé ga je mee? Binnen in de kaart had Johan gezet: lieve Carla, ik zou het heel leuk vinden als je zaterdag met mij uit eten wilt gaan. Zal ik je om vijf uur komen halen? Komen halen? Gelijk sloeg de paniek bij Carla toe. Ze wilde niet dat hij haar op zou halen. Ze schaamde zich voor de buurt waar ze woonde en ze wilde ook niet dat hij zou weten waar ze woonde. Ze ging naar hem toe en zei dat ze het heel leuk zou vinden maar dat ze zelf naar het restaurant zou komen, dat kwam beter uit. Gelukkig drong hij niet aan en zei zullen we telefoonnummers uitwisselen? Dan app ik je het adres van het restaurant. Voor mensen zonder geheimen natuurlijk volstrekt normaal om te doen maar Carla was eraan gewend om altijd op haar hoede te zijn. Toch zei ze ja prima en nadat ze nummers uitgewisseld hadden gingen ze weer aan het werk. Carla's hoofd maakte overuren. Waar ben je mee bezig zei een stemmetje in haar hoofd. Had ze niet weer eens recht op iets leuks? Johan was een prima kerel en heel betrouwbaar. Als hij haar verleden kende zou hij vast niet met haar uit eten willen. Het lukte om haar gedachten in bedwang te houden en het etentje was zeer geslaagd. Ze had een heerlijke avond gehad. Johan was aangenaam gezelschap. Ze voelde zich heel erg op

haar gemak bij hem. Toen hij erop stond haar naar huis te brengen kon ze dat voorkomen door te zeggen dat ze toch zelf met de auto was. Oh ja dat is ook zo, maar de volgende keer haal en breng ik je. Er komt toch wel een volgende keer vroeg hij terwijl hij haar hand vast hield. Ja, er komt wel een volgende keer. Met een kus namen ze afscheid van elkaar. Tot maandag! Zingend was Carla naar huis gereden. Wat een leuke man! Van opwinding kon ze niet slapen en ze ging op het balkon zitten. Zou het dan echt kunnen? Zou ze weer iemand kunnen vertrouwen? Zou ze Johan dan over haar verleden moeten vertellen? Een relatie gebaseerd op leugens kon nooit wat worden. Tot nu toe had ze niet gelogen tegen Johan. Ze had alleen gezegd dat ze nooit getrouwd geweest was, geen kinderen had en al heel lang alleen was. Ze wilde er nu niet over nadenken, ze wilde het geluksgevoel wat ze had gewoon houden en nog niet nadenken over de toekomst. Terwijl ze zo op het balkon zat gingen haar gedachten terug in de tijd. Ze was in de binnenstad opgegroeid waar ze in een groot herenhuis woonde wat haar vader van zijn ouders geërfd had. Zij had haar opa en oma nooit gekend. Ze was enig kind. Haar jeugd was normaal geweest, althans in haar ogen. Niet iedereen vond dat, haar beste vriendinnetje was Jessica. De moeder van Jessica was prostituee. Jessica en haar moeder woonden bij hen om de hoek. Ze woonden boven en Jessica's moeder werkte beneden achter het raam. Voor Carla was de aanwezigheid van de raamprostituees normaal ze wist

niet anders. Haar ouders vonden het ook prima dat ze met Jessica om ging die vaker bij hen thuis was dan bij haar moeder. Carla vond het natuurlijk heerlijk dat ze zo'n goede vriendin had omdat ze geen broertjes of zusjes had. Carla's moeder was na een slopende ziekte overleden. Carla bleef bij haar vader wonen. Ze vond dat ze hem niet alleen kon laten en bovendien werkte ze in het bedrijf van haar vader die een grote bekende in de kunstwereld was. Een aparte wereld. Je wist nooit of je met eerlijke mensen of met criminelen te maken had. Je zou het misschien niet verwachten dat criminelen in kunst geïnteresseerd zouden zijn maar aangezien er enorme geldbedragen in om gaan verklaart dat veel. Jessica was intussen verhuisd naar het buitenland waar ze een studie deed naar Carla kwam nog regelmatig bij Jessica's moeder. Soms ging Carla met haar vader mee als er een deal gemaakt was en de overdracht moest plaats vinden. Dit gebeurde doorgaans op verlaten plekken vaak één of ander pakhuis waar de kans op pottenkijkers klein was. Alle betrokkenen hadden er baat bij om ongezien de deal af te kunnen ronden. Carla en haar vader wisten niet dat ze al een tijd in de gaten gehouden werden door het OM en de FIOD en dat er undercoveragenten in de organisaties rond de criminelen waar ze zaken mee deden zaten. Carla schrok op uit haar gedachten omdat er een vleermuis rakelings langs haar hoofd vloog. Kom ga naar bed zei ze tegen zichzelf en gelukkig viel ze in een diepe slaap.

Jordy

De organisatie was voortdurend op zoek naar nieuwe slachtoffers om binnen te halen. Slachtoffers zo voelde het ondertussen in ieder geval voor Jordy. Het was hem wel duidelijk dat je niet zomaar kon stoppen, daar had hij al genoeg voor gezien. Dat was de reden dat hij het spel bleef spelen ook al knaagde zijn geweten regelmatig aan hem. Wie uiteindelijk de spelregels van dit spel echt bepaalden bleef een groot geheim en ook het doel van het spel was onduidelijk. Geld was uiteraard een doel maar hoeveel geld wil je hebben? Het leek er op dat macht het eigenlijke doel was. Blijkbaar haalden de mensen die aan de top van het genootschap, zoals ze het zelf graag noemden, stonden daar hun genoegdoening uit. Mensen tot marionetten maken die ze konden laten dansen hoe zij dat wilden. Jordy had opdracht gekregen om uit te vinden wie er op een bepaald adres woonden. Toen hij een poosje tegenover het betreffende huis had gestaan was er een vrouw naar hem toe komen lopen. Ze vroeg of ze hem ergens mee kon helpen. Hij had gezegd dat hij erover dacht om in de buurt te gaan wonen en vroeg of zij in het huis woonde. De vrouw gaf niet echt antwoord en liep naar het huis terug. Ze leek niet op haar gemak met zijn aanwezigheid. Hij zou vaker terug moeten om erachter te komen wie er woonden. Hij wist niet waarom hij dat uit moest zoeken. Het beste was om

gewoon te doen wat er van je gevraagd werd. De volgende dag liep hij door de straat waar het huis was toen er een auto de oprit op reed. Er stapte een vrouw uit, hij schatte haar ergens eind dertig, begin veertig. Ze zag er goed uit en toen ze naar de voordeur liep dacht Jordy iets bekends aan haar te zien. Ze deed hem een beetje aan die Linda uit de club waar hij laatst geweest was denken. Ze was het niet want deze vrouw had heel ander haar en een andere uitstraling. Het leek er in ieder geval wel op dat deze vrouw hier woonde. Waarschijnlijk was de andere wat oudere vrouw die hij eerder gezien had de hulp of de oppas als er kinderen waren. Om niet al te veel op te vallen liet hij het hierbij voor die dag. Een paar dagen later ging hij rond een uur of tien in de ochtend weer naar het huis. Hij bleef in de auto zitten die hij zo geparkeerd had dat het niet echt op viel maar hij het huis wel in de gaten kon houden. Na een tijdje kwam dezelfde jongere vrouw die hij laatst al gezien had naar buiten en stapte in de auto. In een opwelling besloot Jordy haar te volgen. Het was niet zo heel druk op de weg dus dat lukte. Tot zijn grote verbazing reed ze naar de stad waar de club was. Ze parkeerde haar auto op een afgesloten terrein waarna ze door een steegje verdween en uit het zicht was. Zou hij dan toch gelijk hebben en was dit Linda? De club was nog niet open. Dit was wel interessant. Hij besloot om later die dag naar de club te gaan. Toen hij binnenkwam zag hij Linda aan de bar zitten. Als dit dezelfde vrouw was als die hij achtervolgd had was dit

een knap staaltje van vermomming dat moet gezegd worden. Hij ging naast haar zitten en ze begroette hem enthousiast. Ze leek blij hem weer te zien maar misschien was het haar professionaliteit die hem dat deed geloven. Na een tijdje gekletst te hebben vroeg Linda of hij met haar naar de kamer wilde, wat geen ongebruikelijke vraag was in deze omgeving. Hij stemde toe. Hij ging op bed liggen en toen Linda zich naar hem overboog zei hij “doe geen moeite daar kom ik niet voor”. En waar kom je dan wel voor vroeg Linda. Gewoon een beetje kletsen met een leuke vrouw. Natuurlijk wilde Jordy haar van alles vragen maar hij snapte ook wel dat hij niet kon zeggen dat hij haar gevolgd was en dat hij een opdracht had. Hij wist hoe het werkte hij zou eerst wat moeten geven om wat terug te krijgen. Linda maakte het hem gemakkelijk door naar de rest van zijn levensverhaal te vragen. Ze herinnerde hem eraan waar hij de vorige keer gebleven was. Jordy vertelde dat hij de kans met beide handen aangegrepen had en sinds die tijd van de drank af was en dat hij dankbaar was om bij het genootschap te horen wat als familie voor hem voelde. Dat dit inmiddels niet meer zo voelde leek hem niet relevant in deze kwestie. Wat een mooi verhaal zei Linda. Maar genoeg over mij had hij gezegd, hoe zit het met jou mooie Linda? Hoe kom je hier zo terecht? Linda was niet gewend om met klanten over haar privéleven te praten. Ze hield het dan ook kort door te zeggen dat ze gereageerd had op een advertentie omdat ze werk zocht

wat goed betaalde en voilà, aangenomen zoals je ziet. Het was voor Jordy duidelijk dat ze niks over haar privéleven kwijt wilde en hij drong niet aan en liet het er voor dat moment bij. Hij vroeg nog wat dingen als wanneer ze werkte en op welke tijden. Halverwege de middag verliet hij de club maar bleef in de buurt om haar tegen vijven weer naar het terrein waar haar auto stond te zien lopen. Ook al zag ze er nu weer heel anders uit dit was zeker weten dezelfde vrouw als die hij 's morgens uit het huis had zien komen. Voor de zekerheid achtervolgde hij haar nogmaals en toen de auto de oprit bij het huis opdraaide was er geen twijfel over mogelijk, het was Linda. Nu moest hij erachter zien te komen wie er nog meer woonden. Hij kon namelijk niet geloven dat het de organisatie om Linda te doen was alleen al vanwege het feit dat het altijd mannen waren die betrokken waren. Interessant was het wel. Een vrouw die in een hele goede buurt woont en duidelijk niet wil dat het bekend is waar ze werkt, wat op zich niet zo vreemd was natuurlijk. Het intrigeerde hem in ieder geval zeker in combinatie met zijn opdracht. Hij besloot nog een tijdje te blijven posten en na iets van een half uur zag hij de wat oudere vrouw die hem laatst aangesproken had in de andere auto stappen die ook op de oprit stond. Zou zij hem van nut kunnen zijn? Hij liet het er voor nu even bij, het was wel duidelijk dat zij er niet woonde. Er gebeurde het uur daarna niks meer waarop Jordy

besloot dat het voor die dag wel genoeg was en hij vertrok naar huis.

Mark

Mark ging de ochtend na de dag dat Merel en haar ouders vertrokken waren gewoon naar Amsterdam. Het zou een beetje raar zijn als hij dat niet zou doen. Daar aangekomen overviel de stilte hem gelijk. Zonder Merel was het huis doods. Hij had nog niks van Merel of haar ouders gehoord en hij kon niet veel anders doen dan afwachten. Hij voelde zich net een kind dat spijbelde, aan de ene kant voelde het best lekker om even alleen te zijn maar aan de andere kant voelde het ook raar. Hij was eigenlijk nooit alleen, overdag was hij met Merel en ze gingen vaak naar haar ouders en als hij bij zijn gezin was had hij ook geen seconde rust. Een gezin met zes kinderen daar was de rust ver te zoeken. Dus hij besloot om het er maar even van te nemen. Hij zette Rod Stewart hard aan en liet het bad vol lopen. Daarna ging hij in de sauna, hun huis was van alle mogelijke luxe voorzien. De dag ging verder voorbij en Mark merkte dat de rust hem goed deed. Op de normale tijd reed hij terug naar Drenthe waar de avond gewoon verliep. Judith was al eerder naar boven gegaan en toen Mark naar bed ging sliep ze al. Mark keek een tijdje naar haar gezicht en streek een haar opzij. Wat was ze mooi en wat zou hij graag met haar trouwen. Floor en Felicia waren er laatst ook over begonnen, ze zagen zichzelf al helemaal als bruidsmisjes. Judith had gezegd dat ze erover op moesten houden want dat moet gezegd worden ze viel

hem nooit af waar de kinderen bij waren. Andersom trouwens ook niet. Ze hadden het goed om een klein detail na dat zijn leven één grote leugen was. De volgende ochtend was hij al vroeg opgestaan en hij had Judith ontbijt op bed gebracht. Zo dat is lief, waar heb ik dit aan te danken had ze gevraagd. Heb je iets goed te maken? Hij had geantwoord dat het niet het geval was maar dat hij vond dat ze dat veel vaker verdiende. Weet je wel hoeveel ik van je hou? Dat weet ik lieverd en ik hou ook heel veel van jou. Met een innige kus nam Mark afscheid van Judith. Tot vanavond schatje. Weer overviel hem een enorme stilte toen hij in zijn huis in Amsterdam aan kwam. Hij had nog steeds niks van Merel gehoord en begon zich wel een beetje zorgen te maken. Hij had Merel al heel vaak gebeld maar kreeg haar voicemail, hetzelfde bij haar ouders. Er werd niet op zijn ingesproken berichten gereageerd. Hij kon niet veel anders doen dan afwachten. In de middag werd er aan de deur gebeld en op de deurbel camera zag Mark de manager van één van de zaken van de ouders van Merel voor de deur staan. Hij drukte op de knop waar de deur mee open ging en deed ook de voordeur alvast open. De man begroette Mark en stond een beetje te dralen en vroeg toen aan Mark waar Merel en Bram en Annemarie waren. Mark zei dat hij ook nog niks van hen gehoord had en ze niet kon bereiken. Ze zouden zo gauw ze in het resort aangekomen waren de gegevens appen maar dat hadden ze dus nog niet gedaan. De man keek een

beetje vreemd naar Mark. Is er iets met de zaak? Ik neem aan dat ze alles toch goed geregeld hebben voor ze weggingen? Uh ja dat is ook zo maar het is natuurlijk wel fijn als we ze kunnen bereiken voor het geval er wat is. Mark beloofde dat zo gauw hij wat gehoord had het hem zou laten weten. Dat is goed zei de man waarna hij vertrok. Het voelde vreemd voor Mark, het was op hem overgekomen alsof de man niet wist dat Merel en haar ouders naar Tanzania vertrokken waren. Het voelde al met al niet goed dat was een ding wat zeker was. Mark kon helemaal niks doen, er zat voorlopig niks anders op dan zijn dubbelleven vol te houden dus ging hij iedere avond naar Drenthe en iedere morgen weer naar Amsterdam. De dagen gingen voorbij en hij hoorde niks van Merel of haar ouders. Hij wist niet wat hij kon doen. Moest hij ze als vermist opgeven? Je hoorde gekke dingen uit dat soort landen. Wat als ze bijvoorbeeld door een bende gegijzeld waren? Maar dan zou hij iets gehoord hebben leek hem. Dan wilden ze losgeld hebben anders had het niet veel nut om mensen te gijzelen. Dus die gedachte leek Mark ook niet echt reëel. Mark had een vriend die bij de Koninklijke Marechaussee werkte. Hij wist dat die organisatie passagiersgegevens bewaarde en nadat Mark de situatie aan zijn vriend had uitgelegd beloofde hij Mark ernaar te kijken. De volgende dag belde zijn vriend terug en zei dat hij geen gegevens van Merel en haar ouders had kunnen vinden. Maar die moeten er zijn, ik

heb hun zelf weggebracht. Hij had ze natuurlijk niet in zien stappen omdat hij niet verder dan de douane kon. Daarvoor hadden ze afscheid van elkaar genomen. Het werd steeds vreemder, Mark wist niet wat hij ervan moest denken. Hij resumeerde wat hij wist. Bram was met het voorstel gekomen om naar een warm land te gaan, hij wilde snel vertrekken en het was Tanzania geworden. Een paar dagen later had Mark hen naar Schiphol gebracht en ze zouden hem zo snel ze aankwamen hem de contactgegevens geven. Daar hield het op. Dan was er nog het vreemde bezoekje van de manager van één van de clubs. Hij besprak dit met zijn vriend die bij de marechaussee werkte. Het is inderdaad vreemd vond hij ook. Waren er problemen met de zaak? Niet dat ik weet. Je weet dat ik mijn boekje te buiten ga maar ik zal kijken of ik iets kan vinden waar je wat aan hebt.

Mark hield zich de dagen erna aan zijn gebruikelijke routine. Wat moest hij anders doen? Toen hij een paar dagen later in zijn huis in Amsterdam was belde Fred, zijn vriend die bij de marechaussee werkte met de vraag of hij langs kon komen. Een uurtje later stond hij voor de deur. Mark was natuurlijk heel nieuwsgierig of hij wat te weten was gekomen. Heb je iets gevonden, vroeg Mark. Fred antwoorde dat hij inderdaad iets had gevonden maar wel iets anders dan hij verwachtte. Kom op man, laat me niet zo in spanning zitten en vertel wat je weet. Fred keek Mark recht in zijn ogen en vroeg; heb jij kinderen? Hoe kom je daar nou bij?

Mark kreeg het Spaans benauwd en wist niet wat hij moest zeggen. Fred begon te praten en vertelde dat hij Bram en Annemarie had nagetrokken en omdat Mark met Merel getrouwd was kwam Mark ook naar boven. Er bleken zes kinderen geregistreerd te staan waar hij als de vader genoteerd stond. Ja Mark ze weten alles van je. Voor de draad ermee, hoe zit het? Na een lange stilte vertelde Mark alles aan Fred. Hoe hij Judith ontmoet had en dat hij sinds die tijd een dubbelleven leidde. Je bent gek zei Fred, een mooi scenario voor een film. Nadat Fred ongeveer tien keer had gezegd dat hij het niet kon geloven vertelt hij dat er wel het één en ander aan de hand was met de zaakjes van Bram. Er liep een onderzoek naar zijn handel en wandel. Waar ze precies naar op zoek waren kon Fred niet zeggen maar ga er maar vanuit dat dit niet zomaar gebeurt. Heb je nooit iets aan Merel gemerkt? Nee eigenlijk niet. Het kan natuurlijk zijn dat zij er niks van af weet zei Fred en Annemarie misschien ook niet. Maar het lijkt erop dat ze op de vlucht zijn. En je denkt ook dat ze daarom niks aan mij laten horen en ik geen contact met ze kan krijgen? Daar is inderdaad wel aannemelijk. Ze zwegen beiden een tijdje. Jullie hebben er een lekkere puinhoop van gemaakt zei Fred. Ik in ieder geval wel kon Mark alleen maar beamen en het lijkt erop mijn schoonvader idem dito. En nu? Ja dat is een goede vraag wat nu. Ik zou het eerst nog maar even zo laten zei Fred. Kijk de komende dagen

even aan en als je wat hoort laat het me dan weten. Als ik nog iets vind laat ik het jou natuurlijk ook weten.

Judith

Judith bedacht dat ze nu echt aan Carla moest vragen of ze vakantieplannen had. Ze had er nog niet echt over nagedacht of haar invallen voor Madelon merkbaar voor Mark zou zijn. In principe zou het voor hem niks uit hoeven maken. Mark nam nooit vakantie dus wat dat betreft zou er niks veranderen. Toen Carla koffie voor hun beiden neerzette vroeg Judith of Carla vakantieplannen had. Nee, vooralsnog niet. Oh dat is fijn want ik heb her en der in de vakantieperiode wat extra dingen op me genomen. Misschien wil ik af en toe een dagje vrij. Weet je dat Johan en ik buiten het werk om contact met elkaar hebben vroeg Carla. Nee dat wist ik niet maar wat heerlijk voor jullie. Johan is echt een goede man en nog good looking ook. Ik vind jullie eigenlijk wel goed bij elkaar passen. Ik gun het jullie helemaal. Heel fijn voor Johan, die zit daar ook maar alleen in dat grote huis sinds het overlijden van zijn vrouw.

Toen ze de koffie op hadden zij Judith nou ik ga, tot vanmiddag. Toen ze de straat uit reed dacht ze even Jordy te herkennen in de auto die langs haar reed maar dat zal wel niet. Wat zou hij hier moeten doen. De wijk waar ze woonden was echt een woonwijk. Verder was er niks te doen. Madelon was blij toen Judith vertelde dat ze het nog even met haar hulp gecheckt had of die er in de vakantieperiode zou zijn. Dan ga ik definitief boeken, ik heb er zo'n zin in om eindelijk weer eens op

vakantie te gaan.

De dag verliep verder normaal in de club. Toen Judith thuiskwam was Mark tot haar verbazing ook al thuis.

Toen ze hem vroeg hoe dat zo kwam zei hij dat er wat klanten uitgevallen waren en hij het wel best vond.

Toen de kleintjes op bed lagen en de andere kinderen allemaal met hun eigen dingen bezig waren was Mark opeens op de proppen gekomen met zijn voornemen dit jaar vakantie te nemen. Judith vroeg hoe hij daar nu opeens bij kwam waarop hij zei dat hij vond dat hij haar en de kinderen behoorlijk verwaarloosd had. Maar ik heb toch al van alles voor de kinderen geregeld?

Kevin en Davey gaan met mijn ouders op vakantie en de anderen hebben allerlei kampen. Dan gaan wij toch samen op vakantie had Mark gezegd. Hij had haar hand gepakt en terwijl hij haar diep in haar ogen keek had hij gezegd hoeveel hij van haar hield en dat hij meer tijd met haar door wilde brengen. Welke vrouw zou niet smelten door zo'n liefdesverklaring van haar man? Nou een vrouw die er een geheim leven op na houdt. Zo'n vrouw was zij immers. Judith had gezegd dat ze het echt heel lief vond en er ook zeker heel veel zin in had maar dat zij ook allemaal dingen toegezegd had in de vakantieperiode en dat het wel handig van hem was geweest om daar wat eerder mee te komen. Mark had er tegenin gebracht dat het toch allemaal vrijwilligerswerk was wat ze deed en ze er toch wel gewoon onderuit kon? Judith zei dat ze dat niet kon, dat anderen op haar rekenden en ze hen in de

problemen zou brengen als ze op haar belofte terug zou komen.

De rest van de avond was in stilte verlopen en Judith had echt medelijden met Mark. Ze vroeg zich voor de zoveelste keer af of ze niet moest stoppen maar het werk leek ook wel een soort verslaving. Het was zo'n andere opwindende wereld waar ze in terecht was gekomen die ze eigenlijk ook niet wilde missen.

De volgende morgen was Mark vertrokken zonder haar wakker te maken. Judith voelde zich verdrietig en schuldig. Toen ze op het werk kwam was Madelon helemaal opgetogen. Ze had haar vakantie geboekt en liet haar het hotel en alle leuke dingen die zij en haar moeder zouden gaan doen zien. Het was voor Judith wel duidelijk dat ze niet op haar belofte terug kon komen. Wat een shit situatie waar ze in zat. De enige waar ze het ermee over kon hebben was Elise. Ze zou vragen of ze konden afspreken. De rest van de dag werd haar aandacht opgeëist door klanten. Het was een drukke dag en daar was ze blij om.

Die avond zouden haar ouders komen eten en zouden ze de details van de vakantie doornemen. Kevin en Davey hadden het er nu al dagelijks over en ze krasten iedere dag een dag op de kalender door zodat ze het steeds dichterbij zagen komen. Ze hoopte maar dat Mark een beetje bijgetrokken was aangezien de verstandhouding tussen Mark en haar ouders toch al niet zo goed was. Haar ouders hadden Mark nooit zien zitten. Ze vonden dat hun dochter wel iets beters had

kunnen krijgen. Een personal trainer was niet echt wat ze voor hun dochter voor ogen hadden maar inmiddels hadden ze zich er maar bij neergelegd leek het. Haar ouders waren er al toen Mark thuiskwam en ze gingen aan tafel. Op een gegeven moment zei Mark dat hij dit jaar ook weer eens vakantie nam. Judith vroeg zich af waarom hij dit nu te berde bracht. Haar ouders reageerden enthousiast en zeiden wat heerlijk dan kunnen jullie met z'n tweetjes op vakantie want de kinderen zijn al onder de pannen. Waar gaan jullie heen? Judith wil niet zei Mark. Alle ogen waren op haar gericht. Jij wil niet vroeg mijn moeder? Ik kan niet zei ik. Hoezo kun jij dan niet vroeg mijn moeder. Ik zei dat ik allerlei verplichtingen had en beloftes gedaan had omdat Mark toch nooit vakantie had. Maar daar is toch vast wel een mouw aan te passen vroeg mijn moeder? Ik antwoorde dat ik bang was van niet. Het werd niet een hele gezellige maaltijd. Toen mijn moeder en ik even alleen in de keuken waren vroeg ze aan mij waarom ik niet wilde. Ik zei dat ik dat toch al gezegd had? Kom op zei mijn moeder, dat geloof ik niet. Gaat het wel goed tussen jullie? Ik zei dat het prima ging maar dat ik intussen na al die jaren er zo aan gewend was om mijn eigen dingen te doen dat ik vond dat Mark daar begrip voor moest hebben. Als ik jou was zou ik er nog maar eens goed over nadenken zei mijn moeder waarna ze met het toetje naar buiten ging. Gelukkig waren de kinderen zo met zichzelf bezig dat ze niet veel van de kille sfeer mee leken te

krijgen, alleen Floor kwam naar haar toe en vroeg of alles goed was. Ja lieverd, maak je geen zorgen er is niks aan de hand. Die zorgen maakte ze zelf wel, ze had het gevoel dat dit nog wel eens lastig kon worden.

Jordy

Jordy ging weer een poging doen om erachter te komen wie er nog meer in het huis woonden behalve Linda. Hij had zich al vroeg verdekt opgesteld zodat hij het huis in de gaten kon houden zonder gezien te worden. Er stonden twee auto's op de oprit. De ene was de auto waar Linda in had gereden toen hij haar achtervolgd had. Er was een man naar buiten gekomen en die was met de andere auto weggereden. Jordy ging ervan uit dat de man in het huis woonde. Een uurtje later waren er vier kinderen op de fiets vertrokken. En niet lang daarna kwam dezelfde wat oudere vrouw bij het huis aan. Het leek aannemelijk dat zij inderdaad de hulp was. Jordy besloot nog even te wachten. Na een tijdje kwam de wat oudere vrouw met nog twee kinderen naar buiten en zette ze in de auto. Dit waren nog kleuters of peuters. Hij had geen verstand van kinderen maar ze waren in ieder geval nog klein. Volle bak daar, zes kinderen had hij nu gezien. Niet heel veel later kwam de wat oudere vrouw weer terug zonder kinderen. Die had ze blijkbaar naar school of opvang gebracht. Na een uurtje kwam Linda naar buiten en vertrok met dezelfde auto die hij laatst gevolgd had. Het leek hem aannemelijk dat ze weer naar de club ging. Toch besloot hij haar nog een keer te volgen. De wat oudere vrouw was nog in het huis dus daar kon hij niet zoveel doen. Linda reed inderdaad weer naar de club. Maar tot zijn verbazing zag hij niet heel veel later

de man die in de andere auto bij het huis was weggereden ook de straat in komen. Hij parkeerde de auto aan de straatkant en stapte vervolgens uit. Hij keek rond, duidelijk op zoek naar iets. Zou hij Linda ook gevolgd zijn? Linda had haar auto weer net als de vorige keer op de afgesloten parkeerplaats gezet dus die was niet te zien. De man liep wat heen en weer en na een tijdje stapte hij in zijn auto en reed weg. Jordy besloot achter hem aan te rijden. Waar ging hij wel niet helemaal heen? Hij ging de snelweg richting Zwolle op. Daarna reed hij richting Amsterdam en daar raakte hij hem kwijt. Het was heel druk op de vierbaansweg en de man manoeuvreerde zich er ervaren doorheen. Jordy nam de eerstvolgende afrit en ging terug naar het noorden. Hij besloot nog een keer terug naar het huis te gaan. Hij stelde zich weer verdekt op. De auto van de wat oudere vrouw stond nog op de oprit. Na een tijdje kwam ze het huis uit en reed weg. Dit is mijn kans dacht Jordy en hij liep naar het huis. Aan de muur naast de voordeur hing een groot ovaalvormig houten bord met de namen Judith en Mark en daaronder de zes namen van de kinderen. Alles in mooie witte letters. Zo zo Linda heet dus eigenlijk Judith. Het was op zich niet vreemd dat ze zich anders noemde in de club. Ok, Linda zoals hij haar maar bleef noemen en de man woonden dus hier met hun zes kinderen. Geen achternaam dat was wel jammer. Jordy besloot weg te gaan want het zou zo maar kunnen dat de wat oudere vrouw de kinderen weer van school aan het halen was

en snel zou terugkomen. De man had zijn interesse. Blijkbaar wist hij niet dat Linda in de club werkte. Hij moest maar snel weer een bezoekje aan de club brengen en kijken wat hij uit Linda kon krijgen. Hij kon haar natuurlijk voor het blok zetten door te vertellen dat haar man haar gevolgd was maar hij kon het niet helpen maar hij mocht haar wel. Jordy vatte voor zichzelf de situatie samen; de organisatie wilde weten wie er in het huis woonden, de vrouw werkte blijkbaar in het geheim in de club en haar man heeft geprobeerd haar te volgen waar je uit kunt concluderen dat hij waarschijnlijk niet weet dat zijn vrouw in de club werkt. Om de één of andere reden is hij haar gevolgd. Aangezien het de organisatie vermoedelijk om de man die dus Mark heet gaat kon hij dat alvast wel tegen Sebastiaan zeggen. Nadat Jordy verslag had uitgebracht zei Sebastiaan dat het hun inderdaad om Mark te doen was. Indirect dan want het was hun om zijn schoonouders te doen. De ouders van die Judith die daar woont? Nee, Mark is met Merel getrouwd en woont met haar in Amsterdam. We doen zaken met haar ouders. Dat liep altijd gesmeerd maar de laatste tijd niet meer en het lijkt er nu op dat ze hem gesmeerd zijn. Maar het rare is dat die Mark dus niet met hun mee is terwijl Merel zijn vrouw ook van de aardbodem verdwenen lijkt. Jordy overwoog even of hij Sebastiaan zou vertellen wat hij over Judith wist maar besloot het voor zich te houden, voorlopig althans. Om één of andere reden had hij het gevoel Linda voor

zover mogelijk erbuiten te moeten houden. Je zegt dat Mark met een Merel getrouwd is en in Amsterdam woont. Wat doet hij dan in dat huis waar ik moest posten met een andere vrouw en zes kinderen? Tja zei Sebastiaan, het lijkt erop dat onze Mark twee verschillende levens leidt al dan niet met medeweten van de vrouwen. Ok, het gaat jullie dus om Mark om via hem erachter te komen waar zijn schoonouders zijn? Klopt. En wat is het plan dan nu verder? We houden hem in de gaten hij wordt door iemand geschadwd als hij in het westen is en zodoende zijn we er ook achter gekomen dat hij ook een huis in het noorden heeft. Tot dusver heeft hij voor zover we weten in ieder geval geen contact met zijn vrouw of schoonouders gehad. We wachten het nog even af maar als er geen schot in komt zullen we Mark aan de tand gaan voelen. Eerst vriendelijk maar als we de indruk hebben dat hij informatie achterhoudt zullen we minder aardig voor hem zijn. Jordy kon alleen maar aan Linda denken. Wat wist zij hiervan? Of hielden Linda en Mark elkaar voor de gek? Hij had al zoveel meegemaakt dat hij nergens meer van op keek. Jordy kreeg van Sebastiaan de opdracht om voorlopig Mark en Judith, voor hem Linda, in de gaten te blijven houden. Mooi dat hij Linda ook in de gaten moest houden, dat gaf hem een vrijbrief om naar de club te gaan.

Carla

Carla en Johan gingen steeds meer met elkaar om. Johan was zelfs al bij Carla thuis geweest. Nadat ze de boot steeds afgehouden had kon ze er op een gegeven moment gewoon niet meer onderuit om Johan bij haar thuis te laten komen. Ze had hem verteld dat ze zich schaamde voor de buurt waar ze woonde maar daar wilde Johan niks van weten. Hij had gezegd het maakt me niet uit waar je woont het gaat me om jou en niet om je huis. Het was echt een slechte buurt waar ze woonde. Het voordeel was dat niemand zich met een ander bemoeide en dat was ook precies waarom Carla er woonde. Johan had haar complimentjes gegeven over hoe gezellig ze haar huisje ingericht had. Een keer had hij haar gevraagd hoe ze hier terecht gekomen was. Toen hij zag dat ze dicht klapte zei hij sorry dat ik het vroeg. Vertel het me maar als je eraan toe bent. Wat was het toch een lieverd. Ze was zo gelukkig nu ze “verkering” hadden. Ze had ook al kennis gemaakt met zijn kinderen en kleinkinderen. Zijn dochter vertelde haar dat ze zo blij voor haar vader was dat die het geluk weer gevonden leek te hebben. Ze vertelde ook dat haar vader al vaker over haar gesproken had. Hij had tegen zijn dochter gezegd dat hij haar zo’n leuke vrouw vond. Ze had hem aangemoedigd om Carla mee uit eten te vragen. En wat een geluk dat hij dat eindelijk had gedaan.

De kinderen vroegen haar niet naar haar verleden.

Waarschijnlijk had Johan hun geïnstrueerd om dat niet te doen. Ze was er in ieder geval blij om.

Bij Mark en Judith leek wat in de lucht te hangen. De sfeer was niet zoals anders. Judith had haar gevraagd of ze in de vakantie op haar kon rekenen omdat ze extra dingen op zich had genomen. Carla had gezegd dat ze op haar kon rekenen, dat ze geen

vakantieplannen had op misschien een keer een dagje uit na om iets leuks met Johan te gaan doen. Ze had Judith over haar en Johan verteld en ze was heel enthousiast geweest. Judith was echt een lieverd. Ze hoopte maar dat er niks ernstigs aan de hand was.

Soms kreeg Carla het benauwd als ze aan de toekomst dacht. Wat als Johan erachter zou komen wie ze was? Ze kon toch niet voor altijd zo doorgaan? Ze had nog steeds regelmatig nachtmerries, daarom wilde ze ook niet dat Johan bij haar bleef slapen of zij bij hem. Ja ze waren wel al intiem met elkaar maar daarna moest Johan van haar naar huis of als zij bij Johan was ging ze naar haar eigen huis. Ze wist dat Johan hier op een gegeven moment geen genoeg meer mee zou nemen. De gedachte alleen al dat ze hem hierdoor kwijt zou raken maakte haar wanhopig. Die avond kon ze de slaap maar moeilijk vatten. Ook het gebruikelijke wijntje deed zijn werk niet goed. Toen ze uiteindelijk in slaap gevallen was werd ze midden in de nacht wakker badend in het zweet. In haar slaap beleefde ze keer op keer de vreselijke gebeurtenissen die avond dat alles misging. Ze zouden die avond een aantal extreem

dure kunstwerken overdragen aan de kopers. Dit vond plaats op een verlaten scheepswerf aan de rand van de stad. Alles leek goed te gaan maar precies op het moment dat Carla de koffer met geld overnam van de kopers brak de hel los. Van alle kanten klonk geschreeuw en de kogels vlogen in het rond. Haar vader werd geraakt en viel neer. Ze wilde naar hem toe rennen maar ze was nog wel zo helder van geest om te kunnen bedenken dat zij dan ook neergeschoten zou worden. Wonder boven wonder slaagde Carla erin om te ontsnappen aan het bloedbad. Met haar hart bonzend in haar keel en adrenaline die door haar aderen raasde slaagde ze erin bij hun auto te komen en ze scheurde weg. De hele tijd keek ze in haar achteruitkijkspiegel of ze achtervolgd werd maar dat was niet het geval. Maar ze wist natuurlijk wel dat ze nu een doelwit was geworden, zij had immers de koffer met geld. Voor ze naar haar eigen huis ging rende ze naar het huis van Jessica. Gelukkig was de moeder van Jessica thuis. Ze gaf haar de koffer met geld met de opdracht die goed te verstoppen en dat ze die later zou komen halen maar dat ze nu weg moest. Daarna rende ze naar haar eigen huis waar ze wat kleding en papieren in een koffer smeed en ging er toen als een speer vandoor. Ze bleef maar rijden en rijden tot ze het lampje van de brandstoftank hoorde waarschuwen dat ze moest tanken. Toen ze bij de pomp aan kwam schrok ze van zichzelf toen ze in de autospiegel keek voor ze uitstapte. Het zweet gutste van haar gezicht en haar

ogen stonden verwilderd. Gelukkig was het een zelfbedieningspomp zodat ze niet naar binnen hoefde. Toen ze in een dorp een bord met pension zag belde ze daaraan nadat ze zich wat gefatsoeneerd had. Eenmaal op haar kamer probeerde ze terug te halen wat er die avond gebeurd was maar het leek net of haar hersenen niet meer werkten. Ze ging op het bed liggen en ze werd de volgende morgen pas wakker. Ze wist niet waar ze was en waarom ze met kleren aan op de dekens lag. Maar langzamerhand drong de vreselijke waarheid tot haar door. Haar vader was dood, daar was ze van overtuigd, met geen enkele mogelijkheid kon hij het overleefd hebben. En zij kon nooit meer terug naar huis dan zou haar hetzelfde lot treffen. Voorlopig zou ze zich ergens schuil moeten houden en te zijner tijd zou ze de koffer met geld die ze bij de moeder van Jessica had achtergelaten ophalen. Ze bleef een paar dagen in het pension en toen ze boodschappen in het dorpje deed viel haar oog op een krant waarin grote letters stond: doden gevallen bij oprollen criminele bendes. Ze kocht de krant en begon het verhaal te lezen toen ze weer terug op haar kamer was. Volgens het verhaal zou er een overdracht van hele waardevolle kunstwerken plaatsvinden. De kopers zouden tot een criminele bende behoren. In die bende waren al een tijdje undercoveragenten actief en het was de bedoeling om op het moment van de overdracht tot arrestatie te komen. Maar opeens waren er leden van een rivaliserende bende op het toneel verschenen die

als malloten in het rond begonnen te schieten. Uiteraard werd er van de kant van de politie die zich in groten getale verdekt hadden opgesteld ook geschoten. Volgens de krant waren er meerdere doden gevallen waaronder de bekende kunsthandelaar. Er werden arrestaties verricht maar een aantal criminelen wisten te ontkomen. De dochter van de kunsthandelaar die er ook bij was bleek sindsdien spoorloos.

Carla had het stuk ontelbare keren gelezen maar daar veranderde niks door. Ze was op zichzelf aangewezen en ze zou voor de rest van haar leven op de vlucht moeten zijn en altijd over haar schouder moeten kijken of ze niet achtervolgd werd. In het begin werd er veel over de zaak geschreven maar gaandeweg werd dat minder. Carla ging van de ene plek naar de andere plek en zo verstreken er jaren. Toen ze eindelijk durfde was ze vermomd teruggegaan met de bedoeling de koffer met geld op te halen bij de moeder van Jessica. Maar daar aangekomen trof ze niemand in het huis aan. De buurvrouw zei ongevraagd dat ze al een tijdje geleden vertrokken waren. Dat kan niet waar zijn, vertrokken met haar geld. Ze had dat geld nodig want ze was zo langzamerhand platzak. Al die voorbije jaren had ze teruggetrokken geleefd om vooral de aandacht niet op zich te vestigen. Wat moest ze nu? Ze zou werk moeten zoeken. Ze besloot naar een dorp in Drenthe te verhuizen waar ze via een louche huisjesmelker een appartementje kon huren. Toen ze daar aan kwam was ze geschrokken van de buurt en de staat van het

appartement. Zowel de buurt als het appartement straalden een ontzettende triestheid uit. Alles was grijs en overal lag afval en het gebouw waar het appartement zich in bevond was nodig aan een verfbeurt toe, want de verf was overal afgebladderd en de muren waren bedekt met graffiti. Maar ze had geen keus en was ondanks alles toch heel blij met een eigen plekje. Ze bleef 's avonds het liefst binnen want ze voelde zich onveilig buiten, de straatverlichting was vaak kapot en de politie was veelvuldig aanwezig in de buurt om ruzies te beslechten. Van haar appartement had ze haar eigen veilige plekje gemaakt en het een stuk leuker gemaakt door alles te verven en gezellig in te richten. Via briefjes in de supermarkt was ze aan werkhuizen gekomen en zo kon ze haar hoofd boven water houden. Ze had heel erg veel geluk gehad dat ze op een gegeven moment fulltime bij Judith en Mark aan het werk kon. Ze had het heel erg naar haar zin bij hun, het was er altijd zo'n heerlijke drukte waardoor ze niet aan nare dingen dacht. Vooral Kevin en Davey hielden haar goed bezig, wat was ze dol op de jongens en omgekeerd net zo. Eindelijk leek de zon weer voor haar te gaan schijnen nu ze verking met Johan had. Maar daar hing ook een donkere sluier boven. Johan zou op een gegeven moment willen weten waarom ze helemaal alleen op de wereld leek. Iedereen had toch wel iets aan familie of vrienden? Niet aan denken, niet aan denken, niet aan denken. Zo probeerde ze het onheilspellende gevoel weg te drukken. Wat moest ze

tegen hem zeggen? Ze had het krantenartikel altijd bewaard. Misschien moest ze dat maar gewoon aan hem laten lezen. Dan zou hij wel begrijpen dat zij de dochter uit het verhaal was. Maar hij zou dan nog niet begrijpen waarom ze daar niet vrij over kon praten. Uit niks in dat artikel bleek dat zij dingen gedaan had die het daglicht niet konden verdragen. En misschien was het beter geweest als ze de volgende dag met de koffer met geld naar de politie gegaan was en zij bescherming gekregen had. Maar dat had ze niet gedaan. Niet aan denken nu. Uiteindelijk was ze weer in slaap gevallen.

Mark

Mark zat voor zich uit te staren. Hij was in zijn appartement in Amsterdam. Het was een prachtige dag, de zon scheen fel aan een stralend blauwe lucht. Maar daar had Mark geen oog voor. Hij overdacht zijn leven wat tot voor kort perfect was. Maar opeens was alles compleet veranderd. Merel de vrouw met wie hij getrouwd was leek uit zijn leven verdwenen. Hij had nog steeds niks van haar gehoord. Hij hield echt van haar, net zoals hij ook zielsveel van Judith hield. Waarom zou je maar van één vrouw kunnen houden er waren meer mensen die met meerdere personen een liefdesrelatie hadden. Polyamorie was het woord ervoor. Zijn wereld leek stukje bij beetje in te storten. Toen hij Judith over zijn plan vertelde om vakantie te nemen had ze compleet anders gereageerd dan hij had verwacht. Ze had gezegd dat ze niet op vakantie kon omdat ze allerlei verplichtingen had. Hij begreep er niks van en ook zijn schoonouders waren het voor de verandering deze keer met hem eens en snapten ook niks van Judiths reactie. Judith werkte niet, dat was niet nodig. Hij zorgde voor de centjes en ook Judiths ouders waren altijd royaal met geld wat ze ook meer dan genoeg hadden. Hoezo zou Judith niet een paar weken weg kunnen. Hij kon zich de tijd dat ze regelmatig klaagde dat ze nooit samen weggingen nog goed herinneren. Op een gegeven moment was ze daarmee opgehouden. Het leek of ze zich erbij

neergelegd had. Daarom begreep hij ook niks van haar reactie. Wat was er aan de hand? De gedachte dat ze ontrouw was kwam natuurlijk in hem op. Had hij haar zelf in de armen van een andere man gedreven? Kwam zijn arrogantie dat hij het allemaal goed voor elkaar had hem duur te staan? Hij dacht dat Judith het naar haar zin had. Ze kon doen en laten wat ze wilde. Ze had veel vriendinnen en was lid van verschillende verenigingen. Helemaal sinds Carla er was kon ze gaan en staan waar ze wilde. Hij moest bekennen dat hij niet echt belangstelling toonde voor wat Judith overdag allemaal deed en Judith vertelde er ook niks over, zeker de laatste tijd niet. Er waren een paar dagen verstreken sinds hij met het voorstel om op vakantie te gaan was gekomen. De sfeer was sindsdien niet echt goed. Judith leek bij haar standpunt te blijven. Eerst dacht hij dat het was om hem zo te laten merken dat ze na al die jaren van haar verwaarloosd te hebben hem een lesje wilde leren. Ze had zich altijd naar hem geschikt maar blijkbaar was ze dat nu niet meer van plan. Maar gaandeweg kwam de gedachte bij hem op dat er een andere man in Judiths leven was. Een man die haar aandacht gaf want nu hij opeens alle tijd van de wereld had om zijn leven te overdenken moest hij tot de conclusie komen dat hij alles maar voor lief had genomen en niet echt zijn best voor Judith gedaan had. Niks wees erop dat er donkere wolken aan de hemel dreven tot het moment dat het er echt op begon te lijken dat Merel uit zijn leven verdwenen was. Zo

maar. De gedachte dat hij ook Judith zou kunnen verliezen maakten hem wanhopig. Hij wilde er alles aan doen om dat te voorkomen. Om te beginnen moest hij erachter zien te komen of Judith inderdaad een ander had. Daarom had hij besloten om een tracker onder haar auto te plaatsen en haar te volgen als ze de volgende morgen als Carla er was weg ging. Hij was die morgen op dezelfde tijd als altijd van huis gegaan maar hij was niet zoals gewoonlijk naar Amsterdam gegaan. Hij was in de buurt gebleven en toen hij zag dat Judith vertrokken was reed hij naar dezelfde plek toe als die waar ze volgens de tracker moest zijn. Het bleek een stad op zo'n half uurtje rijden van hun huis te zijn.

Volgens de tracker moest ze hier toch echt zijn maar hij zag haar auto nergens. Nadat hij een poosje tevergeefs in de buurt rond gelopen had op zoek naar haar auto was hij naar Amsterdam gereden. Tegen een uur of vijf was Judiths auto weer terug naar huis gereden. Ze was dus de hele dag op dezelfde plek gebleven. Hij besloot dat hij haar de volgende dag echt zou volgen. Misschien moest hij daar nog even beter over nadenken want Judith zou zijn auto natuurlijk herkennen. Ook passeerde de gedachte om een privédetective in te huren de revue. Hij besloot om er wat langer over na te denken. De dagen die volgden bleek Judith iedere dag dezelfde route te gaan. Heen en terug op dezelfde tijden. Gisteravond had hij aan Judith gevraagd wat ze die dag allemaal gedaan had. Oh de

gebruikelijke dingen had ze gezegd. En wat zijn dat dan, de gebruikelijke dingen had hij gevraagd. Ze was duidelijk niet op haar gemak toen hij wat aandrong. Hoezo wil je dat nu opeens weten had ze gevraagd. Ik kan me niet herinneren dat je daar eerder belangstelling voor had. Dat klopt had Mark geantwoord en ik besef me dat ik dat te weinig gehad heb, belangstelling voor wat mijn liefste zoal allemaal uitspookt als haar man hard aan het werk is. Hij bracht het als een grapje om het een beetje luchtig te houden. Nou vertel eens hoe zag jouw dag eruit? Judith had vervolgens verteld dat ze getennist had en met vriendinnen afgesproken had en nog wat boodschappen gedaan had. Mark wist dat het niet klopte want de tennisbaan was de andere kant op als die waar ze volgens de tracker geweest was. Maar je hebt dus een leuke dag gehad? Ja hoor had Judith geantwoord. En jij, heb je ook een leuke dag gehad had ze vervolgens aan hem gevraagd. Ja mijn dag was ook prima. Vind je ook niet dat we wel wat meer belangstelling voor elkaars leven zouden kunnen opbrengen had Mark aan Judith gevraagd. Is er iets aan de hand dat je opeens zo anders doet dan anders? Je bent toch niet ziek? Nee nee had Mark geantwoord maar soms denk je over je leven na, doe jij dat nooit? Natuurlijk wel maar maak je niet druk, ik ben heel gelukkig en tevreden met mijn leven en je hoeft voor mij niet opeens te veranderen. Nu we het er toch over hebben had Judith gezegd kan ik ervan uitgaan dat die vakantieplannen van de baan zijn? Ja als jou het echt

niet gaat lukken zal het wel moeten had Mark geantwoord. Hij zag duidelijk de opluchting bij Judith. Het was hem wel duidelijk dat er niks van Judiths verhaal over wat ze die dag gedaan had klopte. Ze moest iets te verbergen hebben. Ze deed iets waarvan ze niet wilde dat Mark wist wat dat was. De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet. Wat kon hij ervan zeggen. Hij die al jaren een dubbelleven leidde. Maar hij zou er koste wat kost achter komen hoe het zat want de gedachte dat hij Judith ook zou kunnen verliezen maakte hem wanhopig. Hij wilde voor haar vechten ook al had ze een ander. Hij besloot om inderdaad een privédetective te zoeken.

Hij zocht op internet en bekeek de verschillende websites. Er waren er nogal wat. Je kon om de meest uiteenlopende redenen een privédetective inhuren maar de reden om je partner te laten volgen werd wel heel vaak genoemd. Hij nam contact op met een ervaren wat oudere man en toen het ook klikte na een kennismakingsgesprek waarin hij de reden waarom hij een privédetective wilde inschakelen had uitgelegd kon de man aan het werk gaan. Hij zou verslag uitbrengen als hij duidelijk genoeg in beeld had wat er speelde. Na veertien dagen nam de man contact op en ze maakten een afspraak. Mark was bloed zenuwachtig, gespannen en nieuwsgierig tegelijk. Wilde hij eigenlijk wel weten wat de detective hem te vertellen had? Toen ze tegenover elkaar zaten schoof de detective een map naar hem toe. Hier is mijn verslag inclusief foto's. Het

is waarschijnlijk niet wat je verwacht maar het blijkt dat jouw partner in een privé huis werkt. Weet je wat dat is had hij aan Mark gevraagd. Ja dat weer ik wel had Mark geantwoord. Even had hij nog de hoop gehad dat ze bijvoorbeeld de klanten zou ontvangen of achter de bar stond of wat dan ook maar niet datgene wat hij niet wilde horen. Sorry had de detective gezegd maar ze gaat met mannen naar de kamer en ik zal je de details besparen maar ze doet waar de mannen voor komen als je begrijpt wat ik bedoel. Mark begreep wat hij bedoelde maar wilde het eigenlijk niet begrijpen. Judith een prostituee? Het idee was te belachelijk voor woorden maar de bewijzen lagen voor hem. Mark bedankte de man voor zijn inzet en als in trance verliet hij het restaurant waar ze afgesproken hadden. Nu hij wist wat Judith deed vroeg hij zich af wat hij liever gewild had. Wat was erger dat je partner vreemdgaat of dat ze een hoer is om het maar gewoon zo te noemen als het is. Je kunt er een chique naam aan geven maar de uitkomst blijft hetzelfde. Het was trouwens wel een hele chique club die goed bekend stond volgens de detective. Net of dat er voor Mark toe deed. Gelukkig was het nog vroeg op de dag en zou het nog uren duren voor hij Judith zou zien. Hij zou haar nu ook niet onder ogen kunnen komen. Ze zou zeker aan hem zien dat er iets was. Mark reed naar zijn appartement in Amsterdam om na te denken. Moest hij Judith confronteren met wat hij te weten was gekomen? De hele middag dacht hij erover na en uiteindelijk besloot

hij om Judith te bellen om te zeggen dat het hem niet lukte die avond naar huis te komen. Hij kon het niet. Hij zou niet weten te verbergen wat hij te weten was gekomen. Tijdrekken dat leek nu het beste. Omdat hij toch niet meer hoefde te rijden nam hij een borrel en nog één en nog één.....

Judith

Judith zat in de tuin die er werkelijk schitterend bij lag. Alles stond in bloei en de verschillende bloemen zorgden voor een natuurlijk parfum. Het was zaterdagochtend en ze was alleen thuis. De oudsten waren naar hun sportvereniging en Mark was met Kevin en Davey naar zwembles. De sfeer tussen haar en Mark was nog steeds niet goed en leek zelfs steeds slechter te worden. Een paar dagen geleden was Mark ook een nacht niet thuisgekomen wat praktisch nooit gebeurde. En als het al voorkwam maakte hij oneindig veel excuses. Dat was deze keer niet het geval geweest. Judith had gisteren met Elisa afgesproken, ze moest echt met iemand praten. Ze had aan Elisa gevraagd hoe het met haar en haar lover ging. Dat vertel ik zo wel had ze gezegd, vertel jij eerst maar wat er aan de hand is. Judith vertelde dat Mark opeens met het idee gekomen was om vakantie te nemen en dat hij met Judith op vakantie wilde omdat de kinderen al allemaal plannen hadden. En wat is daar mis mee vroeg Elisa? Judith vertelde dat ze Madelon beloofd had haar te vervangen en omdat dit was voordat Mark met het idee van vakantie was gekomen ze dus klem zat. Kun je niet tegen Madelon zeggen dat het toch niet lukt? Nee dat kan echt niet, ze is al jaren niet weggeweest en heeft al geboekt. Ze is helemaal hotel de botel bij de gedachte dat ze weer eens weg kan. Bovendien gaat ze met haar best wel oude moeder wat heel veel voor haar betekent

dat ze nog een keer samen op vakantie kunnen. Dus nee, dat kan echt niet. Mark doet de laatste tijd ook anders. Voor dit voorval was hij juist extreem lief voor mij. Dat is hij altijd wel maar hij is nooit zo van zijn gevoelens tonen. Als ik niet beter wist zou ik denken dat hij iets goed te maken heeft. Tja zei Elisa, het is inderdaad wel een lastig parket waar je in zit. Maar er hoeft natuurlijk helemaal niks aan de hand te zijn. Hij is waarschijnlijk heel erg teleurgesteld dat het niet door kan gaan. Ik weet nog wel dat je het altijd zo erg vond dat Mark nooit vakantie nam. Je hebt hem zo vaak gevraagd of hij alsjeblieft een keer vrij wilde nemen en nu doet hij dat en wil je niet. Het is natuurlijk balen dat je hem de echte reden niet kan vertellen. Jij hebt een goede reden waarom je niet kunt maar daar weet hij niks van. Ik kan hem ergens wel begrijpen dat hij teleurgesteld is. Als jij je in hem verplaatst snap je dat toch ook wel? Judith moest toegeven dat ze het dan inderdaad zou snappen en waarschijnlijk net zo zou reageren.

Waar denk je aan vroeg Judith aan Elisa, ze zag dat haar vriendin ergens op zat te broeden. Misschien heb ik een idee. Dat heb ik je nog niet verteld maar ik help Sebastiaan zo nu en dan met de verhuur van appartementen. Sebastiaan heeft heel veel appartementen in zijn bezit die vaak kortdurend verhuurd worden. Toen zijn trouwste medewerkster met pensioen ging had Sebastiaan gevraagd of zij haar plaats in wilde nemen. Dan hadden ze een mooie

dekmantel om elkaar vaker te zien. Toen ze het aan Karel voorstelde had die gezegd als jou dat leuk lijkt moet je het doen. Mijn zegen heb je. Oh Judith had Elisa gezegd, ik word steeds gekker op die man. Soms moeten we samen naar een appartement wat de andere medewerkers op kantoor niet opvalt want dat deed haar voorgangster ook. Wat leuk voor je had Judith gezegd, twee vliegen in één klap. Je hebt vaak genoeg gezegd dat je iets zinnigs te doen wilde hebben en dat jullie zo “legaal” vaker bij elkaar kunnen zijn is natuurlijk top. Maar wat heeft dat met mijn situatie te maken? Je zou Mark kunnen vertellen dat je beloofd hebt om mij te helpen als er medewerkers op vakantie zijn. Ok, maar is het dan niet raar dat ik dat niet gelijk gezegd heb? Je hebt toch gezegd dat je dingen beloofd hebt aan anderen en daar niet onderuit kunt? Dat klopt, dus je bedoelt dat ik het dan min of meer wel gezegd heb maar niet in detail? Ja precies. Mark vraagt anders toch ook niet expliciet wat je allemaal doet op een dag? Nee normaal gesproken doet hij dat inderdaad niet maar laatst vroeg hij opeens wat ik die dag gedaan had en hij bleef maar aandringen. Dus toen heb ik maar wat bedacht en hij leek er tevreden mee. Nou dan zeg je gewoon dat je mij beloofd hebt om me te helpen en dat je dat zonder overleg met hem hebt toegezegd omdat hij toch nooit vakantie neemt en de kinderen allemaal onder de pannen zijn. Judith roerde in haar cappuccino terwijl ze ondertussen dacht dat dit misschien wel een goed idee was. En dan maar hopen dat Mark ook geen

vakantie nam want anders wilde hij haar misschien een keer weg brengen of ophalen. Je moet niet zover doordenken zei Elisa want zoiets gaat waarschijnlijk niet gebeuren. Hoeveel te langer ze erover nadacht des te aantrekkelijker deze uitweg haar leek. Mark wist dat Elise een hele goede vriendin van haar was en het leek logisch dat ze die niet in de steek wilde laten.

Opgelucht met deze oplossing bestelden ze een wijntje. Proost partner in crime zei Elisa. Misschien is het een goed idee dat je binnenkort bij mij langskomt op het kantoor, dan heb je in ieder geval een idee waar je het over hebt als Mark nog vragen gaat stellen. Daar had Elisa wel gelijk in. Ze zou Madelon vragen of ze maandag wat eerder weg kon. Ze spraken af dat ze elkaar maandag aan het eind van de middag op het kantoor van Sebastiaan zouden treffen. Mama mama we mogen de volgende keer zonder zwempakje. Kevin en Davey kwamen rennend de tuin in en klommen bij Judith op schoot. Wat geweldig! Wat zijn jullie toch een knapperds. Ik ben trots op jullie. Ze gaf hun een dikke knuffel. Wat was ze gek op de jongens. Ook op de andere kinderen natuurlijk maar de wetenschap dat dit de laatste kinderen waren die ze zou krijgen maakte toch dat ze er nu meer van wilde genieten dan dat ze bij de anderen gedaan had. Nooit meer zo'n wondertje aan haar borst. Ze had alle kinderen lang borstvoeding gegeven en ze mochten ook altijd bij hen in bed slapen. Iets waar ze vaak verantwoording voor had moeten afleggen aan haar ouders en sommige vriendinnen.

Maar daar had ze zich nooit iets van aangetrokken. Ook het advies om de baby's eens een keer te laten huilen in plaats van ze altijd gelijk op te pakken had ze nooit opgevolgd. Volgens deze en gene kreeg je hele verwende kinderen als je daar altijd maar op in ging. Judith was blij dat ze altijd naar zichzelf geluisterd had. Mark was het trouwens helemaal met haar eens. Als ze naar het resultaat van hun manier van omgaan met de kinderen keek kon ze constateren dat het helemaal goed gekomen was en dat geen van de zes kinderen verwende en onuitstaanbare wezens waren geworden. Hebben jullie honger vroeg ze? Ja, riepen ze in koor. Ik ga de tafeldekken zei Mark zonder haar met de gebruikelijke kus te begroeten. Judith probeerde de knoop in haar maag te negeren en zei kom jongens, eten!

Zoals afgesproken ging Judith die maandag naar het kantoor van Sebastiaan waar Elisa op dat moment was. Het was eind van de middag en de andere medewerkers waren al weg. Elisa liet haar binnen en zei Sebastiaan komt zo ook nog even, dan kun je gelijk met hem kennismaken. Elisa was helemaal enthousiast over haar baantje en liet haar op de computer een paar appartementen zien die ze in de verhuur hadden. Het waren prachtige appartementen, duidelijk niet voor iedereen. Ik keek op toen er een man het kantoor binnen kwam. Dit kon niet waar zijn. Dus toch dezelfde Sebastiaan als Sebastiaan van Jordy. Ze herkende hem meteen. Het was een man waarvan er

geen dertien in een dozijn rondliepen. Wat knapheid betrof paste hij wel bij George Clooney en Richard Gere, echt waar. Ze kon zich goed voorstellen dat Elisa gecharmeerd van hem was. Ha daar ben je, Elisa liep op hem af en omdat er toch verder niemand was kuste ze hem. Dit is mijn beste vriendin Judith. Judith dit is Sebastiaan. Judith gaf hem een hand en zei wat leuk je te ontmoeten. Kan ik eindelijk eens zien waar mijn vriendin haar hart vol van heeft. Ik vind het ook leuk om jou te ontmoeten zei Sebastiaan, Elisa zei al dat je langs zou komen. Sebastiaan herkende haar niet wat niet zo vreemd was aangezien ze voor ze in de club verscheen een metamorfose onderging. Het lukte haar wonder boven wonder om niks te laten merken. Na nog even geklets te hebben ging Judith naar huis. Wat moest ze hier nu mee? Ze wist dat Sebastiaan ook altijd met een dame naar de kamer ging en ze ging er ook vanuit dat hij dan seks had. Helemaal zeker wist ze dat natuurlijk niet. Jordy was tenslotte ook nog nooit intiem met haar geweest. Maar is het leuk voor een vrouw als je vriend in dat soort gelegenheden komt? Ze wist natuurlijk wel dat het zakelijke uitjes waren om hun klanten en medewerkers in de watten te leggen maar het feit dat hij mee naar de kamer ging zou ik in ieder geval niet leuk vinden als he mijn vriend betrof. Ze vond dat Elisa het moest weten. Ze appte haar 's avonds dat ze haar moest spreken. Ik ben alleen thuis appte ze terug. Tegen Mark zei ze dat ze heel even langs haar ouders moest en dat ze niet lang weg zou

blijven. Ze viel maar gelijk met de deur in huis toen ze bij Elisa aan kwam. Ze vertelde dat ze Sebastiaan gelijk had herkend en dat hij regelmatig in de club kwam. Oh, zei Elisa op zich niks mis mee toch? Ik weet dat het een chique club is waar je werkt en dat hij daar dan met zakenrelaties heen gaat daar kan ik me wel wat bij voorstellen. Dat is zo zei Judith enigszins aarzelend. Of gaat hij zelf ook met gastvrouwen naar de kamer? Judith beaamde dat. En wanneer heb je hem nog gezien? Kortgeleden. En is die toen ook naar de kamer geweest? Judith knikte. Het was duidelijk dat Elisa dit helemaal niet leuk vond om te horen wat Judith heel goed kon begrijpen. Het was misschien ook te mooi om waar te zijn zei Elisa, zo'n knappe rijke man heb je natuurlijk nooit alleen. Dat is ook naïef van mij om dat te geloven. Er is natuurlijk nog een kans dat hij geen seks met de dames heeft zei Judith om haar vriendin hoop te geven. Ik heb ook een klant die wel met mij naar de kamer gaat maar die wil geen seks. Die klant werkt trouwens in de organisatie waar Sebastiaan ook voor werkt. Wat voor een organisatie? Het heet Come to Us. Daar heb ik nog nooit van gehoord zei Elisa. Ik weet dat hij in het vastgoed zit maar waar jij het over hebt daar heb ik hem nog nooit over gehoord. Maar kun jij erachter komen of hij wel of niet intiem met de dames is? Ja dat moet wel lukken. Ik heb natuurlijk helemaal geen recht van spreken. Ik ben tenslotte zelf getrouwd dus laat ik me maar stilhouden maar het is wel een enorme domper. Ik wil eerst weten

of hij wel of niet intiem met de dames is voordat ik iets ga beslissen. Ik heb hem nooit gevraagd of ik de enige vrouw in zijn leven ben. We hebben het eigenlijk nooit over dat soort dingen. We leven in het nu en genieten van de momenten dat we bij elkaar zijn. Ik ben ook niet van plan om mijn huwelijk ervoor op te geven, ook omdat Sebastiaan wel duidelijk laat merken dat hij onze relatie vooral als leuk ziet. Dus nogmaals; heb ik het alleenrecht op hem? Tja, ik weet het niet zei Judith. Maar het voelt natuurlijk niet zo leuk als je ook maar een verzetje bent. Nee dat klopt, dat voelt niet fijn. Sebastiaan geeft mij het gevoel dat ik speciaal ben en het is echt een charmeur die wel weet hoe hij een vrouw om zijn vinger moet winden. Jeetje Judith ik heb er nog nooit zo over nagedacht maar hoe leuk ik hem ook vind, ik wil niet zo'n dom vrouwtje zijn die denkt dat zij de enige vrouw is die de zeer gewilde verstokte vrijgezel tot andere gedachten kan brengen. Ik voel me best onnozel. Aan de andere kant het is leuk en het werk vind ik ook leuk. Als jij nu eerst uitzoekt wat hij wel of niet op de kamer doet laat ik het daarvan afhangen wat ik er verder mee doe. Judith beloofde aan Elisa om het uit te zoeken.

Jordy

Jordy had nog een aantal keren bij het huis van Mark en Linda gepost. Mark ging iedere morgen op tijd weg en kwam iedere avond rond zeven uur weer thuis. Het leek er niet op dat hij hier nog meer te weten zou komen over Mark. De oudere vrouw was er ook op doordeweekse dagen en hij had er regelmatig een man gezien die de tuin deed. Zo op het oog een voorbeeldig gezin. Schijn bedriegt weet Jordy inmiddels. Niks is wat het lijkt. Mark en Linda leiden beiden een dubbelleven. Hij wist natuurlijk niet of Linda van Marks andere leven op de hoogte was maar Mark was niet op de hoogte van Linda's dubbelleven. Hij besloot weer een bezoekje aan de club te brengen. Stel dat Linda wel van de andere vrouw, de vrouw met wie Mark getrouwd was wist dan zou hij misschien wel meer te weten kunnen komen over de schoonouders van Mark. Als hij erachter wilde komen of ze van Marks dubbelleven op de hoogte was dan zou hij haar het beste kunnen vertellen dat Mark haar achtervolgd was naar de club. Daar zou ze natuurlijk van schrikken. Het idee dat haar geheim onthult zou worden zou haar niet bepaalt blij maken kon hij zich zo voorstellen. Dan zou hij kunnen vissen of zij wel alles van Mark wist. Uiteraard zou ze dan nieuwsgierig worden en dan zou hij kunnen vertellen wat hij van Mark wist. Blijft alleen de vraag hoe hij wist dat Mark haar naar de club gevolgd was. Het leek hem niet handig om haar de

waarheid te vertellen. Wat zou hij kunnen verzinnen om het niet al te ingewikkeld te maken? Hij besloot er een mooi verhaal van te maken. Iemand uit de kring van Merel had zich zogenaamd als kandidaat voor een populair televisieprogramma opgegeven. Dan is het protocol om de kandidaat en de kringen rondom de kandidaat na te trekken. Ze willen alles van de kandidaat weten voor ze beslissen of de kandidaat goedgekeurd is. De organisatie waar Jordy voor werkt doet die screening altijd. Zo zou hij het brengen. Hij zou het erop houden dat een collega van hem dit voor zijn rekening genomen had. Hij wilde Linda niet vertellen dat hij degene was die ontdekt had dat Linda eigenlijk Judith was en ook niet dat hij dagen bij haar huis gepost had. Toen hij de club binnen kwam keek hij rond of hij Linda zag maar dat was niet het geval. Hij ging aan de bar zitten, ze zou vast wel komen. Niet veel later kwam ze inderdaad de bar binnen en hun ogen kruisten elkaar. Ze kwam naar hem toe en begroette hem hartelijk. Wat leuk dat je er weer bent, ben je alleen? Dat beaamde hij. Linda ging naast hem aan de bar zitten en ze dronken wat. Op een gegeven moment stelde Linda voor om naar de kamer te gaan. Jordy vond het een goed idee. Het overkwam hem niet vaak maar hij was zenuwachtig. De gedachte dat hij op het punt stond om Linda's hele leven overhoop te gooien deed hem even twijfelen of hij er mee door moest gaan. Maar eigenlijk had hij geen keus, hij moest tenslotte ook met resultaat komen. Hij ging op

de bank zitten in plaats van op het bed te gaan liggen. Wat hij te vertellen had kon hij moeilijk nonchalant op zijn rug liggend doen. Linda ging naast hem zitten. Wat is er vroeg ze, je lijkt niet helemaal op je gemak. Dat heb je goed gezien, ik moet je iets vertellen wat je niet leuk gaat vinden. Jij moet mij iets vertellen? Linda snapte er niks van, ze kenden elkaar toch helemaal niet buiten de paar keer dat ze elkaar in de club ontmoet hadden. Ben je soms van de politie of de belasting? Nee, nee dat is het niet. De organisatie waar ik voor werk heeft allerlei verschillende bedrijven en één daarvan is een bureau die screenings doet voor kandidaten voor een bekend televisieprogramma. Linda begreep er steeds minder van. Ik weet niet hoe ik het je moet zeggen maar daardoor is mijn collega erachter gekomen dat je eigenlijk Judith heet in plaats van Linda. Nou als dat het is dan kan ik je zeggen dat ik er niet van wakker lig dat jouw collega dat ontdekt heeft. En wat heb ik trouwens met dat televisieprogramma te maken? Jij niks maar degene waar je mee samen woont wel. Die behoort tot de kring rondom de kandidaat die we moesten screenen. Maar waar het eigenlijk om gaat is dat we er zo ook achter gekomen zijn dat Mark je gevolgd heeft en er op die manier achter gekomen is dat je hier werkt. Jordy zag dat Linda lijkleek werd, het bloed trok uit haar gezicht en tegelijk brak het zweet haar uit. Hij zei er niet bij dat Mark haar kwijtgeraakt was omdat haar auto op de afgesloten parkeerplaats van de club stond.

Jordy wist niet of Mark er later alsnog achter gekomen was maar hij liet Linda in de waan dat hij het wist. Het spijt me zei Jordy maar ik vond dat je het moest weten. Linda zei niks maar het was wel duidelijk dat ze dit op z'n zachts gezegd een hele onaangename boodschap vond. Je hield het dus verborgen voor Mark begrijp ik? Natuurlijk hield ik het voor hem verborgen, wie wil een vrouw hebben die dit werk doet? Jordy had met haar te doen. Hij besloot daarom zijn troef erin te gooien met als argument dat zij niet de enige was die wat te verbergen had. Daar ging hij voor het gemak maar even vanuit dat ze niet op de hoogte was van het dubbelleven van Mark hoewel hij hoopte dat ze het wel wist omdat hij dan wellicht informatie zou kunnen krijgen over de schoonouders van Mark. Mag ik je wat vragen vroeg hij aan Linda? Weet jij eigenlijk alles van Mark? Hoe bedoel je? Precies zoals ik het zeg, weet jij alles van Mark? Waar doel je op? Weet jij dat Mark getrouwd is met een vrouw die Merel heet en dat hij daar mee in Amsterdam woont? Je bent gek zei Linda. Ik snap dat het moeilijk te geloven is maar het is echt zo. De kandidaat voor het televisieprogramma behoort tot de kring van Merel en zo zijn we bij Mark uitgekomen. Ik begrijp dat Mark je er nog niet mee geconfronteerd heeft dat hij weet dat je hier werkt? Nee dat heeft hij niet. En weet je waarom hij dat misschien niet gedaan heeft? Geen idee, vertel jij het me maar, jij weet blijkbaar alles. Ik denk dat hij dat niet gedaan heeft omdat hij zelf ook geheimen voor jou

heeft. Dat kun je wel zeggen zei Linda. Ze was nauwelijks in staat om het te bevatten, dat was duidelijk te zien. Jordy had echt met haar te doen. Jammer genoeg kon hij niks over Merel of haar ouders te weten komen via Linda aangezien ze er niks vanaf wist. We moeten naar beneden zei Linda, de tijd is al lang om. We kunnen toch verlengen? Ik wil je niet zo achterlaten, misschien kan ik je helpen. Nee zei Linda, je hebt al genoeg “geholpen” ik wil dat je weggaat, ik moet nadenken. Voor hij wegging had hij zijn visitekaartje aan Linda gegeven met de mededeling dat ze hem altijd kon bellen, dag en nacht. Linda ging met hem mee naar beneden, hij begreep dat ze wel gelijk met hem mee naar beneden moest omdat ze anders zouden kunnen denken dat er iets aan de hand was. Hij kon nu even niks anders doen dan afwachten. Hij moest Linda maar een poosje met rust laten en kijken wat er ging gebeuren.

Sebastiaan had hem gevraagd of hij al wat meer te weten was gekomen. We verwachten wel dat je met iets komt waar we wat aan hebben. Want anders? Jordy had het gezegd voor hij kon bedenken dat dit niet goed over zou komen op Sebastiaan. Die keek hem heel indringend aan met een blik waar duidelijk aan af te lezen viel dat hij niet gediend was van dergelijke opmerkingen. Sorry zei hij maar gauw, ik ben een beetje geprikkeld omdat ik slecht slaap de laatste tijd. En waar komt dat door? Ik weet het niet. Ik krijg soms flashbacks van het verleden, ik denk dat dat ermee te

maken heeft. Eigenlijk dacht hij nooit meer aan het verleden behalve aan zijn zusje dat hij compleet uit het oog verloren was en al jaren niet meer gezien had maar hij moest toch wat bedenken. Hij maakte zich eigenlijk meer zorgen om de toekomst dan om het verleden. In eerste instantie was hij dolgelukkig met zijn nieuwe leven geweest. Maar toen hij eenmaal door had dat hij als een vlieg in een spinnenweb gevangen zat vroeg hij zich af of er ooit een uitweg zou zijn. Er waren momenten dat de verleiding om te gaan drinken groot was. Dan wilde hij zich net als vroeger daarmee verdoven. Maar gelukkig was het nog nooit zover gekomen dat hij daadwerkelijk voor de bijl ging. Er werden door collega's veel middelen gebruikt waarschijnlijk om dezelfde reden. Daar waagde hij zich niet aan omdat hij er zich terdege van bewust was dat hij verslavingsgevoelig was.

Ga anders weer eens met Larry praten zei Sebastiaan. Larry was de huispsycholoog waar hij in het begin heel veel aan gehad had. Maar toen had hij andere problemen dan nu. Hij maakte zich er geen illusies over dat Larry te vertrouwen was. Als hij zijn hart bij Larry uit zou storten wist hij zeker dat die ermee naar Sebastiaan zou gaan. Ook Larry zat in het web. Ze waren allemaal marionetten. Zolang je deed wat er van je verwacht werd was er niks aan de hand maar als je dat niet deed liep het niet goed met je af. Iedereen in de organisatie was op zichzelf aangewezen. In feite was hij nu net zo eenzaam als dat hij vroeger geweest was.

Vroeger had hij niks maar wel vrijheid, nu zat hij in een gouden kooi. Ja dat zal ik doen antwoordde hij aan Sebastiaan. Hij zou daadwerkelijk een afspraak met Larry maken omdat Sebastiaan Larry zeker weten van dit gesprek op de hoogte zou stellen. Hij zou doen alsof hij inderdaad last van het verleden had. Dat was het beste om te doen. Sebastiaan liet merken dat het gesprek wat hem betrof afgelopen was. Kom verman je zei Sebastiaan toen ze afscheid van elkaar namen. Kijk wat je allemaal bereikt hebt, verpest het niet voor jezelf jongen.

Als Jordy niet beter wist zou hij bijna denken dat hij het nog meende ook. Maar inmiddels wist hij wel beter. Sebastiaan was een keiharde dominante ongevoelige man, daar was hij intussen wel achter. Toen hij in zijn luxe appartement was gearriveerd zette hij klassieke muziek op. Dat was iets waar hij toen hij pas bij de organisatie was kennis mee gemaakt had. De hele dag was er in alle vertrekken van het huis waar hij in het begin gewoond had klassieke muziek te horen. Hij had het leren waarderen, het kalmeerde hem. Hij ging voor het raam staan. De grote ramen die van het plafond tot op de vloer kwamen gaven een schitterend uitzicht over de stad. Maar dat zag hij niet. Hij staarde uit het raam zonder iets te zien. Zijn gedachten gingen naar Linda. Arme Linda, hij had vandaag haar leven ineen doen storten en waarvoor? Wat zou ze met de informatie gaan doen? Ze kon natuurlijk schoon schip maken, de geheimen van haar en Mark tegen elkaar

wegstrepen. Of was de verhouding niet goed? Was het ene geheim erger dan het andere geheim? In zijn ogen wel in ieder geval. Natuurlijk was het niet zoals het hoorde dat zij in een privéhuus werkte zonder medeweten van haar partner. Maar er een compleet ander leven op nahouden en zelfs getrouwd blijken te zijn met een andere vrouw dat was wat Jordy betrof wel next level. Hoe was het mogelijk dat dit al jaren zo ging zonder dat het uitgekomen was. Misschien was het wel goed dat ze het nu wist, ze zou er ongetwijfeld ooit achter gekomen zijn. Met deze gedachte probeerde Jordy zijn eigen straatje schoon te veegen. Maar dat werkte niet. Je bent een klootzak zei hij hardop tegen zichzelf. Weer voelde hij de zucht naar een borrel. Het was maar goed dat hij niks in huis had. Hij besloot een bad met lavendelolie te nemen. Hopelijk zou dat voor ontspanning zorgen waardoor hij zou kunnen slapen.

Carla

Carla zat in de tuin. Het was al dagen prachtig weer. Ook al was het nog vroeg je kon nu al merken dat het een hele warme dag zou worden. De tuin was schitterend. Dat was het werk van haar Johan want zo mocht ze hem inmiddels wel noemen. Hun relatie verdiepte zich steeds meer en ze hadden het zo ontzettend fijn met elkaar. Ze moest er niet aan denken om Johan kwijt te raken. Wat had ze het al die jaren gemist om een man in haar leven te hebben. Ze voelde zich echt zo'n bevoorrecht persoon dat ze Johan haar vriend mocht noemen. Ze kon echt werkelijk niks bedenken wat er niet aan goed aan Johan was. Hij zag er goed uit, was welbespraakt, gaf om anderen en was een echte man. Niet zo'n watje die nergens een mening over heeft. Hij wist wat hij wilde en stond voor zijn mening. Wat niet wil zeggen dat hij geen oor voor andere meningen had maar je moest met goede argumenten komen om hem van zijn ongelijk te overtuigen. Carla hield ervan. Meestal tenminste. Ze vond het minder toen ze hem er niet van kon overtuigen om zijn plan om een weekendje naar Limburg te gaan nog even uit te stellen. Hij had een hotel wat zich in een kasteel bevond gereserveerd. Het was inderdaad een schitterende locatie had ze op de website van het hotel gezien. Haar argument dat ze altijd zo slecht sliep en helemaal in een vreemde omgeving vond Johan echt onzin. Als je niet eens een

weekend met me weg wilt hoe zie jij onze toekomst dan voor je? Ik wil echt de rest van mijn leven met jou delen en ik zie ons samen in één huis oud worden. Het liefst in mijn huis maar als jij liever ergens anders opnieuw wilt beginnen is dat ook goed zolang het maar met mij is. Natuurlijk wilde zij dat ook, niks liever dan dat. Maar die vreselijke nachten waar het verleden haar telkens achterna kwam in de nachtmerries die ze had maakten dat ze er als een berg tegenop zag om een weekend met Johan weg te gaan. Als ze zich in Johan verplaatste snapte ze heel goed dat hij haar bezwaar onzin vond. Hij had er zelfs een grapje over gemaakt door te zeggen dat ze ook de hele nacht wakker konden blijven om naar de sterren te kijken terwijl ze in elkaars armen lagen. Romantischer kon het inderdaad bijna niet. Carla wist dat het geen zin had te blijven zeggen dat ze het niet zag zitten en zo vertrokken ze vorig weekend naar Limburg. Misschien was het inderdaad het beste om gewoon wakker te blijven zodat ze geen nachtmerrie zou krijgen. De hele reis ernaartoe was heerlijk, de omgeving was prachtig. Ze waren onderweg gestopt om een landgoed te bezoeken met schitterende tuinen. Daar hadden ze dat weekend een fancy fair en kon je in de tuinen met een gids een rondleiding doen. Johan genoot er zichtbaar van. Het was zo leuk om hem met een vakgenoot te horen praten, hij was helemaal in zijn element. Hij kon de gids zelfs nog dingen vertellen die de gids niet wist. Wat voelde ze zich trots dat dit haar man was en ze

was op dat moment zelfs blij dat Johan haar had weten over te halen voor dit weekend. Ze wilde nog niet aan het moment van slapen denken. In plaats daarvan wilde ze van deze heerlijke dag genieten. Ze kon zich niet herinneren wanneer ze zo gelukkig geweest was. Na de rondleiding genoten ze van een zalige high tea met allemaal zelfgemaakte producten. Het was tegen het eind van de middag toen ze bij het kasteel waar het hotel in gevestigd was aan kwamen. Wat een prachtige plek was dit. Het kasteel was omgeven door een schitterende tuin. Johan kwam goed aan zijn trekken en hij genoot er zichtbaar van. Hun kamer was al minstens zo mooi en was precies zo ingericht als je je een kamer in een kasteel voorstelt. De kamer had hoge plafonds met sierlijke kroonlijsten en een prachtig bewerkt balkenplafond. De muren hadden prachtig antiek behang en een houten lambrisering. Er waren grote ramen met zware luxueuze gordijnen. Alle meubels waren klassiek en het bed had een baldakijn. De badkamer had ook een klassieke uitstraling maar was modern in functionaliteit. Ze zouden straks vast nog heerlijk genieten van het bad wat heel mooi was. Het was een vrijstaand bad op pootjes met bronzen kranen. Nadat ze zich geïnstalleerd hadden en zich opgefrist hadden gingen ze naar de eetzaal om te dineren. Het eten was heerlijk en de wijn smaakte fantastisch. Ze hielden regelmatig elkaars hand vast en leken verliefde tieners. Wat was ze blij dat ze uiteindelijk toch toegestemd had in dit weekend. Het geluksgevoel wat

door haar lichaam stroomde was zo intens dat het niet met woorden te beschrijven was. De wijn maakte haar zorgeloos, ze zou vast heerlijk in Johans armen in slaap vallen. Na het diner liepen ze nog even door de tuin die door de maan prachtig verlicht werd. Carla was inderdaad in Johans armen in slaap gevallen tot ze badend in het zweet wakker werd uit de zoveelste nachtmerrie. Altijd dezelfde nachtmerrie waarin ze de gebeurtenissen van die vreselijke nacht weer beleefde. De tranen stroomden over haar wangen en uiteraard was Johan wakker geworden. Ze had geschreeuwd en wild om zich heen geslagen zei Johan. Hij nam haar in zijn armen en probeerde haar te kalmeren. Uiteindelijk was ze weer in slaap gevallen en gelukkig werd ze de volgende morgen pas wakker. Hoe gaat het met je, vroeg Johan? Ja wel weer goed had ik geantwoord. Weet je nog dat je vannacht een nare droom had? Ja dat weet ik nog. Wat droomde je dan? Ik weet het niet meer. Het leek me op dat moment het beste om te zeggen. Ik weet dat het eng was maar toen ik wakker werd kon ik het me niet meer herinneren. Nou het moet wel behoorlijk heftig geweest zijn zei Johan. Verder liet hij het rusten. Na het voortreffelijke ontbijt vertrokken ze naar het Gerendal waar een prachtige orchideeëntuin was. Ze kregen een rondleiding van een gids die hun van alles over de orchideeën en andere zeldzame plantensoorten vertelde. Het was zo leuk om Johan zo te zien genieten. Carla genoot zelf ook enorm van al het moois wat er te zien was. Toen ze

uitgekeken waren gingen ze lunchen in de nabijgelegen stad. Na nog even gewinkeld te hebben gingen ze aan het eind van de middag weer terug naar het kasteel. Ze hadden nog een Spa arrangement geboekt. Wat was dit een fantastisch weekend. Ze werden helemaal in de watten gelegd. Nadat ze uitgebreid van de sauna's genoten hadden kregen ze nog een massage. Carla had voor een massage met aromatherapie gekozen en Johan voor een diepe weefselmassage, dat leek hem lekker voor zijn spieren waar hij soms last van had door het zware werk in de tuin.

Toen ze na het diner terugkwamen op hun kamer was het al redelijk laat. Ze waren door alles wat ze die dag gedaan hadden en de wijn bij het eten helemaal rozig en gingen direct slapen. Carla werd weer midden in de nacht badend in het zweet wakker zoals bijna iedere nacht. Ze voelde hoe Johan haar beet pakte en haar probeerde te kalmeren. Juist omdat hij zo lief voor haar was liet ze zich helemaal gaan en ze huilde terwijl de tranen over haar wangen stroomden. Johan zei niets maar hield haar alleen maar vast terwijl hij zachtjes haar haren streelde. Na een hele tijd kon ze stoppen met huilen en kwam ze weer tot zichzelf. Zo zei Johan en nu ga je me vertellen wat er aan de hand is. Heb je vaker nachtmerries? Carla knikte. En wil je daarom niet dat we bij elkaar slapen? Weer knikte Carla. Heb je iets naars meegemaakt waardoor je die nachtmerries hebt? Ze leek wel een jaknikker want voor de derde keer knikte Carla. Ik wil je heel graag helpen maar dan

moet je me vertellen wat er gebeurd is. Dit was het moment waar Carla voor gevreesd had. Ze was heel bang voor dit moment geweest maar ze wist dat dit moment zou komen. Ze besloot schoon schip te maken, als ze dat niet deed zou ze Johan ook verliezen dus het maakte niet uit of ze het wel of niet zou vertellen. Ze ging ervan uit dat als ze alles verteld had Johan niet verder met haar zou willen. Als in trance liep ze naar haar tas waar ze het krantenartikel wat destijds in de krant verschenen was uit haalde. Ze had het uit een voorgevoel voor ze weggingen erin gestopt. Ze ging terug naar het bed en gaf het krantenartikel aan Johan en zei lees maar. Terwijl Johan het artikel las was het doodstil in de kamer. Na wat een eeuwigheid leek keek Johan haar aan en vroeg en jij bent de dochter uit het verhaal? Weer knikte ze. Ze vertelde Johan alles ook van de koffer met geld en dat ze jaren op de vlucht geweest was om onder de radar te blijven. Toen ze uitgepraat was durfde ze Johan niet aan te kijken. Maar Johan reageerde totaal niet zoals ze verwacht en gevreesd had. Wat verschrikkelijk wat je hebt meegemaakt. Wat moet jij je bang en eenzaam gevoeld hebben. Ik had wel in de gaten dat er iets gebeurd was waar je duidelijk niet over wilde praten maar zoiets dramatisch dat bedenk je natuurlijk niet. Carla kon geen woord uitbrengen. Wat ben jij een ontzettend sterke vrouw ging Johan verder. Ik heb nu nog meer bewondering voor je dan dat ik al had. Sterk en vreselijk dapper. Maar vind je mij dan geen crimineel

had Carla gevraagd? Waarom zou ik jou een crimineel vinden? Omdat ik de koffer met geld gehouden heb? Ik kan me heel goed voorstellen dat je niet helder kon denken in de situatie waarin je zat. Je moest vluchten voor je leven. Carla voelde een gigantische last van zich af vallen. Om na al die jaren iemand het te kunnen vertellen gaf een bevrijding waarvan ze niet gedacht had die ooit mee te maken, er was een steen van haar hart gevallen. Dus tussen ons verandert er niks vroeg ze toch nog voor de zekerheid? Jazeker verandert er wat tussen ons. Verschrikt had ze Johan aangekeken. Nu ik weet wat er aan de hand is kunnen we bij elkaar blijven slapen. Want de nachtmerries zijn toch de reden dat jij dat niet wilde? En voor de zoveelste keer knikte Carla. We gaan kijken of we hulp voor je kunnen vinden waardoor je van je nachtmerries afkomt. Carla verstarde. Rustig maar zei Johan. Ik heb een goede vriend die hypnotiseur is. Ik kan je verzekeren dat je hem kunt vertrouwen. Het zou natuurlijk geweldig zijn als ze ervan af zou komen. Ze vroeg zich echt af waar zij zo'n geweldige man als Johan aan verdiend had. De rest van de nacht bleven ze wakker, ze lagen in elkaars armen en praatten over de toekomst. Nu Johan deelgenoot van haar geheim was durfde Carla ook onbevangen naar de toekomst te kijken. Johan zou het liefst zien dat zij zo snel mogelijk bij hem in zou trekken. Er was nu geen reden meer om dat niet te doen. Na het ontbijt checkten ze uit en begonnen aan de terugreis.

Mark

Mark was de volgende dag met een enorme kater wakker geworden. Langzaam herinnerde hij zich de vorige dag. De dag die hij het liefst uit zijn geheugen wilde wissen. Doen alsof het allemaal niet waar was. Maar het was wel waar. De map die de privédetective hem gegeven had liet aan duidelijkheid niets te raden over. Er zaten hele confronterende foto's in. Met afschuw had hij de map van zich afgegooid. Het liefst zou hij alles vernietigd hebben maar dat zou de situatie niet veranderen en dan had hij geen bewijs meer. Er werd aan de deur gebeld. Op de camera zag hij twee mannen staan die zeiden dat ze van de politie waren en hem wat vragen wilden stellen. Mark drukte op de knop om de deur te openen. Zouden ze iets over Merel en haar ouders weten? Toen ze voor de deur stonden legitimeerden ze zich. Mark keek niet echt naar de legitimatiebewijzen, hij geloofde het wel. Ze vertelden dat medewerkers van Bram de politie hadden ingeschakeld omdat het leek of hun baas plotseling van de aardbodem verdwenen was. Net als zijn vrouw en hun dochter. Ja dat klopt zei Mark en hij vertelde wat hij wist. Dus u wilt zeggen dat u niks meer van ze gehoord heeft nadat u ze op Schiphol afgezet heeft? Dat klopt zei Mark. Ze keken elkaar aan, vervolgens zei één van hen; u moet toegeven dat dit voor ons wel enigszins ongeloofwaardig overkomt toch? Uh ja, dat

kan ik wel begrijpen maar toch is het zo. Waarom bent u eigenlijk niet met ze meegegaan? Ik voelde me overvallen door de vraag. Ik antwoordde dat ik het hier naar mijn zin heb. Zo erg naar uw zin dat u daar een vakantie naar Tanzania voor laat schieten? Ja dat klopt. Mark vertelde niet dat het de bedoeling was dat ze er voor langere tijd wilden blijven. En waarom heeft u geen aangifte van vermissing gedaan? Dat heb ik natuurlijk wel overwogen maar ik wilde het nog even afwachten. Ik ging ervan uit dat ze echt wel wat zouden laten horen. Dus nogmaals heeft u wat van uw vrouw of schoonouders gehoord nadat u ze naar Schiphol gebracht heeft? Mark kon naar eer en geweten zeggen dat dit niet het geval was. In ieder geval nog iets waar hij tenminste niet over hoefde te liegen. Goed zeiden de mannen dan laten we het voor nu zo maar we raden u dringend aan om ons zo gauw u iets hoort op de hoogte te stellen. De oudste van de twee mannen gaf hem een kaartje en zei hier kun u me op bereiken waarna ze vertrokken.

Toen de mannen vertrokken waren bedacht Mark dat hij het vreemd vond dat medewerkers van Bram de politie hadden ingeschakeld zonder dat met hem te overleggen. Hij besloot de manager van de club die laatst bij hem thuis geweest was te bellen. Mark vertelde van het bezoek van de politie en wat de aanleiding daarvoor was. De manager ontkende dat hij of een andere medewerker dat gedaan hadden. Dat zouden we nooit doen en al helemaal niet zonder met

jou te overleggen. Maar wie heeft dan wel de politie ingeschakeld vroeg Mark. Weet je zeker dat ze wel echt van de politie waren? Geen idee zei Mark. Ze legitimeerden zich maar ik heb daar verder niet zo goed naar gekeken. Ik heb een kaartje met een mobiel nummer gekregen waar ik ze op kan bereiken. Ik moet eerlijk zeggen dat ze best intimiderend over kwamen en volgens mij twijfelden ze aan mijn verklaring. Mark, luister zei de manager; hier gebeuren sinds Bram weg is vreemde dingen. Er lopen hier rare gasten rond en er komt dagelijks iemand de dagopbrengst ophalen. De eerste dagen legde ik het geld in de kluis. Normaal gesproken bracht Bram het de volgende dag altijd naar de bank voor zover ik weet. Op een avond komt er een kerel naar me toe terwijl er twee anderen ons in de gaten hielden en hij zegt ik kom de opbrengst halen. Ik vraag hem van wie hij dat moest doen. Van je baas sukkel was het antwoord. En wie is dat dan? Je weet toch wel wie je baas is? Je bent nog dommer dan ik dacht. En nou snel een beetje, hij deed zijn colbertje een beetje open waardoor ik zag dat hij een pistool had. Snap je het nu uilskuiken? Ik kon niet anders dan hem het geld geven en sinds die dag komt hij elke dag de dagomzet halen. Mark was met stomheid geslagen. Wat was hier aan de hand? Het begon er inderdaad steeds meer op te lijken dat Bram, Annemarie en Merel gevlucht waren. Ik wil niet veel zeggen zei de manager maar ik denk niet dat de mannen die bij jou waren van de politie zijn. Waar zijn we in verzeild geraakt zegt

Mark. Als jij het weet dan mag je het zeggen reageerde de manager. Ik weet wel dat er in de club wel eens dingen gebeuren die het daglicht niet kunnen verdragen maar het begint erop te lijken dat de grond onder de voeten Bram te heet werd om wat voor reden dan ook. Laten we elkaar maar op de hoogte houden als er ontwikkelingen zijn. Voordat ze het gesprek beëindigden zei de manager belooft me dat je voorzichtig zal zijn? Mark beloofde het. Toen hij opgehangen had dacht Mark waar moet ik eigenlijk voorzichtig mee zijn? Hij schonk een borrel in. Hoe kan je wereld in zo'n korte tijd volledig in storten? Eerst had hij twee levens waarin alles op rolletjes liep en nu leek het erop dat hij geen leven meer had. Zijn ene leven leek compleet verdwenen alsof het nooit bestaan had en zijn andere leven bleek niet zo te zijn als hij tot voor kort altijd gedacht had. Eerst nog maar een borrel dan zou hij nadenken. Mark schrok wakker van de telefoon. Hij zat in een donkere kamer, een lege whiskyfles lag op de grond. Hoe laat was het? Hij keek op het scherm van zijn telefoon en zag dat Judith gebeld had. Shit, hij had natuurlijk naar huis gemoeten. Het was elf uur. Hij was beneveld door de drank in slaap gevallen. Hij kon zo niet rijden. Hij appte Judith dat hij bij een vriend was die een feest gaf en dat het een beetje uit de hand gelopen was en hij bij zijn vriend bleef slapen. Sorry tikte hij in een tweede berichtje. Ik zie je morgen, kus. Judith appte terug, ok tot morgen. Een kort kil berichtje. Wat had hij dan

verwacht? Mark strompelde naar zijn bed en viel als een blok in slaap.

Toen hij de volgende morgen wakker werd sleepte hij zich naar de douche. Hij liet het water gedurende lange tijd over zich heen stromen alsof hij alle ellende van zich af wilde spoelen. Dat ging natuurlijk niet maar hij voelde zich wel beter toen hij er eindelijk onder vandaan kwam. Een dubbele espresso deed ook zijn werk en toen zei hij hardop tegen zichzelf; en nu? Ja wat nu? Hij besloot voorlopig niks met de informatie te doen die hij van de privédetective had gekregen. Hij had geen idee hoe Judith zou reageren als hij haar ermee confronteerde. Het leek erop dat Merel uit zijn leven verdwenen was, voorlopig althans en hij kon de gedachte dat hij Judith ook kwijt zou raken niet verdragen. Hij zou niks laten merken. Nog meer ellende kon hij niet aan. Het zou niet gemakkelijk zijn maar het moest. Om het gemakkelijker voor Judith te maken zou hij zeggen dat hij toch geen vakantie nam omdat zij niet weg kon.

Judith

Het was een rustige dag in de club. Dat gaf Judith de gelegenheid om aan haar collega's waarvan ze wist dat Sebastiaan daarmee naar de kamer geweest was te vragen of ze intiem geweest waren. Allen beaamden dat. Toen Judith vroeg of ze het echt zeker wisten zei één van hun echt wel, zo'n klant vergeet je niet hoor. Wat bedoel je daarmee? De vrouwen keken elkaar aan, zo in detail over klanten praten deden ze eigenlijk nooit. Je weet bij hem nooit welke kant het op gaat. De ene keer wil hij slaaf zijn en wil hij vastgebonden worden en geslagen worden. Dan wil hij vernederd worden maar er zijn ook momenten dat hij op een nogal brute manier seks bedrijft. Hij weet dat hij niet hetzelfde met ons kan doen als datgene wat wij met hem doen maar dan is hij zo kwaad en terwijl hij als een gek tekeergaat scheldt hij ons voor van alles uit tot hij zijn hoogtepunt bereikt. Daarom vroeg hij Judith dus nooit mee naar de kamer. Zij had gelijk bij Madelon aangegeven dat ze dat soort dingen niet wilde doen. Waarom wil je dat eigenlijk weten? Omdat mijn beste vriendin een verhouding met hem heeft. Zij is niet de eerste hoor, hij heeft er een handje van om huwelijken kapot te maken. Zeg maar tegen je vriendin dat ze op moet passen voor hem. Het is echt een rare. Je weet nooit wat je aan hem hebt. Dat had je vast niet verwacht hè? Nee zeker niet, het lijkt zo'n innemende, charmante en zelfverzekerde man. Ja schijn bedriegt.

Zeg dat wel zei Judith. Elisa moest maar snel met hem stoppen. Toen Judith met haar gedachten nog bij het gesprek wat ze met haar collega's gevoerd had de bar weer binnenkwam zag ze Jordy aan de bar zitten. Ook toevallig. Hij moest eens weten wat ze net over zijn baas gehoord had. Ze liep naar hem toe en begroette hem hartelijk. Nadat ze wat gedronken hadden stelde ze voor om naar de kamer te gaan. Daar aangekomen ging Jordy op de bank zitten in plaats van relaxt op het bed te gaan liggen zoals de andere kerens. Hij leek gespannen. Ze ging naast hem zitten en vroeg of er iets was, je lijkt niet op je gemak. Dat heb je goed gezien, ik moet je iets vertellen wat je niet leuk gaat vinden. Judith hield niet van dit soort spanning en zei nou kom er dan maar mee voor de dag. Ze had werkelijk geen idee wat het zou kunnen zijn wat hij haar moest vertellen. Waar het op neer kwam was dat Mark wist dat ze in de club werkt. Natuurlijk vroeg Judith hoe hij erachter was gekomen. Jordy hield een ingewikkeld verhaal over iets met een televisieprogramma maar het meeste was haar ontgaan. Alleen de mededeling dat Mark wist dat ze hier werkte was des te beter blijven hangen. Dat was natuurlijk de reden waarom hij zich zo kil gedroeg sinds ze gezegd had dat ze niet met hem op vakantie kon. Hoe hij wist dat ze hier werkte wist ze niet, daar had Jordy het ook niet over gehad. Alsof dit nog niet genoeg was kwam hij daarna met het verbijsterende verhaal dat Mark met een andere vrouw getrouwd was en dat hij daarmee in Amsterdam

woonde. Dit was zo bizar dat het wel waar moest zijn want zoiets verzinnen zou je zelfs voor je ergste vijand niet doen. Judith kon dan ook met de beste wil van de wereld geen reden bedenken waarom hij dit haar zou vertellen als het niet waar was. We moeten naar beneden zei Judith, de tijd is om. We kunnen toch zeggen dat we langer op de kamer willen blijven had Jordy gezegd. Nee, had ze gezegd ik wil dat je weggaat, ik moet nadenken. Laat mij je helpen zei Jordy. Nou nee dank je, jij hebt me al genoeg “geholpen”. Hij had haar zijn visitekaartje gegeven. Met de woorden “je kunt me altijd bellen” waren ze uit elkaar gegaan. Judith moest ook wel naar de bar anders zouden ze denken dat er iets aan de hand was. Madelon kwam gelijk naar haar toe en vroeg of er wat was. Natuurlijk zag die dat ze compleet in de war was. Ze vroeg of Jordy zich misdragen had op de kamer wat Judith ontkende. Wat is er dan? Dat kan ik je nu niet vertellen maar kan ik wel weg nu? Nadat ze Madelon beloofd had dat ze later op de dag nog van zich zou laten horen kleedde ze zich om en vertrok. Lange tijd bleef ze in de auto op de afgesloten parkeerplaats zitten. Het was alsof ze in trance was. Ze wist niet hoelang ze daar gezeten had toen het geluid van haar telefoon haar terug in de realiteit bracht. Ze zag dat het haar moeder was. Ze liet de telefoon rinkelen tot die stopte. Ze moest Elisa spreken. Ze had Elisa natuurlijk het één en ander over Sebastiaan te vertellen en ze moest het bizarre verhaal wat ze van Jordy te horen

had gekregen over Mark met iemand bespreken. Elisa was de enige met wie ze dat kon. Nadat ze Elisa ervan overtuigd had dat ze haar onmiddellijk moest spreken hadden ze in een natuurgebied afgesproken. Hier zouden ze kunnen praten zonder gehoord of gestoord te worden. Toen Elisa eraan kwam vloog Judith naar haar toe, hou me alsjeblieft vast. Minutenlang bleven ze zo staan. Wat is er aan de hand waardoor je zo overstuurd bent? Dat zal ik je vertellen zei Judith. Wat wil je eerst horen, datgene wat jouw leven in duigen doet vallen of datgene wat mijn leven compleet op zijn kop zet. Elisa keek Judith met grote ogen aan zonder antwoord te geven. Goed laat ik met jouw leven beginnen. Sebastiaan is zeker weten intiem met de dames waarmee hij naar de kamer gaat en hij blijkt er nogal bizarre voorkeuren op seks gebied op na te houden. De ene keer wil hij als slaaf behandeld worden en met de zweep en meer van dat soort attributen bewerkt worden en de andere keer leeft hij zich op de dames uit door op een nogal agressieve manier seks te bedrijven, waarbij zijn enige doel is om zo snel mogelijk tot een hoogtepunt te komen puur op zichzelf gericht. Elisa keek Judith voor ongeloof en afschuw aan. Onvoorstelbaar dat dit over haar Sebastiaan ging. Zij had totaal andere ervaringen met hem. Dat is nog niet alles zei Judith. Ze wilden natuurlijk weten waarom ik hiernaar vroeg en toen ik vertelde dat mijn beste vriendin een verhouding met hem heeft zeiden ze dat je niet de eerste bent en dat hij er een handje van heeft

om huwelijken kapot te maken. Verder zeiden ze dat je uit moet kijken voor hem. Ik kan het nauwelijks geloven zei Elisa. Dat snap ik zei Judith, ben je klaar voor het volgende bizarre verhaal? Nou nee, maar vertel maar. Jordy kwam met het ongeloofwaardige verhaal dat Mark getrouwd is met ene Merel waar hij mee in Amsterdam woont. Hè zei Elisa, maar hoe dan? Hij komt toch elke avond thuis? Ik heb geen idee zover heb ik nog niet kunnen denken. Het verklaart in ieder geval wel waarom hij niet met mij wil trouwen. Verder wist hij ook nog te vertellen dat Mark weet dat ik in de club werk. Dat zou zijn kille houding van de laatste tijd kunnen verklaren. Maar hoe weet die Jordy dat allemaal? Ik weet het niet, hij vertelde iets over een televisieprogramma waar één van de bedrijven van de organisatie waar Jordy voor werkt de screening voor doet. Ik kan het me allemaal niet meer herinneren, ik heb twee dingen onthouden, het ene is dat Mark weet dat ik in de club werk en het andere is dat hij getrouwd is met een andere vrouw. Lange tijd waren ze stil. En nu? Ik heb geen idee zei Judith. Wat ga jij met de informatie over Sebastiaan doen vroeg ze aan Elisa. Ook geen idee. Ik heb het heerlijk met hem. Ik herken niks van wat jouw collega's over hem verteld hebben. Niet dat ik ze niet geloof hoor maar het lijkt over een ander persoon te gaan. Maar jij Judith, wat jij te horen hebt gekregen dat is toch te bizar voor woorden? Waarom heeft Jordy dat eigenlijk aan jou verteld? Jullie kennen elkaar toch verder helemaal niet? Ik heb

geen idee, hij vond dat ik het moest weten. Hij zal het vast goed bedoeld hebben ga ik vanuit want waarom zou je anders bewust iemands leven zo op de kop willen zetten zoals hij dat met mijn leven gedaan heeft. Het kwam bijna zo op mij over dat het niet erg was dat ik een geheim voor Mark heb omdat Mark dat ook voor mij heeft. Zou dat ook de reden zijn waarom Mark haar nog niet geconfronteerd heeft met het feit dat hij weet dat ik in de club werk vroeg Judith zich hardop af. Dat zou kunnen zei Elisa. Ze bleven nog een poosje zitten terwijl ze probeerden de onvoorstelbare informatie die tot hen was gekomen tot zich te laten doordringen wat nauwelijks lukte. Ze besloten om er voorlopig niks mee te doen. Eerst nadenken en geen impulsieve beslissingen nemen. Judith belde Madelon zoals beloofd om te zeggen dat het goed met haar ging. Er was een tijd dat ze haar leven maar saai vond maar dit was wel het andere uiterste. Het was al laat en ze moest nodig naar huis. Het lukte haar om normaal tegen Mark te doen die op de gebruikelijke tijd thuiskwam. Op zijn beurt deed Mark ook normaal tegen haar. Hij begroette haar weer met een kus zoals hij eerder ook altijd deed. Hij had gezegd dat hij dan toch ook maar geen vakantie nam omdat ze toch niks konden doen. Als het allemaal niet zo bizar was zouden ze beiden een prijs verdienen voor hun toneelspel. Mark wist dat zij in de club werkte en zij wist van het dubbelleven van Mark en ze deden net of er niks aan de hand was. Ze hield zielsveel van Mark

en ze wilde hem niet kwijt. Maar wilde ze hem met een andere vrouw delen? Er waren mensen die zo leefden, ze had er pas nog een verhaal in een tijdschrift over gelezen. Maar dan was het met medeweten van alle betrokkenen. Bij hen was dat niet zo, in feite bedroog Mark haar gewoon. Ze wist ook niet hoe lang hij met die Merel getrouwd was. Wie was er eerst in zijn leven, zij of die ander. Ze kon daar natuurlijk makkelijk achter komen via de basisregistratie wat door gemeentes wordt bijgehouden. In het geval van Mark is het aannemelijk dat dit in Amsterdam geregistreerd staat.

Wat zou Mark van haar bedrog vinden? Wat zou erger voor een man zijn? Dat je vrouw een minnaar heeft of dat ze voor geld met mannen naar bed gaat? In haar geval was er geen sprake van liefde. Het deed haar niks als ze intiem met een klant was. Maar Mark zou dat vast niet zo zien. En dan wat ze over Sebastiaan gehoord had. Ze wist dat mannen soms in haar ogen vreemde voorkeuren op seks gebied hebben. Het was niks voor haar om daarin mee te gaan. Het schijnt vaker voor te komen dat mannen met macht in hun privéleven verlangen naar onderwerping en vernedering. Psychologen hebben er vast verklaringen voor maar zij moest er niks van hebben.

Carla

Na hun heerlijke weekend naar Limburg was de kogel door de kerk. Carla zou bij Johan intrekken. Johan had voorgesteld om eerst de boel opnieuw in te richten. Hij wilde dat Carla zich echt thuis zou voelen en bovendien was het al tientallen jaren hetzelfde. Samen kozen ze de kleuren uit en ze waren weken 's avonds samen bezig met klussen en schilderen en het resultaat mocht er dan ook wezen. Het was prachtig geworden. Toen ook de nieuwe meubels geleverd waren was er niks meer wat aan het verleden herinnerde. Dat was hoe Johan het wilde. Natuurlijk zou hij zijn overleden vrouw nooit vergeten, dat zou Carla ook niet willen. Maar het was fijn om samen opnieuw te beginnen. Ze had alleen haar kleding meegenomen uit haar eigen huis en wat persoonlijke spullen. De rest had ze door een kringloopwinkel op laten halen. Wat was ze blij toen ze de sleutels bij haar huisbaas kon inleveren en deze trieste buurt voor eens en voor altijd kon verlaten. Het was heerlijk om iedere dag samen met Johan naar het werk te gaan. Ze kon soms nog steeds niet geloven dat dit werkelijkheid was en geen droom. Volgende week zou ze een eerste sessie bij de hypnotiseur hebben. Het was een vriend van Johan en ze had al een kennismakingsgesprek gehad. De man gaf haar gelijk vertrouwen en het zou natuurlijk fantastisch zijn als ze met zijn hulp van haar nachtmerries af kon komen. Dat was echt het enige waardoor er nog een schaduw over

haar geluk hing. Zonder de nachtmerries zou haar leven perfect zijn. Ze keek naar de sessies uit maar ze vond het ook spannend. Johan wist haar zoals altijd gerust te stellen. Niks kon hun geluk verstoren. De sfeer bij Mark en Judith leek ook weer wat beter. Geen idee wat er nou aan de hand geweest was maar overall was tenslotte wel eens wat.

Johan en zij waren komende zaterdagavond bij de burens uitgenodigd voor een BBQ zodat ze gelijk kennis met hun nieuwe buurvrouw konden maken. Carla was er best zenuwachtig over, ze had al zolang geen sociale contacten meer gehad dat ze bang was dat ze vergeten was hoe dat ook nog maar moest. Maak je niet druk zei Johan, het zijn hele aardige mensen. Ze werden inderdaad hartelijk ontvangen. Ze waren iets ouder dan haar, vooral de man leek wel behoorlijk wat ouder dan de vrouw. De vrouw kwam haar trouwens ergens bekend voor maar ze kon niet thuisbrengen waarvan het zou kunnen zijn. Misschien werkte ze in een winkel in het dorp. Al met al was het een hele gezellige en geslaagde avond. Ze hadden haar ook gelijk in de buurtapp toegevoegd onder het mom van dat ze er dan helemaal bij hoorde.

Het was maandagavond en haar telefoon ging. Het was de buurvrouw die vroeg of Carla even langs kon komen. Johan was naar de biljartclub dus ze was toch alleen. Je kunt ook hier komen had ze gezegd dan kun je gelijk zien hoe het huis geworden is. Oh ja leuk zei de buurvrouw en niet veel later stond ze voor de deur.

Nadat ze alles uitgebreid bewonderd had en ik koffie voor ons ingeschonken had zei ze zonder inleiding; jij bent toch Carla, de dochter van de kunsthandelaar die destijds om het leven gekomen is? Hoe weet je dat? Ken je mij? Ja ik ken je zei de buurvrouw die trouwens Joke heette. Ook al is het lang geleden ik herkende je gewoon. Maar wie ben jij dan? Ik was de buurvrouw van Jessica en haar moeder. Ik werkte net als Jessica's moeder als prostituee. Carla kon zich inderdaad een buurvrouw die Joke heette herinneren. Dus het klopte wel dat ze iets bekends had gezien. Joke vertelde dat er destijds allerlei verhalen rondgingen over wat er gebeurd zou zijn en vooral ook waar jij gebleven was. Het was te absurd voor woorden dat ze uitgerekend naast iemand was komen wonen die haar van vroeger kende. Ze sprak dit naar Joke uit waarop die zei dat ze ook niet gedacht had dat ze een buurvrouw zou krijgen die haar verleden kende. Mijn man weet niks van dat deel van mijn leven en dat wil ik ook zo houden. Aangezien Joke toch al op de hoogte was van wat er destijds gebeurd was vertelde Carla haar hoe het haar sinds de gebeurtenissen vergaan was. Ze vertelde ook van de koffer die ze aan Jessica's moeder gegeven had met de mededeling dat ze die later op zou komen halen. Ze had trouwens niet tegen haar gezegd dat er geld in zat en uiteraard zat de koffer op slot. Toen ze uiteindelijk terug durfde te gaan bleek Jessica's moeder er niet meer te wonen. Dat klopt zei Joke. Er waren mannen bij haar aan de deur geweest die naar

jou vroegen. Ze was doodsbang en een paar dagen later is ze vertrokken. Blijkbaar wisten ze dat jullie met elkaar om gingen want mij lieten ze met rust. Ze heeft me later haar adres gegeven. Ik weet natuurlijk niet of ze daar nog steeds woont, ik moet het ergens nog hebben. Carla vroeg zich af of ze het wel wilde hebben. Moest ze het verleden niet laten rusten net nu ze aan een nieuw leven begonnen was? Ze zou het met Johan overleggen. Ze wilde geen geheimen voor Johan meer hebben. Ze vertelde Joke dat Johan alles van haar verleden wist en dat ze wat ze net gehoord had wel met hem wilde delen. Ze verzekerde Joke dat ze niet bang hoefde zijn dat hij er met iemand over zou praten. Joke zei dat ze nooit aan haar man verteld had wat voor werk ze gedaan had. Toen ze ermee gestopt was had ze een secretaresseopleiding gedaan en kon ze een baan krijgen op het accountantskantoor van Dolf. Heel cliché misschien maar Dolf en ik werden verliefd op elkaar. In het begin heb ik overwogen om het te vertellen maar stelde het telkens uit en op een gegeven moment besloot ik om het maar gewoon niet te vertellen. Het moment leek nooit geschikt ervoor. Ik schrok best wel zei Joke toen ik jou zaterdag binnen zag komen. Ik was heel erg benieuwd of je mij ook herkend had. Ik zag inderdaad wel wat bekends maar ik wist niet waarvan. Ik dacht dat je misschien in een winkel in het dorp werkte. Kan ik ervan op aan dat je het behalve aan Johan aan niemand verteld? Dat belofde Carla en andersom zou Joke het er met

niemand over hebben, ook niet met haar man. Wat zou hij eraan hebben om het te weten en dan wilde hij natuurlijk weten waarvan ik jou ken. Oh daar zal je hem hebben zei Joke toen haar telefoon ging. Ik ben even bij de buurvrouw zei ze tegen haar man maar ik kom eraan. Ze nam afscheid van Carla terwijl ze zei we spreken elkaar nog wel.

Toen Joke weg was dwaalden Carla's gedachten af naar het verleden. Ze vroeg zich af of ze contact met Jessica's moeder wilde hebben. Om eerlijk te zijn was ze best wel benieuwd wat er met de koffer gebeurd was. En ze was ook wel benieuwd hoe het met Jessica en haar moeder ging. Toen Johan terug was van het biljarten zei ze je raadt nooit wat ik vanavond meegemaakt heb. Nou zei Johan met zijn gebruikelijke gulle lach als ik het dan toch nooit kan raden vertel het me dan maar. Carla vertelde dat ze de buurvrouw op bezoek had gehad en dat die haar van vroeger bleek te kennen. Ze was destijds de buurvrouw van Jessica en haar moeder en ze deed hetzelfde werk als Jessica's moeder. Ze zei dat ze me zaterdag gelijk herkend had. Dat meen je niet zei Johan. Hoe is het mogelijk, herkende jij haar niet? Ik zag wel wat bekends maar ik kon het niet thuis brengen. Jeetje die Joke zei Johan, die zal wel geschrokken zijn om met haar verleden geconfronteerd te worden. Dat klopt want ze heeft Dolf nooit verteld dat ze dat werk gedaan heeft. We gaan daar niks mee doen hoor zei Johan. Dat heb ik ook tegen Joke gezegd, ze weet wel dat ik het jou ging

vertellen. Ik wil absoluut geen geheimen meer tussen ons en dat begreep ze wel. Ze vertelde ook dat het erop leek dat Jessica's moeder gevlucht was voor de criminelen waar ik zelf ook voor op de vlucht was. Ik heb je toch verteld dat ze er niet meer woonde toen ik terugging om de koffer te halen? Ja dat heb je verteld. Joke denkt dat ze ergens nog wel contactgegevens van Jessica's moeder moet hebben. Wat vind jij, moet ik het laten rusten of zal ik contact met haar zoeken? Tja voor beide opties is wat te zeggen. Wat zou de reden voor jou zijn om wel contact met haar te willen? Wil je weten hoe het met haar en Jessica gaat of wil je weten wat er met de koffer gebeurd is? Beiden eigenlijk zei Carla. Weet je wat? Slaap er een nachtje over, het heeft immers geen haast. Ik krijg geen saai leven met jou heb ik in de gaten zei Johan terwijl hij Carla in zijn armen nam. Dat klopt, maar had je liever een saai leven zonder mij gehad? Nee zei Johan, zeker niet. Ik heb het er allemaal voor over. Samen kunnen wij de hele wereld aan. Ze genoten nog van de rest van de avond.

Mark

Toen Mark de dag na de nacht dat hij niet naar zijn gezin gegaan was thuiskwam probeerde hij zo normaal mogelijk te doen. Hij stond nog steeds achter zijn besluit om Judith voorlopig niet te confronteren met wat hij te weten was gekomen. Toen de kinderen op bed waren had Mark een wijntje voor hun beiden ingeschonken. Ze genoten nog even van de mooie zomeravond. Hij had gezegd dat het hem niet zinvol leek dat hij vakantie zou nemen als ze toch niet samen weg zouden kunnen gaan. Dat is waar had Judith gezegd. In gedachten zei hij dan kun jij lekker in de seksclub werken. Hij merkte dat hij boos werd. Niet doen Mark, hou je in. Straks verpest je alles. Stel je voor dat ze tegen hem zou zeggen dat ze hem maar saai vond en dat ze daarom daar werkte en dat ze het nog leuk vond ook. Het gekke was dat hij er nooit iets van gemerkt had dat ze op hem uitgekeken was, ze hadden het altijd leuk samen. Maar wat zou anders de reden zijn dat ze daar werkte, voor het geld hoefde ze het niet te doen. Ze hoefde maar te kikken of haar wensen werden vervuld door hem of door haar ouders. Haar ouders moesten eens weten! Ze vonden hem te min voor hun dochter maar wat zouden ze ervan vinden als ze zouden weten wat hun dochter overdag uitspookt?

Judith zat geconcentreerd te lezen. Het was doodstil in de tuin. De vogels hadden hun gezang er voor die dag

op zitten. Hun schitterende tuin was een paradijs voor de vele vogels die hun tuin bevolkten. Ze leken een koor te vormen die samen de hele dag een prachtig, voortdurend veranderend concert uitvoerden. De kinderen probeerden altijd te raden welke vogels ze hoorden zingen. Hij had intussen gemerkt dat er een vaste volgorde was welke vogels wanneer zongen. Het begon altijd met de merels die met hun heldere en vrolijke melodieën de langzaam opkomende zon leken te begroeten. Later op de ochtend kwamen de roodborstjes en koolmeesjes erbij. En nog later kon je duiven, zwaluwen en soms een ekster horen. Als de dag ten einde loopt kun je de nachtegaal horen. Het was een voorrecht om zo te wonen. De serene rust die hier heerste stond in schril contrast met de hectiek van Amsterdam. Om eerlijk te zijn hield hij van beiden. Mark was geboren en getogen in Amsterdam en hij hield van die stad. Hij woonde met zijn ouders in een flat in de Bijlmer. Merel woonde met haar ouders in een woonboerderij aan het Gein. We speelden vaak bij de Gaasperplas. Ik zat op voetbal bij Ajax en ik droomde ervan om profvoetballer te worden. Maar daar was ik niet goed genoeg voor. School vond ik niks. Ik leefde voor de sport. In tegenstelling tot Merel. Die kon heel goed leren en ze vond het ook leuk. We verschilden op veel vlakken maar ondanks dat waren we vanaf de kleuterschool al vriendjes. Vanaf het moment dat ik Merel verkering vroeg waren we bij elkaar. Ik was vaker bij Merel thuis dan in mijn eigen

huis. Mijn ouders werkten beiden en er was niks te beleven in de flat. Ik vond het heerlijk op de boerderij bij Merel. Ze hadden veel dieren waar ik gek op was. Ze hadden een hond die we kunstjes leerden. Onze ouders gingen niet met elkaar om. Hun werelden verschilden te veel van elkaar.

Na de middelbare school ging ik de opleiding voor sport en bewegingsbegeleider doen. Het was een lage opleiding op MBO 2 niveau maar ik kon steeds een niveau verder gaan en uiteindelijk had ik het tot sport en bewegingscoördinator geschopt. Als cadeau daarvoor kreeg ik van mijn schoonouders een sportschool. Mijn ouders waren intussen kort na elkaar overleden en ik was in de flat in de Bijlmer blijven wonen. Merel woonde nog thuis en ze was nu juist heel vaak bij mij. Na een tijdje zijn we naar een nieuw heel luxe en riant appartement in Oud Zuid verhuisd. Daar wonen we nog steeds. Of moet ik zeggen dat ik er nog steeds woon nu het erop lijkt dat Merel niet meer terugkomt. Merel was na het VWO economie gaan studeren. Ze had stagegelopen in verschillende bedrijven van haar ouders en had er uiteindelijk voor gekozen om in de populaire nachtclub van haar ouders te gaan werken. Merel werkte dus vooral vanaf vroeg in de avond tot laat in de nacht terwijl ik vooral overdag werkte. De sportschool liep prima en ik had goed en betrouwbaar personeel waardoor ik zelf niet persé aanwezig hoefde te zijn. Merel vond het heerlijk als ik overdag thuis was en dat werd meer regel dan

uitzondering. Dit ritme kwam goed uit toen hij iets met Judith kreeg. Als Merel aan het eind van de middag aan het werk ging vertrok hij naar het noorden. Merel en hij sliepen apart zodat ze beiden hun rust kregen en als Merel wakker werd was Mark weer terug in Amsterdam. Eigenlijk natuurlijk een bizarre situatie, net zo bizar als het gegeven dat Merel en haar ouders van de aardbodem verdwenen leken. Hij had nog steeds niks van ze gehoord en al tientallen keren iets ingesproken waar geen reactie op kwam. Moest hij ze als vermist opgeven? Hij geloofde de manager van de club dat er van hun kant niks ondernomen was op dat gebied. Daarom was het inderdaad aannemelijk dat de mannen die bij hem aan de deur waren geweest niet van de politie waren maar blijkbaar wel heel erg graag wilden weten waar zijn schoonouders en vrouw waren. Wel om een andere reden waarschijnlijk dan hij had. Als het inderdaad zo was dat ze gevlucht waren zou hij ze juist in gevaar kunnen brengen als hij naar de politie zou gaan. Hij kon natuurlijk nog een keer een privédetective inschakelen. Hij had geld genoeg dus dat was geen probleem. De uitkomst van de vorige keer dat hij een privédetective ingehuurd had was er wel ingehakt. Wat als hij iets te horen kreeg wat hij ook liever niet zou weten? Wat was erger, in onzekerheid blijven leven of duidelijkheid krijgen? Vooropgesteld natuurlijk dat het zou lukken om ze op te sporen. Ze konden overal op de wereld zijn. Wie zegt dat ze in Tanzania zijn gebleven? Stel hij zou niks

doen en ervan uitgaan dat hij nooit meer iets van Merel zou horen, dan zou hij op een gegeven moment zijn huwelijk ongeldig laten verklaren zodat hij met Judith zou kunnen trouwen. Dat had trouwens nog wel heel wat voeten in de aarde. Hij had ernaar gezocht op internet hoe zoiets in zijn werk gaat. Om te beginnen zou hij Merel wel degelijk als vermist moeten opgeven en pas na vijf jaar kunnen er verdere stappen ondernomen worden. Wat er dan gebeurd is dat de vermiste persoon doodverklaard wordt door een rechterlijke uitspraak. Gedurende die vijf jaar moet er voldoende bewijs worden geleverd dat er actief gezocht is naar de vermiste persoon en dat deze werkelijk onvindbaar is. Hier moet bewijs van aangeleverd worden zoals getuigenverklaringen, politieonderzoeken en andere documentatie. Dit stemde hem niet bepaald hoopvol, hij wist niet of hij Judith nog wel zoveel jaar aan het lijntje zou kunnen houden. Het was haar grootste wens om met hem te trouwen en inmiddels ook van de kinderen, zeker van de meisjes. Die zagen zich al helemaal als bruidsmisjes. Het zou natuurlijk perfect zijn als hij met Judith zou kunnen trouwen dat zou toch wel een garantie zijn om haar niet kwijt te raken maar of ze het nog zo lang zouden redden als de tijd die het zou kosten om zijn huwelijk met Merel te kunnen ontbinden vroeg hij zich echt af. Het was ook wel heel erg raar want nog maar kortgeleden zou de gedachte dat Merel uit zijn leven zou verdwijnen hem gek van

verdriet gemaakt hebben maar nu de tijd maar doorging leek hij vreemd genoeg aan het idee te wennen. Hoe kan het dat je iemand waar je je hele leven mee gedeeld hebt zo gemakkelijk kunt vergeten? Hij had toch altijd zielsveel van Merel gehouden of was het de zekerheid dat er iemand was die om je gaf waardoor je je goed en gelukkig voelde? Hij kon altijd van Merel maar ook van haar ouders op aan. Was het de geborgenheid die dat bood en niet het houden van? Als je van iemand houdt kun je diegene toch niet zomaar missen? Of kwam het hem eigenlijk goed uit dat Merel uit zijn leven verdwenen was? Hij zou met Judith trouwen en ze leefden nog lang en gelukkig. Was het maar zo simpel. Zo gaat het in sprookjes maar dit was meer een nachtmerrie waar hij in terecht gekomen was. Het zou zich nog ten goede kunnen keren, ten dele dan. Hij moest zich er maar eens serieus in verdiepen wat zijn opties op dit moment waren. Wel of niet iemand inhuren? Hij kon altijd even weer contact met dezelfde privédetective opnemen, die wist toch al veel van hem en hem voorleggen wat zijn situatie was.

Het werd koud. Hij keek opzij en zag dat Judith in slaap gevallen was. Wat was ze mooi. Hij boog zich naar haar over en gaf haar een kus. Ze deed haar ogen open. Zullen we gaan slapen lieverd vroeg Mark? Ja dat is goed. Voor nu was het leven even goed. Ze gingen naar bed en vielen heerlijk tegen elkaar aan in slaap.

Jordy

De organisatie had vandaag weer eens een uitstapje naar de club waar Linda werkte. Hij had ervoor bedankt. Hij wilde Linda niet onder ogen komen. Het verbaasde hem eigenlijk wel dat ze hem niet gebeld had.

Het hele gebeuren in de organisatie ging hem steeds meer tegenstaan. Het liefst zou hij ermee stoppen. Maar dat ging niet. Als je er eenmaal in zat kwam je er niet meer uit. Niet levend in ieder geval. Hij had een paar gesprekken met Larry gehad waarbij hij zich aan het verhaal gehouden had dat hij flashbacks van het verleden had. Hij had ook gezegd dat hij zijn zusje miste waarvan hij gelijk spijt had. Larry had namelijk gezegd dat hij Sebastiaan kon vragen om te kijken of ze haar op konden sporen. Ook al had hij gezegd dat dat niet hoefde wist hij dat Larry het met Sebastiaan zou bespreken. Als het lukte om Kelly op te sporen stond hij bij hen in het krijt en konden ze nog meer van hem vragen. Zo werkt het. Aan de andere kant zou hij Kelly echt heel graag weer in zijn leven willen hebben. Maar hij zou zichzelf nooit kunnen vergeven als zij ook in de klauwen van de organisatie zou komen. Hoe had hij zo stom kunnen zijn om dit tegen Larry te zeggen. Hij had beter op zijn hoede moeten zijn. Hij wist hoe sluw Larry was en dat die precies wist hoe hij dingen uit mensen kon krijgen. Hij was erover

begonnen dat hij zich best kon voorstellen dat Jordy zich soms eenzaam voelde en of hij helemaal geen familie meer had. Jordy had verteld dat hij een zus had en niet wist of zijn moeder nog leefde maar dat hij met die laatste ook niks te maken wilde hebben. En zou het niet fijn zijn om je zus weer te zien nu het zo goed met je gaat? Ze zou vast heel trots op je zijn. Zo zorgt Larry ervoor dat je dingen zegt die je helemaal niet wilt delen. Hij kon er nu niks meer aan doen behalve het beste ervan hopen. Hij had een goed contact met een collega. Het was een collega die later dan hij bij de organisatie was gekomen. Hij en Chris hadden wat dingen samengedaan waardoor ze veel tijd met elkaar doorgebracht hadden. Chris had een vergelijkbaar verleden als hijzelf en een waslijst aan misdragingen op zijn naam staan waaronder een aantal gewelddadige berovingen. Hij was verslaafd aan van alles en nog wat en meer dood dan levend toen hij door iemand van de organisatie van de straat geplukt was. In eerste instantie was Chris heel dankbaar dat hij bij Come to Us terecht gekomen was. Ze hadden laatst een heel open gesprek gehad waarin Chris vertelde dat hij steeds meer moeite met geweld kreeg. Toen hij nog verslaafd was had hij geen gevoel maar nu hij clean was kon hij steeds beter voelen. Met het verleden van hem had hij al een aantal keren iets moeten doen waar behoorlijk wat geweld bij kwam kijken. Ze dachten natuurlijk dat hem dat niets uitmaakte. Maar Chris had aan Jordy verteld dat hij het vreselijk vond om iemand

die niet wilde betalen te moeten mishandelen en martelen. Dat was Jordy godzijdank bespaard gebleven. Ze wisten precies wie ze waarvoor moesten hebben. Jordy herkende heel veel van wat Chris zei. Hij had Chris over Linda verteld en dat hij het er zo moeilijk mee had dat hij haar leven kapot gemaakt had. En waarvoor, want het had niks opgeleverd omdat Linda niks van Merel wist en hij dus niks van haar te weten kon komen over de ouders van Merel. Hij vertelde dat hij ervan overtuigd was dat Linda een goed mens was die om wat voor reden dan ook in de club was gaan werken waardoor ze chantabel was. Ze heeft zes kinderen. Wat ben je voor iemand als je een moeder dit aan doet? Ze kwamen tot de conclusie dat het een kutleven was waar ze in terecht gekomen waren. Ik zou er wat voor over hebben om eruit te kunnen stappen zei Chris. Jordy kon dit alleen maar beamen. Hij zag aan Chris dat hij ergens over na zat te denken. Waar denk je aan? We zouden Sebastiaan ergens op moeten kunnen pakken zei Chris. Als we iets hebben waar we hem mee kunnen chanteren lukt het misschien om eruit te stappen. Ik weet het niet zei ik. Voor hem tien anderen. Ik geloof dat ook Sebastiaan gewoon vervangen wordt als die niet doet wat er van hem verwacht wordt. Dan verdwijnt die opeens zoals al bij een aantal gebeurd is sinds ik bij de organisatie zit. Hij verdwijnt gewoon onder de groene zoden. Je hebt waarschijnlijk gelijk zei Chris. Maar ik wil dit echt niet langer. Ik wil een normaal leven, huisje,

boompje, beestje dat is wat ik wil. Laten we er goed over nadenken zei ik. Het mooiste zou het natuurlijk zijn als we iets ontdekken wat we kunnen doorspelen aan de politie. Iets waardoor de hele organisatie in één keer opgerold wordt. Ik heb een oude schoolvriend die bij de recherche werkt zei Chris. We hebben af en toe contact. Hij is mega trots op het feit dat ik afgekickt ben. Hij denkt dat ik op de aandelenbeurs werk. Ik was laatst voor een etentje bij hem thuis uitgenodigd en wat was ik jaloers op zijn burgerlijke leventje. Dat was iets waar ik vroeger op neer keek. Maar wat heb ik er veel voor over om zo'n leven te leiden. Hij heeft een ontzettend lieve vrouw en twee schatten van kinderen. Als we iets hebben zou ik daarmee naar hem toe kunnen gaan. Maar dan moet je hem ook vertellen waar je in zit. Dat klopt maar dat moet dan maar. Ik doe met je mee zei ik. Ik wil dit leven ook echt niet meer. Ik voel me zo'n slecht mens. Ik kan niet van al mijn rijkdom genieten terwijl ik weet dat er levens en gezinnen door kapot gemaakt worden. Ze spraken af dat ze op onderzoek uit zouden gaan, ieder op hun eigen manier. Ze waren zich er terdege van bewust dat ze heel voorzichtig zouden moeten zijn. Misschien moet ik nu al mijn vriend in vertrouwen nemen zei Chris en hem vertellen waar ik in zit. Eigenlijk zou iemand van de politie in Come to Us moeten infiltreren. Het is gewoon een criminele organisatie die ze vast graag willen oprollen. Dat zou inderdaad een goed plan zijn als er iemand van de politie infiltreert.

Maar hoe zie je dat voor je? De organisatie zoekt immers zelf slachtoffers uit die ze benaderen. Daar heb je gelijk in zei Chris. Misschien heeft mijn vriend daar manieren voor. Het is natuurlijk niet de eerste keer dat hij zoiets bij de hand heeft. Ik weet duizend procent zeker dat hij te vertrouwen is. Ook als hij er niks in ziet zal hij dat zeggen en er verder niks mee doen. Ze spraken af dat Chris met zijn vriend zou praten en dat ze daarna verder zouden kijken. Jordy zag door dit gesprek toch een klein lichtpuntje. Misschien was het toch mogelijk om uit deze gevangenis te ontsnappen. Dan kon hij Linda vertellen hoe het zat en dat hij het verschrikkelijk vond wat hij gedaan had. Misschien wilde ze helemaal niks meer van hem weten en had ze geen boodschap aan zijn verhaal dat hij niet anders kon op dat moment. Hoe zou het met haar zijn? Wat zou ze met de informatie doen? Misschien geloofde ze het helemaal niet. Zou ze Mark ermee confronteren of zou ze zelf op onderzoek uitgaan? Hij durfde haar gewoon niet onder ogen te komen. Hij was niet alleen een klootzak maar ook nog een lafaard. Oh wat verlangde hij naar een borrel. Hij moest nu sterk blijven. Niet nu opgeven nu er een klein sprankje hoop gloorde. Hij besloot te gaan sporten, dat was altijd wel een goede afleiding.

Judith

De dagen die volgden op de dag waarop Jordy haar dingen had verteld die haar verstand te boven gingen kropen voorbij. Het leek of ze van een afstand naar haar leven keek. Haar leven die opeens op zijn kop stond terwijl alles en iedereen om haar heen gewoon doorging alsof er niks gebeurd was. Als ze thuis was moest ze normaal functioneren voor de kinderen. Dat lukte ook wel. Ze had er meer moeite mee om niks aan Mark te laten merken. Mark deed ook normaal tegen haar. Hij leek zelfs bijna aanhankelijker dan eerder. Laatst waren ze na een avond waarop ze tot laat in de tuin gezeten hadden tegen elkaar aan in slaap gevallen. Ze had Madelon deelgenoot van alles wat haar ter ore gekomen was gemaakt. Ze waren in de loop van de tijd vriendinnen geworden en Madelon zag natuurlijk aan haar dat er iets was. Ze had alles verteld, van Sebastiaan en van Mark. Madelon vroeg net als Elisa hoe Jordy dat allemaal wist. Ze zei dat ze dat niet wist, zover gingen haar gedachten toen niet maar nu vroeg ze zich het ook af. Madelon zei dat het geen fris clubje was waartoe Sebastiaan en Jordy behoorden. Ze had wel eens een gesprek tussen Sebastiaan en de baas van de club opgevangen. Ze mochten ook nooit afrekenen met Sebastiaan, dat wilde de baas zelf doen. Geen idee wat er precies tussen hen aan de hand is maar er was geen sprake van vriendschap tussen hun beiden dat was haar wel duidelijk. Er moest sprake zijn van een

zakelijke afspraak waarbij hun baas duidelijk in de ondergeschikte positie was.

Ik heb een nicht, Joke heet ze, die heeft ook wat met Sebastiaan gehad. Ze heeft vroeger ook als gastvrouw gewerkt daar kent ze Sebastiaan van. Ze is op een gegeven moment met het werk gestopt en op een accountantskantoor gaan werken. Toen ze verliefd op haar baas werd en met Sebastiaan wilde stoppen nam hij daar geen genoegen mee en chanteerde hij haar door te dreigen alles aan haar baas te vertellen.

Volgens mij zit ze nog tot de dag van vandaag op een bepaalde manier aan hem vast. Ik zal haar eens bellen om ernaar te vragen. Judith schrok hiervan. Het begon er steeds meer op te lijken dat het een grote fout van Elisa was geweest om zich met Sebastiaan in te laten. Ze zou haar vertellen wat ze van Madelon gehoord had.

En wat ga je nu met de informatie doen vroeg Madelon. Judith zei dat ze er eerst nog niks mee zou doen. Ze wilde op onderzoek gaan om erachter te komen of het allemaal waar was wat Jordy haar verteld had. Gelukkig duurde het nog even voor Madelon op vakantie ging waardoor Judith wat tijd kon nemen om te kijken of ze erachter kon komen hoe het zat. Het leek haar het beste om naar het gemeentehuis van Amsterdam te gaan. Jordy had immers gezegd dat Mark met de vrouw waar hij getrouwd mee zou zijn in Amsterdam woonde. Dat had ze gedaan maar bot gevangen. Vanwege privacy redenen mochten ze haar

geen informatie geven. Aangezien ze rechten gestudeerd had wist ze dat natuurlijk wel maar je kon geluk hebben en een ambtenaar treffen die haar goed gezind was. Maar helaas, de ambtenaar die zij getroffen had deed het allemaal netjes volgens de regels. Ze zou dus andere wegen moeten bewandelen om de informatie te krijgen. Ze had alle mogelijkheden op een rijtje gezet. Ze zou een advocaat of een privédetective kunnen inschakelen en kijken wat die zouden kunnen doen met de mogelijkheden die zij hebben. Een privédetective zou vast wel iemand bij de gemeente kennen die het voor een leuk bedrag niet zo nauw met de regels zou nemen. Ze zou zelf eens in openbare registers kunnen zoeken of ze daar iets over Mark en dan mogelijk over Merel zou kunnen vinden. Sociale media deed Mark niet aan. Zijn argument was dat je als personal trainer dan te gemakkelijk te benaderen was door vooral vrouwen. Mark zag er heel goed uit dus ze was er wel blij om dat hij daar niks mee deed alhoewel het haar nu waarschijnlijk wel wat verder geholpen had. Maar gezien zijn situatie begreep ze de ware reden nu wel. Familie had Mark niet en veel gezamenlijke vrienden hadden ze ook niet. Het was verbazingwekkend hoe weinig ze eigenlijk van Mark wist. Zijn werkafspraken maakte hij op allerlei verschillende locaties. Hij ging naar zijn klanten toe dus dat kon overal zijn. Dus via familie, vrienden of collega's zou ze ook niet achter de waarheid kunnen komen. Daarom had hij het waarschijnlijk ook al die

tijd geheim kunnen houden, vooropgesteld dat het waar was. Ergens hoopte Judith natuurlijk dat het niet waar zou zijn. Wat zou ze nog meer kunnen doen om achter de waarheid te komen? Ze zou een hacker kunnen inschakelen, die kon vast wel toegang tot digitale archieven krijgen. Ze had geld genoeg dus dat was het probleem niet. Maar hoe kwam je met zo iemand in contact? Misschien zou ze dat beter aan een privédetective over kunnen laten.

Impulsief besloot Judith nu ze in Amsterdam was langs hun oude appartement in Osdorp te gaan. Ze stond voor het gebouw te kijken naar het appartement waar ze gewoond hadden. Ze hadden er een mooie tijd gehad. Er was een vrouw uit het gebouw gekomen, een bewoner van het eerste uur die haar herkend had. Vol verbazing had de vrouw haar aangesproken en gevraagd wat ze kwam doen. Ze zei dat ze ergens voor in Amsterdam moest zijn en het leuk vond om even bij hun oude huis te kijken. Ze wisselden uit hoe het met hen ging en toen zei de vrouw, dat is ook toevallig dat ik jou nu tegenkom want vorige week liep ik Mark tegen het lijf toen die uit die chique flat kwam aan de Banstraat in Oud-Zuid. Daar zal hij wel een klant gehad hebben had Judith gezegd, waar was het dan precies? De vrouw legde uit dat het in het Museumkwartier was. Nadat ze afscheid van elkaar genomen hadden besloot Judith naar de plek te gaan waar hun oude buurvrouw Mark tegen was gekomen. Het was inderdaad duidelijk te zien dat het een

ontzettend luxe complex was. Het was afgesloten met een hek, je kwam hier niet zomaar binnen. Er was ook geen informatie aan de buitenkant te zien zoals naambordjes of bellen. Er was alleen een centrale bel die waarschijnlijk door een portier beantwoord werd. Ze wist natuurlijk ook helemaal niet waarom Mark in het complex geweest was. Waarschijnlijk had hij er een afspraak met een klant gehad, dat leek haar het meest logische. Een andere optie was dat hij hier met die Merel woonde. Als dat zo was dan kwam Merel vermoedelijk uit een rijke familie bedacht Judith want zo rijk was Mark in ieder geval niet. Niet dat zij wist in ieder geval maar zo langzamerhand was ze nergens meer zeker van. Aangezien ze hier verder niks kon doen besloot ze om terug naar huis te gaan.

In de auto belde ze Madelon om verslag uit te brengen. Had je niet gewoon kunnen aanbellen bij het complex en kunnen zeggen dat je voor Mark en Merel kwam en dan af zou wachten wat de reactie zou zijn? Had gekund maar daar heb ik niet aan gedacht toen ik daar was. En misschien maar beter ook want dan zou ik mezelf waarschijnlijk verraden hebben. Ze hebben daar geheide camera's en stel dat Mark daar inderdaad woont dan zouden ze hem natuurlijk hebben laten weten dat er bezoek voor het hek stond en dan zou hij mij gezien hebben. Nee het leek haar beter om het spuurwerk aan een ander over te laten. Nadat ze Madelon op de hoogte gebracht had belde ze Elisa om ook haar te vertellen hoe het in Amsterdam verlopen was. Madelon

wist trouwens nog te vertellen dat Jordy langs geweest was en naar haar gevraagd had. Ik ben blij dat ik er niet was, ik wil hem nu echt niet zien. Terwijl ze naar huis reed bedacht ze dat ze zich morgen zou verdiepen in privédetectives. Dat leek haar de beste manier om achter de waarheid te komen.

Toen ze haar huis binnen kwam renden Kevin en Davey op haar af en begroeten haar alsof ze haar een week niet gezien hadden. Carla was in de keuken met de voorbereiding van het eten bezig. Judith bedacht dat ze nodig wat meer belangstelling voor Carla mocht tonen. Carla was inmiddels bij Johan ingetrokken nadat ze het hele huis opgeknapt en opnieuw ingericht hadden. Ze vond Carla echt een hele leuke en lieve vrouw en Johan was ook echt een toffe gast. Wat heerlijk dat die twee elkaar gevonden hadden en nog wel bij haar thuis. Ze vroeg hoe het beviel om samen met Johan te wonen. Carla zei dat het geweldig was, een droom die uitgekomen was en ze vertelde honderduit over de nieuwe inrichting en liet er foto's van zien. Jullie moeten maar snel een keer langs komen zei ze. Dat doen we zei Judith. Carla vertrok en op hetzelfde moment kwamen Floor en Felicia binnen, niet veel later gevolgd door Julian en Jason. Toen ook Mark thuishkwam was het gezin compleet. Wat een rijkdom, ze moest er niet aan denken dat haar gezin uit elkaar zou vallen. Ze moest eerst achter de waarheid zien te komen. Ze gingen aan tafel en iedereen had genoeg over zijn of haar dag te vertellen. De kinderen

dan want Mark en zichzelf vertelden niet hoe hun dag gegaan was. Mark moest eens weten dat ze vandaag in Amsterdam geweest was. Ze hadden elkaar zo maar tegen kunnen komen. Toeval bestaat niet. Waarom was ze de oude buurvrouw tegengekomen?

Na het eten gingen de kinderen hun eigen gang terwijl Mark en Judith koffiedronken en over koetjes en kalfjes praten. Ook letterlijk want in het weiland tegenover hun huis stonden een paar koeien met kalfjes. Dat zag je niet vaak meer dat de kalfjes bij hun moeder bleven. Het was een schitterend gezicht. Toen alle kinderen op bed lagen ging Mark ook naar boven. Kom je ook vroeg hij? Ga maar alvast, ik kom zo. Ze wilde eigenlijk nog even op internet kijken naar privédetectives. Toen ze net aan het kijken was hoorde ze iemand naar beneden komen, het was Floor. Snel sloot ze de laptop af. Kon je niet slapen? Nee, ik moet je wat vertellen maar ik wil niet dat je het aan de anderen verteld. Wat moet je me vertellen? Ik ben verliefd. Oh gelukkig dacht ik, want ze had zo ernstig gekeken dat ik dacht dat het iets vervelends zou zijn. Maar dat is toch heerlijk? En is het wederzijds? Ja hij heeft verkering aan mij gevraagd, zo lief! Ze vertelde dat hij Edward heet en op hoog niveau hockeyt. Neem hem maar gauw een keer mee naar huis ik wil hem heel graag leren kennen. Judith vroeg zich af of Mark ook zo enthousiast zou zijn, hij waakte echt over zijn kroost zoals een kloek over haar kuikens waakt. Eigenlijk zou zij dat moeten doen maar ze wist dat

Floor een hele verstandige meid was en dat het bij het volwassen worden hoorde. Ze kon het Mark niet vertellen want ze had Floor beloofd dat ze het niet aan de anderen zou vertellen, ze moest het zelf aan haar vader vertellen als ze daaraan toe was. Nadat ze nog even heerlijk met haar oudste dochter had zitten kletsen gingen ze tegelijk naar boven. Mark sliep al. Einde van een enerverende dag.

Carla

Carla was er nog steeds niet uit of ze contact met de moeder van Jessica zou willen. Ze was best benieuwd hoe het met haar en Jessica was maar ze was ook bang om weer met het verleden geconfronteerd te worden. Net nu het zo goed met haar ging. De sessies bij de hypnotiseur leken hun vruchten ook af te werpen. Er waren nachten dat ze geen nachtmerries meer had. Het gekke was dat Joke maar aan bleef dringen om wel contact te zoeken. Ze had geen idee waarom ze dat deed. Ze had haar zelfs ongevraagd het telefoonnummer en adres van Jessica's moeder gegeven. Ze had gezegd dat ze het na lang zoeken teruggevonden had omdat ze het goed weggestopt had omdat het iets uit haar verleden was. Dat waren tenminste haar woorden. Joke had nu al een paar keer gevraagd of ze al contact opgenomen had en aangeboden om met haar mee te gaan omdat ze zelf ook wel nieuwsgierig was hoe het met haar ging. Carla dacht waarom neem je dan zelf geen contact met haar op als je zo graag wilt weten hoe het hun vergaan is. Als ze er al heen zou gaan dan zou het met Johan zijn dat is een ding wat zeker was. Uiteindelijk won haar nieuwsgierigheid het en ze had met trillende vingers het nummer gebeld wat ze van Joke gekregen had. Maar ze kreeg te horen dat het nummer niet in gebruik was. Niet zo gek natuurlijk na al die jaren. Ze aptte Joke dat het nummer niet meer klopte en dat ze het er

maar bij zou laten. Een paar dagen later was Joke langsgekomen net nadat Johan vertrokken was. Het leek bijna of ze daarop gewacht had. Ze begon weer over Jessica's moeder en zei waarom ga je niet gewoon naar het adres toe? Ik vond het echt raar dat ze zo aan bleef dringen, wat had zij er nu voor belang bij dat Carla erlangs zou gaan. Carla zei dat ze het met Johan zou overleggen. Hou je me op de hoogte? Dat beloofde Carla. Toen Johan weer thuis was vertelde ze van het bezoek van Joke en dat die voorgesteld had om gewoon een keer op de bonnefooi langs het adres waar Jessica's moeder zou wonen langs te gaan. Het was best aannemelijk dat ze er helemaal niet meer woonde. Als jij dat graag wil dan doen we dat toch had Johan gezegd en ze besloten er die vrijdagavond langs te gaan. Zoals ze beloofd had bracht ze Joke ervan op de hoogte die heel enthousiast reageerde. Ik hoop echt dat ze er nog woont. Het was een uurtje rijden en toen ze het adres gevonden hadden vroeg Johan of ze het nog steeds wilde. Ja, laten we maar kijken wat er gebeurt en of ze er überhaupt nog woont. Het was een vrijstaand huis wat behoorlijk afgelegen lag. Met knikkende knieën en trillende handen belde Carla aan. Het huis had een video deurbel dus ze werden gezien. Wie is daar klonk een vrouwenstem door de intercom? Ik ben het, Carla, wij kennen elkaar van vroeger. De deur werd opengedaan en ze herkende Jessica's moeder. Natuurlijk was ze oud geworden maar ze zag er nog goed uit. Nee maar Carla dat is lang geleden,

kom binnen. Dit is mijn man zei Carla. Ze gingen naar binnen. Ik heb altijd gehoopt dat ik je nog een keer zou zien. Jessica heeft het ook nog regelmatig over je. Natuurlijk vroeg Carla hoe het met Jessica was. Jessica's moeder vertelde dat ze in Portugal waar ze voor haar studie heen gegaan was haar man ontmoet had en dat ze daar nog steeds woonde. Ze hebben drie kinderen gekregen, twee zoons en een dochter en ze is net oma geworden van een allerschattigste kleindochter. We zijn voorbereidingen aan het treffen voor mij om daar ook voorgoed naar toe te gaan. Dit huis is hoogstwaarschijnlijk verkocht en als dat afgehandeld is ga ik die kant op. Carla vond het geweldig om te horen allemaal en ze was blij dat ze gegaan was. Hoe kom je eigenlijk aan mijn adres vroeg Jessica's moeder? Dat is een ongelofelijk verhaal zei Carla. Ze vertelde hoe het haar vergaan was al die jaren en dat ze sinds kort bij Johan ingetrokken was. Toen ze bij de burens uitgenodigd waren bleek de buurvrouw haar van vroeger te herkennen. Ze had het die avond niet laten merken maar was later naar haar toegekomen en had het verteld. Carla zei dat zij in Joke, de buurvrouw, niet gelijk een buurtgenoot van vroeger herkend had maar Joke had haar dus wel herkend. Oh ja Joke zei Jessica's moeder dat weet ik nog wel. Ik vond haar destijds nog wel heel jong om dat werk te doen. Ik vroeg me af of ze het wel uit vrije wil deed. Carla vertelde dat toen Joke met dat werk gestopt was ze een secretaresseopleiding gedaan had

en op een accountantskantoor was gaan werken en dat de baas en zij verliefd op elkaar waren geworden en dat ze nog steeds bij elkaar waren. Ze heeft haar man nooit verteld dat ze dat werk gedaan heeft en ze was best geschrokken dat er iemand uit haar duistere verleden was opgedoken. Ik heb haar natuurlijk beloofd dat ik me er stil over zou houden. Dat is wel heel toevallig zei Jessica's moeder dat ze jullie buurvrouw is. Ja zeg dat wel. Joke vertelde ook dat jij destijds gevlucht bent omdat er criminelen bij jou geweest waren die naar mij vroegen, klopt dat? Ja dat klopt. Ik was echt doodsbenuwd want ze zeiden dat ze me in de gaten zouden houden en nog wel terug zouden komen. Ik heb natuurlijk ook alles gevolgd wat erover geschreven werd en besloot om mijn biezen te pakken. Ik ben toen aan de andere kant van het land in een besloten club gaan werken, achter het raam durfde ik niet meer. Toen ik stopte met werken heb ik dit huis gekocht. Het is wel een beetje gek want ik heb nooit meer contact met Joke gehad. Wel met een andere vrouw die aan de overkant woonde. Die heb ik een kaartje met mijn adres en telefoonnummer gestuurd. Dan moet ze het daarvan hebben want ik heb het verder aan niemand gegeven. Ik zal het haar vragen zei Carla. Ik ben nog een keer teruggegaan toen het leek of de gebeurtenis alweer ingehaald was door andere zaken waar over geschreven werd. Iets wat voor de één levensbepalend was had voor de massa maar kort nieuwswaarde. Maar het huis stond leeg en een

buurvrouw wist te vertellen dat je al een tijdje weg was. Jij kwam toen zeker voor de koffer? Dat klopt. Ik heb hem altijd bewaard hoor zei Jessica's moeder. Dat meen je zei Carla, haar stem sloeg over van opwinding. Ja echt, ik weet niet wat erin zit, hij zat en zit op slot en ik heb nooit pogingen gedaan om hem open te maken. Hij ligt verstopt op zolder, ik zal hem voor je halen. Johan vroeg waar het toilet was en toen Jessica's moeder naar de zolder ging om de koffer te halen was Carla alleen in de kamer. Opeens hoorde ze glasgerinkel en twee mannen met bivakmutsen stormden de kamer in. Carla werd gelijk door één van hen vastgegrepen en terwijl ze zo hard als ze kon gilte voelde ze een klap op haar hoofd. Wat er daarna gebeurde kon ze zich maar vaag herinneren maar wel dat ze schoten hoorde en toen werd het zwart voor haar ogen. Toen ze weer bijkwam stond Johan over haar heen en hielp haar overeind. Ze keek rond en zag naast Johan en Jessica's moeder een bloedspoor wat naar de voordeur liep. Wat is er gebeurd? Johan en Jessica's moeder vertelden dat ze glasgerinkel gehoord hadden gevolgd door het gegil van Carla. Jessica's moeder had vanaf de balustrade op de bovenverdieping gezien wat er gebeurde en haar pistool die ze altijd in haar nachtkastje had liggen gegrepen en had gericht op de indringer die Carla niet vast had en de trekker overgehaald. Ze had raak geschoten en hem in zijn been geschoten waarna ze gevlucht waren. Maar ze hadden het dus blijkbaar op

mij voorzien zei Carla. Daar lijkt het inderdaad wel op. Maar hoe wisten ze dat ik hier was? De enige die ervan afwist is Joke. Het duizelde Carla allemaal. Waarom zou Joke tegen deze gasten gezegd hebben dat ze hier zou zijn? En wat moeten we nu doen? De politie bellen? Nee laten we dat maar niet doen zei Jessica's moeder. Aan het bloed te zien heb ik die gast geraakt en dan moet ik verklaren waarom ik een wapen heb en word dan in plaats van slachtoffer misschien wel dader. Ik denk ging ze verder dat jullie Joke maar eens goed aan de tand moeten voelen. Of juist niet zei Johan. Hij kwam op de tactiek om eerst even niks naar haar toe te ondernemen en even af te wachten wat er zou gebeuren. Toen ze weer een beetje tot zichzelf gekomen waren maakten ze de boel schoon. Jessica's moeder belde een vriend om een nieuwe ruit te plaatsen. Geen zorgen zei ze, dit is mijn beste vriend die alles van mij weet en geen vragen zal stellen. Dan gaan wij maar zei Carla. Dat is goed maar niet zonder deze zei Jessica's moeder en gaf de koffer aan Carla. We houden contact zei ze want hier zal nog wel een staartje aan komen. Carla omhelsde Jessica's moeder en zei doe je voorzichtig? Natuurlijk en jij ook hoor. Als in een waas reden ze terug naar huis. Wat een avond zei Johan, ik zei het toch het wordt nooit saai met jou. Hij legde zijn hand op haar been en vroeg hoe het met haar ging. Eigenlijk wel goed antwoorde ze. Ik ben wel heel nieuwsgierig welke rol Joke hierin speelt. Het lijkt te onwaarschijnlijk dat zij er niks mee te

maken heeft. Maar waarom wilde zij Carla verraden want daar lijkt het wel op. Of ging het om de koffer. Dat lijkt onwaarschijnlijk aangezien het helemaal niet duidelijk was dat Jessica's moeder die nog steeds had. Het zou niet gek geweest zijn dat ze die na al die jaren niet meer had. Maar dat was wel zo en ervan uitgaande dat de inhoud nog steeds hetzelfde was waren ze miljonair. Gelukkig konden ze via de garage het huis binnen komen dus niemand zou zien dat ze de koffer hadden. Carla wist de combinatie van het cijferslot nog steeds en toen ze binnen waren en de gordijnen dicht gedaan hadden maakte Carla de koffer met trillende vingers open. De cijfercombinatie klopte en ze deed het deksel van de koffer open. De koffer zat stampvol met bankbiljetten. Hoeveel zit erin vroeg Johan? Anderhalf miljoen zei Carla. We hoeven nooit meer te werken als we dat zouden willen. Johan ging met zijn handen door de pakken met geld. Ze deden de koffer weer dicht en verstopten hem achter de ruimte op zolder die als opbergruimte tegen de schuine wanden gemaakt was. Van opwinding konden ze niet slapen. Ze bleven de hele nacht wakker. Ze fantaseerden over wat ze allemaal met het geld zouden kunnen doen en natuurlijk of er nog wat zou gebeuren. Ze besloten om voorlopig niks in hun leven te veranderen en gewoon te blijven werken. Gelukkig was het weekend dus hoefden ze niks. Halverwege de morgen werd er gebeld en Carla zag op de doorbell dat het Joke was. Het is Joke zei ze tegen Johan. Zorg dat ze binnenkomt

dan kan ik ook zien hoe ze reageert. Joke ging zitten en ik haalde koffie voor ons. En hoe was het gisteravond vroeg Joke. Supergezellig! Het was echt zo leuk om Jessica's moeder weer te zien. Carla vertelde dat Jessica in het buitenland woont en net oma geworden is. Het was een goed idee van je om zo aan te dringen dat ik naar haar toe moest gaan, ik ben echt blij dat ik het gedaan heb. Dus verder geen gekke dingen gehoord? Nee, wat bedoel je met gekke dingen? Nou omdat Jessica's moeder destijds toch ook gevlucht is? Nee helemaal niks, het is verder altijd heel goed met haar gegaan. En de koffer? Nee die had ze niet meer. Het geeft ook niks, er zaten wat persoonlijke spullen in waar ik destijds aan gehecht was maar aangezien ik het er al zolang zonder doe is het niet erg. Jessica's moeder vroeg zich trouwens wel af hoe jij aan haar adres en telefoonnummer kwam. Ze zei dat ze jou nooit meer gezien of gesproken had. Ik weet het eigenlijk niet meer zei Joke terwijl ze duidelijk ongemakkelijk was. Nou dan ga ik maar weer eens zei Joke. Toen ze weg was zei Johan, top gedaan. Dit had ze duidelijk niet verwacht. Ik ben echt zo benieuwd welke rol Joke hierin speelt. Hoe kunnen we daarachter komen? We zouden haar kunnen confronteren met wat er werkelijk gebeurd is en zeggen dat als ze niet met de waarheid op de proppen komt we Dolf over haar verleden vertellen. We weten natuurlijk niet of degenen die het huis van Jessica's moeder binnen vielen weten waar we wonen. We moeten Joke dus wel

confronteren om daarachter te komen. We weten ook niet hoe gevaarlijk die lui zijn. Het lijkt erop dat zij geen wapens hadden, anders hadden ze toch ook wel geschoten zou je denken? Ik dacht altijd dat ik een leuke lieve buurvrouw had zei Johan maar niets blijkt minder waar. Ze moet wel keihard zijn om vooral jouw leven op het spel te zetten maar ook die van Jessica's moeder en die van mij. Of doodsbang, dat kan natuurlijk ook. Een kat in het nauw maakt rare sprongen. Daar heb je gelijk in zei Johan. We moeten erachter komen wat ze nu van plan is. Ik heb een vriend die in de beveiliging zit. Hij verkoopt allerlei apparatuur, ik denk dat hij wel iets weet voor ons. Dat wist hij inderdaad. Hij had er wel gelijk bij gezegd dat het illegaal en strafbaar was maar dat we met wat hij in zijn hoofd had waarschijnlijk wel te weten zouden komen wat Joke van plan was. Hij stelde voor om spyware op Joke haar telefoon te installeren. Ze zouden dan mee kunnen luisteren met gesprekken die ze voerde. Naast telefoongesprekken zouden ze ook e-mails, Whatsapp berichten en activiteiten op social media kunnen lezen. En als ze een navigatie app zou gebruiken zouden ze haar kunnen volgen. Ze hadden er wel even over moeten nadenken, het was nogal wat natuurlijk zo'n inbreuk op iemands privéleven. Maar aangezien het om een zaak van leven en doodging besloten ze om het te doen. Ze zouden nadat de spyware geïnstalleerd was alles aan de vriend van Johan over laten. Hij had er verstand van en beschikte

over de juiste apparatuur. Om de spyware te kunnen installeren hadden ze de telefoon van Joke nodig. Om dat voor elkaar te krijgen hadden ze Joke en Dolf op zondag voor een brunch uitgenodigd. Alles ging precies zoals ze gehoopt hadden. Toen Joke haar telefoon op tafel gelegd had zei Johan jullie moeten echt zien hoe mooi de tuin geworden is. Ze gingen allemaal naar buiten en Johan zei ik zet even de oven aan. Hij pakte de telefoon van Joke en gaf die aan zijn vriend die in de berging stond. Toen hij klaar met het installeren van de spyware was appte hij naar Johan. Even de broodjes in de oven liggen, ik kom zo weer. Hij nam de telefoon over van zijn vriend en legde hem weer op tafel. Missie geslaagd, Johan zag zijn vriend voor het huis langs lopen. Nadat ze uitgebreid de tuin bewonderd hadden gingen ze weer naar binnen. Het werd een hele gezellige brunch ondanks het minder gezellige doel. Toen Joke en Dolf weg waren hadden Johan en Carla het erover dat je je gewoon niet kon voorstellen dat Joke tot datgene in staat was waarvan ze haar verdachten. Johan kende Joke al jaren en hij zou haar beschrijven als de liefste persoon op aarde die nog geen vlieg kwaad zou doen. Na een paar dagen kregen ze bericht van de vriend van Johan dat ene Sebastiaan Joke gebeld had. Hij was niet blij. Hij zei dat Joke het verpest had en dat hij daar flink door in de problemen kon komen en als dat zo was dat het voor Joke ook niet goed af zou lopen. Ik weet wat er die avond echt gebeurd is dus wat ze jou verteld hebben

klopt niet had Sebastiaan gezegd. Ze moeten dus iets in de gaten hebben, ze hebben blijkbaar door dat jij hier een rol in speelt. Joke vroeg wat er die avond dan wel gebeurd was. Ze wist niet wat ze hoorde, Jessica's moeder die geschoten had! Waar is het jullie om te doen? Willen jullie na al die jaren eindelijk wraak op Carla nemen of gaat het om het geld wat zij bij de overdracht net voordat het mis ging in handen had? Het gaat om beiden. De organisatie heeft destijds veel verlies geleden en mensen verloren, dat wordt niet zomaar vergeten. Uit het gesprek wat Joke met Sebastiaan had maakte de vriend van Johan op dat beiden ooit een affaire hadden en Sebastiaan dreigde dit aan de man van Joke te vertellen en je weet dat ik nog meer over je weet wat je man graag zou willen weten had hij gezegd. Joke had hem gesmeekt dat niet te doen. Het gesprek eindigde ermee dat Sebastiaan zei dat ze dan maar snel met iets moest komen waar ze wat aan hadden. Onvoorstelbaar zeiden Johan en Carla tegen elkaar. Wie had dit kunnen bedenken dat wat tot voor kort het grootste geluk op aarde leek nog wel eens in een ramp zou kunnen eindigen. Als Carla niet bij Johan ingetrokken was zou dit niet gebeurd zijn. Daar wilde Johan niks van horen. Wij gaan dit tot een goed einde brengen lieverd, ik laat ons geluk niet door de vingers glippen. Laten we maar even afwachten wat we nog meer te weten komen. De volgende morgen toen ze wakker werden en de gordijnen open deden zagen ze bij het huis van Joke en Dolf een politieauto

en een ambulance staan. Johan besloot polshoogte te gaan nemen. De voordeur stond open en Johan liep naar binnen. Het leek erop dat de politie en de ambulance dingen aan het afronden waren. De agenten gaven Joke een hand en wensten haar sterkte. Toen ook de ambulance vertrokken was vertelde Joke dat Dolf overleden was, waarschijnlijk aan een hartstilstand. Het moet midden in de nacht gebeurd zijn, ze was die ochtend wakker geworden naast een dode man. Johan belde Carla om te vragen of ze ook kwam nadat hij haar verteld had wat er gebeurd was. Carla ging naast Joke op de bank zitten. Ze sloeg haar arm om Joke heen. Wat verschrikkelijk voor je. Joke leek nog niet goed te beseffen wat er gebeurd was, wat natuurlijk logisch was. Ze bleven nog een paar uur bij Joke. De begrafenisondernemer was geweest en de meeste dingen voor de uitvaart waren geregeld. Alleen bepaalde details zoals welke muziek er gespeeld zou worden moesten nog geregeld worden. Carla had wat te eten voor hen gemaakt en in de avond waren ze naar hun eigen huis vertrokken met de mededeling dat Joke moest bellen als er wat was. Eenmaal terug in hun eigen huis bespraken ze dat ze Joke niet zouden laten vallen ondanks wat er bij Jessica's moeder gebeurd was. Daar zouden ze later wel op terug komen maar nu wilden ze er voor haar zijn ook al was dat best moeilijk. Ze zouden de komende tijd op hun hoede zijn en als de uitvaart achter de rug was verder kijken.

Jordy

Jordy had bij hem thuis met Chris afgesproken. Chris was de enige waar hij privé mee om ging. Hij was blij met deze vriendschap die zich steeds meer verdiepte. Hij had zelfs eten voor hen gekookt. Zo dat ruikt goed zei Chris. Ik hoop dat het smaakt zei Jordy want ik kook bijna nooit. Als het net zo goed smaakt als dat het ruikt zit het wel goed. En het was goed, ze genoten van het eten en elkaars gezelschap. Na het eten gingen ze met koffie in de woonkamer zitten. Ik heb Eelco gesproken zei Chris. Ik schaamde me om te moeten vertellen waar ik in zit. Dat is niet best had Eelco gezegd nadat Chris alles verteld had. Hij snapt dat ik er heel graag uit wil en daar veel voor over heb. Ik heb hem ook over jou verteld. Hij had nog nooit iets over de organisatie gehoord wat betekent dat ze alles goed voor elkaar hebben en dat het niet makkelijk zal zijn om ze ergens op te pakken. Eelco was het met jou eens dat Sebastiaan ook maar een radertje in het geheel is en dat het niks oplevert hem te ontmaskeren maar dat de echte grote jongens gepakt moeten worden waardoor de hele organisatie ontmaskerd kan worden. Maar het is wel een goed idee om met Sebastiaan te starten. We zullen om te beginnen afluisterapparatuur in Sebastiaans kantoor moeten plaatsen. Op maandagochtend heeft Sebastiaan altijd een sessie met Larry wist Chris te vertellen en John is dan altijd naar

de groothandel dus dat is het goede moment om apparatuur te plaatsen in het kantoor van Sebastiaan. Ik heb daar helemaal geen verstand van zei Jordy. Eelco zal de apparatuur leveren en ik heb er wel verstand van en zal het plaatsen. Laten we jouw huis als basis gebruiken stelde Chris voor. Dat is goed, ik zal je een sleutel geven zodat je er altijd in kunt. De eerstkomende maandag installeerde Chris de apparatuur wat verbazingwekkend vlot ging. Er was verder niemand in het huis. Chris werkte vaak vanuit het kantoor in het huis dus het was niet gek of opvallend dat hij daar was. Hij werkte veel op de computer om allerlei geldstromen van de ene naar de andere plek te sturen. Eelco had voor hun beiden een telefoon geregeld zodat ze buiten de organisatie om contact met elkaar en met Eelco konden hebben. Jordy had inmiddels Eelco ontmoet. Het kon beginnen. Eelco had gezegd dat ze geduld moesten hebben, dit soort operaties kon maanden duren. Hij zou hun op de hoogte houden als hij bepaalde patronen kon ontdekken waar ze iets mee konden. Eelco wist natuurlijk wel wat dergelijke organisaties doen zoals wit wassen van zwart geld, handel in verdovende middelen, afpersen van mensen maar dat was niet genoeg om de boel in één keer te laten klappen. Daar was iets anders voor nodig, een deal, een heterdaad waar grote jongens bij aanwezig zouden zijn. Het was spannend voor Chris en Jordy maar Eelco drukte hun op het hart gewoon te blijven doen wat ze altijd deden.

Die week had Sebastiaan Jordy gevraagd langs te komen. Hoe gaat het nu met je? Ik heb begrepen dat je sessies met Larry doet. Dat klopt had Jordy geantwoord. Het doet me goed om met Larry te praten. Ik heb van Larry begrepen dat je graag weer contact met je zusje wilt hebben? Dat klopt. Misschien kunnen wij hier wat in betekenen. Heb je wat meer informatie over haar en misschien een foto? Nee die heb ik niet. Die had hij wel maar na zijn gesprek met Larry over Kelly was hij nu wel op zijn hoede. Hij loog over haar leeftijd en zei dat hij verder niks kon vertellen. Dan wordt het lastig om haar te vinden. Jordy had ook een verkeerde achternaam van Kelly gegeven. Dat is jammer maar ik begrijp dat het moeilijk wordt met zo weinig informatie. We zullen ons best doen zei Sebastiaan. Dat is fijn. Maar hij hoopte dat ze haar niet zouden vinden. Hij wilde absoluut niet dat ze iets met deze criminelen te maken zou krijgen. Daarna had Sebastiaan gezegd dat het opgevallen was dat hij en Chris opeens veel met elkaar om gingen. Dat klopt, we hebben een goede klik. Ja dat is ons opgevallen, maar pas maar een beetje op voor Chris. Oh hoezo? Chris kan behoorlijk agressief worden. Jordy bedankte hem en zei dat hij uit zou kijken. Uiteindelijk is niemand te vertrouwen had Sebastiaan gezegd terwijl hij Jordy indringend aangekeken had. De rillingen waren Jordy over het lijf gelopen. Wat was het een engerd. Als klap op de vuurpijl zei Sebastiaan dat het op viel dat hij niet meer mee naar de club ging en dat het niet alleen hem

was opgevallen. Waarom is dat? Jordy zei dat hij het daar wel een beetje gezien had. We gaan er morgen weer heen en ik verwacht dat je mee gaat, ik heb je daar nodig. Het is een uitje voor onze zakenrelaties die we door ze in de watten te leggen warm maken voor bepaalde deals. Hij kon niet anders dan te beloven dat hij mee zou gaan. Het was echt niet te geloven, Sebastiaan had echt alles in de gaten. Als hij aan de af luisterapparatuur dacht kreeg hij het benauwd. Hij moest op de professionaliteit van Eelco vertrouwen. Dit was weer zo'n moment waarop hij snakte naar een borrel. Toen Sebastiaan hem liet gaan ging hij naar huis. Daar aangekomen deed hij zijn hardloopkleden aan en met goede harde workout muziek op ging hij 15 kilometer hardlopen. Bekaf kwam hij weer thuis maar hij voelde zich wel veel beter. Na een heerlijke douche was hij gelijk gaan slapen.

Toen hij de volgende morgen wakker werd herinnerde hij zich gelijk dat hij vandaag naar de club moest. Iets waar hij als een berg tegenop zag. Hij had absoluut geen zin om Linda onder ogen te komen. Misschien had hij geluk en was ze er niet. Maar dat geluk was hem niet gegund. Hij zag haar gelijk toen ze binnenkwamen. Hun blikken kruisten elkaar. Om eerlijk te zijn kon hij niet uit haar blik opmaken hoe ze het vond om hem te zien. Maar even later kwam ze wel naast hem aan de bar zitten en ze begroeten elkaar. Hoe gaat het met je had ik haar gevraagd. Goed hoor. Nadat ze een poosje over koetjes en kalfjes gepraat

hadden en wat gedronken hadden vroeg Linda of ze naar de kamer zouden gaan. Toen ze daar aan kwamen gingen ze bij het tafeltje zitten. Hoe is het thuis? Heb je nog iets met de informatie gedaan? Nee nog niet maar ik ben toch wel heel nieuwsgierig hoe je aan de informatie komt die je me gegeven hebt. Om eerlijk te zijn vind ik het verhaal wat je vertelde over iets met een televisieprogramma een beetje vaag en ook wel ongeloofwaardig, dus wat is het echte verhaal? Hij kon onmogelijk met de waarheid komen dus hij zei dat het toch echt zo was. Dan wil ik graag precies weten om wie het dan ging die gescreend werd en wat de naam van het televisieprogramma is zodat ik na kan gaan of het klopt. Omdat Jordy gezegd had dat een collega de screening gedaan had kon hij nu ook zeggen dat hij er op dit moment niks over kon zeggen maar dat hij zijn best zou doen om meer te weten te komen.

Vertel nog eens wat meer over de organisatie waar je voor werkt. Volgens mij doen jullie wel heel veel verschillende dingen. Waar bestaat jouw werk eigenlijk uit had Linda gevraagd. En die Sebastiaan is dat de baas van de organisatie? Het lijkt mij in ieder geval een hele aardige man. Is het een goede baas? Hij had het behoorlijk benauwd van al die vragen gekregen. Het voelde alsof hij opeens in de ondergeschikte positie zat en dat beviel hem helemaal niet. Hij probeerde het zo oppervlakkig mogelijk te houden en zei dat het vooral geldzaken betrof en dat Sebastiaan zeker een goede baas was maar dat die niet

de baas van de organisatie was. Hij was eigenlijk blij toen de tijd erop zat en ze weer naar de bar gingen. Niet veel later vertrokken ze. Linda fluisterde nog in zijn oor dat ze zo snel mogelijk iets wilde horen. Wat zou hij graag met een knip van zijn vinger uit dit leven willen stappen en ver van dit alles een nieuw leven willen beginnen. Hopelijk zou het nog even duren voordat ze weer naar de club zouden gaan want hij wist niet wat hij tegen Linda moest zeggen.

Mark

Het leven ging door alsof er niks gebeurd was. Hij bleef hetzelfde ritme houden als wat hij had voordat Merel en haar ouders verdwenen. Het appartement waar ze woonden was voor zover hij wist van de ouders van Merel. Hij had nooit iets over huur betalen of iets dergelijks gehoord dus hij ging ervan uit dat het eigendom van Merels ouders was. Hij had er zich nooit druk over gemaakt net als over zoveel dingen in zijn leven. Alles leek gewoon prima te lopen dus waarom zou hij zich ergens druk over moeten maken. Maar tijden veranderen blijktbaar. Hij was een paar dagen geleden langs de club gegaan maar tot zijn verbazing was die dicht. Hij had de manager gebeld maar kreeg de afgesloten toon te horen. Hij vroeg zich af wat er gebeurd was. De club en de manager waren het enige wat een connectie met Merel en zijn schoonouders had en nu dat wegviel voelde hij zich nog meer alleen. Toen hij terug naar het appartement ging vond hij een envelop in de brievenbus. Het was een dichtgeplakte blanco envelop. De brievenbussen bevonden zich in de afgesloten beveiligde hal waar je niet binnen kon komen als buitenstaander. De postbode werd door de portier binnengelaten. Hij nam de envelop mee naar het appartement en toen hij binnen was ging hij op de bank zitten en maakte de envelop open. Het was een getypte brief.

Lieve Mark, hoe gaat het met je? Ik wil je laten weten

dat wij ergens op een geheime plek zitten. Ik vind het vreselijk dat jij niet bij ons bent. Wat ik ook niet wist is dat mijn ouders moesten vluchten voor criminelen. Ze hebben het pas verteld toen we wegwaren. Ik kan je niet laten weten waar we zijn want dat wordt onze dood. Je had gewoon met ons mee moeten gaan want ik ben bang dat we elkaar nooit meer zullen zien. Ik ga kapot van verdriet. Mijn ouders weten niet dat ik je schrijf. Ze hebben me dat ten strengste verboden maar ik weet dat jij ook radeloos zult zijn en daarom laat ik je dit weten. Je zal verder niks meer van me horen maar weet dat ik dit niet gewild heb. Voor altijd de jouwe, Merel XX

Mark las de tekst keer op keer over. Nadat hij het minstens twintig keer gelezen had staarde hij voor zich uit. Als dit echt door Merel geschreven was dan waren ze in ieder geval in leven. Maar hoe was die brief hier gekomen? Hij besloot naar de portier te gaan en naar de camerabeelden te vragen. Daar waren alleen maar postbodes op te zien. Maar het kon natuurlijk niet door een echte postbode bezorgd zijn zonder enige informatie op de envelop. Het moest dus door iemand bezorgd zijn die zich voorgedaan had als postbode. Hij wist niet wat hij ervan moest denken, was dit echt of was het fake?

Mark besloot contact op te nemen met dezelfde privédetective waar hij eerder gebruik van gemaakt had. Die was bij hem thuis in Amsterdam langsgesproken. Mark had besloten om nu gelijk

helemaal met de billen bloot te gaan en alles te vertellen. Hij vertelde ook dat hij Judith nog niet geconfronteerd had met wat hij over haar te weten was gekomen. Het was te veel samen met de situatie waar hij nu in zat. Als eerste wilde hij weten of er manieren waren om erachter te komen of de brief echt van Merel was. Als dat namelijk zo was zou hij in ieder geval meer duidelijkheid hebben. Hoe dan ook zou het in alle gevallen nog vijf jaar duren voor hij zijn huwelijk met Merel kon ontbinden. De detective had Mark uitgelegd dat er meerdere manieren waren om te proberen erachter te komen of de brief door Merel geschreven of in dit geval getypt was. Hij kon een forensisch schriftkundig onderzoek door een expert laten doen. Die had dan wel iets nodig wat eerder door Merel getypt was om deze brief te analyseren. Dat had Mark wel. Heel bijzonder dat zo iets zelfs met een getypte brief kan. Verder zou hij de brief en envelop op vingerafdrukken kunnen laten onderzoeken en een DNA-analyse laten uitvoeren. Mark herkende in de woordkeuze en zinsbouw wel de manier waarop Merel altijd schreef. Dan bleef natuurlijk de vraag hoe de brief in de brievenbus was gekomen. Aangezien Mark al wist dat er op de camerabeelden alleen postbodes te zien waren konden ze ervan uit gaan dat het bijvoorbeeld door een nep postbode gedaan was of een omgekochte postbode of dat de camerabeelden gemanipuleerd waren. Mark liet dit aan de detective over om te kijken of hij meer te weten kon komen. De

detective zou ook kijken of hij erachter kon komen hoe het met de club zat. Op dat laatste hoefde Mark niet lang te wachten. De club was op last van de gemeente gesloten omdat er in drugs gehandeld werd. Alle correspondentie ging natuurlijk naar het huis van de ouders van Merel. Merel had uiteraard een sleutel van het huis van haar ouders. Dat hij daar niet eerder aan gedacht had, maar waar zou ze die bewaren? Hij vond in een laadje met meerdere sleutels inderdaad de sleutels van het huis van zijn schoonouders. Hij ging er in ieder geval vanuit dat de sleutels waarop het label pap en mam stond van hun huis was. De detective stelde voor om er samen heen te gaan. Toen ze daarbinnen kwamen was het gelijk duidelijk dat anderen hun voor geweest waren. Alles maar dan ook letterlijk alles lag overhoop in het huis. Alle inhoud uit kasten lag op de grond. Banken en stoelen lagen op de kop en de bekleding was opengesneden om erin te kunnen kijken. Zelfs een grote kluis die blijkbaar achter een groot schilderij zat stond open. Mark had nooit geweten dat die daar zat. Zo dit zijn geen halve maatregelen zei de detective. Ze vonden in een sleutelkastje de sleutel van de brievenbus. Ze haalden de inhoud eruit en legden alles op de eettafel. Ze zagen meerdere officiële correspondentie van de gemeente Amsterdam. Op sommigen stond: belangrijk Gerechtsdocument. Er zat ook een dagvaarding bij. Ze zouden juridisch vervolgd worden en moesten voor de rechter verschijnen. Verder veel blauwe enveloppen.

Ze maakten een paar open en zagen dat de belastingdienst enorme bedragen vorderde. Het is wel duidelijk zei de detective dat ze het knap benauwd hadden. De criminelen zijn niet de enigen voor wie ze gevlucht zijn. Als je je in hun verplaatst snap je hun wel. Zeker zei Mark maar wat ben ik blij dat ik niet meegegaan ben want dan had ik mijn kinderen nooit meer gezien. Ik kan nu alleen maar hopen dat ze nooit gevonden worden en dat ze ergens een nieuw leven kunnen opbouwen. Als de brief echt van Merel is gaat zij er ook vanuit dat ze elkaar nooit weer zullen zien en hoe erg ook het zou wel duidelijkheid geven. Ze lieten alles zoals het was en vertrokken uit het huis. Het huis lag erg verscholen en ze hadden niet de indruk dat ze door iemand gezien waren. Voor dit alles was het idee nog om de detective te vragen om moeite te doen om Merel en haar ouders op te sporen maar met alle nieuwe informatie leek dat geen goed idee. Hij zou haar ermee in gevaar brengen. Als zou blijken dat de brief inderdaad van Merel kwam wist hij waar hij aan toe was en zou hij zich daarbij neerleggen. De detective nam afscheid en zou zich weer melden als hij nieuws had, wat hij een paar dagen later deed. Je kunt ervan uitgaan dat de brief daadwerkelijk van Merel is, daar zijn genoeg aanwijzingen voor. Hoe de brief hier gekomen is heb ik niet kunnen achterhalen. Het is ongetwijfeld door een nep postbode gedaan maar het is onmogelijk om erachter te komen wie dat geweest is. Ik denk dat je dat ook beter kunt laten rusten in

verband met de veiligheid van je vrouw en natuurlijk ook van haar ouders. Wat heb je eraan om het te weten. Mark was het met hem eens. De detective vroeg hoe Mark en zijn vrouw de dingen geregeld hadden. We zijn op huwelijkse voorwaarden getrouwd. Daar mag je in dit geval dan heel blij om zijn. Daar lijkt het inderdaad wel op zei Mark. En wat gaat er nu gebeuren? Er zullen zich schuldeisers melden. Eerst natuurlijk op het adres van Merels ouders maar ze zullen zich hier ook melden. Hoe zit het met dit appartement? Ik denk dat het van de ouders van Merel is, die hebben destijds geregeld dat we hiernaartoe konden verhuizen. Dan is de kans groot dat er in de toekomst beslag op gelegd wordt dus het is verstandig om naar iets anders uit te kijken. Als Merel en haar ouders niet weer boven water komen zullen ze uiteindelijk juridisch dood worden verklaard. We weten dat er schulden zijn en ook bezittingen. Hoe groot de bezittingen zijn weten we natuurlijk niet maar ik zou je aanraden om de eventuele erfenis te weigeren. Het kan zijn dat de belastingdienst probeert om de belastingschulden van je schoonouders op jou te verhalen ondanks de huwelijkse voorwaarden. Het is verstandig om advies in te winnen van een fiscaal jurist. Ik ken wel een goede. Ja graag zei Mark. Ze spraken af om daar samen naar toe te gaan. Toen de detective weg was overdacht Mark de hele situatie. Ondanks dat hij het natuurlijk verschrikkelijk vond dat hij Merel zeer waarschijnlijk nooit meer zou zien

voelde hij ook een bepaalde rust over zich komen. Het leek erop dat zijn dubbelleven tot een einde zou komen. Het was inderdaad verstandig om een eigen appartement te huren. Hij moest natuurlijk wel een plek houden in Amsterdam. Hij kon nog niet helemaal in Drenthe blijven. Voorlopig moest hij het spel nog even blijven spelen. In ieder geval zolang hij Judith niet ging confronteren met zijn kennis. Hij had nu eerst meer dan genoeg aan zijn hoofd. Hij had gelukkig geld genoeg dus een appartementje huren zou geen probleem zijn. Hij zou er snel achteraangaan.

Judith

Ogenschijnlijk leek het alsof er niks gebeurd was in haar leven. Alles ging gewoon z'n gangetje. Mark deed net als altijd maar van binnen woedde er bij haar een storm. Ze had Jordy pas in de club gezien en hem het vuur aan de schenen gelegd. Hij leek duidelijk niet op zijn gemak door al haar vragen. Ze maakte zich ongerust om Elisa want die had tegen Sebastiaan gezegd dat ze een punt achter hun relatie wilde zetten. Toen had ze kennis gemaakt met een andere kant van hem dan die ze tot nu toe gezien had. Hij was woest geworden en had haar ruw vastgepakt en gezegd dat hij haar niet met rust zou laten als ze haar voornemen doorzette. Toen Elisa vroeg hoe hij dat bedoelde had hij gezegd dat ze daar wel achter zou komen maar dat ze haar huwelijk met Karel wel kon vergeten. Elisa had Sebastiaan geprobeerd te kalmeren door te zeggen dat ze ook helemaal niet zonder hem kon maar dat ze er moeite mee had dat ze Karel bedroog. Als jij geen gekke dingen doet had Sebastiaan gezegd komt hij daar niet achter. Elisa had Judith verteld dat ze behoorlijk geschrokken was van Sebastiaan met daarbij natuurlijk in haar achterhoofd wat ze van Judith over hem gehoord had. Hou je voorlopig even rustig en paai hem vooral. Judith had Elisa van het laatste bezoek van Jordy aan de club verteld. Ze had hem allerlei vragen gesteld en hij leek duidelijk niet op zijn gemak. Ze had hem duidelijk gemaakt dat ze van hem wilde weten

hoe hij precies aan de informatie over Mark gekomen was. Ze had ook van alles over zijn werk gevraagd waar hij ontwijkende antwoorden op gegeven had. Judith had contact gehad met een privédetective. Het klikte goed aan de telefoon en ze hadden een afspraak gemaakt. Ze had met Elisa overlegd wat ze van haar mocht vertellen over Sebastiaan. Elisa had haar de volledige vrijheid gegeven. Ze wilde echt van hem af en aangezien ze zelf niks kon doen leek het een goed idee om te kijken of er iets was waar ze hem bijvoorbeeld op zouden kunnen pakken of mee zouden kunnen chanteren om op die manier van hem af te komen. Judith vroeg zich af wat de detective wel niet van haar moest denken als ze met haar verhaal zou komen. Maar hij had voordat ze van wal stak gezegd dat ze zich niet druk hoefde te maken over wat hij ervan zou vinden. Mijn taak is om mensen te helpen en niet om te oordelen. Dus had Judith alles verteld vanaf het moment dat ze in de club ging werken tot wat Jordy haar verteld had en van Elisa haar verhouding met de baas van Jordy. Ze had over Come to Us verteld en wat Jordy haar daar over verteld had. Wel bijzonder had de detective gezegd hoe alles een verband met elkaar lijkt te hebben. Hij had ons gesprek samengevat met of het klopte dat ik de volgende dingen wilde weten: klopt het dat Mark getrouwd is? Hoe weet Mark dat ik in de club werk en hoe kan Elisa van Sebastiaan afkomen zonder haar huwelijk op het spel te zetten. Nadat Judith het bevestigd had namen ze afscheid.

Judith kon nu niks anders doen dan afwachten. Na een dikke week belde de detective dat hij nieuws had en ze spraken op zijn kantoor af. Het klopt inderdaad dat Mark getrouwd is met Merel. Ze zijn dik twintig jaar geleden getrouwd. Hij was dus langer met Merel getrouwd dan dat zij en Mark bij elkaar waren. Ik ben naar het adres gegaan waar ze ingeschreven staan in Amsterdam. Het is een heel luxe appartementencomplex waar je normaal gesproken niet binnen komt maar daar heb ik natuurlijk mijn manier voor. Ik heb een medewerker van mij de meterstanden op laten nemen en die heeft Mark gezien. Het leek erop dat Mark aan het verhuizen was. Toen mijn medewerker daar een opmerking over maakte had Mark gezegd dat hij aan het opruimen was. Ah dus niet aan het verhuizen? Nee niet aan het verhuizen, maar mijn medewerker was ervan overtuigd dat het wel zo was. Bij de balie konden ze het niet bevestigen. Uiteraard hebben we Mark in de gaten gehouden en kunnen constateren dat hij elders zijn intrek heeft genomen. Het lijkt erop dat hij daar alleen woont. We hebben zijn vrouw nog niet gezien. Verder weten we waar Jordy woont en waar het kantoor is waar Come to Us gevestigd zou zijn. Het is inderdaad een riant pand waar een woonhuis en kantoor gevestigd zijn. We hebben niks over een organisatie met de naam Come to Us kunnen vinden, het lijkt niet te bestaan. Op het adres is een holding met diverse bv's ingeschreven. Voor een buitenstaander is het onmogelijk om erachter

te komen wat voor activiteiten ze doen, wat meestal ook de bedoeling is van dit soort constructies. Er is veel activiteit in het kantoor er wordt in ieder geval gewerkt.

Verder hebben we Sebastiaan in een lunchroom met een vrouw gezien. Ze leken woorden te hebben. Het was niet Elisa want we hebben immers een foto van haar. Dat is het voor nu wel. Bij de gemeente Amsterdam is trouwens tot nu toe ook niks bekend van een adreswijziging van Mark. Wordt vervolgd zullen we maar zeggen. Judith bedankte de detective en ging naar huis.

Er was niemand thuis, Carla was waarschijnlijk boodschappen aan het doen. Dit gaf haar mooi de gelegenheid om Elisa op de hoogte te brengen van wat ze van de detective gehoord had. Jeetje Judith had Elisa gezegd waar zijn we in terecht gekomen, het lijkt wel een film. Dat kon Judith alleen maar beamen. Toen ze had opgehangen zag ze Carla in de gang lopen. Ze had haar niet horen binnenkomen. Hopelijk had ze niks opgevangen van haar gesprek met Elisa want ze was bepaald niet op haar hoede geweest omdat ze dacht dat ze alleen was. Hé Carla, ben je al lang terug? Een tijdje zei Carla. Judith kon niet aan haar merken of ze iets gehoord had. Nou het beste er maar van hopen. Wat zou ze Mark graag confronteren met wat ze van de detective gehoord had maar dat kon natuurlijk niet. Ze moest eerst meer duidelijkheid hebben. Ze was heel nieuwsgierig hoe het zat tussen hem en Merel. Het was

toch apart dat Merel nog helemaal niet gezien was? Ik ga Kevin en Davey van school halen zei Carla. Dat is goed zei Judith, ik ben zo ook weer weg en op de gebruikelijke tijd terug. Ze ging naar de club om de rest van de dag te werken en om Madelon op de hoogte te brengen. Madelon wist dat ze een afspraak met de detective had en was heel nieuwsgierig wat ze te horen had gekregen. Ze gingen naar het kantoortje. Vertel, wat heb je te horen gekregen? Mark is al dik twintig jaar getrouwd met Merel, ze waren dus eerder bij elkaar dan Mark en ik. Ze wonen in het luxe appartementencomplex waar ik geweest ben toen ik in Amsterdam was. Maar het gekke is dat Merel helemaal niet gezien is. En het lijkt erop dat Mark verhuisd is naar een ander appartement en ook daar is Merel niet gezien. Bij de balie van het luxe complex wisten ze trouwens niks van een verhuizing. Ze hebben Jordy ook gevolgd en weten waar hij woont en waar het pand is waar Come to Us gevestigd zou zijn. Het is wel een kantoor en het woonhuis van Sebastiaan maar over Come to Us is niks te vinden. Het lijkt erop dat de zogenaamde liefdadigheidsorganisatie alleen op visitekaartjes bestaat. Het pand is trouwens niet waar Elisa Sebastiaan ziet, dat is een appartement ergens anders waarvan Elisa dacht dat hij daar woonde. Maar aangezien hij in het vastgoed zit heeft hij waarschijnlijk keus genoeg. Op het pand waar Jordy werkt staan allerlei BV's ingeschreven. Het is niet echt duidelijk waar ze zich precies op richten. Ja zei

Madelon dat dachten we al wel toch dat het een schimmige bedoeling is waar allerlei dingen gebeuren die het daglicht niet kunnen verdragen. Ze hebben Sebastiaan met een vrouw in een lunchroom gezien waar hij in een verhit gesprek leek met een vrouw. Ik denk dat ik weet wie die vrouw is zei Madelon. Huh hoe bedoel je? Ik heb een nicht Joke, die wordt al jaren door Sebastiaan gechanteerd omdat zij vroeger ook in de prostitutie gezeten heeft en een verhouding met hem gehad heeft. Ik had al een tijd geen contact meer met haar maar haar man is kortgeleden aan een hartaanval overleden en daardoor heb ik weer contact met haar. Ze heeft me alles verteld. Toen ze met dat werk stopte en op een accountantskantoor ging werken werd ze verliefd op haar baas. Het was wederzijds en daarom wilde ze natuurlijk met Sebastiaan stoppen. Die was op zijn zachtst gezegd not amused en hij heeft haar jaren in zijn greep gehouden. Ze had haar man natuurlijk moeten vertellen dat ze dat werk gedaan heeft maar dat heeft ze nooit gedaan. Toen haar man was overleden heeft ze met Sebastiaan ergens afgesproken en heeft hem toen verteld dat ze nu klaar met hem was. Het was er inderdaad nogal heftig aan toe gegaan, Sebastiaan was woedend. Joke had gezegd dat hij dood kon vallen en dat ze nu haar man overleden was niet meer bang voor hem was en zich nooit meer voor zijn karretje zou laten spannen. Dat zullen we nog wel zien had Sebastiaan gezegd. Te bizar voor woorden zei Judith. Het is wat de detective ook al zei, alles lijkt bijna

verband met elkaar te houden.

Misschien moeten jouw nicht en Elisa eens samen praten. Wat denk je is dat een goed idee? Ik kan het Joke vragen zei Madelon. Ik weet natuurlijk niet of ze nu ze nog vol in de rouw zit daar zin in heeft. Maar ik kan me ook voorstellen dat ze wil voorkomen dat Elisa hetzelfde mee moet maken als wat zij jarenlang heeft moeten doorstaan. Ik zal het haar in ieder geval vragen. Judith ging terug naar de bar en Madelon ging haar nicht bellen. Niet veel later wenkte Madelon Judith en toen ze weer in het kantoortje waren zei Madelon dat Joke Elisa wel wilde ontmoeten. Ze is echt zo woedend op Sebastiaan omdat hij wat de mooiste tijd van haar leven moest zijn tot een hel gemaakt heeft. Nu haar man is overleden wil ze wraak op hem nemen. Elisa mag haar bellen, hier is haar nummer. Toen Judith die dag naar huis ging belde ze Elisa vanuit de auto en vertelde haar het hele verhaal. Wat is het een viezerik, hoe heb ik me zo in hem kunnen vergissen? Hoe is het mogelijk dat Madelon iemand kent die ook wat met hem gehad heeft. Het is blijkbaar een klein wereldje. Ik neem zo snel mogelijk contact met Joke op. Ja doe dat, ik ben heel benieuwd.

Nog diezelfde avond had Elisa Joke gebeld en ze hadden bij Joke thuis afgesproken. Ze hadden aan elkaar verteld hoe ze met Sebastiaan in contact gekomen waren. Elisa had Joke ook verteld wat de collega's van Judith over hem wisten. Dat is interessant zei Joke, daar kunnen we misschien wel

wat mee. Joke vertelde dat ze iemand kende die helemaal in de sm-wereld zat en meesteres was. Ze beschikt over een compleet ingerichte SM kelder in haar luxe seksclub. Ze is de beste in haar vak en Joke wist van haar dat er verschillende machtige mannen uit allerlei lagen van de bevolking bij haar komen van politici tot mannen uit de entertainment wereld en zakenlui. Waar denk je dan aan? Als het lukt om Sebastiaan daar heen te lokken kunnen we hem een goed lesje leren. Dat kan ik wel aan Xandra overlaten. We laten Xandra haar werk doen en dan komen wij tevoorschijn om hem te geven waar hij zo van houdt maar dan doen we het wel wat extremer. Durf je dat vroeg Joke aan Elisa, zeker weten met alle plezier. Goed zo, ik heb er ook zin in. Joke zei dat ze aan Madelon zou vragen of ze één van de gastvrouwen zover kon krijgen om Sebastiaan er warm voor te maken. Dat was gelukt, ze had hem een kaartje met haar naam als referentie erop gegeven onder het mom dat je daar niet zomaar binnen kwam. Je kon daar zogenaamd alleen maar binnen komen als je door iemand uitgenodigd werd. Al na een paar dagen melde hij zich aan de deur en gaf het kaartje. Uiteraard was Xandra op de hoogte. Ze liet hem binnen en zei dat hij aan de bar kon gaan zitten en dat hij met een uurtje aan de beurt was. Moet ik ook aangeven wat ik graag wil had hij gevraagd. Nee hoor, dat je hier bent zegt toch genoeg? Xandra had gelijk Joke gebeld die op haar beurt Elisa had gebeld. Samen gingen ze naar de club

van Xandra die hun via de achteringang naar binnen liet. Ze bespraken hoe ze het zouden aanpakken. Als Sebastiaan de sm-kelder binnen zou komen zouden Xandra, Joke en Elisa in latex kleding wat ook het hoofd bedekte hem op wachten. Ze hadden ook een masker op waardoor ze onherkenbaar waren. Toen Sebastiaan binnenkwam nam Xandra de leiding. Uitkleden jij vies onderkruipsel dat je bent. Toen hij dat gedaan had liet Xandra hem allerlei vernederende dingen doen en ze gaf hem er goed van langs. Zo erg dat hij op een gegeven moment aangaf dat het wel wat minder kon. Wat minder? Volgens mij vergeet je wie hier de baas is. Dat zullen we jou laten zien wie hier de baas is. Ze bond zijn handen aan elkaar vast en beval hem ze omhoog te doen waarna ze een haak aan de ketting deed waarmee zijn handen aan elkaar gebonden waren. Daarna blinddoekte ze hem en vervolgens takelde ze hem omhoog waardoor hij in de lucht bungelde. Ze gaf hem er vervolgens op een vreselijke manier van langs. Hij schreeuwde het uit en gilte stoppen nu. Xandra wenkte Joke en Elisa en deed met een lange zweep de blinddoek bij Sebastiaan af. Ze hadden afgesproken dat beiden Sebastiaan een paar flinke tikken met de zweep zouden geven. Elisa vertelde dat ze het niet voor mogelijk had gehouden dat ze hiertoe in staat was maar blijkbaar wel als iemand je zo kan tergen dat de grenzen van wat je mogelijk acht wegvallen. Voordat ze dat gingen doen deden ze hun masker af. Hier hou je toch zo van?

Geniet er dan maar lekker van maar vanaf nu laat je ons met rust, begrepen? Ze genoten van de blik in Sebastiaans ogen. Ongeloof, afschuw, paniek dat zagen ze allemaal in zijn ogen. Op een gegeven moment zei Xandra zo is het wel genoeg, ik denk dat hij het wel heeft begrepen maar hij kan er nog even over nadenken. Kom meiden, we gaan en we laten dit stuk ongeluk even alleen, dan kan hij een beetje bijkomen. Sebastiaan schreeuwde dat we dat niet konden maken, maak me los, hier krijgen jullie spijt van. We deden of we het niet hoorden en verlieten de kelder. Elisa en Joke vroegen hoe lang Xandra hem zo zou laten hangen. Tot morgenochtend, de schoonmaakster zal hem bevrijden dat heb ik al met haar afgesproken. Nog een heerlijke vernedering zal dat voor hem zijn. Laten we hopen dat hij zijn lesje geleerd heeft. Mij kan hij niks meer maken zei Joke, nu mijn man overleden is heeft hij geen macht meer over mij. Dat is waar zei Elisa. Voor mij is het natuurlijk wel anders maar laten we hopen dat hij het erbij laat zitten. Maar dat was ijdele hoop, dat bleek een paar dagen later. Toen Karel thuiskwam zei hij we moeten even praten. Wat is er had Elisa gevraagd, je kijkt zo ernstig. Karel vertelde dat Sebastiaan bij hem op kantoor langs geweest was en hem verteld had dat Elisa een verhouding met hem had. Hij had ook verteld dat Elisa met hem verder wilde maar dat hij dat niet zag zitten. Hij wilde geen slet als vrouw. Karel had Elisa recht in haar ogen gekeken en gevraagd of het waar was. Het had geen

nut om het te ontkennen dus Elisa beaamde dat ze inderdaad wat met Sebastiaan gehad had maar dat de rest van het verhaal niet klopte. Dat zij degene was die ermee wilde stoppen maar dat hij dat niet accepteerde. Het spijt me zo dat ik je pijn gedaan heb, ik weet niet wat me bezielde en ik zou willen dat ik het terug kon draaien. Karel had haar nog even laten spartelen maar was toen met een wel heel verrassende bekentenis gekomen. Het bleek dat Karel al tijden een relatie met een man had. Hij wilde Elisa geen pijn doen en dacht dat het beter was om het geheim te houden. Hij gunde Elisa het luxelevens waar ze zo van hield met de sociale contacten die erbij hoorden. Karel had Elisa's handen vastgepakt en gezegd dat er wat hem betrof niks hoefde te veranderen als zij tenminste kon accepteren dat hij een vriend had. Ze hadden tot diep in de nacht gepraat. Ze waren heel open geweest en het was vreemd genoeg het beste gesprek wat ze in tijden gevoerd hadden. Karel had tegenover Sebastiaan gedaan alsof hij het verschrikkelijk vond wat hij gehoord had en gezegd dat Elisa wat hem betrof kon vertrekken want hij wilde ook geen vrouw die ontrouw was. Hij had doen voorkomen dat hij Elisa zonder een rooie cent op straat zou zetten. Dat was natuurlijk precies de reactie waar Sebastiaan op hoopte. Lieve Elisa had Karel gezegd, het spijt me dat ik je in de armen van de grootste schurk die er is heb gedreven. Ik heb al zoveel over hem gehoord en ik ben heel blij dat je weer van hem af bent. Elisa had alles verteld van

Judith en van Joke en wat zij en Joke gedaan hadden om Sebastiaan een lesje te leren. Ze hadden er samen smakelijk om gelachen. Zijn verdiende loon had Karel gezegd. Karel weet natuurlijk dat Elisa en ik hele goede vriendinnen zijn en hij kent Mark ook. Hij wist niet wat hij hoorde over het dubbelleven van Mark. En trouwens ook niet dat ik in een seksclub werk. We zijn een leuke verzameling zo bij elkaar. Zo zie je maar weer, niks is wat het lijkt. Elisa en Karel hadden afgesproken om een living together apart relatie te beginnen. Ze zouden elkaar vrijlaten om te doen en te laten wat ze wilden maar wel discreet. Naar Sebastiaan zou Karel geen goed woord voor Elisa over hebben. Elisa was haar baantje natuurlijk wel kwijt. Wat een ontwikkelingen. Judith was heel blij dat het zo was afgelopen voor Elisa. Voor Joke was het wel heel erg triest, hopelijk is het haar gegeven om te zijner tijd weer gelukkig te worden. Joke en Elisa waren er in ieder geval wel bevriend door geworden. Judith had aan Elisa voorgesteld om ook in de club te komen werken als Madelon op vakantie was. Is dat nu wel verstandig had Elisa gezegd. Ja waarom niet dan kun je gelijk aan Sebastiaan laten zien dat je niet bang voor hem bent. Daar zit wat in, ik doe het gewoon. Het lijkt me een hele belevenis om er te werken en samen met jou lijkt het me wel heel leuk had Elisa gezegd. Maar ik ga niet met mannen naar de kamer hoor, nee natuurlijk niet dat doe ik ook niet meer. We moeten de zaak toch runnen, dan doe je dat niet. Helemaal goed,

ik kan niet wachten om Sebastiaans reactie te zien als hij jou achter de bar ziet.

Tot nu toe had de detective goed werk geleverd. Ze had de bevestiging gekregen dat Mark getrouwd was. Ze was wel heel benieuwd wat daar gaande was. Zouden ze uit elkaar gaan? Verder was Elisa van Sebastiaan af. Daar gingen ze in ieder geval vanuit. Sebastiaan had wraak genomen door haar te verraden bij Karel. Hij zou vast op zoek gaan naar een volgend slachtoffer. Bleef nog steeds de vraag hoe Mark wist dat zij in de club werkte en natuurlijk Jordy's rol in het geheel. Het leek haar nu heel aannemelijk dat hij ook het slachtoffer van Sebastiaan was. De zogenaamde liefdadigheidsorganisatie was in werkelijkheid een criminele organisatie. Karel wist daar waarschijnlijk ook wel iets meer van. Hij deed tenslotte al langer zaken met Sebastiaan. Ze was benieuwd wanneer Jordy weer langs zou komen in de club en of hij dan nieuws voor haar had. Intussen ging de detective natuurlijk ook door. Op dit moment moest ze gewoon afwachten wat moeilijk was. Ze stond zo vaak op het punt om Mark te confronteren maar gelukkig kon ze zich inhouden. Ze vroeg zich af of hetzelfde voor hem gold. Voorlopig liet hij in ieder geval niks merken. De verstandhouding tussen hen was eigenlijk heel goed.

Carla

De uitvaart van Dolf was inmiddels achter de rug. Dolf was gecremeerd. Het was een hele mooie plechtigheid geweest en er waren ontzettend veel mensen geweest. Dolf had natuurlijk heel veel zakelijke contacten. Johan en Carla hadden afgesproken Joke eerst tijd te gunnen om haar verdriet enigszins te verwerken. Maar Joke was een paar dagen na de uitvaart naar hen toegekomen. Ze zei ik moet jullie wat vertellen. Ik ben er niet trots op en ik schaam me er vreselijk voor maar voor mijn gevoel kon ik niet anders. Joke vertelde over Sebastiaan, dat ze al jaren door hem gechanteerd werd en ze van alles voor hem gedaan had wat het daglicht niet kon verdragen. Toen Carla naast hen was komen wonen zag ze daar een kans in om eindelijk van Sebastiaan af te komen. Ze had Sebastiaan verteld dat Carla haar buurvrouw was geworden. Sebastiaan had gezegd dat Joke ervoor moest zorgen dat Carla naar de moeder van Jessica zou gaan. Hij had haar het adres en een niet bestaand telefoonnummer gegeven zodat ze wel naar het adres toe moest gaan. Joke had aan Sebastiaan gevraagd wat hij met Carla van plan was maar daar had hij op geantwoord dat ze zich daar geen zorgen over hoefde te maken. Ik hoorde later van Sebastiaan dat het niet zo gegaan was als de bedoeling was, hij was woest en gaf mij er de schuld van. Hij dreigde voor de zoveelste keer om alles aan Dolf te vertellen als ik niet met iets zou komen waar ze wat

aan hadden. Jullie weten wat er gebeurd is met Dolf. Ik ben kapot van verdriet maar ik ben nu wel van die klootzak af want hij kan me nu niks meer maken. Het spijt me echt heel erg dat ik jullie in levensgevaar heb gebracht. Ik verwacht ook niet dat jullie me vergeven maar ik wil dat jullie weten wat me ertoe gedreven heeft. Carla en Johan lieten niet merken dat ze dit al wisten. Ze zeiden dat ze niet wisten wat ze hoorden en ook niet wisten hoe erop te reageren. Dat snap ik had Joke gezegd. Toen Joke weg was spraken ze af dat ze de spyware nog niet weer zouden laten verwijderen. Het leek verstandig om het nog maar even zo te laten. Ze zeiden tegen elkaar hoe triest het was dat Joke door het overlijden van Dolf pas van die Sebastiaan afgekomen was. Johan en Carla bleven doen wat ze altijd deden maar waren intussen wel al aan het dromen wat ze allemaal in de toekomst zouden kunnen gaan doen nu ze rijk waren. Eerst maar even afwachten of er nog gekke dingen zouden gebeuren of dat ze het erbij lieten zitten.

Carla had een wel heel interessant gesprek tussen Judith en haar goede vriendin Elisa opgevangen. In dat gesprek was de naam Sebastiaan gevallen wat Carla deed besluiten om verder te luisteren. De telefoon stond op de speaker dus ze kon alles volgen. Ze wist niet wat ze hoorde. Van wat ze ervan begreep had Elise iets met die Sebastiaan en wilde dat beëindigen wat Sebastiaan niet accepteerde. Het kon niet anders of dit ging over dezelfde Sebastiaan als die waar Joke door

gechanteerd werd. Maar dat was nog lang niet alles wat Judith aan Elisa had verteld. Judith bleek een privédetective ingehuurd te hebben en die had uitgezocht dat Mark met een andere vrouw getrouwd was waarmee hij in Amsterdam woonde. Verder ging het over een Jordy en een organisatie wat haar verder niks zei. Judith zei dat ze naar de club ging om ook Madelon op de hoogte te brengen. De club? Welke club? Het duizelde Carla van alles wat ze gehoord had. Toen Judith op stond nadat ze het gesprek beëindigd had schrok ze van Carla, omgekeerd trouwens net zo. Hé ik wist niet dat je thuis was had Judith gezegd, ben je er al lang? Ik ben net terug van boodschappen doen. Ze hoopte maar dat het geloofwaardig over kwam. Ze moest ook weer weg om Kevin en Davey op te halen en Judith zei dat ze ook ging en op de gebruikelijke tijd thuis zou zijn. Gelukkig had ze even tijd voor zichzelf tijdens de autorit naar de peuterspeelzaal om alles op een rijtje te zetten. Ze kon niet wachten om vanavond alles aan Johan te vertellen. Ze wist niet wat ze ervan moest denken. Judith had tegen Elisa gezegd dat ze naar de club ging. Zou dat de plek zijn waar ze overdag heen ging? Carla wist wel wat er doorgaans met een club bedoeld werd maar om eerlijk te zijn kon ze zich echt niet voorstellen dat Judith daar zou werken. Judith kwam uit een goede familie waardoor ze sowieso niet behoefde te werken. Maar aan de andere kant zou het wel verklaren dat ze overdag van huis was als ze daar zou werken. Ze vroeg zich af als het waar zou zijn hoe ze

daar terecht gekomen was. En wat ze daar dan precies deed. Ze was intussen bij de peuterspeelzaal aangekomen en ging naar binnen waar ze met de andere ouders, opa's en oma's of oppas op de gang stond te wachten. Niet veel later ging de deur van het lokaal open en stormden de kinderen de gang op. Carla, Carla riep Kevin, kom eens kijken wat ik gemaakt heb. Ze liep mee het lokaal in waar Davey ook nog was. Trots liet Kevin een door hem geschilderde tekening van een kasteel zien. Uiteraard bewonderde Carla de tekening en nadat ze ook die van Davey geprezen had gingen ze naar huis. Na de lunch gingen de jongens in de tuin spelen en kon Carla haar gedachten weer even de vrije loop laten. Ze had al wel het één en ander in haar leven meegemaakt maar wat ze de laatste tijd allemaal meemaakte was wel heftig. Het was zo bizar dat je blijkbaar niet aan de buitenkant kon zien wat mensen allemaal bezighield en dat je er ook behoorlijk naast kon zitten met hoe je dacht dat het zat. Ze was blij toen Judith thuiskwam en nadat ze zoals gebruikelijk nog even wat gedronken hadden ging ze snel naar huis. Ze kon niet wachten om Johan alles te vertellen. Johan was in de tuin bezig. Kom mee naar binnen want ik heb je heel wat te vertellen. Zal ik een wijntje inschenken? Ja doe dat maar want die kan ik wel gebruiken. Ik weet niet eens waar ik moet beginnen. Nou begin dan maar bij het begin zei Johan met zijn gebruikelijke lach. Goed, toen ik vanmorgen terugkwam van boodschappen doen zat Judith in de

kamer met haar vriendin Elisa te bellen. De telefoon stond op de speaker dus ik kon alles horen. Ik was natuurlijk helemaal niet van plan om te luisteren maar toen ik de naam Sebastiaan hoorde ben ik blijven staan luisteren. Ze vertelde aan Johan wat ze allemaal gehoord had en ook hij kwam tot de conclusie dat het wel over dezelfde Sebastiaan moest gaan als die van Joke. Toen Carla Johan verteld had dat Mark met een andere vrouw getrouwd was waarmee hij in Amsterdam woonde reageerde hij ook vol ongeloof. Daar kwam natuurlijk nog eens bij dat Carla gehoord had dat Judith gezegd had dat ze naar de club ging. Ik kan het gewoon niet geloven zei Johan. Ik ken geen leukere, aardigere en meer normale mensen dan Mark en Judith maar beiden houden er blijkbaar een dubbelleven op na. En jij hebt daar ook nooit iets van gemerkt? Nee, nooit iets van gemerkt. Een tijdje geleden was de sfeer wat anders dan anders tussen hun, gespannen, maar dat lijkt nu weer voorbij. Ik heb er ook nooit iets van gemerkt zei Johan maar ik heb natuurlijk ook een ander contact met hen. Jij bent toch best close met Judith. Ja dat is waar maar blijkbaar niet zo close dat ze me alles toevertrouwd wat ik ook wel begrijp. Waar denk je aan vroeg Johan? Ik heb echt nooit iets aparts gemerkt behalve dat er een keer een man aan de overkant stond. Ik vond dat vreemd en ben naar hem toe gegaan en heb aan hem gevraagd of hij iets zocht. Hij antwoorde dat hij erover dacht om in de buurt te gaan wonen en daarom de buurt een beetje aan

het verkennen was. Ik vond het vreemd en was even bang dat het om mij ging en ik geloofde hem in ieder geval niet. Ik heb hem ook nooit meer gezien. Dit was voordat wij bij elkaar waren dus al een tijdje geleden. Het klinkt alsof die man het huis in de gaten hield, wat je zegt ik zou ook niet geloven wat hij als reden op gaf. Ze bespraken of ze iets met alle informatie moesten. In feite ging het hun niet aan. Wat Judith deed moest ze zelf weten, als zij ermee kon leven dat ze Mark niet op de hoogte bracht van haar activiteiten was dat haar zaak en voor Mark gold hetzelfde, het was niet aan hen om er een oordeel over te hebben. Ze waren beiden hele goede, zorgzame en lieve ouders, dat vonden Carla en Johan heel belangrijk. Maar het was wel een hele absurde situatie en je zou denken dat het niet lang verborgen kon blijven dat Mark met een andere vrouw getrouwd is en dat het wel uit moest komen. Carla had gehoord dat Judith tegen Elisa zei dat Mark al langer met die andere vrouw getrouwd was dan dat zij en Mark bij elkaar waren dus blijkbaar was het Mark wel gelukt om het zolang verborgen te houden. Carla had begrepen dat Judith een privédetective in de arm genomen had die dit alles uitgevonden had. Zou Judith dan toch een vermoeden gehad hebben waardoor ze dat gedaan had? Moesten ze Joke vertellen wat ze over Sebastiaan gehoord hadden? Ze besloten om dat niet te doen, ook dat was tenslotte niet hun zaak. Een paar dagen later meldde de vriend van Johan zich weer. Daar bleek uit dat het zichzelf al op gelost had toen ze

zich afvroegen of ze Joke zouden vertellen dat Judiths vriendin Elisa ook wat met Sebastiaan had. Hij vertelde namelijk dat Joke door diezelfde Elisa gebeld was. Joke zei dat ze door haar niet gebeld was en dat ze had begrepen dat Elisa een vriendin van Judith was die bij haar niet in de club werkte en dat Elisa ook in de klauwen van Sebastiaan terecht gekomen was. Elisa was bij Joke langs geweest. Daarna hebben ze vaker met elkaar gebeld en bespraken hoe ze Sebastiaan een lesje zouden kunnen leren. Joke had een geniaal plan bedacht. Ze had een kennis die meesteres was en in haar luxe club een sm-kelder had. Ze zouden proberen Sebastiaan naar die club te lokken en hem dan aan Xandra overleveren. Xandra wilde hier graag aan meewerken, ze vond mannen zoals Sebastiaan walgelijk. Blijkbaar was het allemaal gelukt en volgens plan verlopen wat uit een telefoongesprek van Joke met Madelon duidelijk werd.

Elisa had Joke nog een keer gebeld en had haar verteld dat Sebastiaan het toch nog aangedurfd had om Karel, haar man in te lichten met een iets verdraaide versie van het verhaal over hun verhouding. Maar dit had niet het door Sebastiaan beoogde effect gehad bleek toen Elisa aan Joke de verrassende bekentenis van Karel vertelde. Karel bleek al tijden een relatie met een man te hebben. Ze hadden samen schoon schip gemaakt en afgesproken dat ze beiden hun gang konden gaan. Naar Sebastiaan toe zou Karel doen voorkomen dat Elisa wat hem betrof haar boeltje kon pakken. Ze lieten hem

denken dat zijn wraak effectief geweest was, uiteraard in de hoop dat hij het hierbij zou laten.

Carla en Johan spraken af dat het zo wel genoeg was en dat ze de spyware weer van Jokes telefoon zouden verwijderen. De vriend van Johan vertelde dat verwijderen van de spyware gelukkig op afstand kon waardoor ze niet nog eens ingewikkelde toestanden zouden hoeven uithalen.

Hoorde jij wat ik hoorde vroeg Carla aan Johan? Ja ik hoorde het, je bedoelt toch het stukje dat Judith in de club van de nicht van Joke werkt? Ja dat bedoel ik. Het is toch wel heel apart hoe alles verband met elkaar lijkt te hebben. Onze Judith werkt in een club die van een nicht van onze buurvrouw Joke is. We weten trouwens niet of de club van Madelon is of dat ze er werkt. Dat is waar maar dat maakt ook niet uit. Kom schenk nog maar eens een wijntje in, ik moet alles wel even tot me door laten dringen zei Carla. Ja ik kan er ook nog wel eentje gebruiken. Ze zaten even stil ieder met hun gedachten. Goed zei Johan, we laten naar Judith en Mark dus niks merken maar wat doen we met Joke? Ze besloten haar in ieder geval te vertellen dat ze begrepen wat haar ertoe gedreven had om zo te handelen als ze gedaan had. Ze bespraken of het handig zou zijn om een keer zogenaamd zonder bepaald doel te laten vallen waar ze werkten. Ze hadden het daar nooit over gehad. Het zou kunnen dat als ze de namen Mark en Judith zouden noemen dat Joke daaropaan zou slaan. Joke kende Judith niet, ze

wist alleen dat Elisa een vriendin had die Judith heette en dat die bij Madelon werkte. Het zou wel fijn zijn als alles in the open was, je wist nooit hoe het nog te pas kon komen. Ze lieten het voor nu even bezinken. Carla had inmiddels via beeld bellen al meerdere keren contact met Jessica gehad. Dat was echt zo leuk! Jullie moeten echt een keer naar Portugal komen had Jessica gezegd. Ik wil je heel graag zien en ik ben natuurlijk ook heel nieuwsgierig naar Johan. Ze spraken af dat ze zeker een keer die kant op zouden komen.

Jordy

Jordy en Chris bleven de dingen doen die ze altijd deden zoals Eelco hun ook op het hart gedrukt had. Eelco hield hun op de hoogte van de handel en wandel van Sebastiaan. Hij had inmiddels gemerkt dat Sebastiaan één keer per week naar een loods op een industrieterrein net buiten de stad ging. Het was nog niet duidelijk wat hij daar deed. Er waren telefoongesprekken met degene met wie hij daar afsprak maar de informatie was kort en er kon niet uit worden opgemerkt waar het om ging. Er werden korte zinnen gesproken zoals: heb je het of is het geregeld of om hoeveel gaat het. Sebastiaan kreeg altijd opdracht om er op een bepaalde tijd te zijn. Het was wel duidelijk dat degene die hij trof boven hem stond. Het viel Jordy op dat Sebastiaan gestrest en snel geïrriteerd was. Ze bespraken het met Eelco en die zei dat het natuurlijk mogelijk was dat er veel van Sebastiaan gevraagd werd. Misschien kunnen we van de gelegenheid gebruik maken. Hij legde uit dat het altijd om geld ging. Ga jij eens met hem praten Chris. Zeg dat je een vriend hebt die net afgekickt is en heel erg veel van crypto weet en misschien wel van nut kan zijn voor de organisatie. Er was maar een kleine kans dat Sebastiaan eropin zou gaan aangezien de organisatie altijd zelf hun slachtoffers uit zocht. Maar proberen kon altijd. Wonder boven wonder wees Sebastiaan het niet gelijk af. Hij stemde toe in een

kennismakingsgesprek met Peter. Uiteraard betrof het een collega van Eelco. Het zou fantastisch zijn als het lukte om die undercover in de organisatie te infiltreren. Tijdens de kennismaking gaf Sebastiaan aan dat hij snel veel geld nodig had en daarom van de diensten van Peter gebruik wilde maken. Hij zei gelijk hoeveel hij de komende week aan winst wilde maken en als dat niet zou lukken hij de samenwerking gelijk weer stop zou zetten. Die winst wilde hij over een week contant hebben. Deze uitkomst was meer dan waar ze op gehoopt hadden en natuurlijk zorgden ze ervoor dat het lukte. Sebastiaan leek heel erg opgelucht door het resultaat. Je kunt voorlopig blijven had Sebastiaan tegen Peter gezegd die wel aangegeven had dat hij niet elke week zoveel winst kon maken. Dat hoeft ook niet had Sebastiaan gezegd, ga maar gewoon aan het werk en als ik weer een deadline heb hoor je het wel. Je mag alleen hier op kantoor werken. Dat kwam natuurlijk heel goed uit. Peter zette naast zijn zakelijke skills ook zijn sociale skills in om een goede band met Sebastiaan te krijgen. Dat lukte soms maar niet altijd. Ook Peter had de indruk dat Sebastiaan ergens door klem zat. Heel af en toe nodigde hij Peter na het werk uit in zijn privé verblijf om wat te drinken. Het viel Peter op dat Sebastiaan behoorlijk dronk. Hij had van de informatie die hij via zijn collega gekregen had begrepen dat er geen drank en drugs in het huis zouden zijn maar blijkbaar maakte Sebastiaan voor zichzelf een uitzondering. Peter deed alsof die ook stevig meedronk

maar liet ongemerkt de inhoud van zijn glas in de plantenbak verdwijnen. Hij hoopte natuurlijk dat Sebastiaan door de drank loslippig zou worden wat soms lukte. Zo had hij al eens aangegeven dat het leven maar een ellende was. Hoezo? Je zit er toch goed bij? Je verdient geld als water en woont in een prachtig huis, wat mankeert er dan nog aan? Dat geld interesseert me niet, wat moet ik ermee? Ik kan er geen geluk mee kopen. En jij Peter, ben jij gelukkig? Je bent afgekickt en je weet hoe je rijk moet worden. Ben jij nu dan gelukkig? In ieder geval gelukkiger dan toen ik nog verslaafd was, ik ben mijn leven weer aan het opbouwen en ik hoop in de toekomst een leuke relatie en misschien zelfs wel een gezinnetje op te kunnen bouwen. Dat had ik ooit had Sebastiaan gezegd maar ik ben alles kwijtgeraakt. Maar genoeg daarover had hij plotseling gezegd. Kom we nemen er nog eentje! Peter was tevreden met hoe het tot nu toe ging en wist dat hij niet te veel moest vragen, dat zou alleen maar de rem erop zetten. Sebastiaan had Peter zelfs mee naar de club gevraagd, Chris was ook mee en hijzelf kon er niet onderuit en moest ook mee zeer tegen zijn zin omdat Linda antwoorden van hem verwachtte. Peter had gezegd dat hij toch zogenaamd die collega kon zijn die de kandidaat gescreend had. Dat zou inderdaad wel een goed idee zijn om het zo te spelen. Wat hem op viel was dat Linda deze keer aan de andere kant van de bar stond samen met een collega. Ze vertelde dat Madelon op vakantie was en dat zij samen met haar

collega die ze voorstelde als Elisa de zaak waarnam. We kunnen daarom ook niet naar de kamer maar we kunnen straks wel even bij dat zijte achterin gaan zitten want ik ben natuurlijk heel benieuwd wat je me te vertellen hebt. Sebastiaan scheen Elisa te kennen want hij zei tegen haar wat is dit nou Elisa, gaat het zo slecht met je dat je hier moet werken? Daar heb jij toch zelf voor gezorgd had ze geantwoord. Sebastiaan was grijnzend weggelopen. Linda wenkte hem waarop hij op zijn beurt Peter wenkte om mee te komen. Dit is de collega die de screening gedaan heeft dus hij kan je meer vertellen. Peter vertelde om wie het zou gaan, uiteraard een fictief persoon, maar dat die niet door de screening gekomen was. Ik heb jouw man toen een tijdje gevolgd waardoor ik er dus achter kwam dat hij met een andere vrouw getrouwd is. Hij heeft jou naar je werk gevolgd dus hij weet ervan. Het spijt me voor je maar Jordy vond dat je het moest weten. Vraag me niet waarom maar hij dacht er goed aan te doen. Jordy beaamde dat. Hij had geen idee of Linda het wel of niet geloofde maar hij had aan haar eis voldaan om te horen hoe het zat. Ze waren teruggegaan naar de bar en zagen dat Sebastiaan er niet was waaruit ze de conclusie trokken dat hij met één van de dames naar de kamer was. Gelukkig want daardoor zou het niet opvallen dat zowel hij als Chris en Peter daar geen behoefte aan hadden. Hij had nog een leuk gesprek met Elisa. Hij moest erkennen dat hij best wel gecharmeerd van haar was. Hij was benieuwd waar ze Sebastiaan van kende.

Zou ze ook in de club blijven werken als Madelon terug van vakantie was? Het leek Linda niet echt aan te staan dat hij en Elisa het leuk met elkaar hadden want ze vroeg of Elisa even met haar mee wilde lopen en toen ze terugkwamen ging ze met iemand anders praten. Hij begreep het wel, Linda deed nog steeds anders tegen hem dan voor hij haar leven op de kop gezet had en blijkbaar vond ze het geen goed idee dat haar collega zich met hem in liet. Na een tijdje kwam Sebastiaan weer naar de bar en ze aten en dronken nog wat waarna ze vertrokken. Voor de club namen ze afscheid van elkaar en gingen ieder hun eigen weg. Een paar dagen later riep Sebastiaan Chris en mij bij zich. Ik heb een klusje voor jullie. Aangezien jullie het goed kunnen vinden samen mogen jullie dit met z'n tweeën opknappen. We hebben een probleempje met iemand die zijn afspraken niet na komt en zijn lening niet terugbetaald volgens afspraak. Chris weet wel wat die moet doen en ik denk dat het tijd wordt dat jij ook anders ingezet wordt dan tot nu toe. Sebastiaan gaf naam en adres van degene waar ze heen moesten en noemde het bedrag wat ze moesten ophalen. Jordy had geen woord gezegd maar des te meer gedacht. Toen ze in de auto zaten zei Chris dit is niet best, weet je wat het betekent als de arme man het geld niet heeft? Nee, niet echt. Dan moet ik hem eerst onder druk zetten, als dat niet helpt dan moet ik hem een pak slaag geven en als dat nog niet helpt moet ik dreigen dat we zijn familie wat aan doen. Ik weet dat deze man het geld

gewoon niet heeft, dat had hij de vorige keer ook niet en heeft toen bij weer iemand anders geld moeten lenen om ons te kunnen betalen. Het is niet zo moeilijk te begrijpen dat hij zo steeds dieper in de ellende komt. Deze man heeft een restaurantje kunnen openen met een lening van de organisatie wat uiteraard tegen een woekerrente terugbetaald moet worden. Hij heeft een hele lieve vrouw en kleine kinderen. Ik ga het gewoon niet meer doen, ik wil het niet meer. Ik wil niet nog eens de angst in zijn ogen zien. Maar wat moeten we dan doen vroeg Jordy? Je weet net zo goed als ik dat we niet met lege handen bij Sebastiaan aan kunnen komen. Chris zweeg. We gaan er wel naar toe, we moeten wel want ik zie Sebastiaan er ook nog wel voor aan om ons te laten volgen. Ik weet zeker dat de arme man het geld niet heeft. Ik heb geld zei Jordy, ik doe de rest erbij. Chris keek Jordy aan, meen je dat? Ja dat meen ik, ik bulk van het geld en ik doe er niks mee. Ik heb het in een kluis bij mij thuis liggen. Jordy wist wat ze bij de restauranteigenaar op moesten halen en dat kon hij met gemak ophoesten. Oh te gek zei Chris. We kijken wat we bij hem kunnen ophalen en dan doe jij de rest erbij. Toen ze het restaurant binnen kwamen zagen ze gelijk hoe de man schrok en hij stuurde zijn kinderen die aan een tafeltje zaten te kleuren naar de keuken. Ga maar even naar mama, papa moet even met deze mensen praten. Toen de kinderen weg waren begon hij gelijk te smeken om hem niks aan te doen, het was verschrikkelijk om aan te zien. Rustig maar zei

Chris, hoeveel heb je? De man noemde een bedrag en Chris zei het is goed. Geef dat maar en dan gaan we. De man keek Chris vol ongeloof aan, toe maar haal het maar het is echt goed. De man haalde het geld wat in een envelop zat en gaf het aan Chris. Is het echt goed zo voor deze maand? Ja het is echt goed, kom we gaan zei Chris tegen mij. Nu de rest bij jou halen en dan kunnen we het aan die gore klootzak geven. Ze bleven nog even in Jordy's appartement om niet te snel terug te zijn. En hoe ging het vroeg Sebastiaan? Moeizaam zei Chris, niet zonder slag of stoot zeg maar. Dus je hebt Jordy even laten zien wat we met wanbetalers doen? Dat klopt zei Chris met een gespeelde grijns. Goed werk jongens. Daarna konden ze gaan. Jordy ging wat later weg dan Chris om geen argwaan te wekken bij Sebastiaan maar ze zouden elkaar straks nog zien bij Jordy. Chris was al bij Jordy binnen en stond voor het raam naar buiten te staren. Wat ben ik blij dat we het zo hebben kunnen doen zei hij. Dat snap ik zei Jordy. Het is toch vreselijk om een ander mens zoveel ellende aan te doen? Die man heeft niks verkeerd gedaan behalve bij de verkeerde geld geleend. Hij heeft een goed lopende zaak en een mooi gezin wat allemaal door een aasgier kapot gemaakt wordt. Maar hij is er voor een maand vanaf en volgende maand zien we wel weer. Ik heb zelf ook nog wel wat geld zei Chris wat ik ook met liefde geef. Hopelijk lukt het om Sebastiaan te betrappen maar we zullen geduld moeten hebben. Ik vind het ook zo erg

zei Jordy dat ik Linda's leven zo op z'n kop gezet heb. Ze is echt pissig op me, ik merkte dat ze het niet leuk vond dat ik met haar collega, die Elisa aan het praten was. Wat een leuke meid is dat. Ja zei Chris zeker een leuke meid. Heb jij trouwens nog meegekregen vroeg Jordy aan Chris dat Sebastiaan en Elisa elkaar blijkbaar kennen? Ja ik ving zoiets ook op.

Jordy had al heel lang totaal geen behoefte aan een relatie maar door zijn ontmoeting met Elisa begon hij er opeens aan te denken dat het best leuk zou zijn om iemand in je leven te hebben waar je gek op bent. Hij had eigenlijk nog nooit een stabiele langdurige relatie gehad dat was ook niet zo gek gezien waar hij weg kwam. Als verslaafde had je meer dan genoeg aan jezelf en was er geen ruimte voor iemand anders. Hij moest weer aan Kelly denken, hoe zou het met haar zijn. Hij nam zich voor als hij uit de organisatie was om naar haar op zoek te gaan. Hij begon steeds meer behoefte te voelen om zich met anderen te verbinden. Het was zo fijn met Chris, ze hadden echt een mooie vriendschap opgebouwd. Het gevoel dat je voor een ander belangrijk bent zonder dat die ander iets van je wil. Vroeger ging hij alleen maar met anderen om omdat hij er iets van nodig had en omgekeerd was het net zo.

De werkplek van Peter is naast het kantoor van Sebastiaan. John is daar ook vaak, ze lijken behoorlijk close met elkaar. Als Peter goed luistert kan hij soms horen wat ze zeggen. Zo ook die morgen. Sebastiaan

vroeg aan John wat die van de plek vond die hij gevonden had voor het feestje. Ik denk dat het een hele geschikte plek is had John geantwoord. Mooi afgelegen zodat we niemand storen en nog belangrijker dat niemand ons stoort. Ze hadden hard gelachten. Ik denk dat we binnenkort maar eens moeten beginnen had Sebastiaan gezegd. Je weet toch wie onze eerste gast zal zijn? Zeker, komt helemaal goed. Ik verheug me er ontzettend op. Peter vond het een vreemd verhaal en had het vermoeden dat het niet om een normaal feestje ging. Hij besprak het met Eelco en die was het met hem eens dat het een vreemd gesprek was. Ze brachten mij en Chris ook op de hoogte van het gesprek en vroegen of wij enig idee hadden waar het over zou kunnen gaan. Dat hadden we niet. We zullen proberen een tracker onder zowel de auto van Sebastiaan en die van John te plaatsen. Misschien is het dezelfde plek waar Sebastiaan 1x per week heen gaat, die kennen we al en anders komen we er hopelijk door de trackers achter waar het is. Het viel hun op dat Sebastiaan opeens weer veel minder gespannen was, hij was zelfs op bepaalde momenten uitgelaten. Peter hoopte dat Sebastiaan hem snel weer eens voor een drankje zou uitnodigen maar dat deed hij niet.

Mark

Mark had een gemeubileerd appartement gehuurd en zijn persoonlijke spullen uit het andere appartement meegenomen. Hij hoefde er niet meer heen en liet het wat dat betreft op z'n beloop wat ermee zou gebeuren. Het appartement waar hij nu zat was in een hele andere buurt dan waar hij eerst woonde. Een hele gewone buurt, niet de luxe wat hij gewend was maar hij voelde zich er heel goed thuis. Het deed hem aan de flat in de Bijlmer denken. Het was er gezellig en levendig. Veel bewoners zaten na het werk in groepjes samen op de galerij te praten en wat te drinken. Het leek allemaal zo ongecompliceerd. Mark hield zich afzijdig van de andere bewoners. Hij zei ze goeie dag en daar hield het mee op. Hij zou niet weten waar hij het over moest hebben als ze met elkaar aan de praat zouden raken met zijn ingewikkelde leven. Het was moeilijk de dagen door te komen. Soms dacht hij aan de toekomst en dan in de zin van geen dubbelleven meer leiden. Wat zou hij dan gaan doen? Hij kon natuurlijk in Drenthe aan de slag gaan als personal trainer of een eigen sportschool exploiteren. Hij keek veel op internet naar sportscholen die te koop waren. Maar wat als Judith niet verder met hem wilde als hij haar alles verteld had? Dan nog kon hij natuurlijk in Drenthe gaan werken want hij wilde dicht bij de kinderen blijven. Hij was lid geworden van een sportschool in de straat waar zijn nieuwe appartement was, hij moest

gewoon iets te doen hebben overdag. Ook daar was het een hele gemoedelijke sfeer, hele andere mensen als die waar hij gewend was mee om te gaan en eerlijk gezegd voelde hij zich er meer bij thuis dan wat hij gewend was. De familie van Judith had het nogal hoog in de bol, Judith was helemaal niet zo. Hij wist ook wel dat ze op hem neer keken maar gelukkig had hij er niet zo heel veel mee te maken. De familie van Merel was weer heel anders. Haar ouders hadden geld door ervoor te werken, het waren zakenlui dus geen oud geld. Ze gingen met andere zakenmensen om en leidden een luxeleven. Maar dat het niet was wat het leek daar was hij intussen achter.

Hij vroeg zich af hoe ze zo in de problemen gekomen waren. Hij miste Merel, zijn schoonouders trouwens ook. Hij had het altijd goed met ze kunnen vinden. De gedachte dat hij ze nooit weer zou zien deed pijn. Hij keek naar buiten. Tussen de flats was een leuke binnentuin. Er waren speeltoestellen voor de kinderen en er was zelfs een hondenspeeltuin. Het was een omheind stuk grond waar de honden los konden lopen en er waren speeltoestellen voor de honden. Het was heel leuk om naar te kijken. Hij kon het allemaal vanuit zijn woonkamerraam zien. De dag liep ten einde en hij kon zo langzamerhand weer richting het noorden. Hij besloot op de hoek een mooie bos bloemen voor Judith te kopen, dat deed hij echt te weinig. Toen hij er was liep hij door naar de tuin waar iedereen was. Elisa de vriendin van Judith was er ook.

Dat maakte dat zijn momentje met het geven van de bloemen een beetje in het water viel. Hij gaf ze aan Judith en zei voor jou lieverd omdat ik zoveel van je hou. Dat is lief van je, ik zal ze even in het water zetten. Het kon zijn dat hij het zich verbeelde maar het leek of ze voor ze naar binnen ging een blik van verstandhouding met Elisa wisselde. Toen ze terug in de tuin kwam zei ze dat Elisa ook bleef eten. We hebben de middag samen doorgebracht en het leek ons wel gezellig om samen te eten. Zeker gezellig zei Mark. Is Karel niet thuis? Nee zei Elisa die heeft een zakendiner. Moest jij niet mee dan? Je vergezelt hem toch meestal? Dat klopt maar we hebben afgesproken om elkaar wat meer vrij te laten. Ok, als jullie je daar beiden goed bij voelen is het goed toch? Mark dacht samen de middag doorgebracht? Zou dat dan betekenen dat Elisa ook in de club werkte? Hoe vrij zouden Elisa en Karel elkaar laten? Zou Karel ervan afweten? Lieverd, waar zit je met je gedachten? Ik vroeg wat je wilde drinken? Sorry ik was even in gedachten verzonken. Ik pak zelf wel even wat. Dat zou wat zijn als het waar was en het uit zou komen. Hem maakte het niet uit, hij wilde Judith absoluut niet kwijt en hij zou haar altijd steunen. Maar Karel, dat was een bekende en gevierde architect. Het zou zijn carrière vast geen goed doen als het naar buiten kwam dat zijn vrouw in een seksclub werkt. Gelukkig kwamen de kinderen allemaal thuis wat voor de nodige afleiding zorgde. Ze aten buiten en bleven daarna nog

lang zitten praten. Edward de vriend van Floor was er ook. Het was een leuke jongen, heel sportief ook hij hockeyste op behoorlijk hoog niveau. Onvoorstelbaar hoe snel de kinderen groot werden. Veel te snel. Julian en Jason waren grote lange jongens met de baard in de keel. Ze leken nog niet echt interesse in meisjes te hebben of ze deden alsof tegenover hen. Felicia leek er ook nog niet zo mee bezig. Hij vond dat allang best, hij vond het maar moeilijk jongens die interesse in zijn meiden hadden. Gelukkig waren Kevin en Davey er ook nog, dat waren heerlijke kleine belhamels die zichzelf natuurlijk al heel groot vonden. Wat een rijkdom, zes prachtige kinderen. Hij zou er wat voor geven als hij niet meer overdag naar Amsterdam zou hoeven. Nog even volhouden. De dagen die volgden verliepen allemaal min of meer op dezelfde manier. Als hij in Amsterdam aan kwam ging hij naar zijn appartement of flat heet zoiets geloof ik eigenlijk. Een appartement is luxer. Het grootste deel van de dag bracht hij op de sportschool door waar ze hem al kenden. De sfeer was er prettig en niemand stelde persoonlijke vragen aan elkaar wat ook heel fijn was. Toen hij die dag net terug was in zijn flat ging de deurbel. Je kon hier zo naar binnen lopen er was geen beveiliging zoals in zijn vorige appartement. Dezelfde mannen die eerder bij hem aan de deur waren en zich toen voor politieagenten uitgaven stonden voor de deur. Ze wilden weten of ik nog steeds niks van Merel of haar ouders gehoord had. Ik vroeg of ik hun

legitimatiebewijs nog eens mocht zien en ik besloot er nu wat beter naar te kijken. Het leek toch best echt er stond ook een functie bij de politie op maar iedereen kan natuurlijk zo'n visitekaartje maken. Ze vroegen of ze binnen mochten komen omdat het nogal privé was en er mensen op de galerij zaten. Dit weigerde ik. Ik had niks te verbergen, althans niks voor hen en had helemaal geen zin om ze binnen te laten. Wie weet wat ze dan zouden gaan doen, dan had ik liever dat er andere bewoners mee zouden luisteren. Daarom konden ze niet veel anders doen dan weggaan overigens zeer tegen hun zin. Toen ze weg waren zei mijn buurman, wat was dat allemaal? Waarom hij het deed wist hij niet maar hij vertelde de buurman dat zijn vrouw en schoonouders van de aardbodem verdwenen leken en dat deze heren net als hij ook heel graag wilden weten waar ze waren. Hij had er behoefte aan om met iemand te praten en de buurman leek hem geen rare vent. Hij vroeg of hij wat wilde drinken en nodigde hem uit om op het bankje wat hij op de galerij gezet had te komen zitten. Het was mooi weer en ze gingen aan het bier. Tja, het kan raar lopen in het leven zei de buurman die Remco heette daar weet ik ook alles van. Hij vertelde zonder schroom dat hij in de gevangenis had gezeten en sinds een half jaar vrij was. Je wilt natuurlijk weten waarvoor ik gezeten heb. Don't worry ik ben geen moordenaar hoor. Ik heb voor oplichting gezeten, ik ben er niet trots op maar ik kom uit een milieu waar dat normaal was. Iedereen waar ik

mee om ging was crimineel en ik ben nogal goed met internet dus kon op die manier veel geld verdienen. Maar helaas tegen de lamp gelopen. Of misschien is het maar een geluk dat ik gepakt ben want het is geen fijn leven wat ik had. Ik heb ook helemaal met mijn verleden gebroken en ben eigenlijk nog in herstel van middelen gebruik. Ik heb dit flatje via de hulpverlening gekregen. Het is moeilijk maar ik hou vol. Wat ik vooral lastig vind is dat ik nu zo'n saai leven heb. Ik was in mijn vorige leven iedere avond in één of andere club te vinden tot vroeg in de ochtend waarna ik tot in de middag sliep, daarna mijn zaakjes regelde en dan 's avonds weer het nachtleven in om wat ik toen als mijn vrienden beschouwde te ontmoeten. Er was altijd genoeg spanning en actie wat ik soms mis. Ik weet dat ik me er nu verre van moet houden, ik heb ook nog een voorwaardelijke straf lopen die ik dus nog moet uit zitten als ik in de fout ga. Maar hoe zit dat bij jou vroeg Remco? Wat is dat met je vrouw en schoonouders? Mark vertelde wat er gebeurd was vanaf het moment dat het voorstel om op vakantie te gaan gekomen was. Hij vertelde ook van de club en dat het erop leek dat ze gevlucht waren voor criminelen. Remco zei ik heb genoeg gezien om te weten dat de heren die hier net waren niet van de politie zijn zoals ze beweerden. Ja zei Mark daar ben ik intussen ook wel achter. Hij vertelde dat behalve de criminelen de belastingdienst ook achter zijn schoonouders aan zat. Remco vroeg welke club ze hadden en toen hij de

naam van de club hoorde zei hij dat hij daar altijd kwam en wel wist wie zijn vrouw en schoonouders waren. Je vrouw heet Merel en je schoonouders heten Annemarie en Bram. Mark was echt met stomheid geslagen. Hoe was het mogelijk dat zijn buurman hun kende. Ik ben er nu natuurlijk al een tijd niet geweest maar het was de plek om allerlei duistere zaakjes te bedrijven. En daar wist jij helemaal niks van? Helemaal niks zei Mark. Ze zaten een tijdje zwijgend naast elkaar tot Remco vroeg waarom hij eigenlijk niet mee was gegaan op vakantie. Even aarzelde Mark maar aangezien Remco zo open geweest was besloot hij dan ook maar alles te vertellen, wat had hij te verliezen. En hij vertelde alles van Judith en de kinderen zelfs wat hij via een privédetective te weten was gekomen over Judith. Remco had hem tijdens zijn verhaal niet onderbroken en toen hij uitgepraat was zei hij dat had ik niet achter mijn nieuwe buurman gezocht. Hoe is het mogelijk dat je het zolang verborgen hebt kunnen houden. Dat vraag ik me soms ook af. Maar zei Remco ik denk dat het zeker mogelijk is om van twee vrouwen tegelijkertijd te kunnen houden. Dat is in mijn geval ook zo, ik hou echt heel veel van Merel en ik hou ook zielsveel van Judith. Bovendien is Judith de moeder van mijn kinderen. Maar het lijkt er dus op zei Remco dat er een einde aan je dubbelleven komt. Dat klopt ik heb een brief van Merel gekregen die op een onverklaarbare wijze bij mij terecht gekomen is waarin ze zegt dat ze niet

terugkomen en niet kan zeggen waar ze zijn. Dat moet apart zijn zei Remco. Het lijkt of ze dood is want je ziet haar nooit meer maar je weet dat ze leeft. Als Merel zou weten van Judith en je kinderen zou ze misschien zelfs blij voor je zijn. Nu denkt ze dat je hier alleen zit te treuren. Ja dat is zo, ik weet het niet. Voor hetzelfde zou ze woest zijn dat ik haar al die jaren bedrogen heb. Maar ik hoef me daar in ieder geval geen zorgen over te maken want ik zal niks meer van haar en haar ouders horen. Waar ik me wel zorgen om maak is dat die criminelen mij misschien niet met rust zullen laten. Mag ik je wat vragen? Natuurlijk vraag maar. Stel er gebeurt iets met mij wil jij Judith dan inlichten? Ik geef je mijn adres in het noorden en haar nummer. Is dat goed? Natuurlijk is dat goed, maar wat denk je dan wat er kan gebeuren? Ik weet het niet maar het gegeven dat ze dus nu al weten dat ik verhuisd ben vind ik verre van prettig. Dat betekent namelijk dat ze me in de gaten houden. Ik heb geen verhuizing bij de gemeente of bij mijn oude adres doorgegeven dus moeten ze me wel volgen. Daar heb je gelijk in zei Remco. Ik weet niet wat zij denken maar ik kan ze ook echt helemaal niks vertellen maar de vraag is natuurlijk of zij dat geloven. Laten we nummers uitwisselen zei Remco en elkaar iedere dag even appen zodat ik weet dat alles goed met je is. Ja top man, dat stelt me al wat gerust. Mark gaf Remco zijn adres in Drenthe en ook die van de club waar Judith werkte, je weet naar nooit. Maar ga je nu aan Judith opbiechten hoe het zit? Dat je

jaren een dubbelleven geleid hebt? Dat kan nu toch? Ik weet het niet, in feite hoef ik niks meer op te biechten nu het duidelijk is dat Merel niet terugkomt. Ik zou dan kunnen zeggen dat ik stop met werken hier. Judith denkt dat ik hier als personal trainer werk. Ik heb altijd gezegd dat ik hier veel meer kan verdienen dan in het noorden en daarom hier ben blijven werken na onze verhuizing. Maar het lijkt me beter om daar nog even mee te wachten. Even kijken wat er de komende tijd gebeurt. Ik wil Judith en de kinderen natuurlijk niet in gevaar brengen. Dat snap ik zei Remco. Ik dacht dat ik een gek leven had maar jij kunt er ook wat van. Maar volgens mij zit er achter iedere voordeur hier wel een bijzonder verhaal zei Remco. Het is hier een bonte verzameling van allemaal bijzondere mensen en ik voel me er prima thuis. Ik ook hoor zei Mark, het doet me aan de Bijlmer denken daar ben ik opgegroeid. Ga weg zei Remco ik heb mijn jeugd daar ook doorgebracht. En ook al had het een slechte naam ik heb het er heerlijk gehad. Ja ik ook zei Mark. Ik ben er nog een tijd met Merel blijven wonen nadat mijn ouders overleden waren. Maar ik moet richting het noorden zei Mark, Judith verwacht me thuis. Ik ben heel blij dat we gepraat hebben. Het voelt voor mij ook goed zei Remco. Ik kan ook wel een goede vriend gebruiken. Vrienden dus, vroeg Mark? Ja vrienden, ze gaven elkaar een boks. Ik moet nu echt gaan, ga anders morgen mee sporten. Ja leuk, doen we. Mark sloot af en vertrok. Hij was heel blij dat hij zijn hart had

kunnen uitstorten bij iemand. Remco leek hem echt een goede gozer. Ook leuk om een maatje te hebben om mee te sporten, dan had hij ook weer enigszins een doel als hij in Amsterdam was. Hij betrapte zichzelf erop dat hij meezong met een liedje op de radio. Zingende mensen zijn over het algemeen blij bedacht hij. Was hij blij? Hij kon wel constateren dat hij wat lichtpuntjes begon te zien. Hij was bijna thuis, heerlijk om Judith weer te zien en samen met het hele gezin te eten waar iedereen altijd genoeg te vertellen had. De groep begon zich uit te breiden nu Floor een vriend had en Felicia had regelmatig een vriendinnetje te spelen, heerlijk vond hij dat al die drukte.

Judith

Judith vond het ontzettend leuk dat Elisa ook in de club werkte. Ze waren een goed team en het ging hun goed af om de zaak samen te runnen. Elisa had wel tegen haar zin in contact met Jordy buiten de club om. Elisa probeerde haar ervan te overtuigen dat Jordy echt niet verkeerd was maar daar was ze nog niet van overtuigd. De komende tijd zou het stil bij haar thuis zijn. Alle kinderen hadden dingen te doen. Kevin en Davey gingen met haar ouders op vakantie. Floor ging met Edward en zijn ouders op vakantie. Julian en Jason gingen op zeilkamp en Floor ging op ponykamp. Het leek het ideale moment om Mark te confronteren. Het moest er toch een keer van komen en nu ze de komende tijd het rijk alleen hadden zouden ze de tijd hebben om rustig met elkaar te praten. Judith nam zich voor om er eerdaags over te beginnen. Ze vond het heel spannend want ze wist natuurlijk niet hoe hij zou reageren. De mogelijkheid bestond natuurlijk dat hij voor Merel zou kiezen of dat hij de situatie wilde laten zoals die de afgelopen jaren was en met beiden verder wilde. En wat wilde zij zelf eigenlijk? Zou ze hem voor de keus stellen om te kiezen voor één van hen? Wilde ze het risico nemen dat hij voor Merel zou kiezen? Ze wist opeens niet meer of het een goed idee zou zijn erover te beginnen. Ze had aan Elisa gevraagd wat zij ervan vond. En ook al begreep ze heel goed dat het een bepaald risico in hield vond ze het toch een

goed idee om erover te beginnen nu ze het rijk alleen hadden. Een betere gelegenheid zou er niet gauw weer komen en doorgaan met elkaar voor de gek houden was ook geen optie. Die avond zou ze erover beginnen. Ze zouden eerst heerlijk samen eten en hopelijk zou ze dankzij de wijn niet al te nerveus zijn. Ze had heerlijk gekookt en de tafel mooi gedekt. De wijn stond in een wijnkoeler op tafel en ze had bloemen uit hun tuin geplukt en er een mooi boeket van gemaakt. Ze was tevreden over het resultaat en bloednerveus. Mark was laat, normaal gesproken was hij er al wel om deze tijd. Zou ze hem al bellen? Nee ze zou nog even wachten, het was waarschijnlijk druk op de weg. Ze nam alvast een wijntje uit een fles die nog open in de koelkast stond. De tijd verstreek maar geen Mark. Toen hij er om zeven uur nog niet was belde ze hem, voicemail. Ze sprak in dat ze ongerust was en of hij alsjeblieft wat wilde laten horen. Maar ze hoorde helemaal niks van hem. Om tien uur belde ze Elisa en vertelde haar dat Mark niet thuisgekomen was en niet reageerde op haar berichten. Elisa was bij Jordy en zei dat ze zich niet gelijk van alles in haar hoofd moest halen, je zal zien dat er vast een logische verklaring voor is. Laat je me weten als je iets hoort? Om elf uur ging de deurbel en Judith zag op de deurbelcamera dat Elisa en Jordy voor de deur stonden. Ze deed open en viel Elisa huilend in de armen. Ik voel gewoon dat er iets aan de hand is zei ze tegen Elisa. Maar waarom zijn jullie hier? Kom laten we even gaan zitten. Judith schonk voor haarzelf

nog een glas wijn in Elisa en Jordy hielden het bij fris. Elisa begon te vertellen. Toen ik Jordy vertelde dat Mark niet thuisgekomen was zei hij dat hij me iets moest vertellen. Op dat moment zei ze tegen Jordy vertel Judith maar wat je mij verteld hebt. Jordy vertelde dat hij van Sebastiaan opdracht gekregen had om het huis waar Mark en Judith bleken te wonen in de gaten moest houden. Hij had beiden op verschillende momenten gevolgd en via andere wegen waren ze er al achter dat Mark met een andere vrouw getrouwd was. Jordy was erachter gekomen dat Linda dezelfde was als Judith. Mark was Judith blijkbaar ook gevolgd want hij had Mark vlak bij de club gezien. Hij wist niet of Mark wel of niet ontdekt had dat Judith in de club werkte, dat had hij op de gok tegen Judith gezegd om haar aan de praat te krijgen. Waarom moest je ons huis in de gaten houden? Het gaat de organisatie om de ouders van Merel. Daar doen ze al jaren zaken mee maar de laatste tijd liep dat niet meer lekker. Het lijkt erop dat Merel en haar ouders gevlucht zijn en de organisatie wil via Mark erachter komen waar ze zijn. Judith vertelde dat ze nadat Jordy haar verteld had dat Mark getrouwd was een privédetective had ingehuurd en dat ze daarvan begrepen had dat Merel en haar ouders verdwenen leken. Mark was verhuisd en daar leek hij alleen te wonen. Wat moet ik nu doen? Jordy zei dat hij de volgende dag zou proberen of hij iets te weten kon komen bij Sebastiaan. Het spijt me echt heel erg zei Jordy dat je hierin betrokken bent en ik voel me

zo'n klootzak maar ik zit als een rat in de val zo voelt het voor mij. Vertel haar alles maar zei Elisa. Is er nog meer? Ik denk niet dat ik nog meer aan kan. Jordy vertelde dat hij samen met Chris aan het kijken is of ze Sebastiaan ergens op kunnen pakken en dat ze daarvoor Eelco, die een vriend van vroeger van Chris is, daarvoor benaderd hebben. Er was inmiddels af luisterapparatuur in het kantoor van Sebastiaan geïnstalleerd en het was gelukt om een collega van Eelco in de organisatie te infiltreren. Ik zal morgen aan Sebastiaan vragen hoe het erbij staat met Mark en of er al nieuws over zijn schoonouders is. Ik zal het voorzichtig moeten aanpakken om geen argwaan te wekken bij Sebastiaan. Elisa bood aan om die nacht bij Judith te blijven en nadat ze afscheid van Jordy genomen hadden bleven ze nog een hele tijd op. Door de spanning konden ze toch niet slapen. Jordy is echt geen verkeerde jongen hoor probeerde Elisa Judith te overtuigen. Judith kon best begrijpen dat Elisa gek op hem was. Hij zag er heel goed uit en ze moest toegeven dat zij de eerste keer dat ze met hem gesproken had ook geen verkeerde indruk van hem had gekregen maar dat was wel voordat hij haar leven op zijn kop gezet had. Aan de andere kant was het ook zo dat als Jordy niet degene was die dat gedaan had iemand anders van de organisatie dat wel gedaan had. En het deed haar goed te horen dat hij dolgraag uit de organisatie wilde stappen. Jeetje Elisa wie had kunnen bedenken dat we dit allemaal zouden meemaken? Ik maak me echt grote

zorgen om Mark helemaal na wat ik vanavond allemaal gehoord heb. Ik ga morgenvroeg ook gelijk de privédetective bellen om hem te vragen wanneer hij Mark voor het laatst gezien heeft. Laten we proberen nog even te slapen anders zijn we morgen helemaal geen mens. We moeten ook gewoon naar de club nu Madelon vakantie heeft. Toen ze de volgende morgen wakker werden belde Judith gelijk de privédetective. Daar hoorde ze van dat ze Mark nog steeds volgden maar hem sinds de vorige dag kwijt waren. Een werknemer van de detective stond ergens geparkeerd omdat Mark aan de overkant van de straat geparkeerd had. Toen was er een politieauto langs gereden en die hadden de medewerker gesommeerd om daar weg te gaan omdat er een parkeerverbod gold. Het was zijn bedoeling om een rondje te rijden en er dan weer te gaan staan maar toen hij terugkwam was Mark weg. Dat was balen helemaal met wat Judith hem vertelde. De detective zei dat ze hun best deden om Mark weer in het vizier te krijgen en dat Judith niet gelijk van het ergste moest uitgaan.

Jordy belde Elisa en vertelde dat hij Sebastiaan gevraagd had hoe het ervoor stond met de zaak van de schoonouders van Mark. Hij wilde er niet veel over kwijt behalve dat ze nog niks bereikt hadden maar dat daar binnenkort waarschijnlijk wel verandering in zou komen. Toen hij daar meer over wilde weten had Sebastiaan gevraagd waarom hij daar zo geïnteresseerd in was, je kent die mensen toch helemaal niet? Gewoon

omdat ik ermee bezig geweest ben en er net aan dacht. Als ik je er weer voor nodig ben hoor je het wel had Sebastiaan gezegd. Jordy kende hem ondertussen goed genoeg om te weten dat hij niet aan moest dringen. Al met al weten we dus niks zei Judith tegen Elisa. Dat klopt. Het was tijd om naar de club te gaan. Het was rustig, vakantietijd dus veel tijd om te praten. Elisa hemelde Jordy helemaal op en ondanks alles moest Judith er ook wel om lachen. Maar ze gunde het haar vriendin ook om een lieve vriend te hebben, ze hoopte alleen dat het niet weer een teleurstelling zou worden. Er zat al een tijdje een man aan de bar, er waren om de beurt al een paar dames naast hem gaan zitten maar het leek erop dat hij daar geen interesse in had. Elisa besloot een praatje met hem te maken. Ben jij Judith vroeg de man? Uh nee, hoezo? Ik moet Judith spreken. Elisa ging naar het kantoortje waar Judith met de administratie bezig was. Er zit een man aan de bar die naar jou vraagt, naar Judith en niet naar Linda zoals je hier natuurlijk bekend bent. Er zat een raam in het kantoortje waar je wel door naar buiten kon kijken maar niet door naar binnen. Ik ken hem niet zei Judith, breng hem hier maar heen maar blijf er ook bij. De man liep met Elisa mee en eenmaal binnen stelde hij zich voor als Remco. Het is nogal persoonlijk zei hij en keek naar Elisa. Elisa blijft zei Judith, ze is mijn beste vriendin en mag gewoon horen wat je te zeggen hebt. Goed zei Remco. Sinds kort is jouw man of partner of vriend of hoe je het wilt noemen mijn buurman. We

zijn vrienden geworden en ik weet alles van de situatie waar hij zich in bevindt. Welke situatie, wat bedoel je dat je alles van de situatie weet. Dat doet er nu niet toe, wat ertoe doet is dat Mark en ik een afspraak hebben dat we elkaar iedere dag appen om te weten dat alles goed is maar sinds gisteren krijg ik geen contact meer met Mark en is hij niet meer thuis geweest. Hij heeft mij gevraagd als zich een situatie als deze zou voordoen of ik jou dan wilde inlichten, dus bij deze. Judith en Elisa keken elkaar aan waarna Judith zei Mark is gisteren niet thuisgekomen en ik maak me grote zorgen. Heb jij enig idee wat er gebeurd kan zijn? Remco vertelde dat er twee mannen bij Mark aan de deur geweest waren die iets van hem wilden weten maar dat Mark daar niks over kon zeggen. Wat wilden ze dan van hem weten? Kom op Remco, wij weten dat Mark met Merel getrouwd is dus vertel wat je weet. Ok dan, ze wilden weten waar Merel is of eigenlijk de ouders van Merel. Het lijkt erop dat die gevlucht zijn maar Mark weet niet waar ze zijn. Denk je dat dit iets met de verdwijning van Mark te maken heeft? Dat zou zomaar kunnen toch? Bel Jordy zei Judith tegen Elisa en vraag of die hier heen komt. Toen Jordy er was en Remco nogmaals zijn verhaal deed kwamen ze tot de conclusie dat het zeer aannemelijk was dat degenen die op zoek naar de ouders van Merel waren iets met de verdwijning van Mark te maken hadden. Judith vertelde dat haar privédetective Mark kwijtgeraakt was. Ik zal Eelco en Peter op de hoogte stellen zei

Jordy, laten we hopen dat Sebastiaan ons naar Mark leidt. Als ik iets kan doen zei Remco zeg het dan. Ze wisselden nummers uit waarna Remco vertrok. Toen Jordy ook weer vertrokken was sloeg Elisa haar armen om Judith en zei laten we niet gelijk van het ergste uitgaan. Dat heb ik nu al een paar keer gehoord zei Judith maar ik heb er echt helemaal geen goed gevoel over. Dat snap ik maar weet je wat het is? Als Mark in de handen van de criminelen is gevallen zullen ze hem heus niet gelijk iets aan doen, dan hebben ze niks meer aan hem. Dat is waar maar ik ben er allerminst gerust op kan ik je vertellen. Dat snap ik, we zullen het nu aan de professionals en Jordy over moeten laten. Elisa bleef voorlopig bij Judith logeren. Carla zou de volgende dag nog komen en daarna hadden zij en Johan ook vakantie. Judith was van Carla gewend dat ze altijd op tijd was maar vandaag was dat niet het geval. Om tien uur belde ze haar maar kreeg geen gehoor. Ze belde Johan die wist te vertellen dat ze op de gebruikelijke tijd van huis gegaan was. Wat kan er aan de hand zijn? Ze heeft altijd papieren en gegevens bij zich dus als ze een ongeluk gehad heeft had ik dat al lang gehoord. Ik ga proberen haar te bereiken dan bel ik je zo terug. Niet veel later belde Johan terug dat de telefoon over ging tot de voicemail kwam. Ik moet je iets vertellen zei Judith. Mark is gisteren niet thuisgekomen en tot nu toe kan ik hem niet bereiken en ik heb ook niks van hem gehoord. Ik kom naar je toe zei Johan. Jordy was er inmiddels ook en hij stelde

zich aan Johan voor als de vriend van Elisa. Johan nam het woord en zei laten we open kaart spelen. Hij vertelde over Carla's verleden en wat hun overkomen was en de rol van hun buurvrouw daarin. Uit wat Johan verder vertelde bleek dat hij en Carla alles wisten en toen Jordy ook zijn verhaal gedaan had kwamen ze tot de conclusie dat alles naar Sebastiaan leidde. Jordy vertelde dat Eelco erachter gekomen was dat Sebastiaan één keer per week naar een loods op een industrieterrein ging waar hij met iemand af sprak om ongetwijfeld zaken te doen die het daglicht niet kunnen verdragen. Het was een afgelegen verlaten plek en heel geschikt om iemand te laten verdwijnen. Dit laatste was erg verontrustend. Eelco en Peter wisten al dat Mark niet thuisgekomen was maar nu Carla ook verdwenen was leek het voor de hand liggend om een kijkje bij de loods op het industrieterrein te nemen. Jordy ging dit met Eelco en Peter bespreken. Judith en Elisa moesten naar de club en Johan ging naar huis.

Jordy

Jordy maakte zich behoorlijk zorgen nu zowel Mark als Carla verdwenen leken. Na Johan aangehoord te hebben kon het bijna niet anders dat Sebastiaan hier mee te maken had. Via Mark wil hij of willen ze erachter komen waar Merels ouders zijn en blijkbaar gaven ze het nog niet op om wraak op Carla te nemen. Ze wisten natuurlijk niet of Sebastiaan hierin alleen opereerde of dat het de organisatie was. Eelco en Peter deelden zijn zorgen en bereiden een inval in de loods op het industrieterrein voor. De dagen kropen voorbij en het was moeilijk om niks te kunnen doen. Gisteren was er iets opvallends gebeurd. Sebastiaan had Jordy bij zich geroepen. Ik heb misschien goed nieuws voor je had hij gezegd. Is dit je zus had hij gevraagd terwijl hij een foto van Kelly liet zien. Ja dat is mijn zus. Hebben jullie haar gevonden? Misschien, hoe graag wil je contact met haar? Heel graag had Jordy geantwoord. Zou je er alles voor over hebben om haar te zien? Wat is alles? Precies wat ik zeg zei Sebastiaan, geen moeilijke vraag toch? Ik heb er in ieder geval heel veel voor over. Dat wilde ik even weten want ik moet er namelijk ook veel voor doen om haar te vinden. Maar dat je een foto van haar hebt wil dat zeggen dat ze gevonden is? Voor nu kan ik je niet meer vertellen, ik wilde alleen even weten hoever je ervoor zou gaan haar te kunnen zien. Je kunt weer gaan. Zo gauw het kon deelde Jordy dit gesprek met Chris en Peter die

Eelco weer op de hoogte stelden. Het voelt niet goed, het voelde al niet goed wat er allemaal gebeurt maar dit gesprek met Sebastiaan over Kelly maakt het er niet beter op. Zo gauw we toestemming hebben zullen we de loods binnen vallen zei Eelco. We moeten ons nu eenmaal aan voorschriften en protocollen houden. Jordy keek uit het raam van zijn appartement. Hij had een mooi uitzicht maar daar was hij niet mee bezig. Zijn hoofd maakte overuren. Wat was er de laatste tijd veel gebeurd in zijn leven. Hele mooie dingen maar ook vervelende en verontrustende dingen. Hij en Elisa waren bevriend geworden en wel meer dan dat. Ze hadden verkering. Het paste zo goed hij en Elisa, het voelde heerlijk om bij haar te zijn. Judith vond het eerst maar niks dat Elisa en hij steeds closer werden en ze had geprobeerd om Elisa ervan te overtuigen dat ze niet met hem om moest gaan. Hij kon heel goed begrijpen waar dat weg kwam maar gevoelens laten zich nu eenmaal niet dwingen. En inmiddels had Judith haar mening over hem ook bijgesteld. Ze wisten nu alles van elkaar en dat maakte dat er wederzijds begrip was. Bovendien was Judith de beste vriendin van Elisa en ze was blij na alles wat Elisa de laatste tijd meegemaakt had dat ze de liefde gevonden had. Wat hemzelf betrof hadden zijn gevoelens voor Elisa het overwonnen van zijn angst om een relatie aan te gaan. Even leek het leven mooi. Elisa en hij hadden zelfs met Karel en diens vriend gegeten. Maar nu leek het sprookje toch een andere wending te krijgen met het

verdwijnen van Mark en Carla. En dan was er nog het vreemde gesprek wat hij met Sebastiaan had over zijn zus Kelly. Elisa bleef bij Judith om haar te steunen. Wel goed van Mark dat hij een afspraak met zijn buurman Remco gemaakt had om Judith in te lichten als er iets met hem zou gebeuren. Door wat Remco verteld had was er voor Judith weer een stukje van de puzzel gelegd. Het was duidelijk geworden dat Mark niet wist dat Judith op de hoogte was van zijn dubbellevens. Door Remco wist ze dat er ook een eind aan dat dubbelleven gekomen was door de brief die Mark van Merel gekregen had. Alles had zich dus ten goede kunnen keren ware het niet dat Judiths liefde van haar leven verdwenen was. Van Elisa had Jordy begrepen dat het Judiths grootste wens was om met Mark te trouwen. Het was inmiddels duidelijk waarom dat niet kon. Laten we in godsnaam hopen dat het goed afloopt en dat Mark en Carla heelhuids terugkomen. Jordy had van Eelco begrepen dat het nog niet gelukt was om een tracker onder de auto's van Sebastiaan en John te plaatsen dus ze moesten het doen met wat de af luisterapparatuur hen aan informatie opleverde. Chris was binnengekomen en vertelde dat er die avond een inval in de loods op het industrieterrein zou plaatsvinden. Alles was ervoor geregeld en ze hadden groen licht van de instanties. Ze wisten dat Sebastiaan die avond niet in de loods zou zijn omdat hij een vergadering op het kantoor had. Ze wilden in dit stadium geen risico's op escalaties lopen en de

veiligheid van Mark en Carla zoveel mogelijk bewaken. Het ging er nu niet meer om dat ze Sebastiaan op iets konden betrappen, het vinden van Mark en Carla was nu het enige wat telde. Het werden spannende uren die ze gezamenlijk bij Judith doorbrachten.

Ze schrokken allemaal toen Judiths telefoon ging. Het is mijn moeder zei ze, ik moet wel opnemen. Het koste Judith de nodige moeite om normaal te doen aan de telefoon. Kevin en Davey wilden ook uitgebreid verslag doen van al hun belevenissen. Ze wilden het ook aan hun vader vertellen dus Judith verzon een smoes waar die heen was. Dan gaan we het morgen aan papa vertellen riepen ze enthousiast. Judith had moeite om haar tranen te bedwingen en was blij toen ze het gesprek kon afronden. Iedereen probeerde Judith te troosten en moed in te praten. De uren kropen voorbij. Eindelijk ging de telefoon van Chris, hij zette hem gelijk op de speaker. Slecht nieuws hoorden ze Eelco zeggen. Hij heeft ons door. Eelco vertelde wat ze in de loods aangetroffen hadden. Alles was extreem beveiligd en het had de nodige moeite gekost om binnen te komen. Telkens als het gelukt was een deur te forceren waardoor ze in een andere ruimte kwamen bleek er een volgende hindernis te zijn om verder te komen. Uiteindelijk waren ze in de laatste ruimte gekomen. Zodra ze de deur daarvan geforceerd hadden begon er muziek te spelen en leek de ruimte op een discotheek door de bewegende verlichting. Het

nummer “Another one bites the dust” van Queen klonk luid door de ruimte. Het was duidelijk dat Sebastiaan hun met dit nummer duidelijk wilde maken dat ze wat hem betreft zullen falen in hun poging om hem te stoppen. Dit werd nog eens kracht bijgezet door de uitkomst van een rebus die in vier afbeeldingen op de muren was geplakt. De rebus bestond uit woorden, cijfers en afbeeldingen en toen ze alle aanwijzingen verzameld hadden stond er: schaakmat, jullie zijn schapen op weg naar de slachtbank, clowns zoals jullie worden geroosterd. Als het niet om mensenlevens zou gaan kon je het echt briljant noemen. Sebastiaan liet hier zijn minachting en overwicht mee zien waarbij hij een sterke, provocerende confrontatie niet schuwde. Ze bespraken met Eelco hoe nu verder. Het is duidelijk dat Sebastiaan erachter gekomen is dat hij afgeluisterd werd. De vraag is wie hij hiervan verdenkt. Gaan jullie morgen gewoon naar kantoor zei hij tegen Jordy en Chris. Ik overleg met Peter wat hij het beste kan doen. Elisa bleef bij Judith, Chris ging met Jordy mee naar huis en Johan ging naar zijn eigen huis. Ik zal mijn buurvrouw ook vertellen wat er gebeurd is zei Johan, het is goed dat zij ook op de hoogte is.

De volgende morgen gingen Jordy en Chris op de gebruikelijke tijd naar kantoor. Peter was er niet en in de loop van de ochtend vroeg Jordy aan Sebastiaan waarom Peter er niet was. Ik heb gezegd dat hij niet meer hoeft te komen, hij is niet te vertrouwen. Hij heeft me laatst even uit de brand geholpen maar hij is

dom geweest. Toen Jordy vroeg wat hij dan gedaan had zei Sebastiaan dat doet er niet toe maar ik heb het je al eerder gezegd kijk maar uit voor Chris. Peter is tenslotte via Chris hier gekomen. Binnenkort heb ik wel weer een klusje voor jullie samen maar wees gewoon op je hoede. En nu weer aan het werk. Ik heb een afspraak buiten de deur en weet niet hoe laat ik terug ben. Toen Sebastiaan weg was vertelde Jordy aan Chris wat Sebastiaan gezegd had. Ze belden Eelco en die liet weten dat Sebastiaan Peter gebeld had om te zeggen dat hij niet langer van zijn diensten gebruik wilde maken. Hij gaf verder geen tekst en uitleg. Het was de vraag of het klopte wat Sebastiaan gezegd had tegen Jordy en dat hij alleen Peter verdacht. Het was duidelijk dat Sebastiaan de afluisterapparatuur ontdekt had en onklaar gemaakt had. Hij heeft ons op dit moment inderdaad schaakmat zoals hij in de rebus aangaf. Blijven jullie zoveel mogelijk in de buurt van Sebastiaan en laat me weten als jullie ook maar iets van waarde ontdekken waar we iets mee kunnen.

Judith

De politie had een inval in de loods op het industrieterrein gedaan en wat ze daar hadden aangetroffen was werkelijk te bizar voor woorden. Sebastiaan speelde een spel met hen wat hij had laten merken in de vorm van wat bijna aan een escape room deed denken. Toen ze eindelijk in het hart van de loods binnen gedrongen waren ontvouwde zich een idioot schouwspel. Er begonnen lichten te flikkeren en er klonk een nummer van Queen luid door de ruimte. Op de muur hingen vier afbeeldingen die een rebus bleken te vormen met een uitkomst die zeer verontrustend was. Geen spoor in ieder geval van Mark en Carla en aangezien Sebastiaan erachter gekomen was dat er af luisterapparatuur in zijn kantoor geplaatst was hadden ze geen idee wat hij nu van plan was. Voor wat ze begrepen had hield Sebastiaan de undercoveragent Peter verantwoordelijk voor het lekken van informatie en hij had Peter de laan uitgestuurd zonder te laten merken dat hij hem ontmaskerd had. Ze had haar moeder een appje gestuurd dat ze nog even een paar dagen weg gingen en dat ze zou laten weten wanneer ze terug waren. Dit om te voorkomen dat ze weer tegen Kevin en Davey moest zeggen dat papa niet aan de telefoon kon komen. Het werd namelijk steeds gekker nu ook de buurvrouw van Carla en Johan verdwenen leek. Toen Johan weggegaan was had hij gezegd dat hij zijn buurvrouw Joke op de hoogte zou brengen van de gebeurtenissen. Toen hij zijn auto op de oprit van zijn huis geparkeerd had was de kat van Joke luid

miauwend naar hem toe gekomen wat vreemd was want dat deed hij nooit. Kom maar Dikkie dan gaan we naar je vrouwtje. Terwijl hij naar het huis van Joke liep ging Dikkie met hem mee. Hij had aangebeld maar er werd niet opengedaan. De auto stond er wel. Na het ook via de achterdeur geprobeerd te hebben besloot hij de sleutel die hij van Jokes huis had op te halen om binnen een kijkje te nemen. Het huis was verlaten. Hij schreef een briefje voor Joke met het verzoek om hem te bellen. Dikkie bleef maar om hem heen lopen en nadat hij brokjes in de keukenkast gevonden had was Dikkie tevreden. Johan hoorde de dagen die volgden niks van Joke. Ze hadden er inmiddels geen twijfel meer over dat het erop leek dat Sebastiaan mensen aan het verzamelen was waar hij iets van wilde of waar hij een appeltje mee te schillen had. Het was natuurlijk de vraag wat hij nu van plan was. Ze had inmiddels begrepen via Jordy en Chris dat hij keihard was, geen geweten leek te hebben en iedereen die hem dwars zat of volgens hem onrecht aandeed daarvoor te straffen wat zelfs in kon houden mensen uit de weg te ruimen. Onnodig te zeggen dat iedereen zich grote zorgen maakte. Ondertussen gingen Eelco en collega's natuurlijk verder met hun onderzoek. Nu Joke ook verdwenen leek durfde Elisa nergens meer alleen heen te gaan. Als wat zij en Joke met Sebastiaan gedaan hadden reden voor hem was om Joke te kidnappen zou zij ook zomaar slachtoffer kunnen worden. Zij en Elisa weken dan ook geen moment van elkaars zijde. Jordy kwam na het werk naar hen toe en ook Johan en Chris waren er vaak. Ze zochten steun bij elkaar in deze

spannende tijd. Jordy vertelde van het gesprek wat hij met Sebastiaan over zijn zus Kelly had. Sebastiaan had een foto van Kelly laten zien. Hij deed er vaag over of hij wist waar ze was. Hij wilde weten wat hij ervoor over had om haar te kunnen zien. Ook weer zoiets idioots. Jordy had wel eens verteld dat hij zich een marionet voelde en dat Sebastiaan aan de touwtjes trok. Volgens haar waren ze allemaal marionetten in het spel wat Sebastiaan leek te spelen. Het spel van een machtswellusteling die op wraak uit was.

Judith herinnerde zich opeens dat Sebastiaan tegen Jordy gezegd had toen die gevraagd had hoe de zaak met de ouders van Merel ervoor stond dat daar binnenkort waarschijnlijk schot in zou komen. Zou hij toen gedoeld hebben op het vasthouden van Mark? Niemand twijfelde er nog aan dat Sebastiaan achter de verdwijningen zat. Het leek er steeds meer op dat het een goed voorbereid plan was wat hij nu aan het uitrollen was.

Judith en Elisa zaten aan het eind van de middag aan de keukentafel toen Elisa een appje van Jordy kreeg waarin hij haar vroeg naar hem toe te komen. Hij wilde zo graag even met haar alleen zijn. Dat kon Judith wel begrijpen, ze waren tenslotte verliefd. Maar vannacht ben ik gewoon weer hier bij jou hoor had Elisa haar verzekerd voor ze weg ging. Judith besloot om een bad te nemen en toen ze dat gedaan had was ze alvast naar bed gegaan met de bedoeling nog even tv te kijken tot Elisa terug was. Blijkbaar was ze in slaap gevallen want ze werd de volgende morgen pas wakker. Ze keek gelijk op haar telefoon maar ze had geen berichtje van

Elisa gekregen. Het was Judith gelijk duidelijk dat Elisa die nacht niet thuisgekomen was anders had ze Judith zeker wakker gemaakt. Ze belde Elisa maar die nam niet op. Toen ze na een paar pogingen haar nog steeds niet te pakken kreeg belde ze Jordy die wel gelijk opnam. Toen Judith vroeg of Elisa nog steeds bij hem was had hij gevraagd hoe ze dat bedoelde. Je hebt haar gisteren toch geappt of ze bij jou kwam? Jordy ontkende dat en ze waren heel bang dat Elisa in een val van Sebastiaan getrapt was. Geen idee hoe want Elisa had er totaal niet aan getwijfeld dat het bericht van Jordy was. Ze had niet moeten gaan zei Jordy, dat hadden we toch ook afgesproken? Dat is waar maar ze twijfelde gewoon niet dat het bericht van jou kwam en wat kon er nou gebeuren op weg naar jou? Dat zie je wat er kan gebeuren want het lijkt er toch echt op dat ze ook ontvoerd is anders zouden we al lang wat van haar gehoord hebben en zou ze nu bij jou of bij mij zijn. Jordy verontschuldigde zich voor zijn harde woorden maar gaf aan dodelijk ongerust te zijn. Het is goed zei Judith, ik begrijp het heel goed. Gelukkig was Manon vandaag weer aan het werk nu ze terug van vakantie was en se spraken af dat Judith thuis zou blijven nadat ze Manon bijgepraat had. Maar toen Manon haar gebeld had dat Sebastiaan in de club was ging ze er toch heen. Ze ging naast hem aan de bar zitten en vroeg of hij helemaal alleen was. Dat beaamde hij en zei maar jij bent ook alleen? Is Elisa hier niet meer aan het werk? Jawel ze werkt hier nog steeds maar ze is nu een paar dagen vrij. Zo zo had Sebastiaan gezegd, dan hoop ik dat ze het naar haar zin

heeft. Sebastiaan liet totaal niks merken. Als Judith niet beter zou weten zou ze denken dat hij het meende en niet wist waar Elisa was. Het was gewoon eng hoe hij over koetjes en kalfjes praatte en aan Manon vroeg hoe haar vakantie geweest was. Hij ging even later met één van de gastvrouwen naar de kamer wat Judith en Manon de gelegenheid gaf dit te bespreken. Die man moet wel een psychische stoornis hebben. Het ene moment lijkt het een hele aardige aimabele man en het volgende moment lijkt het een compleet ander persoon. Dat hebben we toch ook gehoord van de vrouwen waar hij mee naar de kamer gaat? En als het klopt waar we hem van verdenken dan kan het bijna niet anders of het klopt gewoon wat ik denk zei Manon. Kijk wat ik hier op internet vind; het heet dissociatieve identiteitsstoornis afgekort tot DIS. Manon las voor wat er stond, het werd onderverdeeld in kenmerken, oorzaken en symptomen. De kenmerken kwamen absoluut overeen met hun ervaringen met Sebastiaan. Het komt erop neer dat iemand met DIS meerdere persoonlijkheden heeft. De oorzaak ligt vaak in traumatische ervaringen in de kindertijd. De symptomen zijn onder anderen een sterke schommeling in gedrag en emoties. Dus we moeten eigenlijk ook nog medelijden met hem hebben omdat hij een traumatische jeugd gehad heeft? Nou ik kan je vertellen dat ik nul komma nul medelijden met hem heb zei Judith. We krijgen onze dierbaren er niet mee terug nu we denken te weten dat hij dit heeft. Dat is waar zei Manon en ik heb ook totaal geen medelijden met hem maar het kan wel een

verklaring zijn voor zijn gedrag. En ik denk dat het goed is als je het er met Eelco over hebt. Bij de politie werken vast deskundigen die hiervan afweten. Dan kunnen ze als het ware een beetje in zijn hoofd kijken en misschien voorspellen wat zijn volgende stap zal zijn. Daar heb je gelijk in, ik zal het met Eelco bespreken. Ik zal hem bellen zo gauw ik thuis ben. Nadat Judith het met Eelco besproken had zei hij dat het inderdaad best eens waar zou kunnen zijn en dat hij het met de deskundigen zou bespreken. De volgende dag belde Eelco terug. Jordy, Johan en Chris waren er ook en we luisterden naar wat Eelco vertelde. Volgens de deskundigen zou het inderdaad heel goed kunnen dat Sebastiaan DIS heeft. Hij had er alle kenmerken van. Iedereen die met hem te maken had kon erkennen dat hij het ene moment charmant en rationeel kon zijn en een ander moment meedogenloos en gevaarlijk was. Zowel Jordy, Chris, Elisa en Joke hadden die verschillende kanten van hem meegemaakt. Dit zou kunnen betekenen dat Sebastiaan verschillende persoonlijkheden heeft. Een kenmerk van DIS is dat de ene persoonlijkheid zich niet kan herinneren wat de andere persoonlijkheid doet. Dit maakte het zeer ingewikkeld, Sebastiaan was niet alleen fysiek gevaarlijk maar ook psychologisch onvoorspelbaar. Eelco zei dat er enkele gevallen bekend zijn van mensen met DIS die misdaden gepleegd hebben. Op basis van bewijs konden ze in verband gebracht worden met de misdaden maar hun gedrag en vaak ook hun reactie op de arrestatie was merkwaardig. De meesten leken geen herinnering aan de gebeurtenissen

te hebben en ook toonden ze extreme stemmingswisselingen. Uit psychologisch onderzoek bleek dat deze mensen verschillende persoonlijkheden hadden. Sommige van die persoonlijkheden waren zich bewust van elkaar, maar dat was niet altijd zo. Vaak was de uitkomst dat de misdadigers ontoerekeningsvatbaar verklaard werden vanwege hun stoornis. In plaats van gevangenisstraf volgde er dan opname in een psychiatrische inrichting. Eelco vertelde over een zaak die hun afdeling onderzocht had waarin de verdachte ook DIS had. Het ging om een vrouw met de naam Isabel de Goede, what's in a name! De vrouw werkte als verpleegkundige in een ziekenhuis. Het begon op te vallen dat er patiënten tijdens haar dienst overleden waarvan dat niet de verwachting was. Het waren altijd mannen. Men begon Isabel te verdenken van betrokkenheid bij de sterfgevallen maar ze liet zulk inconsistent gedrag zien waardoor de politie eerst in de war was. Maar de deskundigen slaagden erin om haar verschillende persoonlijkheden te ontdekken wat uiteindelijk tot een doorbraak in het onderzoek leidde. Ze werd op heterdaad betrapt toen ze verkeerde en voor de patiënt dodelijke medicijnen toediende. Het bleek dat Isabel in haar jeugd misbruikt was waarna zich de verschillende persoonlijkheden hadden ontwikkeld als een manier om met het misbruik om te kunnen gaan. Ze werd ontoerekeningsvatbaar verklaard en ze zit nog steeds in een psychiatrische inrichting waar ze naar verwachting ook niet meer uit komt. Laten we hopen dat Sebastiaan ook op tijd ontmaskerd wordt zei Judith. We doen er uiteraard alles aan om dat

te bereiken zei Eelco. Johan bood aan om die nacht bij Judith te blijven en Jordy en Chris gingen naar Jordy's appartement.

Mark

De dag nadat de mannen die al eerder bij hem aan de deur geweest waren in het andere appartement voor de deur van zijn nieuwe onderkomen hadden gestaan was hij toen hij bijna thuis was bij Judith gebeld door iemand die zei dat hij begrepen had dat Mark geïnteresseerd was om een sportschool in Drenthe over te nemen en dat hij een heel leuk aanbod had. Mark had inderdaad op verschillende advertenties gereageerd. De man vroeg of ze nu even af konden spreken. Mark had gezegd dat het niet goed uit kwam en liever een andere keer wilde afspreken. Omdat de man zo aandrong en zei dat het een unieke kans was had hij toegestemd. Hij stond voor een koffietentje geparkeerd en besloot even wat op te halen voor hij naar het opgegeven adres reed. Toen hij vanuit het koffietentje naar zijn auto keek leek het of er een man onder zijn auto aan het kijken was. Bij zijn auto aangekomen stond de man op, ze keken elkaar aan. Wat doe je? Niks zei de man, ik bewonder je auto, gave bak hoor waarna hij snel wegliep. Mark was te verbaasd om te kunnen reageren en stapte in. Hij typte het adres in waar hij de man die hem over de sportschool gebeld had zou ontmoeten. Eigenlijk wilde hij Judith nog even een appje sturen dat hij wat later was bedacht hij zich toen hij al reed. Straks maar even doen als hij op de plek aangekomen was. Hij kende de weg niet en hij kwam uiteindelijk op een verlaten plek terecht wat op een industrieterrein leek. De routeplanner zei dat hij op zijn bestemming was toen

de telefoon ging. Het was de man waar hij een afspraak mee had. Zie je die bruine loods voor je? Rij daar maar heen, dan moet je het laatste stukje even lopen anders kom je vast te zitten met je auto. Het voelde wel een beetje raar maar Mark was ook wel nieuwsgierig. Toen hij het laatste stukje liep werd hij plotseling door twee mannen gevloerd en op zijn buik gelegd waarop ze hem een blinddoek om deden. Zijn horloge, telefoon en portefeuille werden afgepakt. Opstaan en lopen zei één van de mannen, zijn handen waren inmiddels achter zijn rug vastgebonden. De mannen liepen aan weerskanten van hem. Ze gingen de loods binnen en hij merkte dat ze verschillende deuren doorgingen. Daarna gingen ze in een lift naar beneden, dat voelde hij. Nadat ze de lift uitgestapt waren kwamen ze uiteindelijk in een ruimte wat blijkbaar het einddoel was. Zijn handen werden los gemaakt waarna onmiddellijk het geluid van een dicht vallende deur volgde. Hij deed de blinddoek af en zag dat hij zich in een ruimte bevond waar vijf stoelen in een halve cirkel stonden. Verder stonden er langs de kant vijf éénpersoonsbedden inclusief beddengoed. Opeens klonk er een stem door de ruimte wat uit een geluidsbox kwam. Welkom Mark, ik heet je van harte welkom in mijn speelparadijs. We gaan hier een spel spelen maar nu nog niet. Dat gaan we pas doen als alle deelnemers er zijn en natuurlijk ook het publiek wat getuige zal zijn van hetgeen er opgevoerd zal worden. Maar ik zal je alvast de spelregels uit leggen. Die zijn heel eenvoudig, telkens als je dit geluid hoort ga je op een stoel zitten en doe je de blinddoek om. Er klonk

een luide toeter uit de box. Ik zal je gelijk vertellen dat het heel onverstandig is om te proberen of je iets kunt zien door je blinddoek niet goed om te doen. Dan ben je namelijk al af voor het spel begonnen is. Tot alle deelnemers er zijn zal er goed voor je gezorgd worden. Je wordt voorzien van eten en drinken en achter het gordijn in de hoek zijn een douche en een toilet. Voor de rest van de dag is alles er al dus ik zal je niet verder lastigvallen. Daarna werd het stil en bleef het stil. Wat is dit? Mark keek rond en zag op een tafel een nespresso apparaat staan en een schaal met broodjes en verschillende soorten sapjes. Naast de tafel stond een koelkast waar ook nog van alles in stond. Hier was ik dus al bang voor dacht Mark. Maar wat had de stem gezegd? Er zou een spel gespeeld worden maar alle deelnemers waren er nog niet? Shit ik heb Judith geen berichtje meer gestuurd. De mannen hadden alles wat hij bij zich had afgepakt dus hij kon niks. Wat was hij blij dat hij Remco gevraagd had om Judith in te lichten als zich iets zoals dit zou voor doen. Zijn gevoel was dus goed geweest. Na een tijd op bed gelegen te hebben pakte hij een broodje van de schaal en maakte een kopje koffie. Echt honger had hij niet maar aangezien hij verder niks kon doen was iets eten en drinken een manier om de tijd te verdrijven. Daarna ging hij op bed liggen en uiteindelijk was hij in slaap gevallen. Hij werd wakker van de toeter en ging snel op één van de stoelen zitten waarna hij de blinddoek om deed. De stem had hem gisteren wel duidelijk gemaakt dat hij beter gewoon kon doen wat er gezegd was. Hij hoorde de deur opengaan en even later weer

dicht gaan. Zo Mark klonk er door de box, ik heb gezelschap voor je. Hij herhaalde wat hij de vorige dag gezegd had over het spel en de spelregels. Daarna klonk de tweede toeter wat betekende dat de blinddoek af mocht. Carla?? Mark?? Ze keken elkaar vol verbazing aan. Hoe lang ben jij hier al vroeg Carla. Sinds gisteren, ik was op weg naar huis toen ik gebeld werd door iemand die zei een goed voorstel te hebben voor een sportschool die te koop staat. Mark vertelde dat hij een vermoeden had waarom hij hier was maar wat had Carla daar mee te maken? Op haar beurt zei Carla dat zij ook wel een vermoeden had waarom zij hier was maar dat ze totaal geen verband met Mark zag. Waarom denk jij dat je hier bent vroeg Carla aan Mark. Dat is een heel verhaal zei Mark. We kunnen nergens heen zei Carla dus vertel maar. Mark begon eraan te wennen om over zijn dubbelleven te vertellen, het was nu de derde keer in korte tijd dat hij zijn verhaal deed. Je hebt vast gelijk zei Carla dat je hier bent vanwege je schoonouders, maar je weet niks. Dat klopt maar het is natuurlijk de vraag of ze dat geloven. Maar waarom denk jij dat je hier bent? Nu was het de beurt aan Carla om over haar verleden te vertellen en wat er kortgeleden gebeurd was. Hoewel hun verhalen totaal verschillend waren was er ook een overeenkomst. Er waren in de ogen van een organisatie of een persoon, dat wisten ze eigenlijk niet, rekeningen te vereffenen. Nadat ze een poos stil voor zich uit hadden zitten staren om tot zich te laten doordringen waar ze in verzeild geraakt waren zei Mark dat hij iets over Judith te weten was gekomen wat zo

ongeloofwaardig was dat hij het niet zou geloven als hij er de bewijzen niet van had. Hij vertelde dat hij een privédetective ingehuurd had omdat hij het vermoeden had dat Judith vreemdging. Dat bleek niet het geval of eigenlijk ook weer wel alleen noemde je dat niet zoals je voor je werk met mannen seks had. Want dat was wat Judith overdag deed. Ik weet het zei Carla, ik heb een gesprek tussen Judith en Elisa gehoord waar ik dat uit op kon maken. Ik kan je ook vertellen dat Judith weet dat je getrouwd bent met een andere vrouw waarmee je in Amsterdam woont. Judith weet dat je verhuisd bent en dat het erop lijkt dat je daar alleen woont. Jullie hebben elkaar mooi voor de gek gehouden zei Carla. Maar even serieus het lijkt erop dat we met één of andere gek te maken hebben afgaande op wat de stem zei. Hij noemt dit zijn speelparadijs waar een spel gespeeld wordt als alle deelnemers er zijn. Er staan vijf stoelen, dat zou kunnen betekenen dat er nog drie zogenaamde deelnemers bij komen. Dat zou inderdaad kunnen zei Mark. Ik heb je verteld hoe ik hier terecht gekomen ben maar hoe zit het met jou? Ik was op weg naar jullie zei Carla toen ik klemgereden werd, vervolgens uit de auto getrokken werd en geblinddoekt in een andere auto geduwd werd. Het ging allemaal zo snel dat ik totaal overdonderd was. Ze schrokken toen de toeter ging. Snel gingen ze op een stoel zitten en deden de blinddoek om. Ze hoorden de deur open en weer dicht gaan en weer was dezelfde boodschap over het speelparadijs en het spel door de box te horen. Daarna volgde de tweede toeter en konden ze zien wie er

binnen gekomen was. Joke?? Mark kende degene die binnengekomen was niet maar Carla blijkbaar wel. Carla?? Jullie kennen elkaar dus zei Mark. Ja klopt Joke is mijn buurvrouw waar ik je over verteld heb en dit is Mark bij wie ik werk zei Carla. En wat heb jij hier mee te maken vroeg Joke aan Mark waarop die nogmaals zijn verhaal deed. Joke vertelde dat ze in de tuin aan het werk was toen ze plotseling overvallen werd door een man, ze ging er voor het gemak in ieder geval vanuit dat het een man geweest was. In een paar seconden lag ze op haar buik en werden haar handen op haar rug geboden en kreeg ze een blinddoek om. Daarna werd ze zo ongeveer voortgeduwd en gedwongen om in een auto te stappen. Ik heb echt geen idee waar we zijn. We zijn op een afgelegen industrieterrein zei Mark. Hij was de enige die er zelf naar toe gereden was. Aan de buitenkant lijkt het een gewone loods maar ik heb nog nooit van een loods met lift en een ruimte zoals deze waar wij nu zijn gehoord laat staan gezien. Als Sebastiaan hier inderdaad achter zit waar het wel op lijkt zijn we echt in gevaar, die man is knettergek zei Joke. Dat hij wraak op mij en Carla wil nemen is vanuit zijn oogpunt ergens nog te verklaren maar jij Mark hebt helemaal niks gedaan maar zit hier wel. Er gebeurden de uren nadat Joke gekomen was niks en ze zwegen voornamelijk ieder met hun eigen gedachten. Waar denk je aan vroeg Carla een Mark. Het idee dat ik Judith en de kinderen misschien nooit meer zal zien maakt me zo intens verdrietig. Nu ik van jou gehoord heb dat Judith weet dat ik met Merel getrouwd ben zal ik er misschien

nooit achter komen of ze bij me zou blijven. Ik was zo naïef om te denken dat nu Merel verdwenen is het probleem als vanzelf opgelost wordt. En dat ik mijn kinderen misschien nooit meer ga zien is echt onverdraaglijk. Carla sloeg haar arm om Mark heen, ze zwegen weer. Plotseling ging de toeter. Als in een Pavlov reactie gingen ze op stoel zitten en deden hun blinddoek om. De deur ging open en ze hoorden geluiden die ze niet thuis konden brengen daarna weer de deur vrij snel gevolgd door de tweede toeter. Ze deden hun blinddoeken af en zagen dat er een complete Chinese rijsttafel neer gezet was. Lieve gasten klonk het door de ruimte, zoals gezegd zal er goed voor jullie gezorgd worden tot alle deelnemers er zijn en het spel kan beginnen. Jullie zijn vast wel zo slim om te bedenken dat er nog twee deelnemers ontbreken. Daar wordt aan gewerkt. Er klonk een bulderende lach door de box. Maar voor nu; geniet van het heerlijke eten en neem er zoveel drank bij als jullie willen. Jullie hoeven morgen niet te werken dus een kater is geen probleem. Weer klonk die lach door de ruimte. Daarna werd het stil. Ze liepen naar het uitgestalde eten en het zag er heerlijk uit. Aan de ene kant stond het hun tegen om ervan te eten maar wie deden ze er een plezier mee om zichzelf uit te hongeren? Ze schepten royaal op en het smaakte heerlijk. Ze besloten om er een wijntje bij te nemen maar het bleef niet bij één. De glazen werden in steeds sneller tempo gevuld en leeggedronken. Als dit het is zei Carla en ons leven eindigt hier wat zouden jullie dan anders doen als je je leven over kon doen? Het ligt natuurlijk voor de hand zei Mark dat ik geen

dubbelleven meer zou willen leiden. Maar voor wie zou je dan kiezen? Als ik verstandig geweest was had ik niet hoeven kiezen en had ik nadat ik Judith geholpen had met de spullen die ze had laten vallen toen we elkaar op de parkeerplaats van Ikea ontmoet hadden nooit meer gezien. En zou je dus geen kinderen hebben in ieder geval niet die je nu hebt zei Carla. Mark vertelde dat Merel geen kinderen kon krijgen wat zij niet zo erg vond maar hij had altijd gedroomd van een groot gezin. Heb je nooit overwogen om Merel te verlaten en voor je gezin te kiezen? Natuurlijk wel maar het ging allemaal zo gemakkelijk waardoor ik het steeds voor me uit schoof en op een gegeven moment heb ik het idee gewoon laten varen. Ik had alles goed voor elkaar maar de ouders van Merel dus niet waardoor ik hier nu zit. Misschien is het mijn straf voor wat ik Merel, Judith en de kinderen aangedaan heb. Doe niet zo gek zei Carla, dat we hier zitten hebben we aan een gestoorde gek te danken. En jij, vroeg Mark aan Carla wat zou jij anders gedaan hebben? Zoals ik er nu over denk zou ik de dag na de vreselijke gebeurtenis naar de politie gegaan zijn, met of zonder de koffer met geld dat weet ik niet. Dat had toen gekund, ik had tenslotte niks verkeerd gedaan. Maar als ik dat gedaan had zou ik Johan nooit tegengekomen zijn. Hij is de liefde van mijn leven. Tja zei Mark als we de dingen anders gedaan zouden hebben hadden we onze liefdes niet ontmoet. Misschien was het de bedoeling van het universum dat het zo zou lopen als het gelopen is. Ik wist niet dat jij spiritueel was zei Carla. Nee ben ik ook niet ben nu

eerder sentimenteel dan spiritueel maar toch denk ik dat het misschien zo is. Het praten ging steeds lastiger door de drank. Ze bleven inschenken. De grens van laten we nu verstandig zijn als we ons morgen niet beroerd willen voelen waren ze al lang voorbij. En jij Joke, wat zou jij anders doen als je je leven over kon doen? Ik zou eerlijk over mijn verleden geweest zijn tegen mijn man. Dan zou ik nooit in de greep van Sebastiaan gekomen zijn. Het is precies als bij jou Mark, je wilt het vertellen maar stelt het steeds uit en op een gegeven moment kun je niet meer terug lijkt het. Dat hebben we onszelf tenminste wijs gemaakt zei Joke met dubbele tong. Heerlijk zeg die wijn, ik neem er nog eentje jullie ook? Jazeker schenk maar lekker vol. Ze bleven nog lang filosoferen over wat als tot ze laveloos in slaap vielen. Onnodig te zeggen dat ze de volgende dag met een vreselijke kater wakker werden. Ze hadden geen idee van de tijd. Nadat ze alle drie gedoucht hadden en een paar espresso's gedronken hadden voelden ze zich wat beter voor zover dat natuurlijk kon gezien de omstandigheden. Het eten van de vorige dag stond er nog. Ook de broodjes die er vanaf het moment dat Mark hier terecht gekomen was lagen er nog maar die zagen er niet meer aantrekkelijk uit. Er was ook nog knäckebröd en in de koelkast was beleg genoeg zodat ze genoeg te eten hadden. Verder was er niks te doen, er was geen tv en er was ook niks te lezen. Ze konden eten, drinken, slapen en met elkaar praten en dat laatste deden ze veel. Zouden ze naar ons op zoek zijn vroeg Joke? Dat mag ik hopen zei Mark. Ik heb aan mijn buurman gevraagd als zich iets als dit

zou voor doen of hij Judith dan wil inlichten omdat ik een voorgevoel had dat ze me niet met rust zouden laten. Ik woon alleen zei Joke en ik heb geen idee hoelang het duurt voordat ik gemist word. Mijn kat zal me wel missen, jullie hebben een sleutel van mijn huis zei ze tegen Carla, hopelijk weet Dikkie Johans aandacht te trekken. De toeter ging en al helemaal geconditioneerd gingen ze op een stoel zitten en deden de blinddoek om. Aan de geluiden te horen werd het eten opgeruimd en dingen aangevuld. Ze hoorden de deur dicht gaan waarna de tweede toeter volgde. Iedereen mag de blinddoek af doen dat geldt ook voor onze nieuwe gast, onze vierde deelnemer aan het spel klonk er door de box. Elisa?? Elisa keek van de één naar de ander. Wat is dit? Je hebt het gehoord, we zijn deelnemers aan een spel. Waar zijn we in godsnaam? Het enige wat ik weet is dat we ergens op een verlaten industrieterrein zijn zei Mark. Ik was hier het eerst, toen kwam Carla, daarna Joke en nu jij. We denken inmiddels wel te weten dat Sebastiaan erachter zit. We hebben hem niet gezien en de stem is enigszins vervormd maar het kan niet anders dan dat hij erachter zit. Elisa vertelde hoe het thuis gegaan was nadat Mark en Carla verdwenen waren. De politie had een inval in een loods op een industrieterrein gedaan waar ze een bizarre ontdekking gedaan hadden. Ze hielden Sebastiaan al een tijdje in de gaten en waren er door het plaatsen van af luisterapparatuur achter gekomen dat hij regelmatig naar die loods ging. Het leek ook een goede plek om ontvoerden te verstoppen. Ze vertelde wat de politie aangetroffen had waardoor het duidelijk

was dat Sebastiaan de politie door had. En geen spoor van jullie. Maar dat moet toch wel dezelfde loods zijn als waar wij nu zijn zei Mark. Ze hebben deze ruimte gewoon niet ontdekt denk ik. We zitten onder de grond. Waar heeft Sebastiaan deze plek allemaal voor gebruikt, hij heeft dit vast niet pas net gemaakt lijkt me. Dat konden de andere beamen. Elisa vertelde dat ze een appje van Jordy gekregen had waarin hij vroeg of ze naar hem toe wilde komen. Ze hadden eigenlijk afgesproken dat ze nergens meer alleen naar toe zouden gaan maar omdat ze er totaal niet aan twijfelde dat het appje van Jordy was ging ze toch. Ik werd zo ongeveer van de weg gereden en met geweld uit mijn auto getrokken waarna ik gelijk geblinddoekt werd en achter in een busje moest gaan. Ik werd van top tot teen gefouilleerd maar ik had mijn telefoon etc. in mijn tas waarvan ik niet weet of ze die meegenomen hebben. Ik heb inderdaad gemerkt dat we met een lift naar beneden gingen. We waren er al bang voor dat Sebastiaan het er niet bij zou laten zitten. Klopt zeiden Carla en Joke. In de uren die volgden ging de toeter regelmatig af maar als ze de blinddoek na de tweede toeter weer afdeden leek er niet echt iets veranderd te zijn. Het leek op treiteren. Toen de toeter voor de zoveelste keer ging zei Mark hij bekijkt het maar ik doe er niet meer aan mee. Onverstandig bleek snel. Er kwamen twee voor hem onbekende mannen binnen die hem helemaal in elkaar sloegen waarna ze hem op de stoel duwden en de blinddoek om deden. Dat was niet zo'n goed idee van je Mark klonk het door de box. Denk er maar even over na. Er gebeurde een hele tijd

niks. Ze waren intussen alle besef van tijd kwijt. Na wat uren leek ging het geluid van de tweede toeter en deden ze hun blinddoeken af. Mark was niet in staat om dat zelf te doen en toen Elisa de blinddoek bij hem afgedaan had schrokken ze hoe hij toegetakeld was. Mijn god wat zie jij eruit. Nadat Carla zijn gezicht zo goed mogelijk schoongemaakt had legden ze hem op bed maar er was hem geen rust gegund want de toeters gingen nog een aantal keren zonder dat er verder iets gebeurde. Mark had zijn lesje geleerd en deed weer braaf mee met het treiterspel van Sebastiaan. Nadat de toeter weer ging hoorden ze de deur en aan de geluiden te horen werd er weer eten neergezet. Toen de tweede toeter ging en ze hun blinddoeken af deden zagen ze dat er een soort stampot buffet neergezet was. Ze bleven van de alcohol af want dat was hun de vorige keer niet echt goed gekomen. Ze doden de tijd door over elkaars leven te vertellen en wat voor dromen ze nog hadden. Ze hoopten dat door het uitspreken hiervan ze op één of andere manier afdwongen dat hun dromen uit zouden komen. Toen ze het idee hadden dat het bedtijd was gingen ze slapen. Ze hadden in werkelijkheid geen enkel benul van tijd maar blijkbaar zat er een ingebouwde klok in je lichaam die aangaf dat het een goed idee was om dat te gaan doen. Nadat ze weer wakker geworden waren gingen ze douchen en ontbijten. Mark herstelde redelijk snel van zijn verwondingen wat hij waarschijnlijk aan zijn goede conditie te danken had. De toeter ging weer gevolgd door de deur die open en ook vrij snel weer dicht ging. Weer klonk hetzelfde verhaaltje en uitleg over de

toeters en nadat de tweede toeter geklonken had deden ze allemaal hun blinddoek af. Er stond een voor ons onbekende jonge vrouw in de ruimte. De vrouw keek ons om de beurt aan maar leek ook niemand te herkennen. Wie ben jij vroeg Joke? Ik ben Kelly. Kelly, herhaalde Elisa; ben jij de zus van Jordy? Dat klopt ik heb een broer die Jordy heet maar die heb ik al lang niet gezien of gesproken. Kennen jullie hem? Ja zeker zei Elisa het is mijn vriend. Waarom zijn we hier? Ik bedoel waarom zijn wij deelnemers aan dit spel? Om de beurt vertelden ze waarom ze dachten dat ze hier waren. Dus jullie hebben die Sebastiaan in zijn ogen op één of andere manier iets aangedaan? Klopt zei Elisa, dat geldt voor mij en Carla en Joke. Mark is vanwege zijn schoonouders hier. Maar jij, ken jij Sebastiaan? Totaal niet zei Kelly. Dan ben jij hier vanwege je broer. Elisa vertelde wat Jordy gezegd had over een vreemd gesprek wat Sebastiaan met hem had over zijn zus Kelly. Hij had eerder aangegeven dat hij zijn zus heel graag weer zou willen zien. Sebastiaan had gevraagd wat hij ervoor over had om weer in contact met zijn zus te komen. Hij had gevraagd of hij daar echt alles voor over zou hebben waarop Jordy geantwoord had dat hij er in ieder geval heel veel voor over zou hebben. Maar hoe ben jij hier dan terecht gekomen? Kelly vertelde dat ze kunstenaar is en dat het kunstcollectief waar ze deel van uitmaakt laatst benaderd was door iemand die iets met kunst wilde in een loods. Degene die hun benaderd had heette John. Het klonk allemaal leuk en vandaag waren zij en één van de andere kunstenaars afgereisd naar het

opgegeven adres om de loods te bekijken en wat de bedoeling was en wat er mogelijk zou zijn. Nadat ze met enige moeite de plek gevonden hadden liepen ze om de loods heen om de ingang te zoeken toen ze opeens overvallen en op de grond gegooid werd waarna er gelijk een blinddoek om kreeg en een hand voor haar mond zorgde ervoor dat ze niet om hulp kon roepen. Ik heb geen idee wat er met mijn collega gebeurd is. Als jij hier vanwege Jordy bent moet dat wel betekenen dat Sebastiaan weet dat Jordy maar Chris ook bezig waren met een plan om hem in de val te laten lopen zei Carla. Tot nu toe was het nog niet duidelijk of Sebastiaan naast Peter anderen wantrouwde maar door Kelly hiernaartoe te brengen kon het niet anders dan dat hij ervan afwist. Elisa vertelde aan Kelly hoe het Jordy de afgelopen jaren vergaan was en hoe hij bij het zogenaamde Come to Us terecht gekomen was. Eerst was hij heel blij geweest en dankbaar dat hij dankzij de organisatie clean was. Maar hoeveel te langer hij erbij betrokken was des te meer twijfels hij over de goede bedoelingen van de organisatie had en Sebastiaan liet zijn ware aard ook steeds meer en vaker zien. Dat had hem samen met Chris doen besluiten uit de school te klappen. Sebastiaan te verraden leek voor hen de enige manier om uit de organisatie te ontsnappen. Maar het begon er steeds meer op te lijken dat Sebastiaan hun allemaal inclusief de politie te slim af was. Die John werkt trouwens voor Sebastiaan dat weet ik van Jordy. Gezien het aantal stoelen zijn we nu blijkbaar compleet

zei Kelly. Dat klopt, dan zal het spel nu wel snel beginnen.

Jordy

Het waren zenuwslopende dagen. Het werd heel moeilijk om erachter te komen wat Sebastiaan van plan was nu ze hem niet meer konden afluisteren. Intussen kon Sebastiaan wel gewoon verder met zijn plan gaan wat bleek uit het gegeven dat Joke de buurvrouw van Johan en Carla ook verdwenen was. Ze moesten op de deskundigheid van de politie te vertrouwen. Het was intussen wel gelukt om een tracker onder de auto's van Sebastiaan en John te plaatsen. Het gekke was dat de enige bijzonder plek waar beiden meestal om beurten heen gingen de loods was waar de politie een inval gedaan hadden. Het leek erop dat er nog steeds deals gesloten werden zoals ze eerder al geconstateerd hadden. Maar daar wilden ze Sebastiaan nu niet op pakken, het ging nu om Mark, Carla en Joke. Eelco had hun verteld dat ze zo langzamerhand het idee opgevat hadden dat er mogelijk nog een ruimte in de loods kon zijn die ze niet ontdekt hadden. Er hadden zich permanent een aantal agenten op het terrein verscholen zodat ze alles daar goed in de gaten konden houden. Ze zagen naast degene waar Sebastiaan zaken mee deed regelmatig twee onguere types die er altijd leken te zijn, dag en nacht. Ze zaten ook wel buiten te eten, drinken, roken en te kletsen. Het was duidelijk de bedoeling dat die twee op moesten letten dat er geen ongenode bezoekers kwamen. Ze lieten de auto's die het terrein op kwamen en blijkbaar verwacht werden doorrijden naar achter waar ze opeens op een onverklaarbare manier leken te verdwijnen. De agenten

die op het terrein aanwezig waren hadden geprobeerd toen de bewakers binnen waren met een drone te ontdekken waar de auto's naar binnen zouden kunnen maar ze konden het niet zien. Op het moment dat er een auto het terrein op kwam en naar achteren reed konden ze dat niet doen omdat de twee bewakers dan altijd buiten waren.

Inmiddels was ook datgene waar ze heel bang voor waren gebeurd. Ook Elisa was verdwenen. Judith had hem 's morgens gebeld om te vragen of Elisa nog bij hem was. Toen hij vroeg hoe ze dat bedoelde had Judith gezegd dat hij Elisa de vorige avond toch via de app gevraagd had om naar hem toe te komen? Toen hij zei dat dit niet het geval was wisten ze genoeg. Hoe had ze zo stom kunnen zijn om alleen op pad te gaan. Ze hadden ook afgesproken dat ze dat niet zouden doen maar aan de andere kant kon hij zich ook wel voorstellen dat Elisa er niet aan getwijfeld had dat het appje van hem was. Via Eelco hadden ze gehoord dat er die avond inderdaad een auto het terrein was opgereden die weer op mysterieuze manier uit het zicht verdwenen was. De gedachte dat alle ontvoerden toch in de loods moesten zijn leek steeds aannemelijker. Gisteren was er iets afwijkends gebeurd. Er was een auto het terrein opgereden waar een man en een vrouw uitgestapt waren. Ze liepen om de loods heen alsof ze op zoek naar de ingang waren. Ze liepen ieder aan een andere kant van de loods en plotseling werden beiden besprongen door een bewaker. De vrouw verdween onder dwang naar binnen via de ingang aan de voorkant. De man werd achter in de auto waar ze mee

gekomen waren geduwd. Blijkbaar hadden de bewakers de autosleutel kunnen bemachtigen want de auto reed weg. Na een paar uur kwam John het terrein op rijden en ze zagen dat de bewaker die de auto van de man en vrouw bestuurd had er ook bij was. John en Sebastiaan lieten hun auto altijd gewoon buiten staan. Het was duidelijk dat ze zich van de mannelijke bezoeker inclusief auto ontdaan hadden. Gelukkig hadden de agenten een foto van het kenteken kunnen maken. De auto stond op naam van iemand die op Ruigoord woonde, een vrijplaats voor kunstenaars in Amsterdam. Collega's waren ernaartoe gegaan en hadden de man gesproken. Uiteraard maakte hij zich heel ongerust over zijn collega maar de man die hem in zijn eigen auto meegenomen had wist hem ervan te overtuigen dat het geen goed idee was om de politie erbij te halen. Hij was ergens op een verlaten plek geblinddoekt in zijn auto achter gelaten. De man had een timer naast hem neergelegd met de mededeling dat hij mocht gaan rijden als de timer af ging. Uiteraard was zijn telefoon verdwenen en hij had geen idee waar hij was. Bij de eerste benzinepomp die hij tegenkwam had hij een kaart gekocht die dus blijkbaar nog steeds verkocht werden waar hij zich over verbaasd had maar hij was er heel blij mee net als met het adres van de pomp op de kassabon. Met behulp van de kaart was hij in bekend gebied gekomen. De politie had gevraagd waarom ze naar de loods toe gegaan waren. Ze waren door ene John benaderd met de vraag of ze wilden komen kijken naar de loods omdat ze die met kunst wilden opfleuren. Ze vernamen van de man dat de

vrouw die bij hem was Kelly heette. De agenten beloofden de man dat ze hem op de hoogte zouden houden en er uiteraard alles aan zouden doen om Kelly en de anderen in veiligheid te brengen. Zijn zus Kelly behoorde dus nu ook bij de ontvoerden. Jordy dacht terug aan het gesprek wat hij met Sebastiaan over Kelly had. Het angstige gevoel dat Sebastiaan wist dat hij en Chris wat van plan waren leek logisch nu Kelly erbij betrokken was en de vraag van Sebastiaan wat hij ervoor over had om Kelly te zien hield niet veel goeds in. Hij zou waarschijnlijk iets moeten doen waar hij grote moeite mee had maar waar hij zijn zus mee kon redden. Zoiets moest het wel zijn. Het was nu wel duidelijk dat de ontvoerden in de loods waren, ze hadden gezien dat Kelly naar binnen gebracht werd. Via Eelco hoorden ze dat er een nieuwe inval voorbereid werd. Deze keer moest Sebastiaan in de loods zijn anders zouden ze zijn betrokkenheid nog niet kunnen bewijzen. Dit zou een hele risico volle operatie worden. Sebastiaan leek op alles voorbereid te zijn. Dit bleek uit het gegeven dat er twee keer een bom op het terrein ontploft was waarvan één keer op een haar na een agent geraakt had. De vraag was of Sebastiaan door had dat er zich agenten op het terrein verschanst hadden of dat het puur voorzorg was en een test voor als hij het echt wilde gebruiken. Duidelijk was dat ze haast moesten maken, een kat in het nauw maakt rare sprongen.

Chris zat nog steeds veel op het kantoor naast de kamer van Sebastiaan te werken en hij had een woordenwisseling tussen Sebastiaan en John

opgevangen. Het gesprek was ermee begonnen dat John vroeg wat Sebastiaan nu van plan was nu alle mensen die hij in de loods wilde hebben er waren. Het spel kan beginnen had Sebastiaan gezegd. Maar wat ben je precies van plan? Ik ga tot het uiterste. Wat bedoel je daarmee? Precies wat ik zeg, ik laat niet met me sollen. Ze hebben mij laten lijden en ik laat hun lijden. Maar dat geldt toch niet voor allemaal dat ze jou hebben laten lijden? Die hebben gewoon pech zei Sebastiaan. Maar je kunt toch niet vijf of zeven mensen ombrengen? Denk je ook over de gevolgen na als we gepakt worden? We worden niet gepakt, we zijn iedereen altijd te slim af geweest en dat zal nu ook het geval zijn. Het klopt trouwens niet dat iedereen er al is, want het publiek is er nog niet. Vlak voor we echt beginnen laat ik het publiek naar de loods komen. Ik laat ze met een auto ophalen en ik weet zeker dat ze vrijwillig mee zullen gaan. Er werden geen namen genoemd maar Jordy kon zich zo voorstellen dat het bekenden van de ontvoerden zouden zijn. In dat geval zou het bijna wel om Judith en Johan moeten gaan. Door het hele huis was een soort omroepsysteem en opeens klonk er een gesprek door de box. Er was verder niemand in het pand behalve Chris en hijzelf. Het waren Larry en John die ze samen hoorden praten. Het was duidelijk niet de bedoeling dat ze mee konden luisteren maar wij waren er blij mee. Larry zei dat hij zich zorgen maakte over Sebastiaan. Hij lijkt steeds gekker te worden. Hij kende Sebastiaan al heel lang en had wel vaker wat rare trekjes bij hem gezien maar de laatste tijd zei hij dingen waardoor Larry tot de

conclusie gekomen was dat Sebastiaan een persoonlijkheidsstoornis had en dat baarde hem grote zorgen. Daar kon je wel eens gelijk in hebben zei John en hij vertelde Larry wat er de laatste dagen gebeurd was. Ik heb altijd achter hem gestaan en ik heb net zo goed dingen gedaan die volgens de wet niet mogen maar volgens mij is Sebastiaan nu aan het doordraaien. Hij lijkt zelf niet door te hebben dat wat hij van plan is veel te ver gaat. We moeten hem tegenhouden voordat het op een drama uitdraait. Weet je wat hij precies van plan is? Niet echt, het enige wat hij heeft gezegd is dat hij tot het uiterste gaat. Naast de vijf ontvoerders wil hij publiek laten komen. Hij heeft het over een spel wat gespeeld gaat worden. Hij zal de spelleider wel zijn en ik denk dat Jordy en Chris de uitvoerders zullen zijn. Waarom denk je dat? Dat denk ik omdat zij volgens Sebastiaan hem verraden hebben. Er bleek afluisterapparatuur aangebracht te zijn in Sebastiaans kamer en hoe hij erachter gekomen is weet ik niet maar hij weet dat die Peter die hier even gewerkt heeft een undercoveragent was en volgens hem was het dankzij Jordy en Chris dat Peter binnen de organisatie gekomen was. En Jordy en Chris weten niet dat Sebastiaan hun door heeft? Ik denk het niet, Sebastiaan heeft mij ook niet verteld dat hij Jordy en Chris erbij wil betrekken maar dat lijkt mij gezien wat ze hem geflikt hebben een logische conclusie. De loods waar de ontvoerders zitten is extreem beveiligd. De politie heeft er al een inval gedaan maar ze hebben de plek waar ze vastgehouden worden niet ontdekt. Er is nog een ruimte onder de grond waar je met een goed

verborgen lift kunt komen. Aan de achterkant is een deur die aan de buitenkant niet zichtbaar is waar je met een auto in kunt rijden waarna je in de ruimte onder de grond komt. Dat meen je! Hoe lang heeft hij die loods al? Een paar jaar, hij heeft dit zo laten maken om ongestoord zijn duistere zaakjes te kunnen doen. Hij heeft er sinds de ontvoerden er zitten twee bewakers zitten maar die zijn nog nooit beneden geweest. Ze communiceren via een portofoon met Sebastiaan als die binnen is. Het zijn gevaarlijke mannen die nergens voor terug deinzen en klakkeloos doen wat Sebastiaan hun opdraagt. Het zal heel moeilijk zijn voor de politie om nog een keer binnen te komen als ze dat al van plan zijn. Maar dit gaat niet goed aflopen zei Larry. Wat denk je, zullen we Jordy en Chris erin betrekken? Wat zeg je ervan zei Jordy tegen Chris zullen wij het ze gemakkelijk maken door nu naar hen toe te gaan? Lijkt me goed. Jordy klopte op de deur van de spreekkamer van Larry, de deur werd opengedaan en Jordy viel gelijk met de deur in huis door te zeggen dat hij en Chris het gesprek wat hij me John gevoerd had gehoord hadden omdat het door de box te horen was geweest. Larry en John schrokken daar natuurlijk van en Larry zorgde gelijk dat de apparatuur uitgeschakeld werd. Phoe, wat een geluk dat er verder niemand in het pand is, dat had wel heel verkeerd af kunnen lopen. Laten we open kaart spelen zei Jordy. Het klopt dat Chris en ik contact met de politie gezocht hebben via een oude vriend van Chris. Wij willen uit de organisatie, we willen dit leven niet meer. Het idee was om Sebastiaan op heterdaad te betrappen als hij een

deal zou sluiten. Zo is de politie bij de loods gekomen en hebben ze inderdaad een inval gedaan maar Sebastiaan had het door en stak de gek met hen. Het vermoeden dat er nog een ruimte in de loods moet zijn waar de ontvoerden zijn heb jij net bevestigd zei Jordy tegen John. Jordy vertelde dat hij alle ontvoerden kende en waarom Sebastiaan ze ontvoerd had. Ik denk dat je gelijk hebt dat Chris en ik de uitvoerders zullen moeten zijn en ik denk ook te weten dat in ieder geval de man van Carla en de vrouw van Mark tot het publiek zullen behoren, misschien ook nog anderen maar dat weet ik niet. Ze bespraken dat het zaak was dat John Sebastiaan zou laten merken helemaal achter hem te staan en dat Sebastiaan er gelijk in had dat ze niet gepakt zouden worden. Sebastiaan moest John niet gaan wantrouwen want John moest erbij zijn als Sebastiaan het spel ging spelen dat was hun enige kans om hem tegen te houden. Chris belde Eelco en bracht hem op de hoogte. De enige manier om binnen te komen was om agenten in de auto van John te verbergen en samen met John via de achterkant binnen te komen. John moest een smoes bedenken waarom hij niet tegelijk met Sebastiaan naar de loods kon gaan en hij zou Sebastiaan ervan moeten overtuigen dat hij moest wachten tot John er was om met het spel te beginnen. Vermoedelijk zou Sebastiaan Jordy en Chris meenemen. Sebastiaan had gezegd dat hij het publiek zou laten ophalen en hij was ervan overtuigd dat die vrijwillig mee zouden gaan. Er zou natuurlijk tegen ze gezegd worden dat ze naar hun dierbaren gebracht zouden worden. Ze spraken af dat op het moment dat

Sebastiaan aan zou geven dat het spel zou beginnen John zou zeggen dat hij gelijk achter hem aan zou komen maar dat hij langs zijn huis moest omdat hij zijn medicijnen vergeten was. John is hartpatiënt en Sebastiaan weet ook dat het van levensbelang is dat hij zijn medicijnen op tijd inneemt. Het zouden spannende uren of dagen worden, ze konden het zich niet permitteren om het te laten mislukken omdat er mensenlevens op het spel stonden. De volgende dag was het blijkbaar zover want Sebastiaan zei tegen Chris en mij dat hij een klus voor ons samen had. Jullie kunnen met mij mee rijden en dan leg ik later wel uit wat de bedoeling is. John was nergens te bekennen. Ik ging naar de wc om John te bellen. Waar zit je, het is zover Chris en ik moeten nu met Sebastiaan mee. Wat een smeerlap, hij gaat dus zonder mij zei John. Ik bel Eelco dat het zover is en we komen dan naar de loods. Ik belde Judith maar die nam niet op dus ik kon haar niet laten weten dat het zover was. Ik kreeg geen tijd meer om Johan te bellen want Sebastiaan riep dat we moesten gaan. Chris en ik gingen met Sebastiaan naar de loods en gingen via de achterkant naar binnen. De deur ging blijkbaar met een sensor open en sloot zich direct weer achter ons. We stapten uit en Sebastiaan zei jullie kunnen door die deur naar binnen gaan en ik zie jullie zo weer. Toen we door de deur naar binnen gegaan waren stonden we in een matig verlichte ruimte waar een zwart gordijn hing, verder was er niks. Toen het gordijn uit zichzelf open ging zoals op een toneel konden we nauwelijks bevatten wat we zagen. Mark, Carla, Joke, Elisa en Kelly zaten in een halfronde

cirkel geblinddoekt op een stoel. Aan de zijkant zaten Judith en Johan in een soort glazen kubus en aan de andere zijkant stond Sebastiaan in iets wat op een kansel leek zoals in de kerk ook in een glazen kubus. Ik probeerde Judiths blik te vangen maar zowel zij als Johan leken compleet in shock en niet in staat om te bevatten wat ze zagen wat voor ons trouwens ook gold. Het leek of ze niet om zich heen durfden te kijken. Wij hadden natuurlijk ook geen idee wat er tegen hen gezegd was. Toen begon Sebastiaan te praten, het geluid kwam via een box de ruimte in. Welkom allemaal. Om te beginnen een waarschuwing voor de deelnemers aan mijn geweldige spel; als straks de jullie welbekende toeter klinkt mogen jullie je blinddoek afdoen maar jullie blijven op je stoel zitten. Zo gauw je op staat zonder toestemming doe je niet meer mee met het spel. Ik verheug me erg op het spel en als jullie je blinddoek afgedaan hebben denk ik dat jullie ook blij zijn met wat je ziet. De toeter ging en onmiddellijk deden allen hun blinddoek af. Ze konden naar elkaar kijken maar niemand durfde iets te zeggen maar hun blikken zeiden genoeg. Er sprak angst en wanhoop uit. Laten we beginnen klonk Sebastiaans stem. Jordy en Chris jullie zien op de tafel drie revolvers liggen. Jullie moeten bepalen wie van de vijf deelnemers een revolver krijgen. Jullie krijgen één minuut bedenktijd die nu in gaat. Chris zei tegen Jordy beslis jij maar, ik weet het echt niet. Maar Sebastiaan had het anders bedacht begrepen ze toen hij zei Chris jij begint, aan wie geef je de eerste revolver? Het was natuurlijke een onmogelijke keus maar hij moest kiezen en gaf Elisa

een revolver. Jordy naar wie gaat jouw voorkeur uit? Jordy gaf Kelly een revolver wat hem ook de kans gaf haar in de ogen te kijken. Hij probeerde haar daarmee moed te geven. Daarna moest Chris de laatste revolver aan iemand geven. Het was Mark aan wie hij de laatste revolver gaf. Mooi zei Sebastiaan, jammer voor degenen die geen wapen hebben want het is aannemelijk dat jullie denken dat degenen die nu een wapen hebben daar een voordeel door hebben. Dan weten jullie, Carla en Joke, gelijk hoe er over jullie gedacht wordt. Jullie zijn het blijkbaar niet waard om een revolver te krijgen. Of het daadwerkelijk ook zo is dat er een voordeel zit aan het hebben van een revolver valt nog te bezien. Toen hij dat gezegd had lachte hij hard. We gaan verder. Jordy en Chris jullie zien op de andere tafel een damspel staan. Ga ieder aan een kant zitten. Het spel gaat als volgt: jullie moeten slaan als die optie er is, telkens als je een steen van de ander bemachtigt krijgt één van de deelnemers een schok. Uiteraard eindigt het spel als de stenen van één van jullie beiden op zijn. Jordy jij hebt wit en begint. Jordy deed niks. Ah je wilt de held spelen, mag hoor. Hij knipte in zijn vingers en er kwam een grote kerel met een grijns op zijn gezicht op Kelly af en gaf haar een klap in haar gezicht. Jordy verzette gelijk een damschiif. De kerel vertrok weer. Er gebeurde na deze eerste zet nog niks. Chris deed zijn eerste zet en daarna moest Jordy slaan. Ze hoorden Mark een gil slaken, blijkbaar waren de stoelen zo geprepareerd dat er op afstand een schok gegeven kon worden. Judith stond op en bonkte tegen het glas. Sebastiaan zei ik maan het

publiek tot kalmte anders verwijder ik je. Judith kon niet anders dan weer gaan zitten, de tranen stroomden over haar wangen. Ga verder zei Sebastiaan. Het ging zo door tot het spel afgelopen was. Mark, Carla, Joke, Elisa en Kelly hadden allemaal schokken gekregen. Dit was leuk hoorden ze Sebastiaan zeggen, ik heb er in ieder geval van genoten en ik hoop jullie ook. Ik heb wel aan het publiek gemerkt dat die nog even moeten wennen aan mijn gevoel voor humor. Laten we verder gaan. Jordy en Chris, jullie zien twee deuren. De ene deur geeft voor nu veiligheid maar achter de andere deur bevindt zich een valput. Jullie mogen nu twee deelnemers uitkiezen die dit spel gaan spelen en wie door welke deur gaat. Maar laat ik voordat we verder gaan nog even uitleggen waarom jullie hier zijn. Ik vind dat jullie daar wel recht op hebben alhoewel ik denk dat de meesten van jullie zelf wel weten waarom jullie hier zijn. Jordy en Chris jullie zijn mij ontzettend tegen gevallen. Ik heb jullie van je ellendige bestaan gered en wordt als dank daarvoor door jullie verlinkt. Jullie dachten toch niet dat ik het niet door had? Ik heb al zoveel van die stumpers zoals jullie meegemaakt en er zijn wel eens anderen geweest die hetzelfde geprobeerd hebben met een voor hun vervelende afloop. Dit keer had ik zin om er een grote finale van te maken. Een finale betekent het eind, een sluitstuk. Carla, Joke en Elisa jullie dachten waarschijnlijk dat jullie van mij af waren. Carla wat jou betreft je hebt gemerkt dat ik een uitstekend geheugen heb, ik vergeet niks maar ik vergeef ook niks. En Joke en Elisa dachten jullie nu echt dat ik onder de indruk was van

jullie kinderachtige poging om mij terug te pakken? Dan hebben we jullie nog Mark en Kelly. Persoonlijk hebben jullie mij niks aangedaan maar jullie zijn hier dankzij jullie familie, dus jullie moeten bij hen zijn als je iemand de schuld wilt geven. Datzelfde geldt voor jullie Judith en Johan, Im not the one to blame. Ik zou jou Mark nog een kans kunnen geven om jezelf hieruit te redden als je me vertelt waar je schoonouders zijn maar ik heb er geen zin meer in. Zoals ik al zei wordt dit mijn sluitstuk, hierna is het afgelopen, finito maar niet voordat ik wraak op jullie genomen heb. Ik wil jullie zien lijden zoals zovelen mij ook mijn hele leven al hebben laten lijden. Die man is echt knettergek dacht Jordy, waar blijft John in godsnaam. Dit gaat niet goed aflopen. Blijkbaar houdt Sebastiaan er rekening mee dat het voor hem ook niet goed afloopt afgaande op wat hij net gezegd heeft maar misschien verbond hij er nu een verkeerde conclusie aan. Laten we verder gaan zei Sebastiaan. Welke twee deelnemers gaan het spel spelen? Jullie mogen elk één deelnemer kiezen. Jordy wie kies jij? Jordy wees Carla aan. Interessant zei Sebastiaan en jij Chris, wie kies jij? Chris wees Joke aan. Jullie hebben voor de deelnemers zonder wapen gekozen, ik ben benieuwd waarom jullie deze keus gemaakt hebben. Misschien hoor ik het later nog, we gaan nu eerst spelen. Jordy voor welke deur moet Carla gaan staan, de linker of de rechter? De linker. Prima, dat betekent automatisch dat Joke voor de rechterdeur mag gaan staan. Toen Carla en Joke ieder voor een deur stonden klonk het nummer One way ore another van Blondie door de ruimte. Als je de tekst kent is het

duidelijk wat Sebastiaan er mee wilde zeggen. Toen het nummer afgelopen was werd Carla gedwongen om door de deur te gaan. Dit bleek de veilige deur te zijn. Er was niks aan de andere kant van de deur, het was een nep deur zeg maar. Gelijk klonk het nummer I'm still standing van Elton John. Nou Joke dat was het dan zei Sebastiaan toen het nummer afgelopen was. Carla was op aanwijzing van Sebastiaan weer gaan zitten. Maar misschien heb je geluk. Chris jij mag als je wilt Joke ruilen met iemand van het publiek. Zeg het maar, wie zie je liever verdwijnen; Judith, Johan of toch Joke. Hoe kun je iemand voor de keus stellen om over iemands leven te beslissen. Hier bleek weer uit hoe hard en gek Sebastiaan is. Het enige wat Chris kon doen was schudden met zijn hoofd. Ik begrijp dat je Joke niet voor Judith of Johan wilt ruilen? Geef gewoon antwoord lafaard. Nee zei Chris. Prima, dan weet je gelijk hoeveel je voor de anderen betekent Joke. Hoe voelt dat als je waardeloos bent voor degenen op wie je dacht te kunnen vertrouwen? Ik hoef je antwoord eigenlijk ook niet te weten. Deze is voor jou Joke, door de box klonk Knocking on Heavens Door van Bob Dylan. De stilte in de loods was verstikkend, enkel onderbroken door de eerste akkoorden van het lied. Iedereen wist wat dit betekende. Joke stond voor de deur die haar lot bezegelde en het besef daarvan sloop in de gezichten van degenen die toekeken. Carla keek met grote ogen toe, haar ademhaling gejaagd, alsof ze elk moment naar voren wilde springen om Joke te redden maar ze was verlamd van angst. Jordy's handen trilden, hij beet

op zijn lip terwijl zijn blik strak op Joke gericht was. De angst voor wat komen ging stond als een donkere schaduw op zijn gezicht te lezen. Chris keek weg, zijn kaken gespannen en zijn vuisten gebald.

Judith en Johan hadden zich aan elkaar vastgeklampt. De tranen stroomden over Judiths wangen, Johan was niet bij machte haar te helpen hij was volkomen machteloos. Gek genoeg liep Joke zelf nog voor het lied afgelopen was richting de deur alsof ze wilde dat het voorbij was. De deur piepte toen ze de klink naar beneden drukte en toen verdween Joke achter de deur. Ze waren allemaal getuigen van de tragedie die zich voltrok.

Zo dat was best spannend zei Sebastiaan alsof hij zojuist naar een spelshow gekeken had. Maar we gaan het nog spannender maken. Carla die net haar ademhaling teruggevonden had na haar eigen ontsnapping voelde haar maag omkeren. Hoe kon hij zo ongevoelig zijn? Haar hart bonkte in haar keel en ze voelde enorme paniek. Ze kneep haar kaken op elkaar, vechtend tegen de angst. Ook aan Jordy's gezicht was af te lezen dat hij walgde van de reactie van Sebastiaan. Volkomen kalm praatte hij over het lot van Joke, alsof haar dood niets meer was dan een spelonderdeel. Hij voelde woede opkomen maar ook schuldgevoel omdat hij Joke niet had kunnen redden. Ook Chris was diep geraakt door Sebastiaans psychopathische kalmte. Hij probeerde zichzelf voor te houden dat ze een uitweg moesten vinden, maar Sebastiaans kille woorden deden zijn hoop vervagen. Terwijl hij naar Sebastiaan keek leek die hem uit te

dagen door naar hem te glimlachen. Judith was verstijfd van angst. Ze klemde zich nog steviger aan Johan vast. Er zou blijikbaar nog meer leed volgen. Johan keek strak voor zich uit, zijn kaken gespannen. Je kon zien dat er een golf van woede door hem heen ging en het ergste was nog dat hij volkomen machteloos was.

Het was alsof de tijd even stil stond, terwijl Sebastiaans kille woorden door de ruimte echoden. Ze zaten gevangen in een onwerkelijke stilte terwijl hun emoties een cocktail van woede, angst en wanhoop waren. Ze wisten dat Sebastiaan nog niet klaar was met zijn gestoorde spel. Hun blikken kruisten elkaar heel even, het was een stilzwijgende uitwisseling van paniek voordat ze weer gefixeerd waren op Sebastiaan, de man die hun levens in zijn ziekelijke handen had. We gaan Russisch roulette spelen. Jordy en Chris jullie doen er ook aan mee. Drie van jullie hebben een revolver. Het lot bepaalt of je de revolver op jezelf of op één van de anderen moet richten. Er werd een stoel bijgezet en Jordy en Chris moesten ook op een stoel gaan zitten. Elisa aan jou de eer om te beginnen. Kies je voor links of rechts? Rechts zei Elisa met nauwelijks verstaanbare stem. Sebastiaan opende zijn rechterhand waar een briefje in zat. Omstandig vouwde hij het briefje open, er stond op “revolver op mezelf richten”. Ga je gang lieve mooie Elisa, zet de revolver tegen je slaap en kijk nog maar eens naar je dierbaren, het kan heel goed de laatste keer zijn dat je hun ziet. Elisa keek niet in plaats daarvan haalde ze met haar ogen dicht de trekker over, er gebeurde niks. Elisa liet de revolver uit

haar hand op de grond vallen. Dat is nog eens geluk hebben klonk Sebastiaans stem. Wat hij verder zei konden ze niet meer verstaan, er stormden plotseling enorme aantallen agenten de ruimte binnen. Het contrast tussen de doodse stilte en het enorme kabaal waar het binnenstormen van de agenten mee gepaard ging kon niet groter zijn. Ze konden elkaar niet meer zien en hadden geen idee wat er eigenlijk gebeurde. Na wat eeuwen leek schreeuwde één van de agenten alles ok. Er kwam weer wat meer ruimte tussen alle aanwezigen en ze konden elkaar in de armen vallen. Judith en Johan waren uit hun glazen kubus bevrijd en liepen naar de anderen toe. Judith en Mark vielen in elkaars armen. Judith liet haar tranen eindelijk vrij stromen, haar hele lichaam schokte van de opluchting maar ook van de schok van wat ze net had meegemaakt. Waar is Joke vroeg Carla, hebben jullie haar gevonden? Ja ze is veilig en in leven. Ze is wel gewond en onderweg naar het ziekenhuis. John was er ook uiteraard in beschermende kleding. Hij liep naar de glazen kubus aan de andere kant. Sebastiaan lag op de grond, er stroomde bloed uit zijn hoofd en naast hem lag een wapen. De agenten maakten de glazen kubus met moeite open en één blik op Sebastiaan maakte duidelijk dat hij dood was. Hij had zichzelf een kogel door het hoofd geschoten, blijkbaar wilde hij zijn verlies niet onder ogen zien. Ze keken met een blik vol ongeloof en verbijstering naar het lichaam. Het was niet te bevatten dat de machtswellusteling die hij net nog was nu dood was en hun niks meer kon doen.

Judith

Het was verschrikkelijk om maar af te moeten wachten op wat ging komen. Judith voelde zich vreselijk zonder Mark en de kinderen. Ze zou niet lang meer vol kunnen houden tegenover haar ouders dat zij en Mark er een paar dagen tussenuit waren. Haar moeder had net nog geappt dat de kleintjes hun papa en mama nu toch wel misten. Maar ze kon niks anders zeggen behalve dat zij en Mark hun ook misten en dat ze elkaar snel weer zouden zien. Toen ze dat appte stroomden de tranen over haar wangen. Zou ze Mark ooit weer zien? Gelukkig was Johan nu hele dagen bij haar en hij bleef ook slapen. Jordy en Chris kwamen 's avonds ook altijd en Chris logeerde bij Jordy. Er was weer iets gebeurd. Jordy had van de politie gehoord dat zijn zus Kelly ook in de loods was. Ze was er met een smoes heen gelokt om te kijken of ze een opdracht in de wacht kon slepen. Kelly bleek kunstenaar te zijn. Dat de zus van Jordy er nu ook bij betrokken was maakte dat de politie nog meer verontrust was omdat dit betekende dat Sebastiaan wist dat Jordy niet meer loyaal was naar hem toe. Eelco was die avond geweest en had hun op de hoogte van alle ontwikkelingen gebracht en dat waren er nogal wat. Er was van alles op kantoor gebeurd waardoor er alleen maar nog meer haast geboden was om een tweede inval in de loods te doen. Ze wisten nu van Sebastiaans naaste medewerker dat er een verdieping onder de grond was in de loods

waar de ontvoerden waren. Iedereen rondom Sebastiaan leek er steeds meer van overtuigd dat het uit de hand begon te lopen en dat Sebastiaan heel gevaarlijk bezig was. Er werd aan de deur gebeld en op de camera zagen ze een vrouw staan. Johan deed de deur open en ze zagen een taxi staan. De vrouw zei Mark heeft gevraagd om jullie op te halen. Johan en Judith keken elkaar aan en wisten niet wat te doen. De vrouw was best aardig en zei hij wil jullie heel graag zien. Het is heel bijzonder dat je soms dingen doet waarvan je dacht dat je dat echt nooit zou doen en dat deden ze nu door in de taxi te stappen. De ramen waren geblindeerd dus ze hadden geen flauw idee waar ze heen gingen. Toen ze op de plek van bestemming aangekomen waren ging de vrouw hun voor naar een soort hok van glas. Daar moesten we in gaan zitten en ze deed de deur achter ons op slot. Dit voelde echt helemaal niet goed. De vrouw liep weg. Voor hen hing een zwart gordijn. Even later ging het gordijn open, het leek elektrisch bediend te worden. Wat ze zagen toen het gordijn open was ging hun verstand te boven. Ze zagen Mark, Carla, Joke, Elisa en Kelly met blinddoeken voor op een stoel zitten. Tegenover hun stond Sebastiaan ook in een glazen hok achter een soort desk. Toen ging er nog een gordijn open en daarachter stonden Jordy en Chris. Opeens galmde de stem van Sebastiaan door de ruimte. Hij zei dat ze een spel gingen spelen en hij legde de spelregels uit. Daarna klonk er een toeter wat blijkbaar het teken voor degenen met blinddoek om was om die af te doen. Iedereen keek naar elkaar met strakke blikken, ze leken

meer op robots dan op levende wezens. Niemand durfde te bewegen of emoties te tonen. Wat daarna volgde was te bizar, te onwerkelijk maar toch speelde het zich voor hun ogen af. Sebastiaan dwong Jordy en Chris verschrikkelijke dingen te doen. Op een gegeven moment heb ik me compleet voor het gebeuren afgesloten, ik heb mijn ogen dicht gedaan en me voorgesteld dat ik op een prachtige plek op een strand was waar ik liep te wandelen met Mark terwijl de kinderen de zee in renden en met elkaar aan het dollen waren. Het leek of ik naar een film aan het kijken was waardoor ik als het ware niet meer in de ruimte aanwezig was. Dit was voor mij de enige manier om te doorstaan wat er zich afspeelde. Ik bleef steeds mooie scènes in mijn gedachten afspelen en heb niet meer gezien wat er gebeurde. Opeens was er een enorm kabaal, er werd geschreeuwd, gerend, geduwd en toen ik mijn ogen opendeed zag ik heel veel agenten met geweren door de ruimte rennen. Johan en ik werden uit het hok bevrijd waarna we onmiddellijk naar de anderen renden. Ik viel in de armen van Mark en hield hem zo stijf vast, van plan om hem nooit weer los te laten. Johan deed hetzelfde met Carla. Jordy rende naar Elisa die nog steeds op de stoel zat niet in staat om te bewegen. Hij pakte haar hand en zei kom mee naar Kelly. Ook al kende Elisa Kelly niet samen sloten Jordy en Elisa haar in hun armen. Er werd bijna niet gesproken door de aanwezigen, het leek of ze er de kracht niet toe hadden. Tegelijkertijd was het een kabaal van jewelste in de loods door alle agenten die nog steeds heen en weer renden. Judith hoorde roepen

dat Joke gevonden was. Ze hadden haar in een afgesloten ruimte van de loods gevonden waar ze blijkbaar terecht gekomen was nadat ze was gevallen toen ze door de deur ging. Ze werd op een brancard gelegd en snel richting de klaarstaande ambulance gebracht. Godzijdank had ze het gehaald. De agenten vroegen aan ons of we oké waren. Ook al zeiden we dat we in orde waren vonden ze het toch een goed idee dat we even nagekeken zouden worden. Er bleken op het terrein meerdere ambulances klaar te staan omdat ze niet wisten wat ze konden verwachten. Nadat we allemaal gecheckt waren gingen we met z'n allen naar het politiebureau. Mark mocht er met zijn eigen auto heen rijden die immers op het terrein bij de loods stond. We werden kort verhoord en mochten toen eerst gaan om op verhaal te komen. Jordy, Chris en John zouden later nog verder verhoord worden om te bepalen of ze strafrechtelijk vervolgd zouden worden. De hele weg naar huis hielden Mark en ik elkaars hand vast voor zover dat mogelijk was omdat Mark reed. Carla en Johan werden naar hun eigen huis gebracht en Jordy en Elisa werden naar Jordy's appartement gebracht. Er werd voor Kelly, Chris en John een hotel geregeld zodat ze die nacht niet alleen zouden zijn. De volgende dag zouden ze elkaar weer spreken. Judith en Mark bleven de hele nacht op. Ze hadden zoveel te bespreken in weinig tijd. De kinderen kwamen de komende dagen weer thuis en dan moest alles besproken zijn. Dan zouden ze moeten doen alsof er niks gebeurd was, wat moeite genoeg zou kosten. Het scheelde dat ze alles al van elkaar wisten. De grote

lijnen waren bekend. Toch voelde het goed om alles meer in detail te bespreken. Mark deed eerst zijn verhaal en hierdoor vielen er veel puzzelstukjes op hun plaats. Dingen waar Judith vaak vraagtekens bij gezet had werden nu opeens duidelijk. Toen was Judith aan de beurt. Mark was heel benieuwd hoe ze in de club terecht gekomen was. Judith vertelde dat ze spanning in haar leven mistte. Ze was heel beschermd opgevoed, had nooit gekke dingen gedaan of meegemaakt. Ze had nooit met drugs durven experimenteren of andere gekke dingen gedaan. Ik haar omgeving deed niemand dat dus ze werd er ook niet toe verleid. Alles was haar altijd komen aanwaaien. Ze had genoeg te doen en genoeg vrienden om een leuk leven te leiden. Ook toen Mark en ze nog niet zo lang bij elkaar waren was er geen onrust en toen de kinderen geboren werden had ze in de begin jaren juist nergens tijd voor. Maar de kinderen werden groter en ze merkte dat er naast Mark en de kinderen eigenlijk niks was. Ze had vriendinnen waar ze mee tenniste, ging shoppen, lunchen dat soort dingen maar eigenlijk vond ze daar helemaal niks meer aan. Het was allemaal zo saai. En jij was heel veel weg en als je thuis was dan was je eigenlijk altijd moe. Waarmee ik niet wil zeggen dat het jouw schuld is lieverd dat ik in de club ben gaan werken. Ik had het er ook met je over kunnen hebben maar toen ik op Facebook een verhaal gelezen had over een vrouw die een dubbelleven leidde en escort was liet dat me niet meer los. Even later kwam ik de oproep van de club op internet tegen waarin ze gastvrouwen vroegen. Toen ik eindelijk durfde bellen had ik een heel leuk gesprek

met Madelon die de leiding had en we hebben toen een kennismakingsafpraak gemaakt. De rest weet je. Ja klopt zei Mark. Ik dacht dat je een minnaar had en daarom had ik een privédetective ingeschakeld die het mij vertelde. Ik durfde je er niet mee te confronteren omdat ik bang was dat je bij me weg zou gaan. Deze nacht spraken ze af dat ze nooit meer geheimen voor elkaar zouden hebben. Mark was op zijn knieën gegaan met de bekende vraag; wil je met me trouwen? Hij had erachter aan gezegd ik weet niet hoe en wanneer maar ik zal een ring aan je vinger schuiven. Uiteraard had Judith volmondig ja gezegd. Tegen de ochtend hadden ze nog een paar uurtjes geslapen. Judith had haar ouders gebeld om te zeggen dat ze weer thuis waren en ze spraken af dat Kevin en Davey de volgende dag thuis zouden komen. De andere kinderen zouden dan ook weer thuishkomen en zo hadden ze nog een dag voor zichzelf. Later in de middag zouden Jordy, Elisa, Carla, Johan, Kelly, Chris en John bij hen komen. Ze hadden contact met het ziekenhuis waar Joke lag gehad. Het zou goed met haar komen werd hun verteld. Ze zouden later die week bij haar langsgaan. Het was een prachtige dag en ze konden tot laat met elkaar in de tuin zitten. Er was zoveel te vertellen en tegelijk leek het alsof er niks verteld hoefde te worden. Jordy, Chris en John hadden goed nieuws, ze werden niet vervolgd. De dingen die ze gedaan hadden waren absoluut niet oké maar heel moeilijk te bewijzen. Chris had geweldsdelicten gepleegd maar daar niet over gepraat tegen de politie. Verder werd er rekening mee gehouden dat hun actie om naar de politie te gaan

levens gered had. Het onderzoek naar het netwerk rond Sebastiaan zou wel doorgaan, de verwachting was dat er behoorlijk wat criminele organisaties ontmaskerd zouden worden. Ook dit was een gevolg van de beslissing van Jordy en Chris om naar buiten te treden. Naast de verschrikkelijke dingen die ze allemaal door toedoen van Sebastiaan hadden meegemaakt waren er ook hele mooie dingen gebeurd. Dingen die niet gebeurd zouden zijn als Sebastiaan niet op enig moment in hun leven was verschenen. Zo hadden Jordy en Elisa elkaar gevonden en had Jordy weer contact met zijn zus. Carla zou Johan nooit tegengekomen zijn als de dingen anders gelopen waren. Daarnaast had Carla weer contact met haar jeugdvriendin Jessica die in Portugal woonde. Jordy en Chris waren door toe doen van Sebastiaan afgekickt en waren vrienden voor het leven geworden. Chris had nu een eerlijk en goed contact met zijn vriend Eelco. Judith en Mark konden nu eindelijk helemaal voor elkaar gaan. Madelon was ook echt een hele goede vriendin van Judith geworden en door Remco had Mark ontdekt wat echte vriendschap is. Dit alles in aanmerking genomen besloten ze dat ze eigenlijk op Sebastiaan moesten toosten, waarbij wel gezegd moet worden dat ze blij waren dat hij dood was. Ze sloten de avond rondom de vuurkorf af met de volgende woorden: op alles wat we hebben gewonnen, vriendschap, liefde en nieuwe kansen! Op het leven dat voor ons ligt!

Epiloog

Het was werkelijk schitterend weer op deze belangrijke dag. De dag waar ze ontzettend naar hadden uitgekeken. Het kasteel waar ze met z'n allen woonden lag er prachtig bij. Het lag in het mooiste deel van Portugal in de Algarve. Ze hadden het kunnen kopen door bemiddeling van de man van Jessica die makelaar is. Jessica was er vandaag natuurlijk ook bij met haar gezin en haar moeder die inmiddels definitief in Portugal woonde. Judith en Mark woonden op het kasteel met hun kinderen, maar ook Jordy en Elisa, Carla en Johan en Joke. En vandaag zouden Kelly, Remco, Chris en Madelon komen net als de ouders van Judith. Edward, het vriendje van Floor kwam vandaag ook aan met zijn ouders die een paar dagen zouden blijven. Edward zou de rest van de vakantie bij hen blijven waar Floor natuurlijk erg naar uit keek. Kelly en Remco namen vanaf vandaag ook hun intrek in AVEMELIEBE. Dat was de naam die ze aan het kasteel gegeven hadden. Kelly en Remco waren halsoverkop verliefd op elkaar geworden, echt zo mooi om te zien! Ze hadden nog geprobeerd om Chris aan Madelon te koppelen maar dat leek toch geen goede match. Hopelijk zou Chris ook snel gelukkig met iemand worden, ze gunden het hem allemaal zo. Kosten nog moeite waren gespaard om het kasteel en de tuinen sprookjesachtig aan te kleden. Vandaag zouden Judith en Mark, Carla en Johan en Elisa en Jordy elkaar het ja woord geven. Joke die in Nederland BABS was zou de huwelijken voltrekken, er moest wel

een Portugese ambtenaar bij aanwezig zijn om het officieel te maken. Aan het begin van de middag was iedereen gearriveerd en ze zaten met z'n allen aan de prachtig gedekte tafel buiten voor een late lunch. Daarna zouden de bruidsparen zich terugtrekken om zich voor de ceremonie aan te kleden. Dat gold uiteraard ook voor de kinderen. Ook de gasten zouden zich willen verkleden voor de plechtigheid. Mark stond op en tikte met zijn mes op zijn glas waardoor iedereen stil werd en naar hem keek. Lieve vrienden en familie, ik kan jullie niet vertellen hoe gelukkig en dankbaar ik ben dat we hier met z'n allen op AVEMELIEBE zijn. Dit wordt een dag die voor altijd in onze herinnering blijft als een dag vol liefde, geluk en blijdschap. Op deze plek willen we met elkaar oud worden en tot in lengte van dagen genieten van het leven wat voor ons ligt. Op dat moment stonden Kelly en Remco op en Remco zei dat hij ook graag nog wat wilde zeggen. Tegelijk zeiden Remco en Kelly; we zijn zwanger!! En ging Kelly verder, Remco heeft mij ten huwelijk gevraagd waar ik uiteraard volmondig Ja op heb gezegd en wij willen vandaag graag het vierde bruidspaar zijn. Er klonk luid applaus en felicitaties. Floor vroeg wat betekent AVEMELIEBE eigenlijk? Dat weten we niet zei Mark, we kwamen het ergens in de papieren van het kasteel tegen en besloten om het kasteel weer zo te noemen.

In werkelijkheid betekende het: Alles VERdiend MET LIEgen en BEDriegen; AVEMELIEBE.

